

ÅRGÅNG 132 • NUMMER 5 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • MAJ 2008

Liahona



Generalkonferenstal

President Thomas S Monson
inröstad som kyrkans
16:e president



© INTELLECTUAL RESERVE, INC.

Första presidentskapet

President Thomas S Monson (i mitten) inröstades som kyrkans 16:e president under den 178:e årliga generalkonferensen. Hans rådgivare i första presidentskapet är president Henry B Eyring (till vänster) och president Dieter F Uchtdorf.

Liahona

- 2 Konferensöversikt för 178:e årliga generalkonferensen

LÖRDAGENS MORGONSESSION

- 4 Röstning på kyrkans ämbetsmän
Dieter F Uchtdorf
- 7 Frälsning och upphöjelse
Russell M Nelson
- 11 Speciella upplevelser
Ronald A Rasband
- 13 Rättfärdiga traditioner
Cheryl C Lant
- 15 Återställ tron på familjen
Kenneth Johnson
- 17 Omsorg om den enskilde
Joseph B Wirthlin
- 20 Den sanna och levande kyrkan
Henry B Eyring

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

- 24 Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2007
Robert W Cantwell
- 25 Statistisk rapport för år 2007
F Michael Watson
- 26 Vittnesbörd
Dallin H Oaks
- 29 Ett vittnesbörd om Gud, vår Fader, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden
Robert D Hales
- 32 Öppna hjärtat
Gerald N Lund
- 35 Tjänande, en gudomlig egenskap
Carlos H Amado
- 37 Tre presiderande högpräster
William R Walker
- 40 Lindra de förödande följderna av övergrepp
Richard G Scott
- 44 Jesu Kristi evangelium
L Tom Perry

PRÄSTADÖMETS SESSION

- 47 Ge akt på profeternas ord
Quentin L Cook
- 51 Vem är då min nästa?
H David Burton
- 53 Vet du vem du är?
Dean R Burgess

- 55 En tolvårig diakon
John M Madsen
- 57 Det handlar om några få grader
Dieter F Uchtdorf
- 61 Tro och prästadörets ed och förbund
Henry B Eyring
- 65 Exempel på rättfärdighet
Thomas S Monson

SÖNDAGENS MORGONSESSION

- 68 Fädernas tro
Dieter F Uchtdorf
- 76 Född på nytt
D Todd Christofferson
- 79 Den bästa investeringen
Sheldon F Child
- 81 Min själ fröjdar sig i det som hör Herren till
Susan W Tanner
- 83 De tolv
Boyd K Packer
- 87 Se tillbaka och gå framåt
Thomas S Monson

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

- 91 "Mina ord ... upphöra aldrig"
Jeffrey R Holland
- 94 Be i tro
David A Bednar
- 97 Vi ska inte och får inte ge efter
W Craig Zwick
- 99 Ljusets och sanningens kraft
Robert R Steuer
- 101 En i mängden
Dennis B Neuenschwander
- 103 I dag
Lance B Wickman
- 105 En bok med ett löfte
Craig C Christensen
- 108 Guds döttrar
M Russell Ballard
- 111 Storligen välsignade
Thomas S Monson

UNGA KVINNORS ALLMÄNNA MÖTE

- 113 Stå såsom vittne
Susan W Tanner
- 116 Under alla tider och i allting och överallt
Elaine S Dalton
- 118 Videopresentation
- 120 Vittnesbördets ankare
Mary N Cook
- 123 Vandra i ljuset
Henry B Eyring
- 72 Generalauktoriteter i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
- 126 Register över konferensberättelser
- 127 Lärdomar för vår tid
- 127 Resurshandledning för aronska prästadömet och Unga kvinnor
- 130 Biorganisationernas generalpresidentskap
- 130 Konferensnytt
- 143 Konferensupplevelser



Konferensöversikt för 178:e årliga generalkonferensen

LÖRDAGENS MORGONSESSION

5 APRIL 2008

Presiderande: Thomas S Monson.
Mötesledare: Thomas S Monson.
Inledningsbön: Lynn A Mickelsen.
Avslutningsbön: Ulisses Soares. Sång av Tabernakelkören; Craig Jessop körledare, Clay Christiansen och Richard Elliott organister: "Hur stort och hur skönt", *Psalmer*, nr 180; "Led, milda ljus", *Psalmer*, nr 61, arr. Wilberg, publicerat av Deseret Book; "Pris åt den man", *Psalmer*, nr 16, arr. Wilberg, publicerat; "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10; "Kanhända ej uppå stormigt hav", *Psalmer*, nr 178, arr. Wilberg, publicerat; "Kom, följ mig", *Psalmer*, nr 79, arr. Manookin, publicerat av Sonos.

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

5 APRIL 2008

Presiderande: Thomas S Monson.
Mötesledare: Dieter F Uchtdorf.
Inledningsbön: Gary J Coleman.
Avslutningsbön: Stanley G Ellis. Sång av en kombinerad kör från Brigham Young-universitetet; Ronald Staheli och Rosalind Hall körledare, Bonnie Goodliffe organist: "Se, dagen gryr och mörkret flyr", *Psalmer*, nr 1, arr. Staheli, publicerat; "Lean on My Ample Arm", *Hymns*, nr 120; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5; "Led mig du, o Herre kär", *Psalmer*, nr 65, arr. Manookin, publicerat av Sonos.

PRÄSTADÖMETS SESSION LÖRDAG KVÄLL

5 APRIL 2008

Presiderande: Thomas S Monson.
Mötesledare: Thomas S Monson.
Inledningsbön: Mervyn B Arnold
Avslutningsbön: Larry W Gibbons. Sång av en prästadömskör från instituten i Logan och Ogden; J Nyles Salmond, Lynn Hopkins och Jerald F Simon körledare, Andrew Unsworth organist: "Rise Up, O Men of God", *Hymns* (1948), nr 332; "En ängel ifrån skyn", *Psalmer*, nr 328, arr. Unsworth, publicerat; "Gån, Israels äldste", *Psalmer*, nr 200; "Know This, That Every Soul Is Free", *Hymns*, nr 240, arr. Unsworth, publicerat.

SÖNDAGENS MORGONSESSION

6 APRIL 2008

Presiderande: Thomas S Monson.
Mötesledare: Thomas S Monson.
Inledningsbön: Anthony D Perkins.
Avslutningsbön: Benjamín De Hoyos. Sång av Tabernakelkören; Mack Wilberg körledare, Richard Elliott och Andrew Unsworth

organister: "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37; "O, hur skön var morgonstunden", *Psalmer*, nr 14; "Han sände sin Son", *Barnens sångbok*, s 20–21, arr. Hofheins, publicerat; "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38; "If You Could Hie to Kolob", *Hymns* (1948), nr 257, arr. Wilberg, publicerat; "Se, högt på bergets krön", *Psalmer*, nr 4, arr. Wilberg, publicerat.

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

6 APRIL 2008

Presiderande: Thomas S Monson.
Mötesledare: Dieter F Uchtdorf.
Inledningsbön: C Scott Grow.
Avslutningsbön: Bruce C Hafen. Sång av Tabernakelkören; Mack Wilberg körledare, Linda Margetts och Bonnie Goodliffe organister: "För det vackra på vår jord", *Psalmer*, nr 32, arr. Wilberg, publicerat; "Vi har valt att tjäna", *Psalmer*, nr 172, arr. Wilberg, publicerat; "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "Hjälp vår profet så kär", *Psalmer*, nr 11, arr. Wilberg, publicerat.

UNGA KVINNORS ALLMÄNNA MÖTE

LÖRDAG KVÄLL 29 MARS 2008

Presiderande: Thomas S Monson.
Mötesledare: Susan W Tanner.
Inledningsbön: Miranda Kuhni.
Avslutningsbön: Jennifer Thorup. Sång av en kör bestående av unga kvinnor från Cache Valley i området Utah Nord; Merrilee Webb körledare, Bonnie Goodliffe organist: "Lova och prisa din Herre och Konung", *Psalmer*, nr 40, arr. Webb, publicerat; "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s 40–41, arr.

Christofferson, publicerat (flöjt: Helen McGarr); "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38, arr. Kasen, publicerat av Jackman; "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81, flerstämmigt arr. Webb, publicerat.

KONFERENSINSPELNINGAR FINNS

TILLGÄNGLIGA

Inspelningar av konferenssessioner finns tillgängliga på många språk på www.lds.org. I allmänhet finns inspelningarna på distributionscentren inom två månader efter konferensen.

KONFERENSTAL PÅ INTERNET

Besök www.lds.org på Internet för att få tillgång till konferenstal på många språk. Klicka på **Gospel Library** och sedan på **General Conference**. Välj sedan ett språk.

BUDSKAP FÖR HEMUNDERVISNING OCH BESÖKSUNDERVISNING

Välj ett tal som bäst passar behoven hos dem ni besöker som hemlärare eller besökslärare.

PÅ OMSLAGET

Framsida: Foto John Luke. Baksida: Foto Craig Dimond.

KONFERENSFOTON

Alla foton från generalkonferensen i Salt Lake City togs av Craig Dimond, Welden C Andersen, John Luke, Christina Smith, Les Nilsson, Emily Beus, Scott Davis, Rod Boam, Cody Bell, Lindsay Briggs och Hillary Holbrook; i Argentina av Javier Coronati; i Australien av Colin Legertwood; i Belize av Colin Howard Blair; i Brasilien av Israel Antunes och Laureni Fochetto; i Idaho, USA, av John Snyder; i Korea av Hyun-Gyu Lee; på Madagaskar av Sean Peterson och i Wales av Ellen Jones.



Första presidentskapet: Thomas S Monson,
Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, David A Bednar, Quentin L Cook,
D Todd Christofferson

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Gary J Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N Lund, W Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jenifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,
Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R Morris, Sally J
Odekirk, Judith M Paller, Joshua J Perkey, Jan U Pinborough,
Richard M Romney, Don L Searle, Janet Thomas, Paul
VanDenBerghe, Julie Wardell

Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G Brown, Julie Burdett, Thomas S
Child, Reginald J Christensen, Kathleen Howard, Eric P
Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J Nilson

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson

Översättning: Claes-Göran Edlund

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en
helårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto)
och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska,
fijianska, finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländ-
ska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambod-
janska, kinesiska, kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska,
litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singale-
siska, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2008 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt
bruk, som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt
material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på "Languages".

For Readers in the United States and Canada:

May 2008 Vol. 132 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.



TALARE I ALFABETISK ORDNING

Amado, Carlos H, 35
Ballard, M Russell, 108
Bednar, David A, 94
Burgess, Dean R, 53
Burton, H David, 51
Child, Sheldon F, 79
Christensen, Craig C, 105
Christofferson, D Todd, 76
Cook, Mary N, 120
Cook, Quentin L, 47
Dalton, Elaine S, 116
Eyring, Henry B, 20, 61, 123
Hales, Robert D, 29
Holland, Jeffrey R, 91
Johnson, Kenneth, 15
Lant, Cheryl C, 13
Lund, Gerald N, 32
Madsen, John M, 55
Monson, Thomas S, 65, 87,
111
Nelson, Russell M, 7
Neuenschwander, Dennis B,
101
Oaks, Dallin H, 26
Packer, Boyd K, 83
Perry, L Tom, 44
Rasband, Ronald A, 11
Scott, Richard G, 40
Steuer, Robert R, 99
Tanner, Susan W, 81, 113
Uchtdorf, Dieter F, 4, 57, 68
Walker, William R, 37
Wickman, Lance B, 103
Wirthlin, Joseph B, 17
Zwick, W Craig, 97

ÄMNESREGISTER

Andlig pånyttfödelse, 76
Anständighet, 118, 120
Apostlar, 83
Aronska prästadömet, 53, 55
Arv, 68, 87
Barmhärtighet, 103
Bön, 94, 118
Dop, 44
Enighet, 87
Enskilda, 17, 101
Erfarenhet, 11
Evangeliet, 68
Evgit liv, 44
Exempel, 15, 65
Familjen, 7, 13, 15, 47, 61,
81, 108, 111
Fel, 57
Frestelser, 97
Frälsning, 7
Förbund, 53, 61
Försoningen, 35, 40, 103
Första presidentskapet, 37
Generositet, 51
Glädje, 81
Gudomen, 29
Gudomlig natur, 53
Helande, 40
Helige Anden, den, 26, 32,
57, 91, 99, 113, 123
Humanitär hjälp, 51
Härda ut, 44
Inröstning, 20
Jesus Kristus, 29, 35, 55, 76,
101, 113, 116
Kallelser, 68
Kristi ljus, 99, 123
Kunskap, 26
Kvinnlighet, 81, 108

Kyskhhet, 81
Kärlek, 111
Ledarskap, 37, 87
Lydnad, 15, 79, 94, 116, 120
Missionsarbete, 105
Mod, 65, 97, 101, 116
Moderskap, 108
Mormons bok, 105
Motgångar, 111
Myndighet, 83
Normer, 97
Olikheter, 17
Omvändelse, 13, 17, 44, 57,
76, 103
Potential, 55
Profeter, 47, 57, 87
Prästadömet, 65, 83
Renhet, 32
Sanning, 20, 99
Skrifterna, 91, 118
Smith, Joseph, 105
Succession, 37, 87
Tacksamhet, 20
Tionde, 79
Tjänande, 35, 51, 61, 65
Traditioner, 13
Tro, 11, 15, 20, 68, 94, 101,
116
Uppenbarelse, 32, 91, 118
Upphöjelse, 7
Valfrihet och ansvarighet,
123
Visdomsordet, 47
Vittne, 113
Vittnesbörd, 11, 26, 29, 87,
99, 120
Välsignelser, 79
Vänlighet, 17
Övergrepp, 40

Röstning på kyrkans ämbetsmän

PRESIDENT DIETER F UCHTDORF

andre rådgivare i första presidentskapet



Bröder och systrar, president Monson har bitt mig att handha inröstningen under denna högtidliga församling som vi nu deltar i. Detta är ett mycket betydelsefullt tillfälle för medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga runtom i världen.

Sedan den 10 oktober 1880, när John Taylor inröstades att efterträda Brigham Young som profet, siare och uppenbarare och president för kyrkan, har vart och ett av dessa tillfällen betecknats som en högtidlig församling för kyrkan där kyrkans röst kan göra sig hörd.

Vi ska rösta kvorum- och gruppvis. Var ni än är så inbjuds ni att ställa er

upp när ni blir uppmanade därtill och med upplyft hand visa om ni väljer att stödja dem vars namn presenteras. Ni ska bara rösta när ni ombetts att ställa er upp.

Generalauktoriteterna som sitter i Tabernaklet och i Assembly Hall på Temple Square bevittnar inröstningen i dessa församlingar. I stavscentren bevittnar en medlem av stavspreidentskapet inröstningen. Om någon skulle rösta emot ett förslag ber vi att bli informerade om detta. Vi fortsätter nu med inröstningen under denna högtidliga församling.

Vi ber första presidentskapet att stå upp.

Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Alla som instämmer kan visa det.

Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer Henry Bennion Eyring som förste rådgivare och Dieter Friedrich Uchtdorf som andre rådgivare i kyrkans första presidentskap.

De som instämmer, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer Boyd Kenneth Packer som president för de tolv apostlarnas kvorum.



De som instämmer, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry, Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland, David A Bednar, Quentin L Cook och D Todd Christofferson.

Alla som instämmer kan visa det.

Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarna som profeter, siare och uppenbarare.

Var vänliga visa det.

Vi ber första presidentskapet sitta ner.

Vi inbjuder nu äldste Christofferson



Generalauktoriteter deltar i den högtidliga församlingen.

att inta sin plats i de tolv kvorum.

Vi ber medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum att stå upp.

Det är föreslaget att de tolv apostlarnas kvorum stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som de har presenterats och inröstats av första presidentskapet.

Alla som instämmer, var vänlig visa det.

Ni kan sitta ner.

Vi ber medlemmarna i de sjuttios första och andra kvorum och presiderande biskopsrådet att stå upp.

Det är föreslaget att medlemmarna i de sjuttios kvorum och presiderande

biskopsrådet stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som de har presenterats och inröstats av första presidentskapet.

Alla som instämmer, var vänlig visa det.

Ni kan sitta ner.

Vi ber följande personer stå upp var ni än befinner er runtom i världen: alla områdessjuttio, ordinerade patriarker och alla medlemmar i högprästernas och äldsternas kvorum.

Det är föreslaget att ni stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars

Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som de har presenterats och inröstats.

Alla som instämmer, var vänlig visa det.

Om någon är emot visas det.

Ni kan sitta ner.

Vi ber alla bärare av aronska prästadömet att stå upp — det vill säga alla ordinerade präster, lärare och diakoner. Det är föreslaget att ni stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som de tidigare har presenterats och inröstats.

Alla som instämmer kan visa det med upplyft hand.



Om någon är emot kan det visas.
Ni kan sitta ner.

Vi ber alla medlemmar i
Hjälpföreningen — det vill säga alla
kvinnor arton år och äldre — att
stå upp.

Det är föreslaget att ni stödjer
Thomas Spencer Monson som profet,
siare och uppenbarare och president
för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars
Heliga, med hans rådgivare och med-
lemmarna i de tolv apostlarnas kvo-
rum som de tidigare har presenterats
och inröstats.

Alla som instämmer kan visa det
med upplyft hand.

Om någon är emot kan det visas.
Ni kan sitta ner.

Vi ber alla unga kvinnor — det vill
säga alla unga kvinnor mellan tolv och
arton år — att stå upp.

Det är föreslaget att ni stödjer
Thomas Spencer Monson som profet,
siare och uppenbarare och president
för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars
Heliga, med hans rådgivare och med-
lemmarna i de tolv apostlarnas kvo-
rum som de tidigare har presenterats
och inröstats.

Alla som instämmer kan visa det
med upplyft hand.

Om någon är emot kan det visas.
Ni kan sitta ner.

Nu ber vi alla medlemmar, var ni än
befinner er, inklusive alla som tidigare
stått upp, att stå upp. Det är föresla-
get att vi stödjer Thomas Spencer
Monson som profet, siare och uppen-
barare och president för Jesu Kristi
Kyrka av Sista Dagars Heliga, med
hans rådgivare och medlemmarna i
de tolv apostlarnas kворum som de
har presenterats och inröstats.

Alla som instämmer kan visa det
med upplyft hand.

Om någon är emot kan det visas.
Ni kan sitta ner.

Vi sitter nu ner medan vi avlöser
och inröstar andra generalauktorite-
ter, områdessjuttio och biorganisatio-
nernas presidentskap i kyrkan.

Det är föreslaget att vi avlöser
äldste D Todd Christofferson som
medlem av de sjuttios kворums
presidentskap.

De som med oss vill uttrycka sin
uppskattning kan visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser föl-
jande områdessjuttio från och med
den 1 maj 2008: A Venâncio Caleira,
Marco A Cardenas, José A Castro,
Gérald Caussé, Luis G Chaverri,

Timothy J Dyches, Jaime Ferreira,
José A García, Francisco I Gímenez,
Carlos A Godoy, James J Hamula,
Frederick C Ihesiene, Glen O Jenson,
Robert Koch, Kuen (Tony) Ling,
Richard D May, Ross H McEachran,
Yasuo Niiyama, Timothy M Olson,
Fernando D Ortega, Luigi S Peloni,
Rafael E Pino, Gelson Pizzirani,
Alejandro M Robles, Gerold Roth,
M Gonzalo Sepúlveda, Su Kiong Tân,
Anthony R Temple, Larry Y Wilson,
Tsung Ting (Jared) Yang, Willy F
Zuzunaga.

De som vill instämma i vårt tack
för deras utmärkta tjänande kan nu
visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser syst-
rarna Susan W Tanner, Elaine S Dalton
och Mary N Cook som Unga Kvinnors
generalpresidentskap. Vi avlöser
också alla medlemmar i Unga kvin-
nors generalkommitté.

Alla som vill instämma i vårt tack
för deras utmärkta tjänande och
hängivenhet, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer
äldste L Whitney Clayton som medlem
av de sjuttios kворums presidentskap.

Alla som instämmer, var vänliga
visa det.

Om någon är emot, kan detta
också visas.

De är föreslaget att vi stödjer föl-
jande bröder som nya medlemmar i
de sjuttios första kворum: William R
Walker, Craig C Christensen, Marcos A
Aidukaitis, Gérald Caussé, Lawrence E
Corbridge, Eduardo Gavarret, Carlos A
Godoy, James J Hamula, Allan F
Packer, Kevin W Pearson, Rafael E
Pino, Gary E Stevenson, José A
Teixeira, F Michael Watson och Jorge F
Zaballos och som nya medlemmar av
de sjuttios andra kворum, Tåd R
Callister och Kent D Watson.

Vill alla som instämmer visa det.

Om någon är emot visas det med
samma tecken.

Det är föreslaget att vi stödjer

följande bröder som nya områdes-sjuttio: Pedro E Abularach, Koichi Aoyagi, Juan C Barros, Colin H Bricknell, Victor Kah Keng Chen, Kuo Chiang Chung, J Devn Cornish, Wynn R Dewsnap, Matthew J Eyring, G Guillermo Garcia, Robert C Gay, Alfredo L Gessati, James B Gibson, Julio C González, Paulo H Itinose, Douglas W Jessop, Faustino López, Declan O Madu, Per G Malm, Fernando Maluenda, James B Martino, Sergiy N Mikulin, Abelardo Morales, W T David Murray, Satoshi Nishihara, Norbert K Ounleu, Michael D Pickerd, Anatoly K Reshetnikov, William F Reynolds, Michael A Roberts, Fernando A R Da Rocha, A Ricardo Sant'Ana, Robert B Smith, Ysrael A Tolentino, Ruben D Torres, J Romeo Villarreal, Louis Weidmann, Chi Hong (Sam) Wong.

Alla som instämmer, var vänliga visa det.

Någon däremot?

Det är föreslaget att vi stödjer Elaine S Dalton som ny generalpresident för Unga kvinnors organisation med Mary N Cook som första rådgivare och Ann M Dibb som andra rådgivare.

De som instämmer, var vänliga visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter, områdes-sjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

President Monson, enligt vad jag kan uppfatta, har röstningen i konferenscentret varit enhällig.

Tack, bröder och systrar, för ert stöd, er tro, hängivenhet och era böner.

Vi inbjuder de nyligen kallade medlemmarna av de sjuttios kворum och Unga kvinnors generalpresidentskap att inta sina platser på förhöjningen. ■

Frälsning och upphöjelse

ÄLDSTE RUSSELL M NELSON

i de tolv apostlarnas kворum

I Guds eviga plan gäller frälsningen den enskilde och upphöjelsen gäller familjen.



Med tacksamhet hälsar vi äldste D Todd Christofferson välkommen till de tolv apostlarnas kворum. Vi stödjer helhjärtat detta underbara första presidentskap och alla som har kallats.

Bröder och systrar, när vi fick veta att president Gordon B Hinckley hade avlidit, kände var och en av oss genast en stor förlust. Men med insikt om att hans liv vilade i Herrens händer, har våra sorgsna känslor vänts till tacksamhet. Vi är mycket tacksamma för allt det som vi har lärt oss från denne store Guds profet.

Under denna högtidliga samling idag har vi rättat oss efter Herrens vilja. Han sade att "ingen skall tillåtas

att gå ut att predika mitt evangelium eller uppbygga min kyrka utan att han ordinerats av någon, som har myndighet och *om vilken kyrkan vet*, att han har myndighet och blivit regelrätt ordinerad av kyrkans ledare".¹ Lagen om enhälligt bifall² har tillämpats och kyrkan fortsätter att gå framåt på dess fastställda kurs.

Medlemmar över hela världen stödjer president Thomas S Monson och hans kunniga rådgivare. Vi är "inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj.

[Och] är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv."³

Herren uppenbarade varför "han gav några till apostlar [och] andra till profeter". Det är för att "de skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp,

tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son".⁴

Sålunda består apostlarnas verksamhet – första presidentskapets och de tolv – av att åstadkomma denna enhet i tron och att förkunna vår kunskap om Mästaren. Vi ska verka för att välsigna alla dem som vill lära och följa Herrens "väg som vida överträffar alla andra".⁵ Och vi ska hjälpa människor att förbereda



sig för möjlig frälsning och upphöjelse.

Tredje trosartikeln lyder: "Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar."

Att frälsas – eller uppnå frälsning – innebär att frälsas från fysisk och andlig död. Tack vare Jesu Kristi uppståndelse kommer alla människor att uppstå och befrias från den fysiska döden. Varje människa kan också frälsas från andlig död tack vare Jesu Kristi försoning genom tro på honom, genom att efterleva lagarna och förordningarna i hans evangelium och genom att tjäna honom.

Att bli upphöjd – eller nå upphöjelse – avser den högsta lyckan och härligheten i det celestialet riket. Dessa välsignelser kan vi få efter det att vi lämnat detta bräckliga och jordiska liv. Det är nu som vi måste förbereda oss för vår slutliga frälsning och upphöjelse.⁶

Men som en del av den förberedelsen måste man först få höra och förstå evangeliet. Det är anledningen till att Jesu Kristi evangelium förkunnas "för

alla folk och stammar och språk och folkslag".⁷

Personligt ansvar

För några år sedan träffade jag en stamkung i Afrika. När han insåg att han blev undervisad av en Herrens apostel, blev han djupt rörd. Han sade att stora skaror av hans folk skulle låta döpa sig om han befallde det. Jag tackade honom för hans vänlighet men förklarade att Herrens verk inte utförs på det sättet.

Att utveckla tro på Herren är en personlig sak. Omvändelse är också en personlig sak. Endast som enskild person kan man bli döpt och ta emot den Helige Anden. Var och en föds som individ, likaså måste var och en "födas på nytt"⁸ som individ. Frälsningen är en personlig sak.

Familjeansvar

Personlig utveckling främjas i familjen, som "har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmelse".⁹ Hemmet är Guds laboratorium för kärlek och tjänande. Där ska mannen älska sin hustru, hustrun ska älska sin man,

och föräldrar och barn ska älska varandra.

Familjen angrips alltmer över hela världen. Om familjen går under kommer många av våra politiska, ekonomiska och sociala system också att gå under. Och om familjen går under kan den inte förverkliga sin härliga och eviga potential.

Vår himmelske Fader vill att män och hustrur är trofasta mot varandra och att de värdesätter och behandlar sina barn som en gåva från Herren.¹⁰ I en sådan familj studerar vi skrifterna och ber tillsammans. Och vi sätter templet i centrum. Där får vi de högsta välsignelser som Gud har att ge åt sina trofasta barn.

Tack vare Guds stora lycksalighetsplan¹¹, kan familjen vara tillsammans för evigt som upphöjda varelser. Vår himmelske Fader har sagt: "Mitt verk och min härlighet är att åvaga-bringa odödlighet och evigt liv för människan."¹² Båda dessa mål möjliggjordes genom hans älskade Sons, Jesu Kristi, försoning. Tack vare Herrens försoning är slutlig uppståndelse en realitet och evigt liv en möjlighet för hela människosläktet.

Uppståndelse eller odödlighet ges till varje man och varje kvinna som en gåva utan villkor.

Evigt liv, eller celestial härlighet, eller upphöjelse, är en villkorlig gåva. Villkoren för denna gåva har fastställts av Herren som sade: "Om du håller mina bud och är ståndaktig intill änden, skall du hava evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor."¹³ De kvalificerande villkoren innefattar tro på Herren, omvändelse, dop och mottagandet av den Helige Anden samt trohet mot templets förordningar och förbund.

Ingen man i den här kyrkan kan nå den högsta graden i det celestialet utan en värdig kvinna som beseglats till honom.¹⁴ Denna tempelförordning möjliggör slutlig upphöjelse för dem båda.

Vi kan avlösas från våra ämbeten i kyrkan. Men vi kan inte bli avlösta som föräldrar. Från tidens begynnelse har Herren befallt föräldrarna att undervisa sina barn om evangeliet.¹⁵ Mose skrev: "Du skall [flitigt lära] dina barn och tala om [Guds ord] när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp."¹⁶

I vår tid har Herren också sagt: "Uppfostra edra barn i ljus och sanning."¹⁷ Kyrkan ska hjälpa och inte ersätta föräldrarna i deras ansvar att undervisa sina barn.

I dessa tider av ohejdad omoral och vanebildande pornografi har föräldrarna det heliga ansvaret att lära sina barn hur viktigt det är att ha Gud i sitt liv.¹⁸ De onda ting som är så fördärliga för gudomlig potential, ska strikt undvikas av Guds barn.

Vi ska också lära våra barn att hedra sina föräldrar. Det femte budet lyder: "Hedra din far och din mor, så att du får leva länge i det land som Herren, din Gud, ger dig."¹⁹

Vilket är det bästa sättet att undervisa våra barn? Herren



har gett konkret undervisning:

"Ingen makt, intet inflytande kan eller bör göra sig gällande i kraft av prästadömet utom genom överbevisning, långmodighet, mildhet, saktmod och oskrymtad kärlek,

genom godhet och sann kunskap, som storligen utvidgar själen, utan skrymteri eller svek, skarpt bestraffande ibland när den

Helige Anden driver därtill och därefter visande större kärlek mot honom, som du bestraffat, att han icke må hålla dig för fiende."²⁰

När ett barn behöver tillrättavisas kanske du undrar: "Vad kan jag säga eller göra som skulle hjälpa honom eller henne att välja ett bättre sätt?" När du tillrättavisar, så gör det på ett mildt och kärleksfullt sätt och i enskildhet.



Må vi gå framåt i tro i dessa ansvarsfulla roller, ledda av Jesus Kristus, vars kyrka detta är, och av hans profet genom vilken han talar, ber jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 42:11; kursivering tillagd.
2. Se L&F 26:2; 28:13.
3. Ef 2:19–20.
4. Ef 4:11–13.
5. 1 Kor 12:31; Ether 12:11.
6. Se Alma 34:32–33.
7. Upp 14:6.
8. Se Joh 3:3, 7; Mosiah 27:25; Alma 5:49; 7:14; Moses 6:59.
9. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
10. Se Ps 127:3.
11. Se Alma 42:8.
12. Moses 1:39.
13. L&F 14:7; se också 3 Nephi 15:9. Denna stora gävas villkorliga beskaffenhet förklaras vidare i Mormons bok. Det står att "[I] mästen ... sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor. Om I så sträven framåt och glädjen eder i Kristi ord samt uthärdan intill änden, se, så säger Fadern: I skolen hava evigt liv." (2 Nephi 31:20; kursivering tillagd)
14. Se L&F 131:1–3.
15. Se Moses 6:57–58. Läggs också märke till kung Benjamins ord: "I skolen icke låta edra barn gå hungriga eller nakna. Ej heller skolen I tillåta dem att överträda Guds lagar och strida och kiva med varandra samt tjäna djävulen, vilken är mästararen i synd ... I skolen i stället lära dem att vandra på sanningens och dygdens vägar. I skolen lära dem att älska varandra och att tjäna varandra." (Mosiah 4:14–15)
16. 5 Mos 6:7.
17. L&F 93:40. Herren sade också: "[Lär era] barn att bedja och att vandra uppriktigt för Herren." (L&F 68:28)
18. Paulus sade till Timoteus: "Håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevissad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus." (2 Tim 3:14–15)
19. 2 Mos 20:12. Kom ihåg ordstäv till föräldrar: "Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej av från den när han blir gammal." (Ords 22:6)
20. L&F 121:41–43.
21. Se L&F 128:15.
22. Se L&F 128:18.
23. Se L&F 137:9.
24. Se L&F 130:20; se också Rudger Clawson, Conference Report, okt 1917, s 29; Joseph F Smith, *Deseret News*, 1 maj 1878; Richard G Scott, "Glädjen av att leva efter den stora lycksalighetsplanen", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 72.
25. L&F 86:9, 11.
26. Se Alma 12:24.

Om en tillrättavisning behövs, se till att genast visa ökad kärlek så att agg och bitterhet inte kan slå rot. För att din kärlek ska vara övertygande måste den vara äkta och din undervisning grundad på gudomlig lära och korrekta principer.

Försök inte styra dina barn. Lyssna istället på dem, hjälp dem lära sig evangeliet, inspirera dem och led dem mot evigt liv. Du är Guds förvaltare över de barn som han har anförtrott dig. Låt hans gudomliga inflytande få bo i ditt hjärta när du undervisar och övertalar.

Förfäder

En diskussion om familjeansvaret att förbereda för upphöjelse skulle vara ofullständig om vi bara inkluderade mor, far och barn. Hur är det med far- och morföräldrar och andra förfäder? Herren har uppenbarat att vi inte kan bli fullkomliga utan dem, inte heller kan de bli fullkomliga utan oss.²¹ Beseglingsförrättningen är väsentlig för upphöjelse. En hustru måste beseglas till sin man, barnen beseglas till sina föräldrar och vi måste alla sammanlänkas till våra förfäder.²²

Hur går det med dem som inte har tillfälle att gifta sig i det här livet, eller med dem som inte kan bli beseglade

till sina föräldrar i det här livet? Vi vet att Herren kommer att döma oss alla enligt vårt hjärtas önsknings och våra gärningar²³ och att upphöjelsens välsignelser ges till alla dem som är värdiga.²⁴

Som förbunds barn är vi storligen gynnade. Löftena som gavs till fäderna Abraham, Isak och Jakob har inplantats i våra hjärtan. Herren har sagt:

"I ären lagliga arvingar enligt köttet och haven varit fördolda för världen med Kristus i Gud ...

Därför, välsignade ären I, om I fortsättnen i min godhet, ett ljus för ickejudarna och genom detta prästadöme mitt folks, Israels, frälsare."²⁵

Detta liv är tiden att förbereda sig för frälsning och upphöjelse.²⁶ I Guds eviga plan gäller frälsningen den enskilde och upphöjelsen gäller familjen.

Som förbundets barn har vi samlats denna morgon till en högtidlig församling. Vi har fäst uppmärksamheten på heliga titlar som profeter och apostlar. Men det slutliga ansvaret att förbereda sig för frälsning och upphöjelse vilar på var och en, som ansvarar för sin personliga handlingsfrihet, som handlar i den egna familjen, och som bär en annan helig titel som mor, far, dotter, son, far- eller morförälder.

Speciella upplevelser

ÄLDSTE RONALD A RASBAND

i de sjuttios presidentskap

Vår personliga resa genom livet ger oss tillgång till många speciella upplevelser som blir byggstenar för vår tro och vårt vittnesbörd.



Jag vill också bära mitt vittnesbörd denna speciella dag att jag vet att president Thomas S Monson är Herrens profet på jorden. Jag är tacksam för den här förmånen att få tala under generalkonferensen.

Liksom ni är jag tacksam för upplevelsen i denna historiska konferens då vi på ett ordningsamt och etablerat sätt inröstat vår nya profet, första presidentskapet och andra ledare i kyrkan.

En sådan upplevelse stärker vårt vittnesbörd och ökar vår tro på kunskapen att detta verkligen är Herrens sanna och levande kyrka.

Vår personliga resa genom livet ger

oss tillgång till många speciella upplevelser som blir byggstenar för vår tro och vårt vittnesbörd. Dessa upplevelser kommer till oss på väldigt olika sätt och när vi minst väntar dem. Det kan vara mäktiga, andliga händelser eller små upplysande stunder. En del upplevelser kommer som svåra utmaningar och tunga prövningar som testar vår förmåga att klara av dem. Vad upplevelsen än består av kan den hjälpa oss växa personligen, få större vishet, och i många fall tjäna andra med större empati och kärlek. Herrens ord till profeten Joseph Smith under en av hans mest betydelsefulla prövningar i Libertyfängelset var uppmuntrande: "Allt detta skall giva dig erfarenhet och tjäna dig till godo." (L&F 122:7)

När vi samlat på oss upplevelser, ger de styrka och stöd åt varandra. Liksom byggstenarna i vårt hus stöttar upp resten av byggnaden, så blir också våra personliga livserfarenheter byggstenar för vårt vittnesbörd och stärker vår tro på Herren Jesus Kristus.

Just den här konferenssessionen belyser värdet av ett liv fyllt med erfarenheter. När vi följer våra ledares kloka råd och förundrar oss över deras lärdomar och anda, är det då att undra på att Herren väljer sin främste apostel, efter många års förberedelse,

som sin utvalda profet?

I min patriarkaliska välsignelse står det att jag ska få speciella erfarenheter som ska stärka mitt vittnesbörd. Bröder och systrar, tänk på de speciella upplevelser som ni välsignats med i livet och som bringat övertygelse och glädje till ert hjärta. Kommer ni ihåg när ni först visste att Joseph Smith var Guds profet under återställelsen? Kommer ni ihåg när ni tog emot Moronis uppfordran och fick veta att Mormons bok verkligen var ännu ett testamente om Jesus Kristus? Kommer ni ihåg när ni fick svar på en innerlig bön och insåg att er himmelske Fader känner och älskar er personligen? När ni tänker på sådana särskilda upplevelser, fylls ni då inte av en tacksamhetskänsla och en föresats att gå framåt med förnyad tro och beslutsamhet?

För inte så länge sedan hade syster Rasband och jag en oförglömlig upplevelse. Jag var utsedd att presidera över två stavskonferenser i Peru. Medan vi var där åkte vi till staden Puno, högt uppe i Anderna vid Titicacassjön. Vi förundrades över denna enkla och vackra stad, belägen 3 660 meter över havet, högt uppe vid denna sjö. Vi träffade stavs-presidenterna i området och hade en underbar brasafton för hundratals ungdomar från Punoområdet.

En morgon inbjöds vi att besöka en liten grupp lokala medlemmar som bodde på flytande vassöar i Titicacassjön. Folket som bor där är urosindianerna från Bolivia och Peru.

Vi fick veta att några medlemsfamiljer tillsammans hade byggt sin egen lilla flytande ö. Med stor spänning tog vi en båt ut till ön och hälsades varmt välkomna av dessa underbara medlemmar.

Vi höll deras spädbarn insvepta i de vackraste handgjorda och färgglada filtar. Vi åt nyfångad fisk från sjön som de noggrant tillagade och generöst



delade med sig av. Vi såg på deras varor och handarbete och utbytte gåvor med varandra.

Under vårt besök fick vi veta att deras barn paddlade kanot i 45 minuter till och från Puno varje dag för att närvara på seminariet och skolan. Det gladdde oss också att dessa medlemmar kände skrifterna väl, förstod dem och älskade dem. Ivrigt visade de oss sina gällande tempelrekommendationer. De hade fått sin begåvning och blivit beseglade i templet i Cochabamba i Bolivia.

Innan vi skulle lämna dem frågade en av mödrarna om vi ville knäböja tillsammans med dem i familjebön. Jag minns så väl hur vi knäböjde på den gungande vassen med dessa trofasta heliga. När vi knäböjde bad hon mig hålla bönen och med det melkisedekska prästadörets makt inviga deras nya ö och hem.

Jag kände mig så ödmjuk när dessa trofasta medlemmar på de flytande öarna i Titicacasjön, bad mig be för deras lilla ö Apu Inti, och be Herren

välsigna Lujanos och Jallahuis hem och familjer

När jag tänker tillbaka på denna speciella upplevelse som Herren välsignade oss med, vet jag att mitt tros hus hade fått en ny byggsten. Jag tänker ofta på denna upplevelse i Puno som en påminnelse om att min patriarkaliska välsignelse ännu en gång blivit uppfylld.

I förordet till *Läran och Förbunden*, som skrevs 1831 och förutsade evangeliets tillväxt i våra dagar, uppenbarade Herren:

”Var och en må tala i Herren Guds, ja, världens Frälsares namn, att tron må tilltaga på jorden, att mitt eviga förbund må upprättas, så att fullheten av mitt evangelium må kungöras av de svaga och ringa till världens ändar.” (L&F 1:20–23)

Bröder och systrar, de svaga och ringa medlemmarna i kyrkan, som ni och jag, kungör evangeliet för världens ändar, för Puno i Peru och andra avlägsna platser. Tron ökar bland Guds förbundsfolk, och jag tror att

det är genom att ha en personlig skatt av sådana värdefulla upplevelser som tron kan tillväxa för var och en av oss.

President Monson har sagt: ”[Herren] befäller, och för dem som lyder, oavsett om de är kunniga eller olärda, uppenbarar han sig mitt i de mödor, de problem, de lidanden de går igenom på grund av att de håller sig till honom, [och] genom egen erfarenhet får de veta vem han är.” (*”Mästarens väg”*, Liahona, jan 2003, s 7; citat från Albert Schweitzer, *The Quest of the Historical Jesus* [1948], s 401; kursivering tillagd.)

I dessa dagar när världen tränger sig på i vårt liv, när prövningar och svårigheter verkar uppsluka oss, låt oss då minnas våra egna speciella och andliga upplevelser. Dessa byggstenar av tro och vittnesbörd ger oss övertygelse och tillförsikt om en omtänksam och kärleksfull Fader i himlen, om vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus, och om deras återställda sanna och levande kyrka. Detta vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

Rättfärdiga traditioner

CHERYL C LANT

Primärföreningens generalpresident

Gör traditionerna vi skapar i vår familj det lättare för våra barn att följa de levande profeterna?



Så länge jag kan minnas har min far burit en vacker röd rubinring på sin vänstra hand. Min ende bror fick ärva den. Jag förmodar att det kommer att bli en tradition i vår familj – ett arv som förs vidare från generation till generation. Det blir en fin tradition, som för med sig härliga minnen.

Var och en av oss har traditioner i vår familj. Några av dem är materiella. Några av dem har en djupare innebörd. De allra viktigaste traditionerna har att göra med sättet varpå vi lever vårt liv, och består bortom oss då våra barns liv påverkas och formas. I Mormons bok läser vi om lamaniterna som var djupt påverkade av sina

fäders traditioner. Kung Benjamin sade att de var ett folk som inte visste något om evangeliets principer, "ej heller tro de dem när de undervisas om dem som en följd av deras förfäders traditioner, vilka icke äro riktiga". (Mosiah 1:5)

Vilka slags traditioner har vi? Några av dem kan ha kommit från våra fäder och nu för vi dem vidare till våra egna barn. Är de vad vi vill att de ska vara? Är de grundade på gärningar av rättfärdighet och tro? Är de för det mesta materiella till sin natur eller är de eviga? Skapar vi medvetet rättfärdiga traditioner, eller är livet något som bara händer oss? Skapas våra traditioner som gensvar på de högljudda rösterna i världen, eller under inflytande av Andens stilla röst? Gör traditionerna vi skapar i vår familj det lättare för våra barn att följa de levande profeterna, eller försvåra de det för dem?

Hur kan vi bestämma vilka våra traditioner ska vara? Skrifterna ger oss en bra förebild. I Mosiah 5:15 står det: "Fördenskull önskar jag, att I förbliven ståndaktiga och orubbliga, alltid överflödande av goda gärningar."

Jag älskar detta eftersom vi vet att traditioner formas med tiden när vi upprepar samma handlingar om och om igen. När vi är ståndaktiga och orubbliga i att göra det som är gott,

blir våra traditioner fast rotade i rättfärdighet. Men jag har en fråga. Hur kan vi avgöra vad som är gott, eller än viktigare, vad som är tillräckligt gott? Ett annat skriftställe som ger oss lite mer upplysning finner vi i 3 Nephi 6:14. Det talar om människor "som blivit omvända till den sanna tron, och de ville ej avvika därifrån, ty de voro fasta, ståndaktiga, orubbliga och villiga till att med all iver hålla Herrens bud".

Vi får veta att vår omvändelse till den "sanna tron" föregår vår förmåga att förbli starka, ståndaktiga och orubbliga i att hålla buden. Denna omvändelse utgörs av en stark tro på Jesus Kristus som vår Återlösare. Ett vittnesbörd om detta återfinns i Mormons bok, som är ännu ett testamente om Jesus Kristus. Den går hand i hand med Bibeln i det att den förkunnar Jesu Kristi gudomlighet och mission och att en levande Fader i himlen är en realitet. Varje profet som upptecknats i dessa heliga böcker bär sitt personliga vittnesbörd om allt detta, och de undervisar om hur vi behöver leva vårt liv för att kunna ta del av försoningen och uppnå personlig frid och lycka.

Det finns bara ett sätt att bli personligt omvänd på. Det sker genom att Anden vittnar när vi studerar just de skrifter som vittnar om Jesus Kristus. Det sker när vi ber och när vi fastar. Det sker bara om vi har en djup önskan att få veta sanningen. Vår drivkraft måste vara att öppet söka sanningen istället för att rättfärdiga våra handlingar genom att finna fel i skrifterna, profeternas lärdomar eller på själva kyrkan. Vi måste anstränga oss att höra Andens tolkningar i stället för världens förståelse. Vi måste vara villiga att öppna vårt hjärta och sinne, att erkänna Herrens väg, och om så krävs, att förändra vårt liv. Vi blir personligen omvända när vi börjar leva på det sätt Herren vill att vi ska leva – ståndaktiga och orubbliga i att hålla alla buden,



inte bara de som är bekväma. Detta blir då en reningsprocess, när vi strävar efter att göra varje dag lite bättre än den förra. Våra traditioner blir då traditioner av rättfärdighet.

Jag vill uppmana var och en av oss att fundera en stund över traditionerna i vårt liv och hur de kan påverka vår familj. Våra traditioner när det gäller sabbatsdagen, familjebön, familjens skriftstudier, tjänande och nivå av aktivitet i kyrkan, och hur man visar respekt och lojalitet i hemmet, kommer att utöva ett stort inflytande på våra barn och deras framtid. Om vårt föräldraskap är grundat på skrifternas och de nutida profeternas lärdomar kan vi inte misslyckas. Om vårt hjärta, varje gång vi ställs inför en utmaning, först och främst vänds till vår Fader i himlen för att få vägledning, befinner vi oss på säker mark. Om våra barn vet var vi står, och vi alltid står på Herrens sida, så vet vi att vi är där vi behöver vara.

Det viktiga är att vi konsekvent arbetar på att göra allt detta. Vi blir

inte fullkomliga på det, och vår familj reagerar inte alltid positivt, men vi bygger en stark grundval av rättfärdiga traditioner som våra barn kan luta sig mot. De kan hålla fast vid denna grundval när svårigheter uppstår, och de kan återvända till denna grundval om de för en tid skulle gå vilse.

I slutet av sitt liv efterlämnade min far mycket mer till oss, sina barn, än en röd rubinring. Hans kropp var slut, men i verkligheten framstod han som en stöttepelare, ett exempel på rättfärdighet och sanning. Hela hans liv uppbar de traditioner som stärker oss idag, även om han inte längre finns ibland oss. Han var "[ståndaktig och orubblig] och [villig] till att med all iver hålla Herrens bud".

Kan vi göra detsamma för våra barn? Vilket arv håller vi på att ge dem idag? Vad blir det i morgon? Det kan börja med oss. Kommer deras hjärta och liv att vara fulla av traditioner som gör det lätt för dem att ta till sig och följa Herren och de nutida profeterna? Kommer vi som familjer att

kunna göra anspråk på de utlovade välsignelserna, "på det Kristus, Herren Gud Allsmäktig, måtte sätta sitt insegel på eder, så att I kunnen komma till himmelen och hava evig frälsning och evigt liv". (Mosiah 5:15)

Bröder och systrar, jag vet att vi kan det! Jag vet att Gud älskar oss och väntar på att få hjälpa oss att komma till honom. Var och en av oss kan veta att allt detta är sant. Jag vet att det är det! Jag vet att Gud lever. Jesus Kristus är hans Son och vår Återlösare. Jesu Kristi evangelium är sant. Skrifterna innehåller det och vittnar om det. Och vi har en sann och levande profet idag – president Thomas S Monson. Han har förberetts för att komma fram i denna tid och leda Herrens kyrka.

När vi blir "ståndaktiga och orubbliga" i att hålla Herrens bud, säkrar vi himmelens välsignelser för oss själva och för våra familjer.

Min bön är att vi ska känna detta djupt i vårt hjärta och i vårt liv, i Jesu Kristi namn, amen. ■

Återställ tron på familjen

ÄLDSTE KENNETH JOHNSON

i de sjuttios kvorum

Stabila familjer hjälper till att hålla samhället samman vilket gynnar hela mänskligheten.



Med kunskap om den stora lycksalighetsplanen¹ har vi både möjligheten och ansvaret att hjälpa till att återställa tron på familjen.

På många sätt är vårt uppdrag jämförbart med deras som arbetar inom medicin och naturvetenskaplig forskning. Med användning av kända lagar fastställer de hur lidandet kan mildras och livskvaliteten förbättras.

På religionens område kan män och kvinnor med tro, med användning av beprövade principer², hjälpa till att hela ett sörjande hjärta och återge hopp och trygghet till ett plågat sinne.

Vetenskapsmannens framsteg uppnås genom lydnad mot det som ofta

kallas naturlagarna. De stora vetenskapsmännen förr och nu skapade inte de lagar som hade samband med dessa naturligt pågående processer, de upptäckte dem.

I ett brev till korintierna ställer aposteln Paulus en tankeväckande fråga om källan till människans intellektuella förmåga: "Vem vet vad som finns i människan utom människans egen ande?"³

Genom logik och lärande ökas kunskapen, och förståelsen förbättras. Med användning av denna process upptäcks teorier och lagar som accepteras som sanna.

En sak som blir tydlig för det upplysta sinnet är att det finns lagar som håller livet och levande ting i balans. Upptäckter av fysikens lagar och anpassning till dem ger framsteg och gör att människan kan uppnå högre nivåer än vad som annars vore möjligt.

Jag tror att samma förutsättning gäller etiska normer och moraliska värderingar. Det är därför vårt ansvar att skydda hemmet som centrum för undervisning, där de här dygderna kan inpräntas i en atmosfär av kärlek och genom exemplets makt.⁴

President Thomas S Monson har sagt: "Ungdomar behöver färre kritiker och fler föredömen."⁵

När jag ser tillbaka på mitt eget liv

inser jag hur jag lärde mig uppskatta de grundvärderingar som är nödvändiga för utvecklandet av en sund karaktär. Var lärde jag mig lojalitet, integritet och pålitlighet? Jag lärde mig de här egenskaperna hemma, genom mina föräldrars föredöme. Hur lärde jag mig uppskatta värdet av osjälviskt tjänande? Det gjorde jag genom att iaktta och glädjas åt mammas hängivenhet mot sin familj. Var lärde jag mig visa heder och respekt för Guds döttrar? Det lärde jag av min fars exempel.

Det var i hemmet jag lärde mig om principerna att leva förutseende och det ädla i att arbeta. Jag kan fortfarande se min mor framför mig där hon satt hemma och kväll efter kväll sydde skor åt en skofabrik på orten med en trampsymaskin. Det gjorde hon inte för att kunna köpa saker åt sig själv utan för att hjälpa till med familjens försörjning så att min bror och jag kunde studera på högskolan. Hon berättade sedan vilken tillfredsställelse detta tjänande innebar för henne.

Min far var en klok och arbetsam man. Han lärde mig säga till timmer med en handsåg, att byta ut eller sätta dit en väggkontakt för hushållsredskap och många andra praktiska göromål.

Alla de här lektionerna hade ett gemensamt tema: Var aldrig nöjd med att göra mindre än ditt bästa.

Jag utvecklade förmågan att fatta viktiga beslut genom att prata med mina föräldrar och lära av deras råd. Lägg till det föregående ansvarskänsla, omtanke om andra och uppmuntran att ta tillvara utbildningsmöjligheter, och listan är ändå ofullständig.

Jag kom i kontakt med Jesu Kristi återställda evangelium i tonåren genom Pamela, som senare blev min hustru. Hon har hjälpt mig göra mitt liv till en svindlande symfoni av en enkel melodi.⁶

Jag har njutit 67 år av glädje inom äktenskapet och familjen, 21 år som



En familj i Korea utanför ett möteshus dit de kommit för att titta på konferensen.

son i mitt föräldrahem och 46 år som make med glädjen att bli far, farfar och morfar som kulmen. Vad mer kan man hoppas på? Enkelt talat: att de här möjligheterna ska kunna åtnjutas av alla.

Vi återvänder till Paulus lärdomar i korintierbrevet och finner dessa ord:

”Så vet heller ingen vad som är i Gud utom [den som har] Guds Ande ...

En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.”⁷

Vetenskapsmän skaffar sig kunskap främst genom forskning. De utför experiment och använder intellektet.

Kristi lärjungar får sitt vittnesbörd genom att studera hans ord, se hans gärningar, tillämpa evangelieprinciper

och genom inspirationens ande.⁸

”Det beror på anden i människan, den Allsmäktiges livsfläkt ger henne förstånd.”⁹

Andliga sanningar kan verka mindre påtagliga, men för det ödmjuka hjärtat är deras inverkan påtaglig. Det är viktigt att förstå att naturlagarna inte bestämts genom omröstning. De är grundade och vilar på sanningens klippa.

Det finns också moraliska sanningar som inte kommer från människan.¹⁰ De är centrala i en gudomlig plan som, när den upptäcks och tillämpas, ger stor glädje och hopp på vår resa i dödligheten.¹¹

Jag tror till exempel, så som det sägs i ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”¹² och slås fast genom gudomlig uppenbarelse, att äktenskapet och familjen är förordnade av

Gud. Skrifterna förkunnar: ”Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött.”¹³

Visa män har efterlämnat en arvedel av lärdom från det förgångna. Vi måste lämna en grundval av tro på familjen till framtida generationer, så som den definieras av gudomen.¹⁴

Vi bör aldrig glömma att frihet och lycka i alla delar av livet kommer när vi förstår och lever i harmoni med eviga evangelieprinciper. De ger oss en säker grund att bygga ett produktivt och lyckligt liv på.¹⁵

Att följa det mönster som getts genom Faderns plan har gjort att jag kunnat uppleva vad det innebär att ”leva under lyckliga omständigheter”¹⁶ och ”med fröjd hämta vatten utur frälsningens brunnar”.¹⁷

Frälsaren lärde: ”Jag har kommit för

att de skall ha liv, ja, liv i överflöd.”¹⁸

Vår inställning eller attityd kan ibland begränsa vår förmåga att njuta av livets största gåvor.

Frågan kanske ställs: ”Hur är det med dem som inte upplevt en positiv familjemiljö?”

Stabila familjer hjälper till att hålla samhället samman vilket gynnar hela mänskligheten, även dem som tycker att de lever under sämre förhållanden.

Till dem som trofast efterlever¹⁹ och tålmodigt ber om en sådan sällskaplighet,²⁰ vill jag citera följande enkla, tröstande ord från Helen Steiner Rice:

*När Gud ger ett löfte,
är det för evigt sant.
Ty allt som Gud har lovat
osvikligt håller han.
När allt ditt hopp har grusats
och i besvikelse vänts,
så minns Guds stora löften,
och din tro har åter tänts.*²¹

Det är min bön att vi kan stå tillsammans, med mod och övertygelse, som väktare av den gudagivna gåva som familjen är. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Alma 42:8; se också Alma 24:14.
2. Se Guide to the Scriptures, ”Principle”, s 200.
3. 1 Kor 2:11.
4. Se Ords 22:6.
5. ”Verka med iver”, *Liabona*, nov 2004, s 57.
6. Se L&F 128:19.
7. 1 Kor 2:11 och 14.
8. Se Joh 7:16–17; MB Jakob 4:8.
9. Job 32:8.
10. Se L&F 130:20–21.
11. Liksom en kompass ger principer riktmärken att följa på livets resa.
12. Se *Liabona*, okt 2004, s 49.
13. 1 Mos 2:24.
14. Se L&F 49:15–17.
15. Se L&F 68:25–28.
16. Se 2 Nephi 5:27.
17. 2 Nephi 22:3.
18. Joh 10:10.
19. Se L&F 82:10.
20. Se L&F 130:2.
21. Från *Expressions of Comfort* (Uhrichville, Ohio: Barbour Publishing, 2007), s 187–88. Använt med tillstånd.

Omsorg om den enskilde

ÄLDSTE JOSEPH B WIRTHLIN

i de tolv apostlarnas kворum

Jesus Kristus är vårt största föredöme. Han omgavs av folkskaror och talade till tusenden, men hade alltid omsorg om den enskilde.



Jag är tacksam över att få vara med er i dag i detta storslagna konferenscenter. Även om detta är en stor församling så blir man ödmjuk när man inser att detta bara är en bråkdel av de miljoner som ser, hör och läser de ord som sägs under denna stora konferens.

Vi saknar naturligtvis vår älskade president Gordon B Hinckley. Vi är alla bättre människor tack vare hans inflytande. Kyrkan är starkare tack vare hans ledning. Ja, världen är en bättre plats tack vare att det funnits en sådan ledare som president Gordon B Hinckley.

Jag vill säga några ord om vårt

nya första presidentskap.

Jag har känt president Monson länge. Han är en mäktig man i Israel som förutordinerats till att presidera över denna kyrka. Han är välkänd för sina fängslande berättelser och liknelser, men vi som känner honom bäst vet att han i sitt liv är ett föredöme i att tillämpa dessa berättelser. Det talar till hans förmån att många av de stora och mäktiga i världen känner och hedrar honom, men det är kanske än mer positivt att många av de små kallar honom sin vän.

President Monson är allt igenom vänlig och medkännande. Hans ord och gärningar uttrycker hans omsorg om den enskilde.

President Eyring är en vis, lärd och andlig man. Han är känd och respekterad inte bara i kyrkan utan också av personer som inte delar vår tro. Han är en sådan man som alla lyssnar på när han talar. Han är en heder för namnet *Eyring*.

Jag kände president Uchtdorf när jag verkade som områdespresident i Europa. Från den stund jag träffade honom såg jag i honom en man med stort andligt djup och en enorm förmåga. Jag visste att Herren var medveten om honom. För tjugo år sedan hade jag hedersuppgift att kalla

honom till stavspresident i Frankfurt. Och under åren som gått har jag sett att allt under hans ledning haft framgång. Herren är med honom. När jag tänker på president Uchtdorf, tänker jag på två ord: *Alles wohl* – tyska för "allt är väl".

Sanna Jesu Kristi lärjungar har alltid haft omsorg om den enskilde.

Jesus Kristus är vårt största föredöme. Han omgavs av folkskaror och talade till tusenden, men hade alltid omsorg om den enskilde. "Ty människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat"¹, sade han. "Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade tills han hittar det?"²

Denna instruktion gäller alla som följer honom. Vi är befallda att söka upp dem som gått vilse. Vi ska ta vara på vår broder. Vi får inte försumma detta uppdrag från vår Frälsare. Vi måste ha omsorg om den enskilde.

I dag vill jag tala om dem som är vilsna – en del för att de är annorlunda, andra för att de är trötta och andra för att de gått fel vägar.

En del är vilsna för att de är annorlunda. De tycker att de inte hör hemma någonstans. Kanske känner de att de glider bort från fårhjorden för att de är annorlunda. De kanske ser ut, handlar, tänker och talar annorlunda än människor omkring dem, och det kan få dem att tro att de inte passar in. De drar slutsatsen att de inte behövs.

Förbundet med denna tanke är det felaktiga antagandet att alla kyrkans medlemmar bör se ut, tala och vara lika. Herren befolkade inte jorden med en intensiv orkester av personligheter för att endast värdera världens piccolaflöjter. Varje instrument är dyrbart och bidrar till symfonins komplexa skönhet. Alla vår himmelske Faders barn är i viss mån olika, men alla har en egen vacker



ton som berikar helheten med djup och skönhet.

Själva denna variation i skapelsen vittnar om hur högt Herren värderar alla sina barn. Han aktar inte ett kött framför ett annat, men "inbjuder dem alla att komma till sig och deltaga av hans godhet. Han förmenar ingen som kommer till honom, svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna ... alla äro jämlika för Gud".³

Jag minns när jag var ung, att där fanns en äldre pojke med fysiskt och mentalt handikapp. Han hade ett talfel och gick med svårighet. Pojkarna brukade reta honom. De retade och hånade honom ibland tills han började gråta.

Jag kan fortfarande höra hans röst: "Ni är inte snälla mot mig", sade han. Och ändå hånade de honom, knuffade honom och skämtade om honom.

En dag stod jag inte ut längre. Fastän jag bara var sju år, gav Herren mig modet att trotsa mina vänner.

"Rör honom inte", sade jag till dem. "Sluta reta honom. Var snälla. Han är ett Guds barn!"

Mina vänner gick undan och vände sig bort.

Jag undrade då om min djärvhet skulle förstöra min relation till dem. Men motsatsen hände. Från den

dagen kom mina vänner och jag närmare varandra. De visade större medkänsla med pojken. De blev bättre människor. Såvitt jag vet retade de honom aldrig mer.

Bröder och systrar, om vi bara hade mer medkänsla med dem som är annorlunda så skulle detta lindra många problem och sorger i dagens värld. Det skulle verkligen göra vår familj och vår kyrka till en mer helgad och himmelsk plats.

En del är vilsna för att de är trötta. Det är lätt att känna sig överväldigad. Med alla påfrestningar och alla tidskrav och den stress vi möter varje dag är det inte underligt att vi blir trötta. Många känner sig modfälda eftersom de inte förverkligat sina möjligheter. Andra känner sig bara för svaga för att hjälpa till. Och när flocken rör sig framåt kan några gradvis – nästan omärkligt – sacka efter.

Alla har vi känt oss trötta och nedstämda en eller annan gång. Jag verkar känna det så oftare nu än när jag var yngre. Joseph Smith, Brigham Young, till och med Jesus visste vad trötthet är. Jag vill inte underskatta den tyngd som kyrkans medlemmar bär på sina axlar eller förringa de känslomässiga och andliga provningar de får utstå. Dessa kan vara tunga och ofta svåra att bära.

Men, jag har ett vittnesbörd om Jesu Kristi evangeliums förnyande kraft. Profeten Jesaja förkunnade att Herren "ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka".⁴ När jag känner mig trött, minns jag profeten Joseph Smiths ord:

"Skola vi icke fortsätta i denna stora sak! Gån framåt och ej tillbaka! Mod bröder! Framåt, framåt till seger! Edra hjärtan fröjde sig och vare övermåttan glada! Jorden briste ut i sång! ...

Skogarna och markens träd prise Herren ... och alla Guds barn jubla!"⁵

Till er medlemmar som hålls tillbaka

av känslor av otillräcklighet vädjar jag att ni ska stiga fram, sätta handen till verket och skjuta på. Även när du känner att din styrka inte kan bidra med så mycket, så behöver kyrkan dig. Herren behöver dig. Kom ihåg att Herren ofta väljer de svaga i världen till att genomföra hans verk.⁶

Alla som är trötta, låt Frälsarens lugnande ord trösta er: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila."⁷ Låt oss lita på det löftet. Guds kraft kan genomsyra vår ande och kropp med energi och livskraft. Jag uppmanar er att söka denna välsignelse från Herren.

Håll er till honom så ska han hålla sig till er, för han har lovat: "De som hoppas på HERREN får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De skyndar i väg utan att mattas, de färdas framåt utan att bli trötta."⁸

När vi visar omsorg om dem som är trötta, kan vi "hjälpa de svaga, upplyfta de slappnande händerna och styrka de matta knäna".⁹ Goda ledare i kyrkan är medvetna om personliga begränsningar, men ändå ivriga att använda medlemmarnas fulla styrka och förmåga. Ledarna undervisar och stödjer, men stressar inte någon att springa fortare eller arbeta hårdare än krafterna tillåter.¹⁰

Kom ihåg att ibland är det de som startar långsammast som till sist kommer längst.

En del är vilsna för att de har gått fel väg. Bortsett från Herren har vi alla gjort misstag. Frågan är inte om vi ska snubbla och falla, utan hur ska vi reagera på det? En del förirrar sig bort från fällan efter att ha gjort några misstag. Det är sorgligt. Vet ni inte att kyrkan är en plats för ofullkomliga att samlas på – med alla sina jordiska svagheter – och bli bättre människor? Varje söndag i alla möteshus över hela världen ser vi dödliga, ofullkomliga män, kvinnor och barn som möts i broderskap och kärlek i strävan att



bli bättre människor, att lära av Anden och ge andra uppmuntran och stöd. Såvitt jag vet finns det ingen skylt på våra möteshus med texten: "Tillträde endast för fullkomliga."

På grund av våra ofullkomligheter behöver vi Herrens kyrka. Det är där hans återlösande lära predikas och hans frälsande förordningar handhas. Kyrkan uppmuntrar och motiverar oss till att bli bättre och gladare. Det är också en plats där vi kan förlora oss själva i att tjäna andra.

Herren vet att vi gör misstag. Det var därför han led för våra synder. Han vill att vi ska komma på fötter

och sträva efter att bli bättre. Guds änglar gläder sig över en syndare som omvänder sig.

Du som gått vilse på grund av en oförrätt, kan du inte lägga din smärta och vrede åt sidan? Kan du inte fylla ditt hjärta med kärlek? Det finns en plats för dig här. Kom med i fällan, helga din förmåga och dina talanger. Du mår bättre, och andra välsignas av ditt exempel.

Till dem som gått vilse på grund av lärosatser: Vi kan inte be om ursäkt för sanningen. Vi kan inte förneka den lära som givits oss av Herren själv. Om den principen kan vi inte kompromissa.

Jag förstår om människor ibland är oense om läran. De går så långt att de kallar den dåraktig. Men jag upprepar aposteln Paulus ord om att ett andligt budskap kan verka dåraktigt för människor. Men "Guds dårskap är visare än människor".¹¹

Ja, det som är andligt uppenbaras genom anden. "En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt."¹²

Vi vittnar om att Jesu Kristi evangelium finns på jorden i dag. Han sade om sin Faders lära: "Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv."¹³

Jag vet att var och en känner oro för någon de älskar. Uppmuntra, betjäna och stöd dem. Älska dem. Var god mot dem. I några fall kommer de att återvända. I andra fall gör de inte det. Men låt oss under alla omständigheter vara värdiga det namn vi tar på oss, ja, Jesu Kristi namn.

Till alla som bor på denna vackra jord höjer jag min röst och bär högtidligt vittne om att Gud lever och att Jesus är Kristus, vår Frälsare och Kung! Han återgav sin sanning och sitt evangelium genom profeten Joseph Smith. Han talar till sina profeter och apostlar. President Thomas S Monson är Herrens smorde och vägleder hans kyrka i dag. Detta vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se King James Version, Matthew 18:11.
2. Luk 15:4.
3. 2 Nephi 26:33.
4. Jes 40:29.
5. L&F 128:22–23.
6. L&F 1:19.
7. Matt 11:28.
8. Jes 40:31.
9. Se L&F 81:5.
10. Se L&F 10:4.
11. 1 Kor 1:25; se också vers 18.
12. 1 Kor 2:14.
13. Joh 7:17.

Den sanna och levande kyrkan

PRESIDENT HENRY B EYRING

förste rådgivare i första presidentskapet

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är sann och lever vidare.



När vi stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och som kyrkans president, och D Todd Christofferson som apostel och medlem i de tolv apostlarnas kворum, ser vi bevis på det faktum att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är både sann och levande. Herren talade till dem som han återställde kyrkan genom i de sista dagarna. Han sade om dem att de "skulle hava makt att lägga denna kyrkas grundval och att föra den ut ur dunklet och mörkret, ja, den enda sanna och levande kyrka på hela jordens yta, i vilken jag, Herren, har välbehag. Detta säger jag om kyrkan som ett helt och

icke om de enskilda medlemmarna.

Ty jag, Herren, kan icke se på synd med den allra minsta grad av överseende.

Dock skall den, som omvänder sig och håller Herrens bud, få förlåtelse.

Men ifrån den, som icke omvänder sig, skall det ljus borttagas, som han har fått, ty min Ande skall ej alltid sträva med människan, säger Härskarornas Herre."¹

Detta är den sanna kyrkan, den enda sanna kyrkan, för i den finns prästadörets nycklar. Endast i den här kyrkan har Herren lagt myndigheten att besegla både på jorden och i himlen som han gjorde på aposteln Petrus tid. Dessa nycklar återställdes till Joseph Smith, som därefter bemyndigades att ge dem till medlemmarna i de tolv kворum.

När profeten Joseph mördades, trodde kyrkans fiender att kyrkan skulle dö. De trodde att den var en dödlig människas skapelse och att den därför skulle gå under med honom. Men deras förhoppningar grusades. Det var den sanna kyrkan, och den hade också kraft att leva vidare, även när de dog som valts att under en tid leda den.

Vi har idag sett en demonstration av att detta är den sanna och levande kyrkan. Prästadörets nycklar innehas

av dödliga människor men Herren har sett till att dessa nycklar kan fortsätta att fungera på jorden så länge som människorna utövar tro på att nycklarna finns på jorden och att de har förts vidare genom Guds vilja till hans utvalda tjänare.

Guds folk har inte alltid varit värdiga den förunderliga upplevelse vi har varit med om idag. Efter Kristi himmelsfärd fortsatte apostlarna att använda nycklarna han lämnat hos dem. Men på grund av medlemmarnas olydnad och trolöshet dog apostlarna utan att lämna nycklarna vidare till efterträdare. Vi kallar denna tragiska episod för avfallet. Om kyrkans medlemmar på den tiden hade haft möjligheten och viljan att utöva den tro som ni har idag, så hade Herren inte tagit bort prästadömet's nycklar från jorden. Därför har denna dag både historisk och evig betydelse i världens historia och för vår himmelske Faders barn.

Vi har förpliktelsen att förbli värdiga den tro som behövs för att vi ska uppfylla vårt löfte att stödja dem som har blivit kallade. Herren hade välbehag i kyrkan i början av återställelsen, vilket han också har i dag. Men han varnade medlemmarna då, som han gör nu, att han inte kan se på synd med den allra minsta grad av overseende. Om vi ska kunna stödja dem som blivit kallade i dag måste vi granska vårt liv, omvända oss när så behövs, lova att hålla Herrens bud och följa hans tjänare. Herren varnar oss att om vi inte gör det, kommer den Helige Anden att dra sig undan, vi förlorar ljuset som vi fått, och vi kan inte hålla löftet vi har gett i dag att stödja Herrens tjänare i hans sanna kyrka.

Var och en av oss måste göra en personlig utvärdering. För det första måste vi mäta djupet av vår tacksamhet för medlemskapet i Jesu Kristi sanna kyrka. För det andra måste vi få veta



President Thomas S Monson och president Dieter F Uchtdorf välkomnar äldste D Todd Christofferson, nyligen inröstad till de tolv apostlarnas kvorum.

genom den Helige Andens kraft hur vi kan hålla buden på ett bättre sätt.

Vi vet genom profetia att den sanna och levande kyrkan aldrig kommer att tas bort från jorden igen, utan den kommer att bli bättre. Vårt liv blir bättre när vi utövar tro till omvändelse, alltid minns Frälsaren och anstränger oss allt mer för att hålla hans bud. Skrifterna innehåller löften om att när Herren återvänder till sin kyrka, kommer han att finna den andligt förberedd för honom. Det borde göra oss både beslutsamma och optimistiska. Vi måste göra bättre ifrån oss. Vi kan det. Och vi ska det.

Just i dag skulle det vara särskilt klokt av oss att besluta oss för att med vår tro och våra böner stödja alla dem som tjänar oss i riket. Jag är personligen medveten om trons kraft hos kyrkans medlemmar när det gäller att stödja dem som blivit kallade. Under de senaste veckorna har jag på mäktiga sätt känt bönerna och tron från

människor jag inte känner och som endast känner mig som någon som kallats att tjäna genom prästadömet's nycklar. President Thomas S Monson välsignas när ni stödjer honom med er tro. Hans familj välsignas också storligen tack vare er tro och era böner. Alla som har fått ert stöd i dag får stöd av Gud tack vare sin tro och er tro.

Varje medlem får möjlighet att ge stöd genom att tjäna i Guds namn. Kyrkan är en mäktig kraft som välsignar sina medlemmar och alla människor över hela jorden. Kyrkan har till exempel utfört ett stort humanitärt arbete över hela jorden. Allt detta har möjliggjorts tack vare medlemmars och vänners tro på att Gud lever och att Herren vill hjälpa alla nödställda personer som han kan nå genom sina trofasta lärjungar.

Dessutom är det genom kyrkan och förordningarna i den som beseglingsmaktens välsignelser kan nå in i andevärlden. Detta är en sann och

levande kyrka, som når även dem som inte längre lever på jorden. När ni har tron att leta reda på era förfäders namn, när ni besöker Herrens hus för att erbjuda dem ställföreträdande förrättningar, så stödjer ni detta stora verks syfte att erbjuda frälsning till alla vår himmelske Faders barn som föds till den här världen.

Jag vill tala om några av de saker jag ser som anledning till att vara tacksam för en sann och levande kyrka. Därefter vill jag peka på några sätt där jag ser att kyrkan är förberedd för Frälsarens återkomst. Och slutligen vill jag bära vittnesbörd om hur jag fått insikt om att detta är den sanna och levande kyrkan.

Mest av allt är jag tacksam för att jag upplevt den renande kraft som finns i de förrättningar som utförs genom prästadörets makt. Jag kände att jag fick förlåtelse och blev ren när jag döptes av en broder med myndighet. Jag hade den brinnande känsla i mitt hjärta som endast är möjlig när Guds tjänare uttalar orden: "Mottag den Helige Anden."

Jag känner mig också tacksam för de välsignelser min familj har fått. Det är besejningsmakten och vår kunskap om den som förvandlar och omdanar vårt familjeliv här och våra förväntningar om familjelivets glädje i den kommande världen. Tanken och hoppet om att jag kan ha eviga relationer hjälper mig att uthärda den separation och ensamhet som är en del av jordelivet. Löftet som de trofasta i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har fått är att familjen kan vara tillsammans och tillväxa i evigheterna. Detta löfte förändrar alla våra familjereaktioner för alltid och till det bättre.

I den här fasen av mitt liv kan jag till exempel inte ingående lära känna mina barnbarn och så småningom deras barn på grund av de stora avstånden. Det finns människor som aldrig fått möjligheten att gifta sig och



få barn och som har samma längtan som jag har att på något sätt få vara nära familjen. Tack vare återställelsen av kunskapen om eviga familjer är vi mer hoppfulla och vänligare i alla våra familjereaktioner. De största glädjeämnen i livet finns i familjen vilket också är sant i livet här efter. Jag är så tacksam för löftet att om vi är trofasta ska samma sällskaplighet som vi åtnjuter i det här livet finnas för alltid i den nästkommande världen, i evig härlighet.²

Jag ser bevis på att kyrkan blir alltmer fullkomnad enligt profetian. När jag till exempel är ute på resa och lär känna kyrkans medlemmar, ser jag en stadig förbättring i deras liv. Tack vare medlemmarnas enkla tro och lydnad förändras de och uppbyggs genom försoningen. Jag befinner mig ofta på möten med verkligt ödmjuka människor som tillåts undervisa lektioner och ge predikningar som har samma kraft som gavs till Lehi och Nephi, Helamans söner. Ni minns orden:

"Och Nephi och Lehi predikade för lamaniterna med stor kraft och myndighet, ty de hade fått makt och myndighet att tala och det gavs dem även vad de skulle tala."³

Jag är säker på att president Gordon B Hinckleys ofta upprepade

önskan kommer att gå i uppfyllelse. Han lärde att alla som kommer in i kyrkan kan hållas kvar i full gemenskap om de ges näring genom Guds goda ord. Jag minns att han sade att det sista han skulle säga i slutet av sin verksamhet kanske skulle bli "behåll, behåll, behåll de nyomvända". Hans ord lever vidare i president Monsons ledarskap och i oss alla, när vi kvalificerar oss för samma makt som Lehi och Nephi hade att ge näring genom Guds goda ord. Jag är säker på att ni, liksom jag, fortsätter att förundras över de ödmjuka sista dagars heliga som utför sina hembesök och som med allt större kraft talar med sina vänner som inte tillhör kyrkan.

I många år har vi kommit ihåg president David O McKays ord: "Varje medlem en missionär." Jag är övertygad om att dagen kommer när vi genom medlemmarnas tro får se ett allt större antal människor inbjudas att höra Guds ord och som sedan ansluter sig till den sanna och levande kyrkan.

Jag är övertygad om att vi får se ytterligare en förbättring. Familjer överallt i kyrkan söker efter sätt att stärka och skydda sina barn mot allt det onda omkring dem. En del av dessa föräldrar arbetar förtvivlat på att föra tillbaka somliga i familjen som gått vilse. Jag är säker på att Gud i allt större grad kommer att belöna dem för deras mödor. De som aldrig ger upp ska finna att Gud aldrig ger upp och att han hjälper dem.

En stor del av denna hjälp kommer från dem som kallats att tjäna i kyrkan. Viljan att nå ut kommer att öka så att många, liksom den unge biskop Thomas Monson, får ingivelser om praktiska sätt att inbjuda och uppmuntra dem som under en tid kanske inte inser vilka välsignelser Gud har i beredskap åt dem. President Monson minns än i dag de människor han ansträngde sig för att rädda när han var deras biskop. Mitt hopp är att vi



Medlemmar och missionärer i San Pedro gren i Belize City distrikt i Belize samlas till konferensen.

alla ska sätta vår lit till att Gud leder oss att nå ut och nå tillbaka till dem som Gud vill att vi ska ta med oss när vi återvänder hem till honom.

En annan förbättring som jag ser komma i riket är en önskan och en förmåga att nå ut till de fattiga och nödställda. Jag har sett en starkt tilltagande medkänsla bland kyrkans medlemmar för dem som utsatts för naturkatastrofer runt om i världen. I dödsannonser ser jag att familjerna önskar att donationer ges till Ständiga utbildningsfonden eller till kyrkans humanitära fond.

Profeten Joseph Smith såg denna underbara utveckling. Han sade att varje verkligt omvänd person vill sträva framåt i hela världen för att ta hand om vår himmelske Faders barn.⁴ Det händer redan bland fler och fler medlemmar i kyrkan. Det som

förundrar mig är att hjälpen till de nödställda också erbjuds av dem som själva inte är så välbeställda och den verkar ges oavsett om vi lever i goda eller svåra ekonomiska omständigheter. Detta är bevis för mig att försöringen verkar alltmer kraftfullt bland medlemmarna.

Jag började få ett vittnesbörd redan i min barndom om att detta är den sanna och levande kyrkan. Ett av mina första minnen handlar om ett konferensmöte som inte hölls på en sådan här plats utan i en hyrd lokal i ett hotell. En man talade som jag inte kände, och jag vet fortfarande inte vad han heter. Jag visste bara att han hade sänts till vårt lilla distrikt i missionsfältet av någon som hade prästdömet. Jag minns inte vad han sade. Men jag fick ett mäktigt, säkert vittnesbörd innan jag var åtta år, ja,

innan jag blev döpt, om att jag lyssnade till en Guds tjänare i Jesu Kristi sanna kyrka. Det var inte den hyrda lokalen, inte församlingens storlek, den var liten, utan det var ett vittnesbörd om att jag i den stunden välsignats att vara på ett möte i den sanna kyrkan.

När jag i tonåren flyttade med min familj till kyrkans organiserade stavar, fick jag för första gången uppleva kraften i prästadörets kvorum och hos en kärleksfull biskop. Jag minns och kan fortfarande känna tilliten som kom när jag satt i prästernas kvorum bredvid biskopen och visste att han hade nycklarna som sann domare i Israel.

Jag fick samma vittnesbörd tidigt i livet under två söndagar, det ena i Albuquerque i New Mexico och det andra i Boston i Massachusetts. I båda fallen var jag på ett möte då ett distrikt

blev organiserat till en stav. Till synes helt vanliga män som jag kände väl kallades som stavspresidenter. Jag höjde min hand under dessa möten som ni gjorde i dag och fick vittnesbördet att Gud hade kallat sina tjänare och att deras tjänande samt mitt stöd av dem skulle välsigna mig. Jag har känt det samma otaliga gånger runtom i kyrkan.

Under de dagar och månader som följde såg jag hur dessa stavspresidenter gavs styrka och förmåga i sina kallelser. Jag har sett samma under i president Monsons verksamhet när han kallades att presidera som profet och president för kyrkan och att utöva prästadömet alla nycklar på jorden. Jag har sett honom få uppenbarelse och inspiration vilket bekräftar för mig att Gud hedrar dessa nycklar. Jag är ett ögonvittne. Dessa nycklar tillhör ett prästadöme som, enligt Herrens ord, "är utan begynnelse och ände".⁵

Jag bär mitt högtidliga vittnesbörd för er att detta är Jesu Kristi sanna och levande kyrka. Er himmelske Fader besvarar era innerliga böner så att ni själva kan veta det. Ni kan få ett vittnesbörd om att kallelserna ni understödde i dag kom från Gud. Ni kan dessutom få veta att i den här kyrkan utförs förrättningar som renar själar och som binder på jorden och i himlen, vilka också utfördes på Petrus, Jakobs och Johannes tid. Dessa nycklar och förrättningar är nu återställda i sin fullhet genom profeten Joseph Smith och har förts vidare till hans efterträdare. Jesus är Kristus. Han lever. Det vet jag. Jag vittnar om att Thomas S Monson är hans levande profet. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är sann och lever vidare. Jag vittnar härom, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 1:30–33.
2. Se L&F 130:2.
3. Helaman 5:18.
4. Se *History of the Church*, 4:227.
5. Alma 13:8.

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2007

UPPLÄST AV ROBERT W CANTWELL

verkställande chef, kyrkans revisionsavdelning

Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kära bröder! Som föreskrivet genom uppenbarelse i kapitel 120 av Läran och Förbunden, auktoriseras utbetalningar ur kyrkans fonder av rådet för tiondemedlens användning. Detta råd utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum och presiderande biskopsrådet. Rådet godkänner budgetar för kyrkans avdelningar och verksamheter. Efter godkännande av rådet ska

kyrkans avdelningar använda medlen enligt godkända budgetar och enligt kyrkans riktlinjer och praxis.

Kyrkans revisionsavdelning har tillgång till alla uppteckningar och system som behövs för att bedöma att kontrollen är tillräcklig över bidrag till fonder, utbetalningar och skyddandet av kyrkans tillgångar. Kyrkans revisionsavdelning är fristående från alla andra avdelningar och all annan verksamhet inom kyrkan och personalen består av auktoriserade revisorer, auktoriserade internrevisorer, auktoriserade revisorer för informationssystem och andra kvalificerade yrkesmän.

På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans tillgångar för året 2007 i allt väsentligt har upptecknats och förvaltats enligt professionella revisionsnormer, godkända budgetar och kyrkans riktlinjer och praxis.

Högaktningsfullt,
Kyrkans revisionsavdelning
Robert W Cantwell
Verkställande chef ■



En kvinnlig missionär i Idaho tittar på konferensen.

Statistisk rapport för år 2007

UPPLÄST AV ÄLDSTE F MICHAEL WATSON

i de sjuttios kvorum

Bröder och systrar, första presidentskapet har utfärdat följande rapport om kyrkans tillväxt och verksamhet för året som avslutades den 31 december 2007.

Enheter i kyrkan

Stavar.....	2 790
Missioner	348
Distrikt	618
Församlingar och grenar	27 827

Kyrkans medlemsantal

Medlemmar totalt	13 193 999
Ökning av antalet barn med matrikelkort.....	93 698

Nyomvända döpta.....279 218

Missionärer

Heltidsmissionärer.....52 686

Tempel

Återinvigda tempel.....1
(Nuku'alofa, Tonga)
Antal tempel i verksamhet124

Framstående medlemmar som har avlidit sedan april 2007

President Gordon B Hinckley, kyrkans 15:e president, vid 97 års ålder, den 27 januari 2008; *president James E Faust*, rådgivare i första presidentskapet och medlem av de tolv

apostlarnas kvorum; *syster Inis Bernice Egan Hunter*, änka till president Howard W Hunter, tidigare president för kyrkan; *syster Ruth W Faust*, änka till president James E Faust, tidigare rådgivare i första presidentskapet; *syster LeAnn C Neuenschwander*, hustru till äldste Dennis B Neuenschwander i de sjuttios kvorum; *syster Eunice N Kay*, änka till äldste F Arthur Kay, tidigare medlem i de sjuttios kvorum; *syster Janath R Cannon*, tidigare rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap; *broder Richard L Warner*, tidigare rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap. ■



Dessa medlemmar fördriver tiden mellan konferenssessionerna med att sjunga psalmer.

Vittnesbörd

ÄLDSTE DALLIN H OAKS

i de tolv apostlarnas kvorum

Kunskap uppmuntrar till lydnad och lydnad ökar kunskapen.



Ett vittnesbörd om evangeliet är ett personligt vittne som den Helige Anden bär till vår själ om att vissa fakta av evig betydelse är sanna och att vi vet att de är sanna. Dessa fakta är bland annat gudomens natur och vår relation till dess tre medlemmar, försoningens verkan och återställelsens realitet.

Ett vittnesbörd om evangeliet är inte en reseskildring, en hälsobeskrivning eller ett uttryck av kärlek till familjen. Det är ingen predikan. President Kimball lärde att så snart vi börjar predika för andra så slutar vi bära vårt vittnesbörd.¹

I.

Olika frågor uppstår när vi hör andra bära sitt vittnesbörd eller när vi överväger att bära vårt eget.

1. Under ett vittnesbördsmöte säger en medlem: "Jag vet att Fadern och Sonen visade sig för profeten Joseph Smith." En besökare undrar: "Vad menar han när han säger att han *vet* det?"

2. En ung man som förbereder sig för sin mission undrar om hans vittnesbörd är starkt nog för att han ska kunna verka som missionär.

3. En ung person lyssnar till en förälders eller lärares vittnesbörd. Hur hjälper ett sådant vittnesbörd personen som hör det?

II.

Vad menar vi när vi vittnar och säger att vi *vet* att evangeliet är sant? Jämför denna slags kunskap med "jag vet att det är kallt utomhus" eller "jag vet att jag älskar min fru". Det är tre olika slags kunskap som vi lär oss om på olika sätt. Kunskap om utomhustemperaturen kan verifieras med vetenskapliga metoder. Kunskapen om att vi älskar vår maka är personlig och subjektiv. Den kan inte bevisas med vetenskapliga metoder, men är ändå viktig. Föreställningen att all viktig kunskap grundar sig på vetenskapliga bevis är helt enkelt inte sann.

Det finns "bevis" på evangeliets sanningar (se till exempel Ps 19:2; Helaman 8:24), men vetenskapliga metoder kan inte frambringa andlig kunskap. Jesus undervisade om detta när Simon Petrus vittnade om att han

var Kristus: "Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen." (Matt 16:17) Aposteln Paulus förklarade detta. I ett brev till de heliga i Korint sade han att "ingen [vet] vad som är i Gud utom Guds Ande". (1 Kor 2:11; se också Joh 14:17.)

I motsats till detta vet vi vad som finns i människan genom människans handlingsätt, och "en oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt." (1 Kor 2:14)

Mormons bok lär att Gud uppenbarar sanningen om andliga ting för oss genom den Helige Andens kraft. (Se Moroni 10:4–5.) I nutida uppenbarelse lovar Gud oss att vi ska "erhålla kunskap" genom att han förkunnar det för oss i vårt "förstånd och hjärta genom den Helige Anden". (L&F 8:1–2)

Något av det bästa med vår himmelske Faders plan för sina barn är att var och en av oss personligen kan veta att planen är sann. Denna uppenbarade kunskap kommer inte från böcker, genom vetenskapliga metoder eller från intellektuella funderingar. Liksom aposteln Petrus får vi den kunskapen direkt från vår himmelske Fader genom den Helige Andens vittnesbörd.

När vi lär oss om andliga sanningar genom andliga metoder kan vi vara lika säkra på den kunskapen som akademiker eller forskare är på andra typer av kunskap som de skaffat sig genom andra metoder.

Profeten Joseph Smith gav oss ett underbart exempel på detta. När han förföljdes för att han berättade för andra om sin syn liknade han sina erfarenheter med aposteln Paulus, som förlöjlighades och förtalades när han försvarade sig inför kung Agrippa. (Se Apg 26.) "Allt detta tillintetgjorde

dock ej synens verklighet”, sade Joseph. ”Han hade sett en syn, han visste det och ingen förföljelse kunde förändra den saken ... Så var det med mig”, fortsatte Joseph. ”Jag hade förvisso sett ett ljus, och mitt i det ljuset såg jag två personer, och de talade förvisso till mig ... Jag hade sett en syn. Jag visste det och jag visste, att Gud visste det och jag kunde icke förneka det, ej heller vågade jag göra det.” (JS skrifter 2:24–25)

III.

Det var Joseph Smiths vittnesbörd. Hur är det med vårt? Hur kan vi få kunskap om och vittna om att det han sade var sant? Hur får man det vi kallar ett vittnesbörd?

Det första steget mot att få någon slags kunskap är att verkligen önska att få veta. Nästa steg när det gäller andlig kunskap är att fråga Gud i innerlig bön. En nutida uppenbarelse lyder:

”Om du beder skall du få uppenbarelse på uppenbarelse, kunskap på kunskap, att du må lära känna hemligheterna och de fridgivande tingen – det som bringar glädje och evigt liv.” (L&F 42:61)

Alma skrev följande om hur han gjorde det: ”Se, jag har fastat och bätt många dagar, att jag själv måtte få kunskap om dessa sanningar, och nu vet jag för min egen del, att de äro sanna, ty Herren Gud har uppenbarat dem för mig genom sin Helige Ande.” (Alma 5:46)

När vi önskar och söker bör vi komma ihåg att man inte kan få ett vittnesbörd genom att vara passiv. För att få det måste vi *göra* någonting. Jesus lärde: ”Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.” (Joh 7:17)

Ett annat sätt att söka ett vittnesbörd verkar otroligt när man jämför det med sätten att få annan kunskap. Vi får eller stärker vårt vittnesbörd



genom att bära det. En person menade till och med att vissa vittnesbörd är lättare att få när man ställer sig upp och bär dem än när man knäböjer och ber om dem.

Ett personligt vittnesbörd är grunden för vår tro. Därför är det som vi måste göra för att få, stärka och behålla ett vittnesbörd av yttersta vikt för vårt andliga liv. Förutom det vi redan nämnt behöver vi ta del av sakramentet varje vecka (se L&F 59:9) för att vara berättigade det dyrbara löftet att vi ”alltid må hava hans Ande hos [oss]”. (L&F 20:77) Denne ande är förstås källan till vårt vittnesbörd.

IV.

De som har ett vittnesbörd om det återställda evangeliet har också ansvaret att dela med sig av det. Mormons bok lär att vi ska ”stå såsom vittnen om Gud under alla tider och i allting och överallt var [vi är]”. (Mosiah 18:9)

En av de djupaste lärdomarna om sambandet mellan vittnesbördets gåva och ansvaret att bära det finns i Läran och förbundens 46:e kapitel. Uppenbarelsen beskriver olika andliga gåvor:

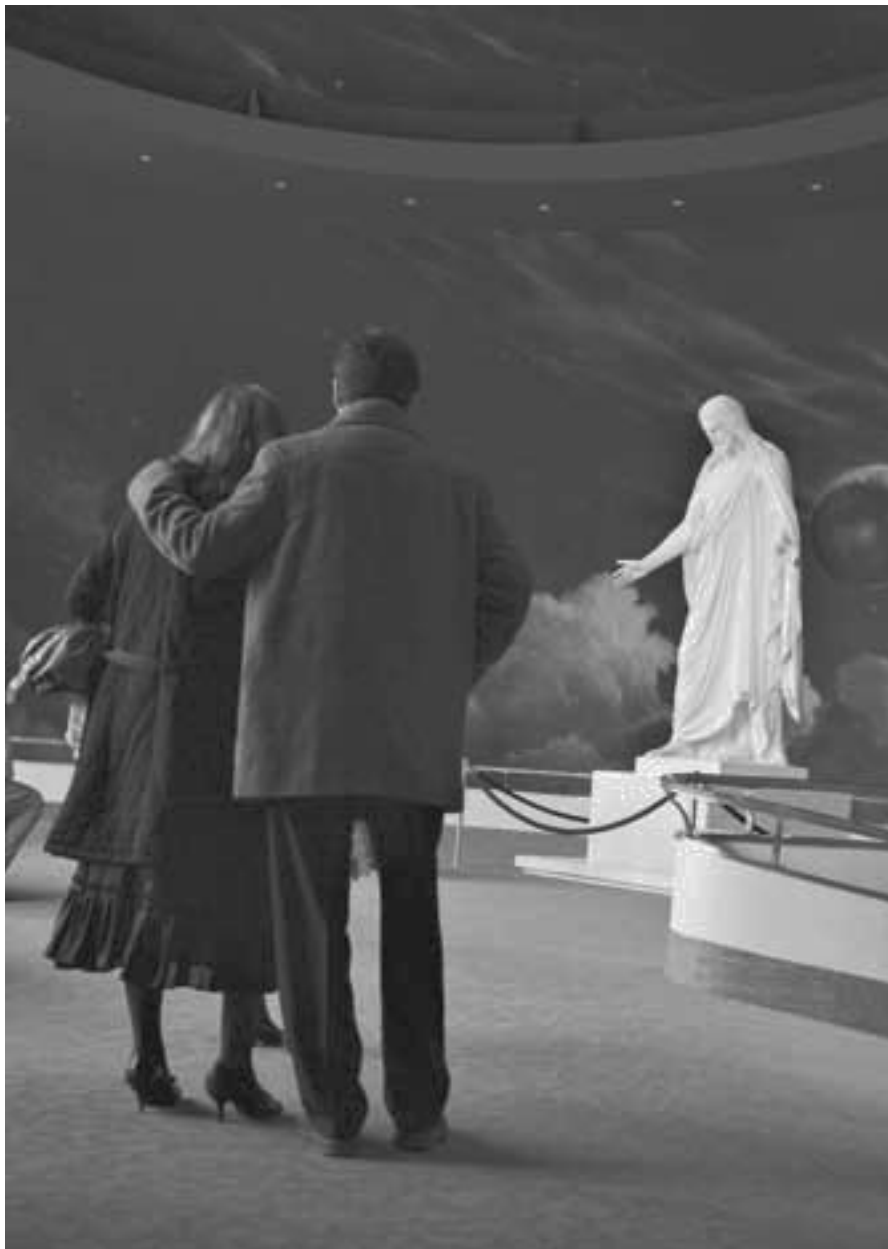
”Åt några är det genom den Helige

Anden givet att veta, att Jesus Kristus är Guds Son, och att han blev korsfäst för världens synder.

Åt andra är det givet att tro på deras ord, att också de må hava evigt liv, om de förbliva trofasta.” (v 13–14; se också Joh 20:29.)

De som har gåvan att *veta* har ett uppenbart ansvar att bära vittnesbörd så att de som har gåvan att *tro på deras ord* också kan få evigt liv.

Det har aldrig funnits ett större behov för oss att kungöra vår tro, i enskilda samtal och offentligt. (Se L&F 60:2.) Vissa hävdar att de är ateister, men många är öppna för ytterligare sanningar om Gud. För dem som uppriktigt söker behöver vi bekräfta Gud Faderns existens, vår Herre och Frälsare Jesu Kristi gudomliga mission och återställsens realitet. Vi måste modigt dela med oss av vårt vittnesbörd om Jesus. Var och en av oss har många tillfällen att berätta om vår andliga övertygelse för vänner och grannar, arbetskamrater och bekanta. Vi bör använda oss av dessa tillfällen till att uttrycka vår kärlek till vår Frälsare, vårt vittnesbörd om hans gudomliga mission och vår beslutsamhet att tjäna honom.² Våra barn behöver också



höra oss bära vårt vittnesbörd ofta. Vi bör också stärka våra barn genom att uppmuntra dem att mäta sina framgångar i tillväxten av sitt vittnesbörd och inte bara genom de utmärkelser de får genom stipendier, idrott eller andra skolaktiviteter.

V.

Vi lever i en tid när en del förvränger trosbekännelserna hos dem de kallar mormoner och till och med förtalar oss på grund av detta. När vi ställs inför sådana förvrängningar är det vårt ansvar att klargöra vår lära och

det vi tror på. Vi bör berätta vad vi tror på istället för att låta andra få slutordet och förvränga det. Vid sådana tillfällen behöver vi bära vårt vittnesbörd, vilket kan göras enskilt till en bekant eller offentligt i en liten eller stor grupp. När vi vittnar om det vi vet bör vi alltid följa uppmaningen att tala "med saktmodighet och ödmjukhet". (L&F 38:41) Vi bör aldrig vara överlägsna, skarpa eller nedlåtande. Som aposteln Paulus lärde, bör vi tala om sanningen i kärlek. (Se Ef 4:15.) Vem som helst kan förkasta vårt vittnesbörd, men ingen kan motbevisa det.

VI.

Som avslutning vill jag hänvisa till sambandet mellan lydnad och kunskap. Medlemmar som har ett vittnesbörd och som handlar efter det under vägledning av kyrkans ledare anklagas ibland för att lyda blint.

Naturligtvis har vi ledare, och naturligtvis är vi skyldiga att följa deras beslut och vägledning vad gäller kyrkans verksamhet och utförandet av nödvändiga prästadömsförrättningar. Men när det handlar om att lära sig och känna till evangeliets sanningar – vårt personliga vittnesbörd – har vi var och en direktkontakt med Gud vår evige Fader och hans Son Jesus Kristus genom den Helige Andens mäktiga vittne. Det är det våra kritiker inte förstår. De är förbryllade över att vi kan vara eniga i att följa våra ledare och ändå vara oberoende vad gäller personlig kunskap.

Kanske kan en del av förbryllelsen som vissa känner klargöras genom det faktum att var och en av oss har två olika förbindelser med Gud. Den ena förbindelsen är att kyrkan leds genom vår profet och andra ledare. Den kanalen, som handlar om lära, förordningar och bud, resulterar i lydnad. Vi har också en kanal genom vårt personliga vittnesbörd, vilken leder direkt till Gud. Den har att göra med hans existens, vår relation till honom och sanningen i hans återställda evangelium. Den förbindelsen resulterar i kunskap. Dessa två förbindelser stärker varandra. Kunskap uppmuntrar till lydnad (se 5 Mos 5:27; Moses 5:11) och lydnad ökar kunskapen. (Se Joh 7:17; L&F 93:1.)

Vi handlar alla efter, eller lyder, vår kunskap. Oavsett om det handlar om vetenskap eller religion lyder vi inte blint när vi handlar efter kunskap som är relaterad till vår handling. En vetenskapsman tar emot och handlar efter erkända rapporter om innehållet i

eller villkoren för ett visst experiment. När det handlar om religion är en troendes kunskapskälla andlig, men principen är densamma. Vad gäller de sista dagars heliga, när den Helige Anden vittnar för vår själ om sanningen i det återställda evangeliet och kallelsen av en nutida profet, så är vårt beslut att följa dessa lärdomar inte blind lydnad.

När vi vittnar måste vi alltid undvika arrogans och stolthet. Vi bör minnas hur ett folk i Mormons bok tillrättavisades som var så stolta över de stora ting Gud hade givit dem att de angrep sin nästa. (Se MB Jakob 2:20.) Jakob sade att detta var "vederstyggligt för honom, som skapat allt kött" eftersom "en person är lika mycket värd i hans ögon som en annan". (MB Jakob 2:21) Senare varnade Alma oss: "I skolen ej anse en person högre än en annan, en människa skall icke tro sig stå över en annan." (Mosiah 23:7)

Jag avslutar med mitt vittnesbörd. Jag vet att vi har en himmelsk Fader, vars plan för oss till jorden och ger oss villkoren och målet för vår eviga färd. Jag vet att vi har en Frälsare, Jesus Kristus, vars undervisning klar gör planen och vars försoning skänker oss förvissningen om odödlighet och möjligheten till evigt liv. Jag vet att Fadern och Sonen visade sig för profeten Joseph Smith för att återställa evangeliets fullhet i dessa sista dagar. Och jag vet att vi i dag leds av en profet, president Thomas S Monson, som bär nycklarna till att bemyndiga prästadömsbärare att utföra de förrättningar som fastställts för vårt framtidskridande mot evigt liv. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se *The Teachings of Spencer W Kimball*, redigerade av Edward L Kimball (1982), s 138.
2. Se till exempel Jeanne Newman, "Med basunens ljud", *Nordstjärnan*, sep 1985, s 21–23.

Ett vittnesbörd om Gud, vår Fader, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden

ÄLDSTE ROBERT D HALES

i de tolv apostlarnas kворum

Det som blivit uppenbarat för mig kan bli uppenbarat för dig genom Anden ... enligt er lydnad och önskan.



L iksom ni uppskattade jag att få delta i den högtidliga församlingen. Men jag tänkte att jag skulle bidra med en liten lärdom. När vi lyfte våra händer under den högtidliga samlingen var det inte bara en röstning, för vi förpliktade oss på ett

mycket privat och personligt sätt, som genom ett förbund, att stödja och uppehålla Guds lagar, förordningar och bud, samt profeten, president Thomas S Monson. Jag uppskattade så att tillsammans med er räcka upp höger hand under inröstningen.

Mina bröder och systrar, under de senaste månaderna har jag haft en upplevelse som gjort mig mycket ödmjuk och som fått mig att tacksamt reflektera över livets gåva. Under lopet av min upplevelse begrundade jag ständigt mitt vittnesbörd om Gud, vår evige Fader och hans äldste Son, vår Frälsare och Återlösare, Jesus Kristus, och hur jag fått detta vittnesbörd om Fadern och Sonen.

Människor över hela världen med olika trosbekännelser och övertygelser kämpar med frågan: Vem är Gud? Vad är hans relation till Jesus Kristus? Och vad är vår relation till dem?"



I Brasilien väntar några primärbarn på att nästa konferenssession ska börja.

Jag vet med säkerhet att vår himmelske Fader och Jesus Kristus lever. Försoningen är verklig. Gud Fadern och Jesus Kristus är olika, åtskilda och odödliga varelser. De känner oss som enskilda personer och de hör och besvarar våra uppriktiga böner. Frälsaren vittnade för invånarna i den nya världen: "Jag vittnar om Fadern och Fadern vittnar om mig, och den Helige Anden vittnar om Fadern och mig."¹ Den Helige Anden har vittnat för mig om att allt detta är sant.

Jag började få mitt vittnesbörd i min ungdom när jag reflekterade över de tretton profetiska uttalanden som kallas Trosartiklarna, skrivna av Joseph Smith. Det var i Primär som vi lärde

oss dem utantill. De beskriver de grundläggande trossatserna i Jesu Kristi återställda evangelium. Det första uttalandet lyder: "Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden."²

Joseph Smith kände till gudomens natur bestående av tre medlemmar genom personlig erfarenhet. När han var 14 år gammal ville han veta vilken av de många kristna samfundet han skulle sluta sig till. I Bibeln i Jakobs brev i Nya testamentet läste han: "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud."³ I lydnad knäböjde han i bön och besöktes av Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. Han beskrev dem som "två personer, vilkas glans

och härlighet trotsa all beskrivning, stående över [honom] i luften. En av dem talade till [honom], nämmande [honom] vid namn, och sade, pekande på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom.*"⁴

Alltsedan barndomen har Joseph Smiths upplevelse varit en ledstjärna för mig – och det kan den vara för oss alla. Den unge profeten lärde sig sanningen om vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus, för han sökte i skrifterna efter sin himmelske Faders vilja och lydde sedan trofast.

Frälsaren var ett fullkomligt exempel på detta mönster enligt det som upptecknats i Bibeln. När Jesus var 12 år gammal undervisade han i templet och där hittades han av sin mor Maria och sin jordiske far Josef. Jesus sade till dem: "Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?"⁵ Men Jesus menade inte det som tillhörde Josef. Han talade om det som tillhörde hans bokstavlige och evige Fader i himlen.

Sättet varpå Gud Fadern presenterade sin Son vid flera tillfällen är betydelsefullt: "När Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet ... Och en röst från himlen sade: 'Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.'⁶ Och på förklaringsberget 'kom en röst [ur molnet]: 'Denne är min Son, den Utvalde, lyssna till honom!'"⁷

När Jesus uppenbarade sig på den amerikanska kontinenten, presenterades han på samma sätt av sin Fader: "Sen min älskade Son, i vilken jag har funnit behag, i vilken jag har härliggjort mitt namn! Hören honom!"⁸ Och sedan, nästan två tusen år senare, uttalades samma ord till den unge Joseph Smith: "*Denne är min älskade Son. Hör honom.*"⁹

Det är av särskild betydelse att närhelst vår himmelske Fader vill presentera sin Son för oss, befaller han oss att lyssna – att "höra" Jesu ord.

Vem är denne Jesus? Han deltog tillsammans med sin Fader i världens skapelse och var, under sin Faders ledning, ansvarig för skapandet av allt på jordens yta. "Otaliga världar har jag skapat, och jag skapade också dem för min egen avsikt; och genom Sonen, som är min Enfödde, skapade jag dem."¹⁰ Jesus Kristus är Faderns enfödde Son i köttet. Han är vår Medlare inför Fadern. Han är Frälsaren som gav sitt liv för oss och som talar vår sak inför Fadern. Därför ber vi till vår himmelske Fader i hans Sons, Jesu Kristi, namn. Sonen Jesus är inte samma varelse som sin Fader, men han *liknar* sin Fader. Han är också en förhärsligad varelse med makt och myndighet.

Det är mycket upplysande och rörande att begrunda hur Jesus talade med sin Fader. I sin stora medlingsbön som finns i Bibeln i Johannesevangeliet, är det omisskännligt att Jesus erkänner sig vara Sonen. Lyssna på hans ord när han omtalar för sin Fader i himlen att han trofast genomfört sin jordiska mission:

"Jag har förhärsligt dig på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra ...

Ty de ord som du har gett mig har jag gett dem [lärjungarna] ... och de tror att du har sänt mig ...

Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen ...

Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara ett, liksom vi är ett."¹¹

Under Frälsarens verksamhet blev lärjungarna verkligen ett, men inte som fysiska kroppar. De blev eniga i ändamål och kärlek. Det är denna enighet hos Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus som omtalas i skrifterna. De är skilda varelser men de är förenade i sitt ändamål, i sin kärlek till oss och i arbetet de utför till vår förmån.



Frälsaren bad också:

"Fader, förhärsliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till ...

Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem så som du har älskat mig ...

eftersom du har älskat mig innan världens grund var lagd."¹²

Ja, Jesus ville verkligen att vi skulle känna Fadern som han gjorde. Han bad:

"Rättfärdige Fader, världen har inte lärt känna dig, men jag känner dig, och de [lärjungarna] vet att du har sänt mig.

Jag har gjort ditt namn känt för dem, och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem."¹³

Jesus visade sin stora kärlek till dem som valde att följa honom när han bad för deras säkerhet: "Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda."¹⁴ Han bad för oss, bröder och systrar.

Och sedan bad vår Frälsare kärleksfullt att de, det vill säga vi, skulle få vara tillsammans med honom igen: "Fader, jag vill att där jag är, där skall också de som du har gett mig vara med mig."¹⁵

När Jesus förberedde sig för

försoningsoffret, bad han till sin Fader i Getsemane örtagård där han tog på sig hela mänsklighetens synd, sorger och lidande. Under dessa ensamma timmar klargjorde han igen att han inte genomförde sitt eget verk. Han bad: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill."¹⁶ I denna för honom och för oss allra viktigaste stund, talade han inte till sig själv och förlitade sig inte på sin egen styrka. Han bad till sin Fader, Gud den Allsmäktige, att stödja honom och hjälpa honom utföra sin Faders vilja, och hans Fader sände en ängel "från himlen [som] gav honom kraft".¹⁷ Jag älskar så den kärlek Fadern har till sin Son och till oss alla.

Från världens begynnelse till den sista stunden på korset har Frälsaren utträttat det som hör Fadern till. Han slutförde det verk som han blivit sänd att utföra. Därför undrar vi inte vem han talade till när han sade på korset: "Det är fullbordat"¹⁸ och ropade med hög röst: "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande. Och när han hade sagt detta gav han upp andan."¹⁹ Vi vet att han bad till sin himmelske Fader.

Jag vittnar om att Frälsaren lever. Han är Faderns enfödde Son och han kommer att återvända hit för att regera

på jorden. Han är Jesus Kristus, Israels Helige, ”full av nåd, barmhärtighet och sanning. Se, det är han, som kommer för att borttaga världens synder, ja, varje människas, vilken tror orubbligt på hans namn.”²⁰ Han är Guds bokstavliga Son som uppstod från de döda på den tredje dagen och verkliggjorde uppståndelsen för alla som kommer till jorden. Jag vittnar också om att Gud vår evige Fader lever och älskar var och en av oss, för vi är hans barn. Så stor är hans kärlek att han sände sin enfödde Son till världen för att ”den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv”.²¹

Som en Herren Jesu Kristi apostel vittnar jag om sanningen som finns i skrifterna, och det som blivit uppenbarhet för mig kan bli uppenbarhet för dig genom Anden. Det blir uppenbarhet för dig enligt din lydnad och önskan. Frälsaren lärde oss under sin jordiska verksamhet att denna stora sanning gäller oss alla: ”Vadhelst I bedjen Fadern om i mitt namn, som är rätt, troende att I skolen få, se, det skall givas eder.”²² Jag vittnar om att jag har vetskap om dessa saker, och jag vet med säkerhet att det som jag har talat om är sant. Att ni må söka efter samma visshet är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 3 Nephi 11:32.
2. Trosart 1.
3. Jak 1:5.
4. JS skrifter 2:17.
5. Luk 2:49.
6. Matt 3:16–17.
7. Luk 9:35.
8. 3 Nephi 11:7.
9. JS skrifter 2:17.
10. Moses 1:33.
11. Joh 17:4, 8, 18, 22.
12. Joh 17:5, 23–24.
13. Joh 17:25–26.
14. Joh 17:15.
15. Joh 17:24.
16. Matt 26:39.
17. Luk 22:43.
18. Joh 19:30.
19. Luk 23:46.
20. Alma 5:48.
21. Joh 3:16.
22. 3 Nephi 18:20.

Öppna hjärtat

ÄLDSTE GERALD N LUND

i de sjuttios kvorum

Låt oss dagligen sträva efter att öppna hjärtat för Anden.



I dag vill jag tala om hur viktigt det är att öppna hjärtat för den Helige Anden.

Efter dopet konfirmeras vi och får den Helige Andens gåva. Detta är en överjordisk gåva. Den Helige Anden tröstar, undervisar, varnar, upplyser och inspirerar oss. Nephi uttryckte det mycket enkelt: ”Om I viljen inträda medelst den rätta vägen och undfå den Helige Anden, så skall denne visa eder allt vad I skolen göra.”¹ Vi behöver den Helige Andens hjälp för att tryggt ta oss igenom de, enligt aposteln Paulus, ”svåra tider”² vi lever i.

Den Helige Anden är en person som består av ande vilket gör det möjligt för honom att bo i vårt hjärta och tala direkt till vår ande.³ Andens röst beskrivs som en mild och stilla röst som viskar till oss.⁴ Hur kan en röst vara mild? Varför liknas den vid en

viskning? Därför att Anden nästan alltid talar till vårt sinne och hjärta⁵ snarare än till våra öron. President Boyd K Packer har sagt: ”Den Helige Anden talar med en röst som du *känner* snarare än hör.”⁶

Vi känner saker och ting i vårt hjärta. Profeterna lär oss i skrifterna att personlig uppenbarelse är nära knutet till hjärtat. Till exempel:

Mormon lärde: ”Till följd av ödmjukhet och mildhet i hjärtat kommer den Helige Andens besök.”⁷

Alma sade: ”Den som vill förhärda sitt hjärta [erhåller] en mindre del av ordet, men åt den som icke vill förhärda sitt hjärta gives den större delen av ordet.”⁸

Mormon skrev om nephiterna: ”Deras själar voro fyllda med glädje och tröst ... [tack vare] att de överlämnade sina hjärtan åt Gud.”⁹

Och psalmisten skrev enkelt: ”HERREN är nära dem som har ett förkrossat hjärta.”¹⁰

Är inte detta något som vi alla vill, bröder och systrar – att besökas av den Helige Anden, att ha Herren nära oss, att finna glädje och tröst i livet? Om så är fallet, är det ytterst väsentligt att vi i det här livet noggrant utvärderar vårt hjärtas tillstånd.

Hjärtat är en mjuk och öm plats. Det är mottagligt för både positiva och negativa inflytanden. Andra kan skada det. Synd kan göra det okänsligt. Kärlek kan göra det mjukt. Vi lär oss tidigt i livet att bevaka vårt hjärta.



Det är som om vi bygger ett staket med en grind runt hjärtat. Ingen kommer in genom den grinden utan vår tillåtelse.

Ibland kan staketet runt hjärtat liknas vid ett lågt spjälstaket med en skylt på grinden där det står Välkommen. Andra hjärtan har blivit så skadade eller gjorts så okänsliga av synd att de låtit bygga ett högt stängsel med taggtråd runtom. Grinden är försedd med hänglås och en stor skylt med texten Tillträde förbjudet.

Låt oss tillämpa tanken om en port till hjärtat genom vilken vi får personlig uppenbarelse. Nephi lärde: "När en människa talar genom den Helige Andens kraft, så bringar denna kraft det *till* människobarnens hjärtan."¹¹ Äldste David A Bednar uppmärksammade oss på ordet *till*. "Lägg märke till hur Andens kraft bringar budskapet *till* men inte nödvändigtvis *in i* hjärtat ... När allt kommer omkring är det så att innehållet i ett budskap

och den Helige Andens vittnesbörd endast tränger in i hjärtat om mottagaren tillåter det."¹²

Varför bara *till* hjärtat? Den personliga handlingsfriheten är så helig att vår himmelske Fader, trots sin oändliga makt, aldrig tvingar människohjärtat. Många försöker göra det, men Gud gör det inte. Eller med andra ord, Gud låter oss vara vårt eget hjärtas väktare eller beskyddare. Vi måste av egen fri vilja öppna hjärtat för Anden, för han tvingar sig aldrig på oss.

Hur öppnar vi då hjärtat?

I sin bergspredikan sade Frälsaren: "Saliga är de renhjärtade, de skall se Gud."¹³ Om något är rent är det inte förorenat eller befleckat av sådant som inte tillhör det. Renhet i hjärtat är förvisso ett av de viktigaste kraven för att få inspiration från Gud. Ingen av oss har ett fullkomligt hjärta, men ju flitigare vi strävar efter att få bort orenheter eller ta bort sådant som

inte hör dit, desto mer öppnar vi vårt hjärta för den Helige Anden. Lägg märke till profeten Jakobs härliga löfte: "O, alle I, som ären renhjärtade! Upplyften edra huvuden och anamen Guds behagliga ord samt mätten eder på hans kärlek."¹⁴

I Libertyfängelset fick profeten Joseph Smith en uppenbarelse som beskriver tillståndet hos somliga hjärtan:

"Se, många äro kallade men få äro utvalda, och varför äro de icke utvalda?

Emedan deras hjärtan äro hängivna till de ting, som höra denna världen till och de eftersträva ära av människor."¹⁵

Många i världen lever nu i framgångsrika och fridfulla förhållanden. I Mormons bok ser vi att framgång ofta ledde folket bort från Herren. Mormon lärde: "Vi kunna se att just då han gynnar sitt folk, ja, genom att föröka deras åkrar, flockar och hjordar, guld, silver och dyrbarheter av varje slag och art, ... det är just då,



Kvinnliga missionärer i Sydney i Australien hälsar på personer som kommer för att titta på konferensutsändningarna.

som de förhärda sina hjärtan och glömma Herren, sin Gud.”¹⁶

Herren nämnde tre naturliga följder av att vara hängiven de världsliga tingen: Först försöker vi dölja våra synder istället för att omvända oss från dem. Sedan försöker vi tillfredsställa vårt högmod och våra fåfänga ambitioner istället för att söka efter det som hör Gud till. Slutligen börjar vi utöva orättfärdig kontroll över andra.¹⁷

Lägg märke till att högmod är en naturlig följd av att fästa hjärtat vid världsliga ting. Högmod gör snabbt hjärtat okänsligt för andliga maningar. Herren sade till exempel: ”Jag, Herren, är missnöjd med min tjänare Sidney Rigdon, emedan han upphöjer sig i sitt hjärta och icke mottager råd utan bedrövar Anden.”¹⁸ Jämför detta med följande löfte: ”Var ödmjuk så skall Herren, din Gud, leda dig vid handen och besvara dina böner.”¹⁹

I uppenbarelsen i Libertyfängelset

beskrev Herren följden av ett världsligt hjärta: ”Se, då undandraget sig himlarna för oss; Guds Ande bedrövas och ... se, förrän han vet något därom, är han överlämnad åt sig själv.”²⁰ Bröder och systrar, i dessa mycket ”svåra tider” har vi inte råd att bedröva Anden och bli överlämnade åt oss själva.

Jag upprepar att vårt hjärtas tillstånd direkt påverkar vår mottaglighet för det andliga. Låt oss dagligen sträva efter att öppna hjärtat för Anden. Eftersom vi är vårt hjärtas väktare, kan vi välja att göra det. Vi väljer vad som får tillträde eller inte. Lyckligtvis är Herren ivrig att hjälpa oss välja klokt.

Jag avslutar med två av de löften han har gett dem som väljer att komma till honom: ”Därför, mina älskade bröder, bedjen till Fadern av allt hjärta, att I mån vara fyllda med [hans] kärlek, ... att vi måtte bli renade, alldeles såsom han är ren.”²¹

Och så slutligen aposteln Paulus gripande förkunnelse: ”Allt förmår jag i [Kristus] som ger mig kraft.”²²

Må vi alltid be Kristus att stärka vårt hjärta och fylla det med sin kärlek, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Nephi 32:5.
2. 2 Tim 3:1.
3. Se L&F 8:2.
4. Se L&F 85:6.
5. Se L&F 8:2.
6. Se ”Personlig uppenbarelse: gåvan, provet, löftet”, *Nordstjärnan*, jan 1995, s 59.
7. Moroni 8:26.
8. Alma 12:10.
9. Helaman 3:35.
10. Ps 34:19.
11. 2 Nephi 33:1; kursivering tillagd.
12. Se ”Sök efter kunskap genom tro”, *Liabona*, sep 2007, s 17.
13. Matt 5:8.
14. MB Jakob 3:2.
15. L&F 121:34–35.
16. Helaman 12:2.
17. Se L&F 121:36–37.
18. L&F 63:55.
19. L&F 112:10.
20. L&F 121:37–38.
21. Moroni 7:48.
22. Fil 4:13.

Tjänande, en gudomlig egenskap

ÄLDSTE CARLOS H AMADO

i de sjuttios kvorum

De som tjänar strävar efter att förädla, bygga upp och lyfta sin nästa.



Allt det som Kristus gjorde för vår frälsning är unikt. Han kunde utföra sitt återlösande arbete under endast cirka tre verksamhetsår. I dag vill jag betona tre syften med att Frälsaren behövde komma till jorden.

1. Hans försoningsoffer

Det första och största syftet var den ojämförliga och oerhörda uppgift han fick av sin Fader: att utföra ett oändligt och evigt offer för hela mänskligheten.

Som vår himmelske Faders enfödde Son i köttet ärvde han alla sin Faders gudomliga egenskaper, och av sin jordiska mor Maria ärvde

han dödlighas egenskaper.

Endast hans offer kunde rädda oss från vårt dödliga och fallna tillstånd. (Se Alma 34:8–14.) Han kom till världen i den uttalade avsikten att ge sitt liv, eftersom endast hans liv kunde ge oss evigt liv.

Ingen annan dödlig varelse, varken i det förflutna, det nuvarande eller i framtiden på jorden, har levt eller kommer att leva för att sona våra synder. Han är vår Frälsare och Återlösare. (Se Joh 3:16.)

Han kommer att återvända för att regera och leda oss med stor makt och härlighet.

2. Hans lära

Det andra syftet med att han skulle leva bland oss var att undervisa om läran han fick av sin Fader, däribland frälsningens och upphöjelsens förordningar och förbund. (Se Mark 1:27, Joh 7:16.)

Hans lära är en kärlekens, förlåtelsens och nådens lära. Den visar hur man lever i frid och harmoni bland människorna och återvänder hem för att bo hos Gud.

3. Hans tjänande bland Guds barn

Hans tredje syfte var att bygga upp riket genom att tjäna andra. Detta var ett annat slags ledarskap. Tjänande är

ett karaktärsdrag hos hans efterföljare – en gudomlig egenskap.

”Ni kallar mig Mästare och Herre och det med rätta, ty det är jag.

Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter.

Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er.” (Joh 13:13–15)

Han levde för att predika rikets evangelium och för att bota alla slags sjukdomar. (Se Matt 4:23–24.) Att undervisa om hans lära och tjäna vår nästa är två ansvar vi tog på oss i dopet. Det gör oss till Kristi sanna tjänare.

Vid ett tillfälle när han hade undervisat om sin lära förbarmade han sig över folket och utförde ett underverk genom att mångfaldiga några limpör bröd och några fiskar och ge dem att äta. Sålunda visade han oss att han var barmhärtig och ville tjäna andra. Nästa dag samlades ännu fler på grund av maten de hade fått. Han undervisade dem med bestämdhet och med ett evigt perspektiv:

”Ni söker mig inte därför att ni har sett tecken, utan därför att ni fick äta av bröden och blev mätta.

Arbeta inte för den mat som tar slut utan för den mat som varar och ger evigt liv och som Människosonen skall ge er.” (Joh 6:26–27)

Som kyrka bör vi ge hungriga att äta, bistå sjuka, kläda nakna och ge tak över huvudet till nödställda. Genom fasteoffer lindrar vi medlemmarnas grundläggande och trängande behov, och med välfärdsplanen kan vi hjälpa till med att tillgodose deras långsiktiga behov. När naturkatastrofer sker hjälper vi genom vårt humanitära arbete våra bröder och systrar som inte är av vårt tro.

Utan att försumma dessa timliga behov fortsätter Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, enligt Herrens befallning, sitt ädlaste och mest



upphöjda tjänandeverk, vilket är att välsigna alla människor genom att undervisa dem om Kristi lära och inbjuda dem att ta emot de frälssande förrättningarna, så att de kan uppnå "odödlighet och evigt liv". (Moses 1:39)

En förändring i tanke och attityd

Jag vet att Gud älskar oss. Han låter oss utöva vår handlingsfrihet även när vi missbrukar den. Han tillåter oss att fatta våra egna beslut.

Kristus kan inte hjälpa oss om vi inte litar på honom. Han kan inte undervisa oss om vi inte tjänar honom. Han tvingar oss inte att göra det som är rätt, men han visar oss vägen när vi beslutar oss för att tjäna honom. Nog är det så att Kristus, för att vi ska kunna tjäna i hans rike, kräver att vi upplever en

förändring i tanke och inställning.

"Ty huru kan en människa känna den herre, som hon icke tjänat, som är en främling för henne och som är fjärran ifrån hennes hjärtas tankar och uppsåt?" (Mosiah 5:13)

Tjänandets välsignelser

Jag vittnar om att när vi tjänar vår medmänniska så lär vi känna Herren.

Tjänandet stärker vår tro och gör oss dugliga i hans rike. Tjänandet ger oss syfte och mod i livet. Det för oss närmare Gud och hjälper oss förädla vår gudomliga natur. Det lär oss att älska och förstå vår nästa. Det hjälper oss att glömma våra personliga begär och eliminerar själviskhet, stolthet och otacksamhet. Det lär oss att tänka på andras behov, vilket gör det möjligt för oss att utveckla de dygder som Frälsaren har.

Vänlighet, kärlek, tålmod, förståelse och enighet ökar när vi tjänar, medan intolerans, avundsjuka, girighet och själviskhet minskar eller försvinner. Ju mer vi ger av oss själva, desto mer ökar vår förmåga att tjäna, förstå och älska.

De som tjänar söker alltid att behaga Gud och leva i harmoni med honom. De är fyllda av frid, de har en glad läggning och en vänlig anda.

De som tjänar strävar efter att förädla, bygga upp och lyfta sin nästa. Därför ser de det goda hos andra och söker inte anledning till och har inte tid till att känna sig förorättade. De utvecklar dygden att be för dem som kritiserar. De förväntar sig inte uppmärksamhet eller belöning. De har Kristi kärlek.

De som tjänar är alltid villiga att dela med sig av det de har och det

de vet under alla tider, överallt och med alla.

De som tjänar också under motgångar bibehåller ett levande hopp om en bättre framtid. De fortsätter att stå fast i kristider eftersom de grundar sitt hopp på Kristus.

De som tjänar tackar ja till sina uppdrag i ödmjukhet. De inser sina begränsningar, men är övertygade om att två personer kan utföra allt så länge som en av dem är Gud.

Med gudomlig inspiration förkunnade kung Benjamin: "När I står i edra medmänniskors tjänst, [ären] I blott ... i eder Guds tjänst." (Mosiah 2:17) De som tjänar har en större insikt i Guds personlighet och karaktärsegenskaper.

De som tjänar hängivet, även när saker och ting inte blir som planerat, blir inte lika lätt missmodiga, uttrötade eller frustrerade, eftersom löftet om sinnesfrid och den Helige Andens sällskap aldrig lämnar dem.

Världsomspännande och lokalt tjänande

Kyrkan har tiotusentals medlemmar som osjälviskt tjänar i över 170 länder på många olika språk. De tjänar osjälviskt genom att leda, undervisa och ta hand om andra utan lön eller materiell belöning, utan applåder eller världsligt erkännande. De ger av sin tid, sina talanger och sina resurser. De offrar allt de har och tjänar effektivt och underbart väl. Efter en viss tid blir de avlösta så att andra får tillfälle att tjäna.

Tack vare Herrens lära och hans tjänande välsignar den återställda Jesu Kristi kyrka hela tiden sina medlemmar. Vi tackar Gud för alla er trofasta heliga som har känt glädjen i att tjäna, som känner den nu, och som kommer att känna denna glädje när ni tjänar andra. Vi ber att Gud alltid ska välsigna er för detta. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Tre presiderande högpräster

ÄLDSTE WILLIAM R WALKER

i de sjuttios kvorum

Klokhet och styrka kommer till oss när vi ser upp till första presidentskapet som vårt ideal och mönster för ledarskap.



Vilken välsignelse och förmån det är för oss att få inrösta president Thomas S Monson, president Henry B Eyring och president Dieter F Uchtdorf som det nya första presidentskapet för Herrens kyrka.

Det var under uppväxtåren i västra Canada som jag först lärde mig hur viktigt första presidentskapet är. När jag besökte farmor och farfar var det första jag såg i hallen ett inramat foto av kyrkans första presidentskap. Jag minns det så väl. De verkade stå där som vaktposter för att hälsa alla som steg in.

Det vackra färgfotot föreställde president George Albert Smith och hans rådgivare J Reuben Clark och

David O McKay. På fotografiet stod de tillsammans vid en stor jordglob. Jag älskade den bilden. De såg så stiliga och värdiga ut och jag visste att det var Guds profet och hans rådgivare.

Den tavlan, som hängde i hallen hos mina farföräldrar, hade ett starkt inflytande på mig. Jag bodde i den lilla präriestaden Raymond, där mina farföräldrar bodde. Jag kunde gå hem till dem och jag gick ofta dit. Jag minns att jag ofta stod ensam och tyst i hallen och vördsamt tittade på bilden av första presidentskapet. Jag minns att jag undrade varför mina farföräldrar tyckte det var så viktigt att hedra första presidentskapet genom att hänga en bild på dem på en så synlig plats i hemmet. Alla som steg in såg den. Kanske viktigast av allt var att deras barn och barnbarn ständigt påmindes om det som var ytterst viktigt i farmor och farfars hjärta och liv.

Åratal senare insåg jag att denna bild av första presidentskapet motsvarade Josuas vackra ord: "Välj i dag vem ni vill tjäna ... Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren." (Jos 24:15)

Alla som steg in i James och Fannye Walkers hem visste att dessa ord var inristade i deras hjärtan: "Men [vi] och [vårt] hus, vi vill tjäna Herren." Som deras sonson visste jag det och har aldrig glömt det.



Albert Smith avled. En tid senare sattes det upp en ny och vacker bild i farmor och farfars hall som föreställde president David O McKay och hans rådgivare Stephen L Richards och J Reuben Clark Jr.

Som pojke förstod jag inte den djupa innebörden i eller hur successionen för presidentskapet går till – men jag visste att profeten hade dött och att vi leddes av en ny Guds profet med två rådgivare vid sin sida.

När jag var 13 år blev jag inkallad till biskop Murray Holts kontor där han kallade mig att verka som president för diakonernas kvorum. Han sade att jag måste gå hem och be om vilka mina rådgivare skulle vara. Han lärde mig att Herren skulle hjälpa mig med det beslutet. Och det gjorde han. Sedan lärde jag mig om rådgivare och jag började förstå varför Herren har presidentskap och inte bara presidenter som leder hans kyrka. Jag älskade mina rådgivare i diakonernas kvorum och vi bad och arbetade flitigt tillsammans för att hjälpa pojkarna i vårt kvorum. Biskop Holt lärde mig mönstret för presidentskap och lärde mig hur ett presidentskap ska fungera i Herrens kyrka.

När jag senare tjänade som president för andra kvorum, visste jag redan hur viktigt det var att ha rådgivare och jag visste att Herren skulle hjälpa mig välja dem – precis som min biskop hade lärt mig.

Som president för diakonernas kvorum och senare som biskop och stavspresident visste jag att den eventuella vishet, insikt eller förmåga jag hade skulle mångfalt förstärkas när jag lät mina rådgivare vara med om de beslut som behövde fattas. Jag lärde mig att fördelarna av att tjäna tillsammans som ett presidentskap var storartade och stärkande.

Jag förstod varför Herren bestämt att hans kyrka skulle ledas av tre presiderande högpräster och varför ett

När jag var pojke förstod jag inte betydelsen av att det fanns tre personer i första presidentskapet i stället för bara en president. Jag visste förstås att Jesus hade utvalt Petrus, Jakob och Johannes – inte bara Petrus. Jag visste att min far var en av tre män i biskopsrådet och tjänade som rådgivare till biskop J O Hicken. Jag visste att min farfar var stavspresident och att han hade två rådgivare vid sin sida. (President John Allen och president Leslie Palmer.)

I båda fallen bestod *ett presidentskap* inte bara av en man som ledare, utan tre som ledde tillsammans. I Primär hade jag lärt mig Trosartiklarna och lärt mig älska dem. Trosartiklarna ger våra ungdomar tröst och tillit under det att de lär sig kyrkans grundläggande lärdomar. Jag visste då att "en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet." (Trosart 5)

År 1835 uppenbarade Herren för profeten Joseph den rätta ordningen för presidentskap i kyrkan.

"Av nödvändighet måste det finnas

presidenter eller presiderande ämbetsmän ...

Tre presiderande högpräster av det Melkisedekska prästadömet, valda av kyrkans medlemmar och avskilda och ordinerade till det ämbetet samt understödda av dem med förtroende, tro och bön, bilda ett kvorum av kyrkans presidentskap." (L&F 107: 21–22)

"Ett kvorum av tre presidenter" (L&F 107: 29) – inte en president och två vicepresidenter – utan tre presiderande högpräster. Ett kvorum bestående av tre presidenter – första presidentskapet i Herrens kyrka.

Världen använder sig inte av en sådan organisation, men det är så Herren organiserat sin kyrka.

Det får mig att tänka på ett skriftställe:

"Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN.

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar." (Jes 55:8–9)

Omkring min sjunde födelsedag lärde jag mig lite om successionen i presidentskapet när president George

sådant ledarskapsmönster skulle användas i nästan hela kyrkan.

"Jag skall giva eder ett mönster för allt, att I icke mån bliva förledda." (L&F 52:14) Han har gett oss mönstret för ledarskap. President Gordon B Hinckley har sagt: "Varje organisation i kyrkan presidieras över av ett presidentskap med tre personer, utom de sjuttio [och de tolv]." (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], s 94) Dessutom leds biorganisationerna på alla nivåer av en president och två rådgivare. Alla välsignelser och fördelar som kommer av att tjäna tillsammans som ett presidentskap gäller såväl biorganisationer som prästadörets kvorum.

Var och en av oss som tjänar i presidentskap överallt i kyrkan borde se upp till första presidentskapet som vårt mönster och föredöme i vårt förvalterskap. Vi borde sträva efter att likna dem och att arbeta tillsammans i kärlek och harmoni som de gör.

President Gordon B Hinckley talade ofta om hur viktiga rådgivare är: Han sade: "Herren satte dem [rådgivarna] där i en avsikt." (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s 94)

President Hinckley har också sagt: "Varje morgon, utom på måndagar, samlas första presidentskapet till möte när vi är i staden. Jag ber president Faust lägga fram sina ärenden och vi diskuterar dem och fattar beslut. Därefter ber jag president Monson lägga fram sina ärenden och vi diskuterar dem och fattar beslut. Sedan lägger jag fram mina ärenden och vi diskuterar dem och fattar beslut. Vi arbetar tillsammans ... Man kan inte ha en enmansteater i ett presidentskap. Rådgivare – så underbart det är att ha rådgivare. De räddar en från att göra fel, de hjälper en att göra rätt." (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s 95; se också "Med rådgivare följer trygghet", *Nordstjärnan*, jan 1991, s 46–52.)



En rådgivare till president Joseph F Smith beskrev en gång första presidentskapets rådslag: "När ett fall lades fram för [kyrkans president] diskuterade han och hans rådgivare det och *överbögde det noggrant tills de kom fram till samma beslut*." (Anthon H Lund, i Conference Report, jun 1919, s 19; kursivering tillagd)

Detta borde vara mönstret för alla presidentskap.

I uppenbarelserna står det att vi ska fatta våra beslut i kvorum och presidentskap "i rättfärdighet, i helighet och hjärtats ödmjukhet, mildhet och tålmod samt i tro, dygd, kunskap, måttlighet, fördragsamhet, gudfruktighet, broderlig vänlighet och kärlek". (L&F 107:30)

Herren har gett oss mönstret.

Vi har röstat på kyrkans nya första presidentskap i dag. De ska undervisa

oss och visa oss mönstret som vi bör följa. Vi får visdom och styrka när vi ser upp till första presidentskapet som vårt ideal och mönster för ledarskap.

Vår familj välsignas storligen när vi lär våra barn och barnbarn att älska och stödja kyrkans ledare. När jag som ung pojke stod i mina farföräldrars hem visste jag att vi leddes av gudsmän som Herren placerat där för att leda oss.

Och jag vet det nu. Jag bär vittne om att detta är Herren Jesu Kristi verk och att vi leds av hans apostlar och profeter. Jag bär vittne om att senioraposteln president Thomas S Monson har kallats av Gud och att han, tillsammans med dessa två ädla rådgivare vid sin sida, kommer att leda oss i enlighet med Herrens sinne och vilja, han vars kyrka detta är. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Lindra de förödande följderna av övergrepp

ÄLDSTE RICHARD G SCOTTI

de tolv apostlarnas kvorum

Helandets kraft innefattas i Jesu Kristi försoning.



Jag bär högtidligt vittne om hur innerligt jag älskar vår nye profet, siare och uppenbarare, president Thomas S Monson – hur starkt jag litar på honom och hur villig jag är att göra vad han än ber mig att göra.

Vissa ämnen är så känsliga och starkt personliga och kan väcka så störande känslor att de sällan tas upp offentligt. Men om de behandlas på ett mildt och medlidsamt sätt i sanningens ljus, kan en dialog om dessa ämnen ge större insikt och lindring av smärta, den kan hela och till och med förhindra ytterligare tragedier.

Det är med en stark önskan att framlägga en väg till lindring som jag talar till er som lider de förödande följderna av mental verbala, fysiska och särskilt sexuella övergrepp. Jag talar också till er som begår dem. Jag ska tala främst om sexuella övergrepp, men råden jag ger kan även hjälpa offer för andra slags övergrepp. Min avsikt är att hålla upp en spegel, så att det gudomliga helande ljuset kan skingra lidandets mörka moln som skapats av andras orättfärdiga handlingar. Må jag få hjälp att tala om detta på ett sätt som är enkelt att förstå, som erbjuder hjälp och inte ytterligare försvårar ett sargat liv. Det är också troligt att större förståelse, medvetenhet och lyhördhet kan bidra till att resten av oss kan hjälpa till att klara upp eller förhindra tragiska övergrepp med ytterligare offer.

Denna allt vanligare brutala och vederstyggliga synd kanske inte har berört er personligen. Men den är så utbredd i världen att den kan ha rört vid någon ni älskar. Den skapar ofta en så djup smärta – som kan övervinna – att jag vill tala om hur man kan helas från den. Jag tar upp det på ett värnadsfullt sätt, för jag vill bidra till

att hela och inte riva upp smärtsamma minnen.

Handlingsfrihet

Handlingsfriheten är en viktig del av vår himmelske Faders lyckalighetsplan. Han förstod att en del av hans andebarn skulle använda denna handlingsfrihet på fel sätt och därigenom skapa svåra problem för andra. Vissa skulle till och med kränka heliga ansvar, som fäder eller släktingar som förgriper sig på ett oskyldigt barn. Eftersom vår himmelske Fader är fullständigt rättvis måste det finnas ett sätt att övervinna de tragiska följderna av att handlingsfriheten används på ett sådant skadligt sätt, för både offret och förövaren. Detta fullständiga helande kommer genom kraften i försoningen som hans älskade Son Jesus Kristus utförde för att rätta till alla orättvisor. Tro på Jesus Kristus och hans makt att hela ger den misshandlade de verktyg han eller hon behöver för att övervinna de fruktansvärda följderna av andras orättfärdiga handlingar. Tillsammans med fullständig omvändelse kan försoningen också göra det möjligt för förövaren att undvika de svåra straff som Herren har påbjudit för sådana handlingar.

Till offret

Jag vittnar om att jag känner offer för svår misshandel som framgångsrikt har vandrat den svåra stigen mot fullständig lindring genom försoningens kraft. Efter att ha tagit hand om sina egna svårigheter genom sin tro på försoningens helande kraft bad en ung kvinna som utsatts för svåra övergrepp av sin far om ännu en intervju med mig. Hon återvände tillsammans med ett äldre par. Jag såg att hon älskade dem djupt. Hon strålade av lycka. Hon började: "Äldste Scott, det här är min far. Jag älskar honom. Han behöver ta itu med något som hände när jag var ung.



Det är inte längre ett problem för mig. Kan du hjälpa honom?” Vilken mäktig bekräftelse av Frälsarens förmåga att hela! Hon led inte längre av följderna av övergreppen eftersom hon hade tillräcklig insikt i hans försoning, tillräcklig tro och lydde hans lag. När ni samvetsgrant studerar försoningen och utövar tro på att Jesus Kristus har makten att hela er, kan ni få samma välsignade lindring. Ta emot hans inbjudan att låta honom dela er börda under er resa mot återhämtning, tills ni har haft tillräckligt med tid och styrka att bli helade.

När man söker lindra misshandelns följder hjälper det en att känna till deras källa. Satan är upphovsmannen till alla övergrepps nedbrytande följder. Han har en otrolig förmåga att leda en person in i återvändsgränder där lösningen på extremt svåra problem inte finns. Hans strategi är att separera den lidande själen från den lindring som en medkännande

himmelsk Fader och en kärleksfull Återlösare erbjuder.

Om du utsatts för övergrepp så strävar Satan efter att övertyga dig om att det inte finns någon lösning. Men han vet mycket väl att det finns en. Satan inser att lindring kommer genom den osvikliga kärlek vår himmelske Fader känner för vart och ett av sina barn. Han förstår också att helandets kraft innefattas i Jesu Kristi försoning. Därför är hans strategi att göra allt han kan för att separera er från er Fadern och hans Son. Låt inte Satan övertyga dig om att du är bortom all hjälp.

Satan använder sig av övergreppen för att underminera din självkänsla, förstöra din tillit till myndighetspersoner, skapa rädsla och förtvivlan. Övergrepp kan skada din förmåga att skapa hälsosamma relationer med andra. Du måste tro på att alla dessa negativa följder kan åtgärdas, annars håller de dig borta från fullständig

återhämtning. Även om dessa följder storligen påverkar ditt liv, *så definierar de inte ditt sanna jag.*

Satan strävar efter att stöta bort dig från din Fader i himlen genom att få dig att tänka att om han älskade dig så skulle han inte ha låtit det hända. Låt inte förslagenheten hos ondskans furste och hans onda lögnare hålla dig borta från källan till sann lindring. Inse att om du känner det som om din Fader i himlen inte älskar dig så är det Satan som manipulerar dig. Även när det känns mycket svårt att be, knäböj och be din Fader i himlen att ge dig förmåga att lita på honom och känna hans kärlek. Be om att få insikten om att hans Son kan hela dig genom sin nåderika försoning.

Det var Satan som föreslog att Faderns barn skulle tvingas att lyda, att det inte skulle finnas någon handlingsfrihet och därigenom ingen personlig tillväxt. För att handlingsfriheten ska bevaras hindrar inte Herren personer



Tro på att om du anstränger dig kan hans fullkomliga, eviga och oändliga försoning hela det lidande som övergreppet orsakat.

Det kanske tycks omöjligt, men med tiden kan den lindring du får av Frälsaren göra det möjligt för dig att verkligen förlåta förövaren, och till och med tycka synd om honom eller henne. När du kan förlåta övergreppen lyfts smärtans och sorgens börda, en börda som Satan försöker få dig att behålla genom att uppmuntra dig att hata förövaren. Då kan du känna större frid. Det är en viktig del av helandets process, men om tanken på att förlåta är för smärtsam, så lägg den åt sidan tills du har större erfarenhet av Frälsarens helande kraft i ditt liv.¹

Om du utsätts för övergrepp nu, eller har utsatts för det tidigare, tveka inte att söka hjälp. Du har kanske hotats svårt eller är så rädd att du inte vill berätta om misshandeln. Ha modet att göra något åt det i dag. Sök stöd av någon du litar på. Din biskop eller stavspresident kan ge värdefulla råd och hjälpa dig med civila myndigheter. Förklara hur du blivit misshandlad och identifiera förövaren. Be om beskydd. Ditt agerande kan förhindra att andra blir oskyldiga offer med påföljande lidande. Sök hjälp nu. Var inte rädd – för rädsla är ett verktyg Satan använder för att du ska fortsätta lida. Herren hjälper dig, men du måste söka denna hjälp.

Bli inte missmodig om en biskop till en början tvekar när du identifierar förövaren. Tänk på att våldsverkare är skickliga på att skapa en offentlig mask av fromhet för att dölja sina föraktliga handlingar. Be om vägledning då du söker efter hjälp. Du kommer att finna stöd. Var förvissad om att den fullkomlige domaren Jesus Kristus, med sin fullständiga kunskap om detaljer, kommer att hålla alla förövare ansvariga för varje orättfärdig handling. Med tiden kommer han att

att utöva den på fel sätt. Men han kommer att straffa dem för sådana handlingar om personen inte i sinning omvänder sig. Genom den Helige Anden sänder han varnande maningar till förövaren, men personens depraverade begär är ofta så mäktiga att de utestänger denna andliga vägledning. Det är därför vår Fader gav oss ett sätt att hela följderna av handlingar som, genom tvång, missbruk av myndighet eller rädsla för en annan, tillfälligtvis tar ifrån offren deras handlingsfrihet.

Den helande processen påbörjas genom en barnslig tro på det oföränderliga faktum att vår Fader i himlen älskar dig och har gett dig ett sätt att få lindring. Hans älskade Son Jesus Kristus gav sitt liv för att du skulle

kunna helas. Men det finns ingen magisk medicin, inget enkelt balsam som skänker denna lindring, och inte heller en enkel väg mot fullständig bot. Tillfrisknandet kräver en djup tro på Jesus Kristus och på hans oändliga förmåga att hela. Det grundas i en förståelse av läran och en fast beslutsamhet att följa den.

Helandet kanske börjar med en omtänksam biskop eller stavspresident eller en klok professionell terapeut. Om du bröt benet skulle du inte besluta dig för att behandla det själv. Vid allvarliga övergrepp kan professionell hjälp behövas. Det finns många sätt att påbörja helandet, men kom ihåg att fullständig bot kommer genom Frälsaren, Herren Jesus Kristus, vår Mästare och Återlösare.

tillämpa rättvisans krav om inte sann omvändelse sker. Om du främst tänker på skipandet av rättvisa hindrar det helandeprocessen och tillåter förövaren att fortsätta utöva oegentlig kontroll över dig. Därför bör du låta civila och kyrkliga myndigheter utmäta straffet för övergreppens djävliska handlingar.

Till förövaren

Nu vänder jag mig till förövaren som krossat en annan persons liv genom övergrepp: Inse att du behöver hjälp med ditt beroende. Annars kommer det att förgöra dig. Du kan inte övervinna det på egen hand. Du behöver förmodligen specialiserad professionell hjälp. Jag vädjar till dig att söka räddning *i dag*. Du har förmodligen invaggat dig själv i den falska tryggheten i tanken att du med framgång har dolt din överträdelse från civila och kyrkliga myndigheter. Men vet att Herren Jesus Kristus är fullt medveten om dina synder. Han har varnat: "Den som förleder en av dessa små ... för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup."² Var medveten om att även om offret inte agerar kommer dina övergrepp att bli offentligt kända, för Satan kommer att avslöja dig för att sedan överge dig.

Förenkla ditt liv genom att *i dag* ta steget mot att rena din själ från sådan synd och ta det straff som krävs. Visa din önskan att hela det lidande du orsakat andra. Tala med din biskop eller stavspremier. Dina handlingar är så allvarliga att det kan krävas att ställs inför både civil och kyrklig domstol. Men sann omvändelse ger ljuvlig lättnad i form av förlåtelse, samvetsfrid och ett förnyat liv. Den skänker också lindring till offren och deras familjer. Du befrias från ångerns börda och självanklagelser för den smärta och ångest du



orsakat i andras liv. Inse att det är mycket lättare att omvända sig i detta liv än i det kommande, så omvänd dig nu. Du får hjälp när du beslutar dig för att befria dig från ditt beroende genom omvändelse och med stöd från andra. Var tacksam att du inte levde i forna dagar när förövarstenades till döds utan tillfälle till omvändelse.³

Till föräldrar

Föräldrar, undervisa era barn på lämpligt sätt och med finkänslighet om risken för övergrepp och hur man kan undvika dem. Lagg märke till varningssignaler: en plötslig förändring i barnets uppträdande kan vara ett tecken på problem. Var uppmärksam på ett barns oro och identifiera dess orsak.

Till alla domare i Israel

Till er som håller nycklarna som domare i Israel: Se noga till att varje person som utsatts för övergrepp får tillbörlig hjälp. Kyrkans handbok och journumret som anges där är värdefulla resurser som vägledning för era kyrkliga åtgärder och samarbete med civila myndigheter.⁴ Övervaka noga deltagandet av alla personer som varit förövar. Inse att många förövar inte erkänner sina fördärliga handlingar.

Sök Andens ledning när ni känner att det är något som är fel. Be församlings- och stavsledare om hjälp att undvika tänkbara faror.

Det är min bön att du, vare sig du utsatts för eller begått övergrepp, ska agera idag för att ta vara på den helande kraften i Jesu Kristi försoning. Jag vittnar om att din tro och lydnad är en garanti för att han hjälper dig. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Detta material kan vara till hjälp under återhämtningen från tragiska övergrepp: Gordon B Hinckley: "Rädda barnen", *Nordstjärnan*, januari 1995, s 55–57. James E Faust, "Försoningen: Vårt största hopp", *Liabona*, jan 2002, s 19–22; Dallin H Oaks, "Han botar dem som bär på tunga bördor", *Liabona*, nov 2006, s 6–9; Richard G Scott, "De tragiska ären efter övergrepp kan läka", *Nordstjärnan*, jul 1992, s 32–34; Richard G Scott, "Förtrösta på Herren", *Nordstjärnan*, jan 1996, s 16–17; Richard G Scott, "Samvetsfrid och sinnesfrid", *Liabona*, nov 2004, s 15–18; Richard G Scott, "Försoningen kan säkra din frid och lycka", *Liabona*, nov 2006, s 40–42; Jeffrey R Holland, "Det blev helt som trasigt var", *Liabona*, maj 2006, s 69–71; "A Conversation on Spouse Abuse", *Ensign*, okt 1999, s 22–27; "Övergreppets felaktiga väg", kapitel 28 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* (melkisedeska prästadömet och Hjälpföreningens studiekurs 1998), s 251–257; L&F 121:34–46.
2. Matt 18:6.
3. Se 5 Mos 22:25–27.
4. Se *Kyrkans instruktionsbandbok, Bok 1: Stavspremier och biskopsråd* (2006), s 109–110, 112, 122–123, 124, 151–152, 192–193.

Jesu Kristi evangelium

ÄLDSTE L TOM PERRY

I de tolv apostlarnas kворum

Evangeliet lär oss allt det vi behöver veta för att kunna återvända och leva hos vår Fader i himlen.



Aposteln Paulus kungjorde djärvt: "Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror." (Rom 1:16) Samma djärvhet uppvisas av våra heltidsmissionärer som verkar i många delar av världen.

I grund och botten är Jesu Kristi evangelium ett recept med fem ingredienser för evigt liv. Låt oss för det första betänka vad vi kan bli om vi följer detta recept, och sedan kan vi fundera över var och en av ingredienserna.

Vad vet vi om evigt liv? I Moses 1:39 får vi veta att Herrens verk och härlighet är att åvägabringa odödlighet och evigt liv för oss. Av detta lär

vi oss att odödlighet och evigt liv är två åtskilda och olika ting. Det eviga livets gåva, som utlovas endast då vissa villkor följs, är så mycket större än odödlighetens gåva. Äldste Bruce R McConkie har sagt: "Det eviga livet är inte en benämning som endast syftar på ett framtida livs oändliga varaktighet. Odödlighet är att leva för evigt i det uppståndna tillståndet, och genom Guds nåd kommer alla människor att erhålla denna oändliga fortsättning av livet. Men endast de som åtlyder evangeliets lag i dess helhet kommer att ärva evigt liv ... Det är 'den största av alla Guds gåvor', ty det är ett liv av samma slag, tillstånd och natur som Gud själv åtnjuter. Sålunda erhåller de som får det eviga livet upphöjelse. De är söner till Gud, medarvingar till Kristus, medlemmar av den Förstföddes kyrka. De överviner allting, har all makt samt erhåller Faderns fullhet." (Bruce R McConkie, *Mormon Doctrine*, andra utgåvan [1966], s 237)

Missionärernas uppgift, som den framställs på sidan 1 i *Predika mitt evangelium*, är att "inbjuda andra att komma till Kristus genom att hjälpa dem ta emot det återställda evangeliet genom att tro på Jesus Kristus och hans försoning, omvända sig, döpas, ta emot den Helige Andens

gåva och att hålla ut intill slutet".

Många kokböcker innehåller bilder på de perfekta rätter som lagas enligt recepten – fullständig matlagingsglädje. Dessa bilder är viktiga eftersom de hjälper oss att föreställa oss resultatet om vi till punkt och pricka följer anvisningarna som de framställs i receptet. Det är viktigt att börja med målet i sikte, men det mål som bilderna i kokböckerna framställer är ett mål som endast är möjligt om allt görs på rätt sätt. Om anvisningarna inte följs eller om en ingrediens utesluts eller felberäknas, uppnås sällan vare sig den eftertraktade smaken eller utseendet. Men bilden av den perfekta maträtten kan tjäna som motivation till ett nytt försök att skapa något som är både välsmakande och vackert.

När vi tänker på det eviga livet, vilken bild dyker då upp i vårt sinne? Jag tror att om vi i vårt sinne skulle skapa en klar och sann bild av det eviga livet, skulle vi börja uppträda annorlunda. Vi skulle inte behöva påstötningar för att göra de många saker som syftar till att härda ut till änden, som att utföra våra hembesök, närvara vid våra möten, besöka templet, leva ett moraliskt rent liv, be våra böner eller läsa skrifterna. Vi skulle vilja göra alla dessa saker och mer eftersom vi inser att de förbereder oss för att komma dit vi längtar.

Varför måste missionärens uppgift börja med att hjälpa andra att få tro på Jesus Kristus och hans försoning?

För att kunna ta emot Jesu Kristi evangelium måste man först ta emot honom vars evangelium det är. Man måste lita på Frälsaren och det han lär oss. Man måste tro att han har makt att hålla sina löften till oss i kraft av försoningen. När någon har tro på Jesus Kristus tar han eller hon emot och tillämpar hans försoning och hans lärdomar.

Frälsaren undervisade sina lärjungar om sammanhanget mellan



Medlemmar och missionärer i Antsirabe gren i Madagaskarmissionen Antananarivo samlas innan konferensen.

hans evangelium och hans jordiska verksamhet och försoning, som det upptecknats i 27:e kapitlet i 3 Nephi, där han säger:

”Se, jag har givit eder mitt evangelium, och detta är det evangelium, som jag har givit eder – att jag har kommit till världen för att göra min Faders vilja, emedan min Fader har sänt mig ...

Den som omvänder sig och bliver döpt i mitt namn skall bliva mättad, och om han är ståndaktig intill änden, skall jag hålla honom skuldfri inför min Fader den dag jag skall stå för att döma världen” (v 13, 16).

Tro på Jesus Kristus och hans försoning vänder oss till honom. Världen lär oss att tro på det vi ser, men vår tro på Herren leder oss att tro så att vi kan se honom och Faderns plan för oss.

Vår tro leder också till handling – den leder till de åtaganden och förändringar som förknippas med sann omvändelse. Som Amulek lärde i det 34:e kapitlet i Alma:

”Sålunda kommer den stora och eviga återlösningsplanen endast den till godo, som har tro till att omvända sig.

Måtte därför Gud förläna eder, mina bröder, gåvan att utöva tro till omvändelse, så att I börjen åkalla

hans heliga namn, och då vill han förbarma sig över eder!

Ja, bedjen honom med all kraft om barmhärtighet, ty han är mäktigt att frälsa” (v 16–18).

Varför måste människor omvända sig innan de döps och tar emot den Helige Anden?

Kristi röst förkunnade för nephiterna att offerlagen var avskaffad, och därefter sade han: ”I skolen offra ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande till offer åt mig. Den som kommer till mig med ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande, skall jag döpa med eld och den Helige Anden.” (3 Nephi 9:20)

Samma villkor tas upp i kapitel 20 i Läran och Förbunden i en vers vi ofta använder för att definiera villkoren för dop. Vers 37 fastslår: ”Alla som ödmjuka sig för Gud och önska bliva döpta och komma fram med förkrossat hjärta och bedrövad själ och vittna inför församlingen, att de verkligen hava omvänt sig från sina synder och äro villiga att ikläda sig Jesu Kristi namn och äro beslutna att tjäna honom intill änden och genom sina gärningar klart visa, att de hava mottagit av Kristi Ande till syndernas förlåtelse, skola genom dop upptagas i hans kyrka.”

Dessa verser i skrifterna lär oss grundläggande lärdomar om att omvändelsen till sin natur är en förberedelse för dopet och mottagandet av den Helige Anden. För det första innebär omvändelse en ödmjuk inställning. För att kunna förbereda oss för att döpas och ta på oss Kristi namn måste vi ödmjuka oss inför honom – framlägga vårt offer av ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande samt finna oss i hans vilja. För det andra får vi veta att man måste vittna inför kyrkan, eller en kyrkans representant, att man har omvänt sig från sina synder. Slutligen inser vi att omvändelsen, som är en reningsprocess, föregår dopet, som är en renande förrättning som förbereder en person för att ta emot den Helige Anden. Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen. Den Helige Andens gåva är endast tillgänglig för dem som renats genom omvändelse från världens synder.

Varför måste vi döpas för att kunna ta emot den Helige Anden?

Äldste Orson F Whitney lärde: ”Dopet är tvåfaldigt, och har en dubbel uppgift att utföra. Det inte bara renar – det upplyser själen, åskådliggör det som hör Gud till, i det förgångna,



Barn från Bell Ville distrikt i Argentina visar en av sina favoritbilder.

nuet och framtiden, och förlänar ett starkt vittnesbörd om sanningen. Själen som renats från synd har för-mågan att åtnjuta den Helige Andens ständiga inflytande, vilken inte 'bor i orena tabernakel'. Dopot i vatten påbörjar verket av rening och upplysning. Andedopot fullbordar det." (*Baptism—The Birth of Water and of Spirit* [n.d.], s 10)

Dopot genom vatten och ande beskrivs som en port av Nephi. (Se 2 Nephi 31:17.) Varför är dopet en port? Därför att det är en förrättning som symboliserar inträdet i ett heligt och bindande förbund mellan Gud och människa. Människan lovar att överge världen, att älska och tjäna sina medmänniskor, besöka de faderlösa och änkorna i deras nöd, förkunna frid, predika evangeliet, tjäna Herren och hålla hans bud. Herren lovar att "utgjuta sin Ande över [oss] i rikligare mått" (Mosiah 18:10), återlösa sina heliga både timligt och andligt, räkna in dem i den första uppståndelsen och erbjuda evigt liv. Dop och mottagandet av den Helige Anden är de

påbudna sätten att inträda på den raka och smala stigen mot evigt liv.

Enligt aposteln Paulus symboliserar dopet även vår nedstigning i en grav av vatten från vilken vi uppstår med "det nya livet" (Rom 6:4) i Kristus. Dopets förrättning symboliserar Kristi död och uppståndelse – vi dör med honom så att vi kan leva med honom. I detta avseende är dopet den första frälsande förrättningen, och mottagandet av den Helige Anden hjälper var och en av oss att sträva framåt och härda ut till änden.

Hur härda vi ut till änden? Att härda ut till änden kräver trofasthet till slutet, som i Paulus fall, vilken sade till Timoteus: "Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron." (2 Tim 4:7) Detta är uppenbarligen inte en enkel uppgift. Den är menad att vara svår, krävande och slutligen renande då vi förbereder oss för att återvända och leva hos vår Fader i himlen och ta emot eviga välsignelser.

Att härda ut till änden är definitivt inte ett gör-det-självt-projekt. För det

första kräver det Frälsarens återlösande kraft. Vi kan inte återvända till vår himmelske Faders närhet om vi inte är rena, och därför måste vi fortsätta att omvända oss. I bästa fall omvänder vi oss allteftersom, men vi måste också närvara vid sakramentsmötet varje vecka för att ta del av sakramentet och förnya våra dopförbund. För det andra: För att vi ska kunna härda ut till änden krävs den Helige Anden, som både vägleder och helgar oss. För det tredje måste vi ha del i en gemenskap av heliga och tjäna och bli betjänade av våra bröder och systrar i evangeliet. I och med dopet blir vi en lem i Kristi kropp. (Se 1 Kor 12:11–13.) Var och en av oss har en uppgift, var och en av oss är viktig, men för att lyckas måste vi vara förenade med vår Frälsare. För det fjärde måste vi dela med oss av evangeliet till andra. Löftena i samband med att föra om så blott en enda själ till Herren är grundläggande och eviga. (Se L&F 18:15.) Därtill kommer att evangeliet rotar sig djupare hos dem som ofta delar med sig av det. Slutligen måste vi alltid upprätthålla tron och hoppet i Kristus för att härda ut till änden. Bön, fasta och skriftläsning är några av de många sätten vi gör det på. Dessa vanor befäster oss mot motståndarens utstuderade ränker och glödande pilar.

Jag älskar Jesu Kristi evangelium, för det fastställer sättet varpå vi kan ta del av evangeliets frukt, uppleva den "mycket stora glädje" (se 1 Nephi 8:12) som endast det kan åstadkomma, och sättet varpå vi kan härda ut till änden trots jordelivets alla prövningar. Evangeliet lär oss allt det vi behöver veta för att kunna återvända och leva hos vår Fader i himlen som uppståndna förhårligade varelser. Må vi alla i vårt sinne bevara visionen av evigt liv, vilket är Jesu Kristi evangelium. Må vi härda ut till änden. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Ge akt på profeternas ord

ÄLDSTE QUENTIN L COOK

i de tolv apostlarnas kворum

Som kyrkans prästadömsbärare är det vår heliga plikt att följa vår profet.



Mina kära bröder i prästadömet, jag är tacksam över att denna historiska dag få vara tillsammans med er under denna session av generalkonferensen.

Vi beundrar dem som riskerar livet för att rädda dem som är i fara.¹ När jag var i södra Kalifornien i fjol under de förödande bränder som spreds av Santa Ana-vindarna, reste jag därifrån med två bestående intryck. Det första var hur kyrkans medlemmar kom till deras hjälp som var i nöd. Det andra var hur man uppskattade brandmännen. En villaägare beskrev det han såg brandmännen göra. Han påpekade att Santa Ana-vindarna blåser från den heta öknen ut mot havet.

När det väl har börjat brinna driver de heta ökenvindarna lågorna framåt med en hastighet av 25 till 35 meter per sekund. Villaägaren beskrev sin tacksamhet och beundran när han såg brandmännen med sina slangar bakom ett röjt område, där de stod och väntade på den tre meter höga mur av eld som kom emot dem med denna enorma hastighet. Dessa modiga män och kvinnor räddade både människor och hus samtidigt som de själva var i ständigt fara.

Då och då går vi som enskilda och som kyrka igenom perioder av kriser och faror. Somliga uppstår snabbt som en eldsvåda. Andra är smygande och förblir nästan oupptäckta tills de plötsligt är över oss. Några kräver hjältemodigt ingripande, men de flesta är mindre uppseendeväckande. Det som är avgörande är hur vi reagerar. Det är min avsikt i kväll att på nytt betona för oss prästadömsbärare hur viktigt det är att lyssna till profeternas ord. Det är ett säkert sätt att möta fysiska eller andliga faror av alla slag. Det kan vara på sin plats med några exempel.

Många av er har deltagit i mödosamma vandringar för att uppleva och uppskatta den dramatiska undsättningen av Willies och Martins handkärrekompanier. Jag blev först medveten om den när jag var i tonåren. Min mor

gav mig en bok som skrivits av Orson F Whitney, en framtida apostel.² Äldste Whitneys bok gjorde mig bekant med den heroiska insatsen under Brigham Youngs ledning för att undsätta handkärrekompanierna. De hade överraskats av vinterstormar uppe på Wyomings högslätter. Några hade dött och många andra var på dödens brant. Brigham Young fick höra talas om deras svåra belägenhet och vid generalkonferensen i oktober 1856 uppmådde han de heliga att släppa allt och rädda dem som satt fast på slätterna.³

Gensvaret var dramatiskt. Äldste Whitney skriver: "Med sitt hjältemod – ty det var med fara för livet som de sålunda trotsade vinterstormarna på slätterna – odödliggjorde dessa tappra män sig själva och vann hundratals människors eviga tacksamhet, vilka genom deras insats i rätt tid utan tveivel räddades från att förgås."⁴

Ett skäl till att min mor gav mig boken var att äldste Whitney särskilt omnämnde min morfars far David Patten Kimball, som hade deltagit i undsättningen då han var 17 år. Räddningsmanskapet fick kämpa mot djup snö och bitande kyla under stor del av undsättningen av handkärrekompanierna. Under stora personliga uppoffringar hjälpte David och hans kamrater många av pionjärerna till andra sidan av den isfyllda Sweetwater-floden.⁵ Den här sanna skildringen gjorde stort intryck på mig. Jag ville visa min hängivenhet för Herren genom någon dramatisk handling. Men en gång när jag besökte min morfar förklarade han för mig att då president Brigham Young skickade i väg hans far David och de unga männen på deras räddningsexpedition, hade president Young sagt åt dem att göra allt som stod i deras makt för att rädda handkärrekompanierna, även om deras eget liv var i fara.⁶ Deras hjältedåd bestod i själva verket av att "följa

profeten Brigham Young” och därigenom visa sin tro på Herren Jesus Kristus. Min morfar sade att konsekvent, trofast hängivenhet för profetens råd var det jag i själva verket borde lära mig av min morfars fars tjänande. Hur hjältemodigt det än var av David och hans kamrater att hjälpa till att rädda pionjärerna, så är det också modigt att följa vår profets råd i dag.

En ofta återgiven skildring i Gamla testamentet belyser den här principen. Naaman, en framstående ledare i Syrien, hade spetälska. Han fick höra att profeten Elisa i Israel kanske skulle kunna bota honom. Elisa sände bud att Naaman skulle tvätta sig sju gånger i Jordan. I början var Naaman förargad över rådet. Men hans tjänare sade: ”Om profeten hade begärt något svårt av dig, skulle du då inte ha gjort det?” Då följde Naaman profeten Elisas råd och han blev frisk.⁷

Kanske har ni unga prästadömsbärare i likhet med Naaman en åstundan efter att göra ”något svårt” eller delta i någonting dramatiskt som undsättningen av handkärrekompaniet. Men ert beslut bör vara att följa profetens råd. Första presidentskapet har på nytt bekräftat sitt åtagande att öka världigheten hos dem som rekommenderas till missionärstjänst. Att vara fri från världens synder och uppfylla de höga kraven för missionärstjänst bör vara ett mål. Att förbereda er för att förkunna evangeliet och rädda några av vår himmelske Faders barn är både meningsfullt och hjältemodigt. Ni kan klara den utmaningen.

Under historiens gång har vår kärleksfulle himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus, som är kyrkans överhuvud, välsignat oss med profeter som råder oss och varnar oss för framtida faror.⁸ I Läran och förbunden, kapitel 21, säger Herren i fråga om profeten:

”Du [skall] ... giva akt på alla hans



ord och bud, som han skall giva dig såsom han mottager dem, och vandra i all helighet inför mig, ty hans ord skolen I taga emot som från min egen mun, i all tålmod och tro.”⁹

Vi hade den stora förmånen i morse att i en högtidlig församling stödja president Thomas S Monson som vår profet, siare och uppenbarare och som den 16:e presidenten för kyrkan i denna tidsutdelning. Senare under den här prästadömssessionen kommer vi att ha glädjen att få höra hans första tal som kyrkans president vid en generalkonferens. Vi bör önska att stödja honom med vårt hjärta och våra handlingar och vara noggrant uppmärksamma på vad han undervisar om och på vad vi känner.

Min kärlek till och uppskattning för vår förre profet president Gordon B Hinckley är djupt rotad i mitt hjärta och ska förbli hos mig för evigt. Men på samma sätt som det finns rum i vårt hjärta för alla barn som kommer till vår familj, hyser vi samma kärlek till, samma tillgivenhet för varje profet som Herren kallar att leda sin kyrka.

Profeter är inspirerade att ge oss profetiska prioriteringar för att skydda oss från faror. För att ta ett exempel: President Heber J Grant,

som var profet från 1918 till 1945, inspirerades att betona vikten av att leva efter visdomsordet,¹⁰ den grundsats med åtföljande löften som Herren uppenbarade för profeten Joseph.¹¹ Han betonade vikten av att inte röka eller dricka alkoholhaltiga drycker och gav biskopar anvisning om att ta upp dessa principer i intervjuer för tempelrekommendation.

På den tiden var rökning allmänt accepterad i samhället som ett lämpligt och till och med glamoröst beteende. Läkarna accepterade rökning med föga oro, för de vetenskapliga undersökningar som kopplade cigarettrökning till flera olika slags cancer låg långt i framtiden. President Grant manade oss kraftfullt, och vi blev kända som en grupp som avstod från att dricka och röka.

Sedan slutet av 1960-talet har missbruket av illegala droger nått epidemiska proportioner runtom i världen. Även om det fanns medlemmar som var upproriska, lyckades det övervägande antalet ungdomar i kyrkan hålla sig ifrån det förödande drogmissbruket.

Genom att lyda visdomsordet fick våra medlemmar, i synnerhet våra ungdomar, en förebyggande vaccination mot drogmissbruk och därav följande hälsoproblem och moraliska faror. Dessvärre tycks det som om drogmissbruket återigen ökar explosionsartat i vår tid. Efterlevnad av visdomsordet idag befriar dig från några av de största faror du kan ställas inför här i livet.

Ibland undervisar profeter oss om profetiska prioriteringar som skyddar oss nu och i framtiden. Ett exempel: President David O McKay var profet från 1951 till 1970. Något som var viktigt för honom var familjen. Han lärde att ingen framgång kan uppväga ett misslyckande i hemmet.¹² Han uppmuntrade medlemmar att stärka familjen genom att öka den

religiösa efterlevnaden. Hans undervisning var ett skydd mot den upplösning av familjeinstitutionen som kom efter hans död.¹³ Tack vare president McKays undervisning stärkte de sista dagars heliga sitt åtagande gentemot familj och evigt äktenskap.

Som kyrkans prästadömsbärare är det vår högtidliga plikt att följa vår profet. Vi stödjer president Monson och hans rådgivare president Eyring och president Uchtdorf.

Vi vill att ni ungdomar ska veta att president Thomas S Monson från sin ungdom blivit förberedd av Herren att bli profet.¹⁴ Han tjänstgjorde i flottan i slutet av andra världskriget och blev sedan vid 22 års ålder ordinerad till biskop och verkade därefter i ett stavspresidentskap. Vid 32 års ålder verkade han som missionspresident i Canada tillsammans med sin käresta och livskamrat Frances Monson. Han var bara 36 år när han kallades som apostel av president McKay. Han är den yngste man som kallats till apostel under de senaste 98 åren och har verkat i över 44 år. Under de senaste 22 åren har han verkat som rådgivare till presidenterna Ezra Taft Benson, Howard W Hunter och Gordon B Hinckley.¹⁵

Kapitel 81 i Läran och förbunden ger instruktioner till en rådgivare i första presidentskapet. Det innehåller viktiga prästadömsprinciper. Den första instruktionen är att vara "trogen i att giva råd". President Monson har troget rådgjort tillsammans med var och en av de tre profeter som han verkat under. Första presidentskapets enighet i alla viktiga beslut har varit ett föredöme för oss alla som prästadömsbärare när det gäller att utöva ledning i kyrkan.

Den andra instruktionen är att "predika evangeliet". President Monson har varit en stor missionär i hela sitt liv. Hans egen missionsinsats, tillsynsarbete på missionsavdelningen och



kallandet och utbildandet av missionspresidenter har alltid skett med entusiasm. Hans bidrag till den nya missionärshandledningen *Predika mitt evangelium* är betydande. Förutom att på ett värdefullt sätt bidra till innehållet, var det hans idé att ta med sanna skildringar för att göra handledningen mer åskådlig. Med sin boktryckarblick förbättrade han utseende och layout. Han är i sanning en stor missionär.

Den tredje instruktionen lyder: "Var därför trofast. Sköt det ämbete vartill jag kallat dig. Hjälp de svaga, upplyft de slappnande händerna och styrk de matta knäna."¹⁶ Många av våra bröder och systrar står inför förödande problem. Det är genom att kristuslikt sträcka ut en hjälpande hand till dem, som vi som prästadömsledare, föräldrar, vänner och hemlärare kan vara som de som räddade handkärrekompaniet.



President Monsons räddningsinsatser har i det avseendet varit särskilt förebildliga. Som biskop lärde han sig att tjäna medlemmarna i sin församling. Han har hållit kontakt med och tjänat deras barn och barnbarn. Trots ett pressat program talade han vid var och en av begravningarna för de 84 änkor som tillhörde hans församling då han var biskop.

Han har på ett utmärkande och personligt sätt sträckt ut en hjälpande hand till dem som varit i nöd. Hans mångåriga tillsyn av den humanitära verksamheten har varit till välsignelse för människor runtom i världen, både för medlemmar och för dem som inte tillhör vår tro. Hans personliga tjänande har varit kristuslikt och har skänkt tröst och frid åt oräkneliga människor. En god vän till mig som miste en sonson i en tragisk olycka berättade för mig att hans sorg nästan var ofattbar. Med president Monsons hjälp vändes en nästan överväldigande sorg

till den frid som övergår allt förstånd. Hans strävan att personligen hjälpa dem som är sjuka och plågade har varit något utöver det vanliga.

President Monson har gjort sitt allra bästa för att följa uppmaningen att "hjälpa de svaga, upplyfta de slappnande händerna och styrka de matta knäna". Han har ärat sitt ämbete som rådgivare i första presidentskapet på ett utomordentligt sätt. Han har modigt vittnat om Jesu Kristi namn i hela världen, vilket är alla apostlars första skyldighet.

När jag nu i februari som den då nyaste medlemmen av de tolv deltog i min första omorganisation av första presidentskapet i ett rum på de övre våningarna i templet i Salt Lake City, fick jag uppleva Andens bekräftelse då de tolv enskilt och enhälligt gav sitt stöd åt president Monson som Herrens profet och kyrkans president.

Jag är tacksam för vår Fader i himlen som älskar oss och för hans Son Jesus Kristus som är vår Frälsare.

Genom försoningen är han den som slutligen räddar oss från livets fysiska och andliga faror. Han för vår talan inför Fadern. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Joh 15:13.
2. Se Orson F Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, 2:a uppl (1945), s 413–414.
3. Se Gordon B Hinckley, "Tro till att förflytta berg", *Liabona*, nov 2006, s 83–84.
4. *Life of Heber C. Kimball*, s 413.
5. Se Chad M Orton, "The Martin Handcart Company at the Sweetwater: Another Look", *BYU Studies*, band 45, nr 3 (2006): s 5–37.
6. Se Marva Jeanne Kimball Pedersen, *Crozier Kimball: His Life and Work* (1995), s 6–7.
7. Se 2 Kung 5:1–14.
8. Se Amos 3:7.
9. L&F 21:4–5.
10. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant*, s 185–194.
11. Se L&F 89.
12. Citeras i J E McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), s 42; i Conference Report, apr 1935, s 116.
13. Se Brad Schiller, "The Inequality Myth", *Wall Street Journal*, 10 mar 2008, A15.
14. Se följande exempel: 1 Sam 2:26; Mormon 1:2; Joseph Smiths skrifter 2:7.
15. Se *Deseret Morning News 2008 Church Almanac* (2007), s 35.
16. L&F 81:3–5.

Vem är då min nästa?

BISKOP H DAVID BURTON

presiderande biskop

Vi uttrycker vår tacksamhet till de många ... som är dagens barmhärtiga samariter.



God afton. Ikväll förverkligas skriftställen som "allt vad ni har gjort för en av dessa minsta bröder, det har ni gjort mot mig" (Matt 25:40) och "kom alltid ihåg de fattiga och nödlidande" (L&F 52:40) när jag rapporterar om vad som utträttats genom våra projekt inom humanitärtjänsten under 2007.

En rapport om humanitärtjänsten gavs nyligen till kyrkans välfärdskommitté. Kommittéordförande, då president Gordon B Hinckley, uttryckte djup tacksamhet för generositeten hos medlemmarna och många andra utanför kyrkan som gjort detta hjälparbete möjligt. Å välfärdskommitténs vägnar vill vi uttrycka vår djupa tacksamhet till

de många personer, familjer, kворum, Hjälpföreningar och Unga kvinnors grupper som är dagens barmhärtiga samariter.

Under 2007 skickade kyrkan hjälp efter kraftiga jordbävningar i fem länder, kraftiga bränder i sex länder, hungersnöd i 18 länder samt översvämning och svåra stormar i 34 länder. Sammanlagt har kyrkan och dess medlemmar hjälpt till under 170 betydande operationer – i genomsnitt nästan en varannan dag under hela året. Det var ett hektiskt år med många tillfällen att hjälpa andra.

Förutom biståndet under naturkatastrofer tog vi tusentals initiativ under året för att öka den allmänna hälsan. Över en miljon människor betjänades av kyrkans projekt för rent vatten i 25 länder. Över 60 500 människor fick rullstolar i 60 länder. I början av det här året var syster Burton och jag, områdespresidentskapet för Sydamerika Nord och Colombias presidents hustru med vid ett tillfälle när ett antal rullstolar överlämnades. Vi rördes till tårar när mottagare och vårdare uttryckte sin tacksamhet. I elva länder fick över 54 000 personer glädjas åt förbättrad syn. Över 16 500 personer inom hälsovården i 23 länder utbildades i neonatal återupplivning, och de i sin tur kommer att

utbilda många andra. I en strävan att utrota mässlingen vaccinerades 2,8 miljoner barn och ungdomar i 10 länder. Sammanlagt har alla dessa projekt nått nära 4 miljoner personer i 85 länder.

I augusti inträffade en kraftig jordbävning som uppmättes till 8,0 på richterskalan och som dödade 520 människor och förstörde över 58 000 hem i södra Peru. I en anda av kärlek och omsorg gav var och en av de 29 stavarna i Lima grundläggande bistånd till den drabbade regionen.

Med hjälp av underbara missionärer har en plan framlagts för att hjälpa människor att bygga upp sitt hem och liv igen, samt återuppbygga flera skolor. Upp till 400 hem kan komma att byggas, där enskilda, vänner och familjemedlemmar utför det mesta av arbetet. Tillsyn, samordning och utbildning leds av missionärerna äldste och syster Alan Layton.

I slutet av året orsakade en kombination av torrt väder och starka vindar ett antal skogsbränder i södra Kalifornien. Skogsbränderna gjorde att över en miljon människor fick evakueras. Åtminstone 1 500 hem förstördes. Kyrkan skickade städpaket, filter, hygienpaket och mat. Över 5 000 Helping Hands-deltagare och missionärer städade, lagade mat, tröstade och tog hand om behovande.

Ett uttryck av uppskattning löd: "Var snäll och vidarebefordra ett stort tack till alla sista dagars heliga som arbetade så hårt i mitt grannskap. Mormonerna har varit här utan avbrott och levererat mat, kramar, böner och hjälp att reparera och rensa egendom. De har ... hjälpt mitt samhälle, lindrat brustna hjärtan och reparerat hem i San Diego-området."¹

En stavspresident såg tillbaka på erfarenheten och sade: "Ett av projekten bestod av att städa upp kring den lokala baptistkyrkan ... Vi skickade dit 25 ungdomar ... Baptisterna sade att



de skulle ha massor med donuts och kaffe åt oss. Vi svarade att kaffet skulle bli kallt, men att våra ungdomar kunde äta alla donuts de hade och fler därtill!”²

Svåra regn orsakade översvämning i Oregon och Washington på västkusten i Förenta staterna. Frivilliga anlände med förnödenheter från biskopens förrådshus för att hjälpa de behövande.

När kyrkans representanter i Findlay i Ohio överlämnade en donation till det lokala Rödakorskontoret såg en förbipasserande deras gula Helping Hands-tröjor. Hon stannade till, höll upp sin kameramobil med en bild på fyra ”Helping Hands” och utropade: ”De räddade precis mitt hem!”³ Sedan kramade hon om alla hon såg.

En matleverans anlände till ett centralt matförråd. När den kom såg föreståndaren överraskad ut och sade: ”Hur kunde ni veta det? Jag gav precis bort min sista limpa och skulle just

stänga. Hur kunde ni veta det?”

Kyrkan samarbetar med Världshälsoorganisationen för att förhindra att nära en miljon barn dör i mässlingen varje år, och över 54 000 medlemmar arbetade frivilligt med att samordna projektet. En av kyrkans medlemmar i Nigeria skrev: ”Jag kallade vårt arbete ’rädda de oskyldiga’. Vi gick från hus till hus och från samlingslokal till samlingslokal. En kvinna berättade att tre av hennes barn dött av mässlingen. Hon berättade det med sådan värdighet och passion att alla närvarande rördes till tårar, även jag.” Vår volontär sade: ”Det du gör för dig själv försvinner när du dör, men det du gör för andra lever vidare till minne av dig.”⁴

Vi fortsatte också med vår fyraåriga plan att hjälpa de som drabbades av tsunamin 2004 i Indonesien och södra Asien. Pengar donerades till 902 hem, 3 samlingslokaler, vattenprojekt i 24 byar, 15 skolor och 3 vårdcentraler.

En samhällsledare sade: ”Invånarna är glada och känner sig välsignade över att ha samlingslokalen ... Det är en plats där vi kan be ... och undervisa barnen ... Vi vill tacka [kyrkan] för att den byggde lokalen åt vårt folk ... Vi ska be till Gud att han må välsigna [kyrkan] och ge den framgång i framtiden. Tack.”⁵

I Etiopien hjälptes lokala samhällen att få rent dricksvatten. Kyrkan borrade brunnar och uppförde vattencisterner. Samhällena bidrog genom att organisera en vattenkommitté och grävde alla diken för ledningarna som skulle föra vattnet från cisternerna till varje by. I vissa fall var det en sträcka på över fem kilometer.

En del samhällen hade svårt att uppfylla sitt ansvar att gräva diken. Marken var hård, torr och bestod av lera, vilket gjorde det mycket svårt att gräva. I ett samhälle upphörde en skola med 1 500 elever med sina vanliga skolaktiviteter tills alla hade hjälpt till att gräva klart diken. Eftersom de arbetade började andra medlemmar i samhället också att hjälpa till. Vid ett tillfälle fanns det en två kilometer lång kedja med människor som grävde.

Tack för er omtanke, er godhet och er generositet. Må vi fortsätta att lätta vår nästas börda, uppmuntra och hjälpa de lidande, öppna vår börs för att bistå de fattiga och räcka ut en hjälpande hand. Jag vittnar om Herren Jesu Kristi gudomlighet och hans evangelium. Det är min bön att vi må fortsätta njuta välsignelserna av sant lärjungeskap genom att i det tysta hjälpa andra. I Jesu Kristi namn, amen ■

SLUTNOTER

1. Laura Ridge-Cosby, San Diego i Kalifornien, spontant tackkort till kyrkans välfärdstjänst.
2. Gary Sabin, stavspremier för Poway stav i Kalifornien, e-post till Garry Flake.
3. Berättat av Vincent Jones, biskop i Findlay församling i Toledo stav i Ohio.
4. Kalu Iche Kalu, samordnare för mässlingsprojektet i Aba stav i Nigeria.
5. Mohammed Johan, Calang i Indonesien.

Vet du vem du är?

DEAN R BURGESS

förste rådgivare i unga mäns generalpresidentskap

När du vet vem du är blir du andligt stark, klok och ståndaktig i dina prästadömsplikter.



Jag minns hur spännande det var att som ung man i aronska prästadömet nyss ha blivit ordinerad till diakon. Jag såg fram emot att få utföra mina prästadömsuppdrag. Som ung primärpojke betraktade jag diakonerna i min församling mycket noggrant och såg fram emot den dag jag skulle vara tolv år gammal, ta emot prästadömet och få dela ut sakramentet. Dagen kom till slut, och strax efter det att jag ordinerats av min far, som var församlingens biskop, kände jag mig redo, men nervös, att börja utföra mina plikter som ny diakon.

Jag tillhörde nu ett kvorum inom aronska prästadömet. Medlemmarna i mitt kvorum kom att bli de allra bästa vänner. Vänskapen och broderskapet i kvorumet fortsatte att växa under min ungdom då vi lärde och

verkade tillsammans i våra prästadömsplikter. Vi var alla goda vänner och hade roligt och trevligt tillsammans under våra kvorumaktiviteter.

En söndag, efter ett av de där varma och långa sakramentsmötena, tog förste rådgivaren i biskopsrådet mig åt sidan för att tala med mig. Denna oplanerade prästadömsintervju kom att bli en välsignelse i mitt liv då jag begrundat frågan han ställde under vårt korta men viktiga samtal. Broder Bateman såg mig i ögonen och frågade: "Dean, vet du vem du är?" Tystnaden var total och sedan gav han mig en snabb men kraftfull påminnelse: "Du är Reid Burgess son."

Innebörden och betydelsen av den frågan har länge brunnit i mitt hjärta, och jag funderade ofta på den under mina tonår. Denne gode broders fråga – "Vet du vem du är?" – har under hela mitt liv gett mig inspirerad vägledning och en beslutsamhet att respektera och hedra min familj och prästadömet.

I kväll vill jag ställa samma fråga till var och en av er unga män i aronska prästadömet som jag fick som ung man: "Vet du vem du är?"

När du vet vem du är blir du andligt stark, klok och ståndaktig i dina prästadömsplikter. Du blir tryggare i dig själv med tro och beslutsamhet att fatta rätt beslut. Du har mod att stå för det du vet är rätt. Du inser att det är en förmån att bära Guds

prästadöme och ha myndighet att handla i hans namn.

Ammon, en stor missionär i Mormons bok, var en trogen och modig tjänare till kung Lamoni. Han räddade genom ett underverk kung Lamonis hjordar och gjorde allt han kunde för att tjäna kungen. När Lamoni hörde talas om Ammons mäktiga gärningar undrade han vem Ammon egentligen var. Ammon förkunnade:

"Se, jag är en människa och din tjänare, och därför vill jag göra vadhelst du önskar, som är rätt.

När konungen hade hört dessa ord, förundrade han sig åter, ty han förstod, att Ammon kunde skönja hans tankar, men icke desto mindre öppnade konung Lamoni sin mun och sade till honom: Vem är du? Är du denne Store Ande, som vet allting?

Ammon svarade och sade till honom: Det är jag icke."

Ammon förklarade sedan vem han var genom att säga: "Jag är människa ... skapad ... till Guds avbild, och jag har av hans helige ande blivit kallad att undervisa detta folk." (Alma 18:17–19, 34) Ammon visste vem han var och vilken hans sanna mission var.

Att ta reda på vem vi är är något av det viktigaste vi kan göra i livet. Som föräldrar och ledare gör vi uppriktiga och ärliga ansträngningar för att hjälpa dem vi älskar att förstå och få veta sva-ret på denna enkla men djupa fråga: "Vem är jag?"

Jag frågar er unga män i aronska prästadömet: "Hur kan du få kunskap och vittnesbörd om vem du är?"

Jag ber dig fundera över följande tre frågor och tillhörande principer som är avgörande när det gäller att förstå sin sanna identitet.

För det första, vet du att du är en Guds son?

Du är bokstavligen en son till Gud och är "andligen född i förutttillvaron. Som hans barn kan du vara förvissad



om att du har gudomliga, eviga möjligheter och att [din himmelske Fader] hjälper dig i dina uppriktiga ansträngningar att förverkliga dessa möjligheter.” (*Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet*, s 64)

Vetskapen att vår himmelske Fader älskar oss och att vi är hans barn ger oss styrka, tröst och det hopp vi behöver för att leva detta jordiska liv. I Första Johannesbrevet står det:

”Se, vilken kärlek Fadern har skänkt oss: att vi får kallas Guds barn, och det är vi också. Världen känner oss inte, därför att den inte har lärt känna honom.

Mina älskade, vi är nu Guds barn.” (1 Joh 3:1–2)

Du är viktig för en kärleksfull Fader i himlen! Unga män, be alltid! Dina böner både morgon och kväll hjälper dig att få veta att du är en Guds son.

För det andra, vet du vem du är i Guds plan?

Alma kallade den för ”den stora lycksalighetsplanen” (Alma 42:8), en plan som Gud förberett för dig och för var och en av oss. Att följa denna plan gör det möjligt för var och en av oss att uppleva glädje nu och återvända till hans närhet efter det att vi dött. Vår himmelske Fader sände sin älskade son Jesus Kristus för att ”lossa dödens bojar” (Alma 7:12) och för att sona våra synder och världens synder. Det största uttrycket

för vår himmelske Faders kärlek till var och en av oss är att han lät Frälsaren sona våra synder. ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” (Joh 3:16) Att ha kunskap om, tro på och förstå Frälsarens mission hjälper oss att veta vilka vi är.

Som en del av vår himmelske Faders plan sändes du till ett jordiskt hem och till en familj. De förbund du ingår i Guds plan, som individ och som del av en familj, kommer att binda dig till din familj och till Guds familj i all evighet. Hedra och respektera de namn du bär. Lev enligt Guds normer och bud. Låt andra få veta

vem du är genom ditt sätt att efterleva normerna, som de återges i häftet *Vägledning för de unga*. Studera, begrunda och efterlev dessa gudomliga normer. De är till för dig!

För det tredje, vet du vem du är som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga?

Du har döpts och tagit emot den Helige Anden. Du är medlem i Jesu Kristi återupprättade kyrka. Det är hans kyrka, och han har gett oss en Guds profet som undervisar, vägleder oss och ger oss råd, och som leder hans verk här på jorden. Jag vittnar om att president Thomas S Monson är vår profet i dessa "svåra tider". (2 Tim 3:1) Lyssna på honom. Han och andra nutida profeter undervisar dig om vem du är och hur du kan bli lik Frälsaren.

Du är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och har ordinerats till att bära Guds prästadöme. President Monson har sagt: "Vi har blivit anförtrodda att bära prästadömet och att handla i Guds namn. Vi är mottagare av ett heligt förtroende. Mycket förväntas av oss." ("Ett konungsligt prästerskap", *Liahona*, nov 2007, s 59)

Du tillhör ett prästadömskvorum av unga män, där du kan känna broderskap och vänskap med andra prästadömsbärare. Kvorumet är ett skydd för dig mot världsligt inflytande. Du har möjlighet att tjäna de andra och delta i prästadömet's förrättningar. I ditt kvorum undervisas du också om principerna i Jesu Kristi evangelium som hjälper dig förstå vem du är. Unga män, hedra Guds prästadöme.

Jag vittnar om att när du vet vem du är och håller fast vid de löften och förbund du ingått med Herren så får du ett lyckligt liv.

Må vi alla få veta och förstå vilka vi egentligen är. Må den Ande vi känner här ikväll "vittna ... med vår ande att vi är Guds barn". (Rom 8:16) I Jesu Kristi namn, amen. ■

En tolvårig diakon

ÄLDSTE JOHN M MADSEN

i de sjuttios kворum

Vi kan alla, som Guds söner, uppfylla vår mission och bestämmelse.



Mina älskade bröder i prästadömet, jag vill till en början vända mig till alla tolvåriga diakoner som deltar i denna allmänna prästadöms-session. Var ni än är vill jag hälsa er välkomna och berätta, eller påminna er om, en upplevelse som president Gordon B Hinckley hade när han var en tolvårig diakon som ni.

I hans biografi läser vi: "Strax efter det att han ordinerats till diakon deltog han i stavens prästadömsmöte för första gången med sin far ... Han kände sig lite utanför när han satte sig på bakersta raden i tionde församlingens kapell medan [hans far] (som var i stavspresidentskapet) satte sig på förhöjningen. Som inledning på mötet stod de tre eller fyra hundra män som var närvarande upp och sjöng William W Phelps' triumferande psalm ... :

'Pris åt den man som av Herren blev utvald, / smord till profet genom Frälsarens ord. / Heliga, furstar och folk skola vörda / yttersta tidens profet på vår jord.'"

När president Hinckley tänkte tillbaka på den här händelsen sade han: "Något inget hände inom mig när jag hörde dessa trons män sjunga. Det berörde mitt hjärta. Det gav mig en känsla som var svår att beskriva. Jag kände en drivande kraft, både känslomässig och andlig. Jag hade aldrig känt så under någon upplevelse i kyrkan. Till mitt hjärta kom övertygelsen att den man de sjöng om verkligen var en Guds profet. Jag visste då, genom den Helige Andens kraft, att Joseph Smith i sanning var en Guds profet."¹

Liksom den upplevelse som president Hinckley hade som tolvårig diakon var "något han skulle minnas under resten av sitt liv",² ber jag att den upplevelse ni nu får ska bli något ni minns under resten av ert liv.

Nu vill jag att vi alla tittar på den här fina bronsskulpturen som heter *Diakonernas bänk*. För dem av er som inte kan se den: *Diakonernas bänk* föreställer fem diakoner där de sitter på en bänk i kyrkan.

När ni ser på de här fem diakonerna, vad ser ni? När jag nu läser några ord av två tidigare presidenter i kyrkan vill jag att ni tänker på detta från ett annat perspektiv: Vad *kan* ni se?



fäder och som tappra tjänare och ledare i kyrkan och Guds rike i denna sista tid.

För att än klarare se denna utvalda och konungsliga generations gudomliga bestämelse, behöver vi bara tänka på den tolvårige Jesus som gick upp till Jerusalem med sina föräldrar för att fira påskhögtiden.⁸

Vem var denne tolvårige pojke? Vilken var hans mission och bestämelse? Och hur kunde han uppfylla dem?

Vi förkunnar och skrifterna bekräftar att han var och är Jesus Kristus, den levande Gudens Son.⁹ Att han "kom till världen för att bli korsfäst för världen, att bära världens synder, att helga världen och att rensa den från all orättfärdighet"¹⁰ "på det att människobarnen måtte kunna få frälsning genom tro på hans namn".¹¹ Att han som ung man "växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor",¹² att han "växte upp bland sina bröder och väntade på att Herren skulle visa honom tiden för hans tjänande",¹³ att han "blev frestad i allt liksom vi".¹⁴ Ja, han led "frestelser av alla slag"¹⁵ men "gav icke efter för dem".¹⁶ Och när han ställdes inför Lucifer, "alla lögners fader",¹⁷ "all synds upphovsman",¹⁸ så skyddades Jesus inte bara av sin kunskap om skrifterna utan också av sin absoluta lydnad mot sin Faders ord och vilja,¹⁹ och han befallde: "Gå bort, Satan! Ty det står skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna."²⁰

Beträffande hur han kunde uppfylla sin mission och sin bestämelse, begrunda nu dessa ord av Jesus, som sade:

"När ni har upphöjt Människosonen, skall ni förstå att Jag Är och att jag inte gör något av mig själv utan talar vad Fadern har lärt mig.

Och han som har sänt mig är med

President Joseph Fielding Smith förkunnade: "Våra ungdomar ... tillhör himlens ädla skara, ett utvalt släkte med en gudomlig bestämelse. Deras ande har sparats för att komma fram i dessa dagar när evangeliet finns på jorden och när Herren behöver tappra tjänare för att utföra sitt stora verk i den sista tiden."³

President Spencer W Kimball förkunnade: "Vi fostrar en kunglig generation ... med ett särskilt uppdrag."⁴

I ljuset av dessa profetiska ord, om vi vidgar vår blick bortom fem diakoner på en bänk till att omfatta alla de unga männen i aronska prästadömet, vad kan ni då se?

Jag hoppas och ber att vi alla kan se deras gudomliga potential, att vi kan se dem gå fram som bärare av det heliga prästadömet och som missionärer predika det eviga evangeliet⁵ genom Anden⁶ "till jordens folk",⁷ att vi kan se dem som trofasta makar och

mig. Han har inte lämnat mig ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom.”²¹

Att vi alla som söner till Gud²² kan uppfylla vår mission och bestämmelse klargörs av följande ord från Herren till profeten Joseph Smith: ”Sannerligen, så säger Herren: Det skall ske, att varje själ, som överger sina synder, kommer till mig, åkallar mitt namn, lyder min röst samt håller mina befallningar ... mån komma till Fadern i mitt namn och i rätt tid erhålla av hans fullhet.”²³

Jag vittnar härom och jag vittnar också om att president Thomas S Monson i sanning är en Guds profet och att han och hans rådgivare i första presidentskapet samt de tolv apostlarnas kворum är profeter, siare och uppenbarare. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Sheri Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* [1996], s 35–36.
2. ”President Gordon B Hinckley”, *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008* (tillägg till *Liabona*, apr 2008), s 3.
3. Conference Report, apr 1970, s 6.
4. Se ”Pojkar behöver hjältar på nära håll”, *Nordstjärnan*, okt 1976, s 38.
5. Upp 14:6; L&F 68:1; se också L&F 133:7–8.
6. Se Matt 10:19–20; Luk 24:32; L&F 42:14; 43:15; 50:13–22; 84:85.
7. L&F 134:12; se också Upp 14:6; L&F 68:8; 133:7–8.
8. Se Luk 2:41–42.
9. Se Matt 16:16; 2 Nephi 25:19–20; Mosiah 3:8; 4:2; Alma 5:48; Helaman 5:9; 3 Nephi 5:13; 11:10–11; 20:31; L&F 14:9; 68:6.
10. L&F 76:41.
11. Mosiah 3:9; se också Mosiah 3:12; L&F 18:17–19, 21–25.
12. Luk 2:52.
13. Joseph Smith Translation, Matthew 3:24.
14. Hebr 4:15.
15. Alma 7:11.
16. L&F 20:22.
17. 2 Nephi 2:18; Ether 8:25; Moses 4:4.
18. Helaman 6:30; se också Mosiah 4:14.
19. Se Matt 4:1–10.
20. Matt 4:10.
21. Joh 8:28–29.
22. Ps 82:6; Hos 1:10; Rom 8:16–17; Hebr 12:9; L&F 11:30; 35:2; Moses 6:68.
23. L&F 93:1, 19; se också Joh 14:6; L&F 76:92–95; 2 Nephi 31:7–16; 3 Nephi 12:48; 27:27; Moroni 10:32–33.

Det handlar om några få grader

PRESIDENT DIETER F UCHTDORF

andre rådgivare i första presidentskapet

Skillnaden mellan lycka och elände ... handlar ofta om ett fel på endast några få grader.



Mina kära bröder, jag känner er styrka och godhet när vi nu samlas som Guds prästdöme. Jag älskar er, jag beundrar er. Tack för er tro, era böner och er villighet att tjäna Herren.

Det har nu gått två månader sedan president Thomas S Monson kallade mig att verka som andre rådgivare i kyrkans första presidentskap. Jag är säker på att detta kom som en överraskning för många, och även jag var överrumplad. Faktiskt skulle jag kunna säga att jag kan ha varit den näst mest överraskade personen på jorden efter min fru.

Dagen då de tolv kворum träffades i templet för att rösta in president

Monson och ordinera och avskilja honom som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, kände jag mig mycket glad över tillfället att få räcka upp min hand till stöd för min käre vän och ledare.

Sedan president Monson inröstats, tillkännagav han sina rådgivare.

President Eyring var ingen överraskning. Han är en man med auktoritet och karaktär – ett underbart val som förste rådgivare. Jag älskar och beundrar honom mycket.

Sedan tillkännagav president Monson sin andre rådgivare. Det var ett namn som lät underligt bekant. Det var mitt namn.

Jag såg mig omkring i rummet, osäker på om jag hört rätt. Men mina bröders leenden och president Monsons medkännande blick försäkrade mig om att mitt liv än en gång skulle ta en ny vändning.

Vi saknar alla president Hinckley. Han fortsätter att välsigna vårt liv.

President Monson är Guds profet i våra dagar. Jag högaktar honom och jag förpliktar mitt hjärta, sinne och styrka till detta stora verk.

År 1979 lämnade ett stort passagerarjetplan med 257 människor ombord Nya Zeeland för en sightseeingtur till Antarktis och tillbaka. Men



utan piloternas vetskap hade någon ändrat flygkoordinaterna med bara två grader. Detta fel förde flygplanet 45 km öster om den position piloterna trodde de befann sig på. När de närmade sig Antarktis gick piloterna ner till en lägre höjd för att passagerarna skulle få en bättre utsikt över landskapet. Trots att båda piloterna var erfarna hade ingen av dem flugit just den här rutten tidigare, och de kunde inte veta att de felaktiga koordinaterna hade fört dem raka vägen mot Mount Erebus, en aktiv vulkan som reser sig upp ur det frusna landskapet till en höjd på över 3 700 meter.

När piloterna fortsatte framåt flöt den vita snön och isen som täckte vulkanen ihop med de vita molnen ovan, och det såg ut som om de flög över platt mark. När instrumenten signalerade varning för att markytan snabbt höjde sig framför dem var det för sent. Flygplanet störtade in i sidan på vulkanen och alla ombord omkom.

Det var en fruktansvärd tragedi till följd av ett litet misstag – det handlade bara om några få grader.¹

Då jag under åren tjänat Herren och suttit i oräkneliga intervjuer, har jag insett att skillnaden mellan lycka och elände hos enskilda, i äktenskap och i familjer i grund och botten ofta handlar om ett fel på endast några få grader.

Saul, Israels kung

Berättelsen om Saul, kungen av Israel, illustrerar detta fenomen. Sauls liv började löftesrikt, men det slutade olyckligt och tragiskt. I början var Saul ”en ståtlig ung man. Ingen bland Israels barn var vackrare än han.”² Saul utvaldes personligen av Gud till att vara kung.³ Han hade alla fördelar – han var fysiskt ståtlig,⁴ och han kom från en inflytelserik familj.⁵

Självklart hade Saul svagheter, men Herren lovade att försvara honom och välsigna honom med framgång. I skrifterna läser vi att Gud lovade att alltid vara med honom,⁶ förvandla hans hjärta,⁷ och förvandla honom till en annan människa.⁸

När Saul fick hjälp av Herren var han en storartad kung. Han förenade Israel och besegrade ammoniterna som invaderat deras land.⁹ Snart möttes han av ett mycket större problem – filistéerna, som hade en fruktansvärd armé med vagnar och ryttare och ”fotfolk så talrikt som sanden på havets strand”.¹⁰ Israeliterna var så rädda för filistéerna att de ”gömde ... sig i grottor, i skogssnår och bland klippor”.¹¹

Den unge kungen behövde hjälp. Profeten Samuel sände bud till honom att vänta och att han, profeten, skulle komma och frambära offer och söka råd från Herren. Saul

väntade i sju dagar, men profeten Samuel hade fortfarande inte kommit. Slutligen kände Saul att han inte kunde vänta längre. Han samlade ihop folket och gjorde något han inte hade prästadömsmyndighet att göra – han frambar offret själv.

När Samuel kom blev han bedrövad. ”Du har handlat dåraktigt”, sade han. Om den nye kungen bara hade härdat ut lite längre och inte avvikit från Herrens kurs, om han bara hade följt den uppenbarade prästadömsordningen skulle Herren ha befast hans kungadöme för evigt. ”Men nu”, sade Samuel, ”skall ditt kungadöme inte bestå”.¹²

Den dagen såg profeten Samuel en avgörande svaghet i Sauls karaktär. När Saul pressades av yttre påverkan hade han inte självdisciplin nog att hålla sig till kursen, lita på Herren och hans profet och följa det mönster Gud hade inrättat.

Små felsteg kan få stora konsekvenser i vårt liv

När det bara skiljer några få grader, som med flygningen till Antarktis, eller Sauls oförmåga att bara hålla fast vid profetens råd lite längre, kan det verka obetydligt. Men även små felsteg kan med tiden åstadkomma dramatiska förändringar i vårt liv.

Låt mig berätta för er hur jag undervisade unga piloter om samma princip.

Tänk dig att du skulle flyga iväg från en flygplats på ekvatorn med avsikt att flyga jorden runt, men att din kurs avvek med endast en grad. När du väl återvände till samma längdgrad, hur mycket ur kurs skulle du vara då? Några få kilometer? Ett hundratal kilometer? Svaret kanske förvånar dig. En avvikelse på endast en grad skulle föra dig nästan 80 mil ur kurs, eller en timmes flygning för ett jetplan.

Ingen vill att livet ska sluta som en

tragedi. Men alltför ofta, liksom piloterna och passagerarna som skulle på sightseeing, beger vi oss ut på vad vi hoppas kommer att bli en spännande resa endast för att inse, för sent, att ett fel på några få grader har fört oss på kurs mot andlig katastrof.

Finns det en lärdom för vårt liv i dessa exempel?

Små fel och mindre avvikelser från läran i Jesu Kristi evangelium kan få sorgliga konsekvenser för vårt liv. Därför är det av avgörande vikt att vi utövar tillräckligt med självdisciplin för att göra tidiga och avgörande korrigeringar för att komma tillbaka på rätt spår och inte vänta eller hoppas på att felstegen på något sätt kommer att rätta till sig själva.

Ju längre vi väntar med att ställa allt tillrätta, desto större kommer de nödvändiga förändringarna att bli, och desto längre tid tar det att återvända till rätt kurs – kanske når vi punkten då en katastrof tornar upp sig.

Ni prästadömsbärare har blivit anförtrodda ett stort ansvar. Tänk bara: Vår himmelske Fader anförtroer er, unga diakoner, lärare och präster, ”nycklarna till betjäning av änglar och det förberedande evangeliet”.¹³ Ni män i det melkisedekska prästadömet har ingått en ed och ett förbund genom vilket ni har blivit lovade allt som Fadern har om ni förhållar ert prästadöme.¹⁴

Herren påminner oss om att ”av den som fått mycket skall mycket utkrävas”.¹⁵ De som bär Guds prästadöme har ett stort ansvar att vara exempel på godhet för världen. Vi lever upp till dessa förväntningar när vi snabbt urskiljer de faror och inflytanden som frestar oss att avvika från Herrens väg, och när vi modigt följer den Helige Andens maningar att göra väsentliga korrigeringar så att vi kommer på rätt kurs igen.

Denna konferens översätts till 92



språk och sänds ut i 96 länder genom den moderna teknologins mirakel. Många av er, bröder, tar del av generalkonferensen via Internet. Ny teknik som denna gör det möjligt för evangeliets budskap att spridas över hela världen. Kyrkans webbsidor är bra exempel på hur ni kan använda denna teknik som en underbar tillgång till inspiration, hjälp och lärande. De kan vara till välsignelse för er som bär prästadömet, för era familjer och för kyrkan.

Men var på er vakt. Samma teknik kan tillåta onda inflytanden att passera tröskeln till ert hem. Dessa farliga fallor

är bara ett musklick bort. Pornografi, våld, intolerans och ogudaktighet förgör familjer, äktenskap och enskildas liv. Dessa faror sprids genom många medier, som tidningar, böcker, television, filmer och musik såväl som Internet. Herren hjälper er att urskilja och undvika dessa styggheter. Det är den tidiga upptäckten av fara och en tydlig kurskorrektur som kan hålla er inom evangeliets ljus. Små beslut kan leda till stora konsekvenser.

Att gå in i ett skumt och tvivelaktigt chattrum på Internet kan leda dig rakt in i en våldsam storm. Att placera datorn i ett avskilt rum som den

övriga familjen inte har tillgång till kan vara början på en svekfull och farlig resa.

Men Herren kräver inte endast att yttre handlingar, utan också att inre tankar och känslor håller sig nära lagens andemening.¹⁶ Gud "fordrar hjärtat och ett villigt sinne".¹⁷

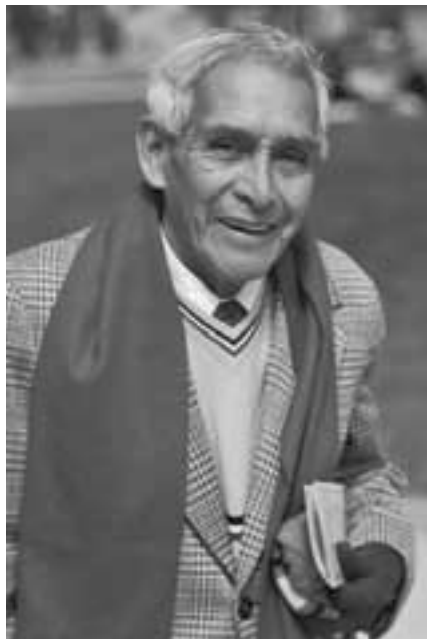
Vi, Guds prästadöme, har ansvaret och makten att styra oss själva: "Det är icke lämpligt att jag skall befalla i allt", sade Herren. "Människorna skola verka med iver för en god sak och göra mycket av egen fri vilja och utöva mycken rättfärdighet, ty de äga kraften att handla av fri vilja."¹⁸

Vår himmelske Fader visste innan vi kom till denna dödliga tillvaro att negativa krafter skulle fresta oss att driva iväg från vår kurs, för "alla har syndat och saknar härligheten från Gud".¹⁹ Av den anledningen förberedde han ett sätt varpå vi kan göra korrigeringar. Genom den barmhärtiga process som sann omvändelse och Jesu Kristi försoning innebär, kan våra synder förlåtas och vi "skall [inte] gå [förlorade] utan ha evigt liv".²⁰

Vår villighet att omvända oss visar vår tacksamhet för Guds gåva och för Frälsarens kärlek och offer för vår skull. Buden och prästadömet förbundet prövar vår tro, lydnad och kärlek till Gud och Jesus Kristus, men än viktigare är att de erbjuder en möjlighet att uppleva kärlek från Gud och fyllas av hans glädje både i detta liv och i det kommande.

Dessa Guds bud och förbund är som navigationsinstruktioner från celestiaa höjder och de leder oss tryggt till vårt eviga färdmål. En plats vars skönhet och härlighet övergår vårt förstånd. Det är värt ansträngningen. Det är värt de avgörande korrigeringarna nu och att man sedan håller sig till kursen.

Kom ihåg: Himlarna kommer inte att fyllas av dem som aldrig begått något misstag, utan av dem som insett



att de inte höll kursen och som gjorde korrigeringar för att kunna komma tillbaka till evangeliets ljus.

Ju mer vi värdesätter profeternas ord och tillämpar dem, desto bättre ser vi när vi driver ur kurs – även om det bara handlar om några få grader.

Men om vi nu har drivit ur kurs?

Bröder, det finns de som har försummat att göra lämpliga kurskorrigeringar och som tror att de nu är för långt borta från Herrens väg för att någonsin kunna komma tillbaka. Vi har goda nyheter till dem: återlösningens och frälsningens evangelium. Det spelar ingen roll hur förfärande mycket ur kurs de är, hur långt de än har drivit – vägen tillbaka är säker och tydlig. Kom, lär av Fadern, frambär ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande som offer. Ha tro, och utöva tro på den renande kraften i Jesu Kristi oändliga försoning. Om vi bekänner och omvänder oss från våra synder förlåter och renar Gud oss troget och rättvist från all orättfärdighet.²¹ "Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita."²²

Det kanske inte är en enkel väg att gå och den kräver självdisciplin och beslutsamhet, men dess slutmål är obeskrivbart härligt. Du är inte

dömd till ett tragiskt slut. Många är ivriga att hjälpa dig – din familj, din biskop, din stavspresident, dina kvorumledare och dina hemlärare. Självklart är din bästa vän universums allsmäktige Skapare. Det är hans prästadöme du bär. Han förstår din bedrövelse. Han känner dina sorger. Han och vår Fader i himlen väl-signar, tröstar och styrker dig. De går bredvid dig och bär upp dig när du strävar efter att rätta till din kurs.

Mina kära bröder, ni är i sanning utvalda och dyrbara söner till vår himmelske Fader. Han har anförtrott er prästadömet heliga kraft. Jag ber er att inte driva ur kurs, inte ens med några få grader. Lyssna till Herren din Gud så gör han detsamma för dig som han lovade Saul: Han ger dig ett nytt hjärta, han gör dig till en ny människa, och han är alltid med dig.

Jag vittnar om vår himmelske Fader som känner och älskar er. Jag bär vittne om Jesus Kristus, vår Frälsare, som är denna kyrkas överhuvud. President Thomas S Monson är Guds profet idag. Jag uttrycker min kärlek och tacksamhet till er, mina kära vänner och bröder i prästadömet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Arthur Marcel, "Mount Erebus Plane Crash", www.abc.net.au/rn/ockhamsrazor/stories/2007/1814952.htm.
2. 1 Sam 9:2.
3. Se 1 Sam 9:17.
4. Se 1 Sam 10:23.
5. Se 1 Sam 9:1.
6. Se 1 Sam 10:7.
7. Se 1 Sam 10:9.
8. Se 1 Sam 10:6.
9. Se 1 Sam 11:11.
10. 1 Sam 13:5.
11. 1 Sam 13:6.
12. 1 Sam 13:13–14.
13. L&F 84:26.
14. Se L&F 84:38–39.
15. L&F 82:3.
16. Se Alma 12:12–14; L&F 88:109.
17. L&F 64:34.
18. L&F 58:26–28.
19. Rom 3:23.
20. Joh 3:16.
21. Se 1 Joh 1:9.
22. Jes 1:18.

Tro och prästadömet ed och förbund

PRESIDENT HENRY B EYRING

förste rådgivare i första presidentskapet

Gå framåt i tro genom att hålla era förbund med Gud och därigenom göra anspråk på det löfte han med en ed gett er.



Min avsikt i kväll är att hjälpa er öka ert självförtroende om att ni kan och kommer att vara värdiga välsignelserna som hör till prästadömet ed och förbund. Det är vidden av de möjliga följderna av denna ed och detta förbund som kan ge er ett återkommande behov av att stärka ert självförtroende.

Herren har tydligt beskrivit dessa följder. När vi är värdiga möjligheterna som kommer med denna ed och detta förbund får vi den största av alla Guds gåvor: Evt liv. Det är syftet

med melkisedekska prästadömet. Om vi håller buden när vi får prästadömet och sedan förnyar dem under templets ceremonier lovar Elohim, vår himmelske Fader, med en ed, att vi ska få del av hans fullständiga härlighet och leva som han lever. Vi får då välsignelsen att vara beseglade som familj för evigt med löftet om evig avkomma.

Som väntat för det med sig tragiska konsekvenser om vi inte är värdiga denna välsignelse. Herren har tydligt beskrivit även detta. Ledare läser ofta följande ord för unga män när de närmar sig tiden då de kan få melkisedekska prästadömet. Ni minns säkert hur det kändes när ni hörde dem för första gången. De är Frälsaren Jesu Kristi ord, givna genom profeten Joseph Smith.

”Vidare, alla de som mottaga detta prästadöme mottaga mig, säger Herren,

ty den som mottager mina tjänare, mottager mig,

och den som mottager mig, mottager min Fader,

och den som mottager min Fader, mottager min Faders rike. Därför skall

allt vad min Fader har givas åt honom.

Detta är överensstämmande med prästadömet ed och förbund.

Därför mottaga alla de som erhålla prästadömet denna min Faders ed och förbund, som han icke kan bryta eller upphäva.

Men den, som bryter förbundet sedan det är ingånget och vänder sig helt därifrån, kan varken få syndernas förlåtelse i denna världen eller i den tillkommande.

Ve alla dem som icke komma till detta prästadöme, vilket I haven mottagit och vilket jag nu med min egen röst från himlen beseglar på eder som äro närvarande denna dag – och jag har givit de himmelska härskarorna och mina änglar befallning om eder.

Nu giver jag eder ett bud, att I skolen taga eder tillvara och giva noga akt på det eviga livets ord.”¹

Om ni är som jag var när jag först hörde dessa ord när jag var ung, så kan utmaningen att ta emot melkisedekska prästadömet få er att tappa modet. Det finns minst två anledningar till att ni bör känna självförtroende istället för missmod inför straffen som kommer av att man antingen inte håller prästadömet ed och förbund eller beslutar sig för att inte ta emot det. Oavsett om ni accepterar eden och förbundet och inte klarar av att hålla det, eller om ni inte ens försöker, så är straffet detsamma. Så det är därför ingen tvekan om att det bästa ni och jag kan göra är att ta emot det heliga prästadömet och sträva att av hela vårt hjärta hålla dess förbund. Om vi väljer att inte ens försöka förlorar vi vår möjlighet till evigt liv. Om vi försöker och lyckas med Guds hjälp uppnår vi evigt liv.

Det finns ytterligare en anledning för er att idag besluta er för att sträva av hela ert hjärta att vara värdiga eden och förbundet och tro på att ni kommer att lyckas. Gud har lovat att ge er den hjälp och kraft som, om ni utövar



tro, gör det möjligt för er att lyckas.

Låt mig beskriva några av välsignelserna ni får av att gå framåt i tro.

För det första, själva det faktum att ni har erbjudits denna ed och detta förbund är ett bevis på att Gud har utvalt er, i vetskap om er styrka och förmåga. Han har känt er sedan ni var tillsammans med honom i andevärlden. Med sin förkunskap om er styrka har han låtit er finna Jesu Kristi sanna kyrka och erbjudas prästadömet. Ni kan känna självförtroende eftersom ni har bevis på att han litar på er förmåga.

För det andra: När ni försöker hålla era förbund har Frälsaren lovat att personligen hjälpa er. Han har sagt att när ni går framåt och ärar prästadömet: "[Där] vill även jag vara, ty jag skall gå framför eder. Jag skall vara på eder högra sida och på eder vänstra, och min Ande skall vara i edra hjärtan och mina änglar runt omkring eder för att understödja eder."²

Ni kan precis som jag ibland behöva få ny tillförsikt om att ni är starka nog att klara av era ansvarsuppgifter i samband med detta heliga prästadöme. Herren förutsåg ert

behov av förnyad tillförsikt. Han sade: "Ty de, som äro trofasta och erhålla dessa båda prästadömen, varom jag talat, och som ära sin kallelse, äro helgade genom Anden till sina kroppars förnyelse."³

Jag har sett detta löfte fullbordas i mitt eget och andras liv. En vän till mig verkade som missionspresident. Han sade att det kändes varje kväll som om han knappt orkade krypa uppför trappan för att lägga sig och han undrade om han hade kraft nog att möta ännu en dag. Men då morgonen kom fann han förnyad kraft och förnyat mod. Ni har sett hur detta skett hos åldriga profeter, som tycktes få nytt liv varje gång de stod upp för att vittna om Herren Jesus Kristus och det återställda evangeliet. Det är ett löfte till alla som trofast verkar i prästadömet.

Ni har också fått löfte om att ni ska få styrka att bära vittnesbörd och att ni då ska renas och förberedas för det eviga liv ni blivit lovade:

"Ty jag vill förlåta eder edra synder med den befallningen, att I skolen förbliva trofasta i edra sinnen i högtidligt allvar, i bönenas anda och i att bära vittnesbörd för världen om det som givits eder.

Gån fördenskull ut i hela världen och dit I icke själva kunnen komma skolen I sända andra, så att vittnesbördet må utgå från eder till varje skapad varelse i hela världen."⁴

Och med det löftet har Herren hyllat er genom att säga: "I ären de, som min Fader givit mig. I ären mina vänner."⁵

Det finns ännu en underbar välsignelse som kan uppmuntra er när ni håller era prästadömsförbund. När ni verkar i prästadömet förbereds ni för att leva i en evig familj. Det kommer att förändra era känslor inför att vara en make, far, son eller bror. Denna förändring i ert hjärta kommer allteftersom er tro stärks och ni börjar förstå att löftet om evigt liv

genom melkisedekska prästadömet är verkligt.

Det hände Parley P Pratt när profeten Joseph Smith för första gången undervisade honom om läran om eviga familjer. Parley P Pratt skrev:

”Det var då han först berättade om en evig familjeorganisation och en evig förening av könen i de obeskrivligt ljuvliga relationer som ingen utom de mest intelligenta, de mest förfinade och rena i hjärtat, vet hur man ska värdesätta, och som utgör själva grunden till allt som är värdigt att kallas lycka ...

Det var av honom jag lärde mig att min egen kära hustru kan tillförsäkras mig för tid och all evighet och att de förfinade känslor som förde oss samman, kommer från den eviga, gudomliga kärlekens källa. Det var av honom jag lärde mig att vi kan förädla dessa känslor och utvecklas i desamma i all evighet, medan resultatet av vår eviga förening skulle vara en avkomma så talrik som stjärnorna på himlen, eller som sandkornen på en strand ...

Jag hade älskat förut, men jag visste inte varför. Men nu älskar jag – med en renhet – och med en upphöjd känsla som lyfter min själ ... Jag känner att Gud verkligen är min himmelske Fader, att Jesus är min broder och att min kära hustru är en odödlig, evig följeslayerska, ett slags tjänande ängel som gavs mig till tröst och som en härlighetens krona i all evighet.”⁶

Jag har personligen sett hur trofast arbete inom prästadömet på detta sätt har förändrat vårt hjärta och våra känslor. Varje ung man som lyssnar på mina ord idag kan veta med visshet att när han hedrar sitt prästadöme så skyddas han mot frestelsen att begå de sexuella synder som är så vanliga i vår värld. Det kommer att vara möjligt för bäraren av aronska prästadömet som lyssnar på mig ikväll, medan hans tro ökar på det eviga livets sanna belöning som kommer genom det eviga



prästadömet, att ha förmågan att se Guds döttrars sanna värde och i löftet om en avkomma en anledning till att vara ren och hålla sig ren.

På samma sätt leds vi av tron på eden och förbundet att utveckla den kristliga kärlek som måste finnas i en evig familj. Ett av löften vi ger när vi tar emot prästadömet är att vårda oss om andra.

Jag har sett hur kristlig kärlek på ett förunderligt sätt ökat hos prästadömsbärare. Det har också många av er. Och det har många utanför kyrkan. Jag var på president Gordon B Hinckleys kontor när hans telefon ringde en gång. Han talade kortfattat med någon i andra änden och fortsatte sedan vårt samtal. Men han tog sig tid att nämna vad samtalet handlat om. Han sade att Förenta staternas president satt i Airforce One på väg till staten Washington och just då flög över Utah. Förenta staternas president hade ringt president Hinckley för att tacka honom för allt arbete som ett antal prästadömsbärare hade utfört efter en orkan. Förenta staternas president hade sagt att det var rena miraklet hur vi kunde samla så

många så snabbt och arbeta tillsammans så väl. Han berömde vårt folk genom att säga att vi vet hur man får saker gjorda.

Kanske imponerades Förenta staternas president av det han trodde var vår goda organisationsförmåga. Det var en del av miraklet. Men den största orsaken till miraklet var alla hundratals och kanske tusentals prästadömsbärare som visade sådan tro på prästadömet ed och förbund. Det var inte sättet de var organiserade på som var det avgörande. Tron på prästadömet ed och förbund drev dem att gå den andra milen, stanna längre och utstå påfrestningar som Herren Jesu Kristi representanter för att hjälpa behövande.

De utförde det slags prästadömstjänande som utvecklar den kraft och den kristliga kärlek som behövs för att vara den bästa sortens make, far, son och bror, både i den jordiska och i den eviga familjen. Detta och annat prästadömstjänande har utförts under vår strävan att hjälpa andra människor, våra bröder och systrar i Guds familj runt om i världen, om och om igen.

Det är min bön att ni fattar beslutet i kväll, och sedan dagligen, att gå framåt i tro genom att hålla era förbund med Gud och därigenom göra anspråk på det löfte han med en ed gett er. Ni kan göra det på enkla sätt. När ni träffas som kворum kan ni besluta er för att se de andra som bröder i Guds familj. Det finns alltid någon i ert kворum eller i er prästadömsgrupp som behöver hjälp. Han kanske inte visar det. Du kanske inte kan se det med ögonen. Men Gud känner till det och ber dig att vara hans tjänare och hjälpa honom.

Du kan vara som den prästadömsbärare som varje gång han träffade mig under vårt prästadömstjänande frågade mig: ”Hur mår din svärmor?” Han hade aldrig träffat min svärmor, så vitt jag vet. Men någon hade berättat



för honom om hennes sjukdom och höga ålder. Jag kan inte beskriva hur mycket det betydde för mig att se Guds hand sträcka sig ut mot mig och min hustru och erbjuda stöd och tröst genom en prästadömsbärare. Du kan göra detsamma varje gång ni samlas i prästadömet, om du alltid minns ditt förbund att hjälpa de svaga och lyfta upp de slappnande händerna och hjälpa dem som bär på tunga bördor. När du gör det utvecklar du de egenskaper som berättigar dig till att tillhöra en familj för evigt.

Det finns en sak till som du kan göra. Du kan studera Guds ord, inte bara för din egen skull, utan också för att vara en representant för Herren Jesus Kristus för hela världen. När du ökar din förmåga att undervisa om evangeliet blir du bättre på att hjälpa vår himmelske Fader att samla sina barn. När du gör det får du ytterligare en välsignelse. Om behovet uppstår för dig i din familj på denna jord eller i den kommande världen att föra ett

vilset får hem igen, så har du större förmåga att göra det än du kanske inser idag.

Herren beskriver denna underbara välsignelse i Alma 13:6: "Och sålunda blevo de kallade med denna heliga kallelse och ordinerade till det höga prästadömet i Guds heliga orden för att lära människobarnen Guds bud, så att även de måtte kunna ingå i hans vila."

Du kan verka med självförtroende tack vare följande löfte om framgång:

"Sedan de nu blivit helgade genom den Helige Anden och hade gjort sina kläder vita, så att de voro rena och obefläckade inför Gud, kunna de ej se på synd utom med avsky. Det fanns många, ja, en stor mängd, som voro gjorda rena och gingo in i Herrens, sin Guds, vila.

Och nu, mina bröder, önskar jag, att I skolen ödmjuka eder för Gud och bära sådan frukt som tillhör omvändelsen, att även I kunnen gå in i denna vila."⁷

Jag vittnar om att Gud Fadern

lever. Ni har ingått förbund med honom. Han erbjuder er en ed, ett löfte om evigt liv, som han inte kan bryta. Jag vittnar för er om att prästadömet är kraften som Gud, genom sin Son Jesus Kristus, använde för att skapa världarna. Jag vittnar om att Gud vill att ni ska lyckas och komma hem igen för att leva med honom som familj för evigt. Jag vittnar för er att detta är Jesu Kristi sanna kyrka. Den har prästadömet's nycklar. Det är det prästadöme som Gud har hedrat er med. Jag lovar er att han känner till er förmåga och att den är tillräcklig för att ni med fullständig tro kan hoppas på evigt liv för er och för era familjer, i all evighet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 84:35–43.
2. L&F 84:88.
3. L&F 84:33.
4. L&F 84:61–62.
5. L&F 84:63.
6. *Autobiography of Parley P. Pratt*, sammanst av Parley P Pratt Jr (1938), s 259–260.
7. Alma 13:12–13.

Exempel på rättfärdighet

PRESIDENT THOMAS S MONSON

Det är vårt ansvar att leva vårt liv på ett sådant sätt att vi är exempel på rättfärdighet.



I dag inser jag att ni, mina bröder, både här i konferenscentret och på tusentals andra platser, utgör den största samlingen prästadömsbärare någonsin. Vi är medlemmar i det största brödraskapet i hela världen. Vi är så lyckligt lottade och välsignade att få bära Guds prästadöme.

Vi har fått undervisning och blivit upplyfta av de inspirerade budskap som givits. Jag ber om er tro och böner när jag delger er de tankar och känslor jag haft på senare tid när jag förberett mig för att tala till er.

Som bärare av prästadömet har vi placerats på jorden under orostider. Vi lever i en komplicerad värld med strömmar av konflikter överallt. Politiska intriger ödelägger nationers

stabilitet, tyranner griper efter makt, och vissa samhällsskikt tycks vara för alltid nedtrampade, berövade sina möjligheter och överlämnade åt en känsla av misslyckande.

Vi som ordinerats till Guds prästadöme kan betyda mycket. När vi uppfyller kraven för att få hjälp av Herren kan vi utbilda pojkar, vi kan förbättra människor, vi kan åstadkomma mirakel i hans heliga tjänst. Våra möjligheter är obegränsade.

Det är vår uppgift att vara goda exempel. Vi stärks av sanningen att den största kraften i vår värld i dag är Guds kraft då den verkar genom människan. När vi är ute i Herrens ärenden, bröder, är vi berättigade till Herrens hjälp. Glöm aldrig bort den sanningen. Denna gudomliga hjälp är, naturligtvis, beroende av vår värdighet. Vi måste fråga oss: Är mina händer rena? Är mitt hjärta rent? Är jag en värdig Herrens tjänare?

Vi omringas av så mycket som är avsett att föra vår uppmärksamhet bort från det som är dygdigt och gott, och fresta oss med det som gör oss ovärdiga att utöva det prästadöme vi bär. Jag talar inte endast till de unga männen i aronska prästadömet, utan till män i alla åldrar. Frestelser kommer av varierande slag under hela vårt liv.

Bröder, är vi berättigade under alla tillfällen att utföra de heliga ansvar

som hör till det prästadöme vi bär? Unga män — ni som är präster — är ni rena i kropp och ande när ni sitter vid sakramentsbordet på söndagen och välsignar sakramentets symboler? Ni unga män som är lärare, är ni värdiga att förbereda sakrament? Diakoner, när ni delar ut sakramentet till kyrkans medlemmar, gör ni det i medvetande om att ni är andligen berättigade till att göra det? Förstår var och en av er till fullo vikten av *alla* de heliga ansvar ni utför?

Mina unga vänner, var starka. Människofilosofier omringar oss. Syndens ansikte bär ofta overseendets mask. Låt det inte bedra er, bakom den fasaden gömmer sig sorger, olycka och smärta. Ni vet vad som är rätt och vad som är fel, och inget kamouflage, oavsett hur tilldragande det är, kan ändra på det. Överträdelssens natur är densamma. Om dina så kallade vänner uppmanar dig att göra något du vet är fel — måste *du* vara den som står för det rätta, även om du är ensam om det. Ha det moraliska modet att vara ett ljus för andra att följa. Ingen vänskap är viktigare än ditt rena samvete, din moraliska renhet — och det är en makalös känsla att veta att man gör det man fått i uppgift att göra med full förtröstan om att man är värdig att göra det.

Bröder i melkisedekska prästadömet, strävar ni flitigt varje dag att leva som ni bör? Är ni vänliga och kärleksfulla mot hustru och barn? Är ni ärliga mot era medmänniskor — under alla tider och i alla omständigheter?

Om någon av er har halkat åt sidan finns det personer som vill hjälpa er att återigen bli rena och värdiga. Er biskop eller grensresident är ivrig och villig att hjälpa, och kommer att med förståelse och medkänsla göra allt i sin makt att hjälpa er under omvändelseprocessen, så att ni än en gång kan stå i rättfärdighet inför Herren.



Många av er minns president N Eldon Tanner som verkade som rådgivare åt fyra av kyrkans presidenter. Han var ett orubbligt exempel på rättfärdighet under sin industriella karriär, som regeringstjänsteman i Canada och alltid i sitt personliga liv. Han gav oss följande inspirerade råd:

“Inget kan ge större glädje och framgång än att leva i enlighet med evangeliets lärdomar. Var ett exempel, var ett gott inflytande ...

Var och en av oss har blivit förutordinerade till något arbete som [Guds] tjänare, till vilken han funnit det lämpligt att ge sitt prästadöme och makten att handla i hans namn. Kom alltid ihåg att människor vänder sig till er för att få ledning och ni påverkar enskildas liv på gott eller ont, och det inflytandet märks genom många kommande.”¹

Mina bröder, jag upprepar att som bärare av Guds prästadöme är det vårt ansvar att leva vårt liv på ett sådant sätt att vi är exempel på rättfärdighet som andra kan följa. När jag begrundade hur vi bäst kan vara sådana exempel påminde jag om en erfarenhet jag hade för flera år sedan under en stavskonferens. Under den allmänna sessionen lade jag märke till en ung pojke som satt med sin familj på första bänkraden i stavscentret. Jag

satt på förhöjningen. Under mötet märkte jag att om jag korsade benen så gjorde den unge mannen samma sak. Om jag ändrade ställning och korsade benen åt andra hållet så gjorde han det också. Jag lade händerna i knäet, och han gjorde samma lunda. Jag vilade hakan i handen, och det gjorde han med. Oavsett vad jag gjorde så härmade han mina rörelser. Det fortsatte tills det var dags för mig att tala till församlingen. Jag beslöt mig för att testa honom. Jag tittade rakt på honom, försäkrade mig om att han var uppmärksam och viftade med öronen. Han försökte göra likadant, men lyckades inte! Han kunde inte riktigt vifta med sina öron. Han vände sig till sin far som satt bredvid honom och viskade något till honom. Han pekade på sina öron och sedan på mig. När hans far tittade på mig, uppenbarligen för att se om jag viftade med öronen, satt jag allvarsamt med korsade armar, absolut stilla. Fadern tittade klenstroget tillbaka på sin son, som såg lite tillintetgjord ut. Till slut gav han mig ett generat leende och ryckte på axlarna.

Jag har tänkt på den upplevelsen under åren som gått när jag begrundat hur vi, särskilt när vi är unga, har en benägenhet att imitera våra föräldrars,

ledares och jämnårigas exempel. Profeten Brigham Young sade: ”Vi bör aldrig tillåta oss att göra något som vi inte vill se våra barn göra. Vi bör vara ett sådant exempel som vi vill att de ska följa.”²

Till er som har pojkar, eller som är ledare för pojkar, säger jag: Sträva efter att vara det slags exempel som pojkarna behöver. Fadern bör naturligtvis vara det främsta exemplet och pojken som välsignats med en värdig far är sannerligen lyckligt lottad. Men även en exemplarisk familj, med en ihärdig och trofast far och mor, behöver allt stöd de kan få av goda män som verkligen bryr sig om dem. Det finns också pojkar som inte har en far, eller vars far inte för närvarande är det exempel som behövs. För dessa pojkar tillhandahåller Herren ett nätverk av hjälpare inom kyrkan — biskopar, rådgivare, lärare, scoutledare och hemlärare. När Herrens program följs och fungerar på rätt sätt är ingen ung man i kyrkan utan goda mäns inflytande i sitt liv.

Effektiviteten hos en inspirerad biskop, rådgivare eller lärare har väldigt lite att göra med yttre symboler av makt eller överflöd av jordiska ägodelar. De ledare som har störst inflytande är oftast de som får hjärtan att brinna med en hängivenhet till sanningen, som gör lydnad mot våra ansvar till det yttersta tecknet på manlighet, som under vardagliga händelser får våra pojkar att se den person de kan bli.

Vi får inte glömma vårt främsta föredöme, vår Frälsare Jesus Kristus. Hans födelse var förutsagd av profeter. Änglar kungjorde hans jordiska verksamhet. Han “växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom.”³

Han döptes av Johannes i Jordanfloden och påbörjade sedan sin officiella verksamhet. Satans ordklyveri vände Jesus ryggen till. Han

vände sig mot de ansvar hans Fader givit honom och gav dem sitt hjärta och sitt liv. Och vilket syndfritt, osjälviskt, ädelt och gudomligt liv det var. Jesus verkade. Jesus älskade. Jesus tjänade. Jesus vittnade. Det finns inget bättre exempel att ta efter. Låt oss börja nu, ja, ikväll, att göra detta. Låt oss för alltid kasta bort vårt gamla jag och med det nederlag, förtvivlan, tvekel och otro. Låt oss vända oss mot ett nytt liv — ett liv av tro, hopp, mod och glädje. Ingen uppgift tycks då för svår, inget ansvar väger för tungt, ingen plikt är en börda. Allt blir möjligt.

För många år sedan berättade jag om en person som hade Frälsaren som exempel, en person som var ståndaktig och sann, stark och värdig under livets stormar. Han ärade modigt sina ämbeten i prästadömet. Han var ett exempel för var och en av oss. Han hette Thomas Michael Wilson, son till Willie och Julia Wilson från Lafayette i Alabama i USA.

När han bara var en tonåring och han och hans familj ännu inte var medlemmar i kyrkan, drabbades han av cancer, följd av smärtsam strålningsterapi och sedan välsignad remission. Sjukdomen fick hans familj att inse att livet inte bara är dyrbart utan också att det ibland är kort. Familjen började hoppas på religionen som en hjälp att klara sig igenom denna prövning. Senare fick de kontakt med kyrkan och alla utom fadern döptes. Efter att ha tagit emot evangeliet längtade unge broder Wilson efter att få bli missionär, trots att han var äldre än de flesta unga män är när de börjar sin mission. När han var 23 år kallades han att verka i Utah-missionen Salt Lake City.

Äldste Wilsons missionärskamrater beskrev hans tro som obetingad, orubblig och oböjlig. Han var ett föredöme för alla. Men efter elva månader som missionär kom sjukdomen tillbaka. Skelett-cancer krävde att en



arm och ena axeln amputerades. Ändå fortsatte han sitt missionsarbete.

Äldste Wilsons mod och allt uppslukande önskan att stanna kvar på missionsfältet gjorde hans far, som inte var medlem, så rörd att han undersökte kyrkans lära och också blev medlem.

Jag fick veta att en undersökare som äldste Wilson hade undervisat skulle döpas, men sedan ville hon konfirmeras av äldste Wilson som hon beundrade så. Hon åkte tillsammans med några andra till det sjukhus där äldste Wilson låg. Där, med

den hand han hade kvar vilande på hennes huvud, konfirmerade äldste Wilson henne som medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Månad efter månad fortsatte äldste Wilson sitt kära men smärtsamma arbete som missionär. Han fick prästdömsvälsignelser, böner uppsändes för honom. Tack vare hans exempel på hängivenhet levde hans medmissionärer närmare Gud.

Äldste Wilsons tillstånd förvärrades. Slutet närmade sig och han skulle återvända hem. Han bad om att få verka i ytterligare en månad. Det

beviljades. Han litade till Gud, och den som Thomas Michael Wilson i tysthet litade på öppnade himlens fönster och välsignade honom rikligen. Hans föräldrar Willie och Julia Wilson och hans bror Tony kom till Salt Lake City för att hjälpa sin son och sin bror hem till Alabama. Men det återstod en välsignelse som han hade bett om och längtat efter. Familjen inbjöd mig att komma med dem till Jordan River-templet i Utah där de heliga förrättningar som sammanbinder familjer för tid och evighet utfördes.

Jag tog farväl av familjen Wilson. Jag kan ännu se äldste Wilson framför mig då han tackade mig för att ha följt med dem. Han sade: "Det spelar ingen roll vad som händer oss här i livet så länge vi har Jesu Kristi evangelium och lever efter det. Det spelar ingen roll om jag undervisar om evangeliet här eller på andra sidan slöjan, så länge som jag får undervisa om det." Vilket mod. Vilken tillit. Vilken kärlek. Familjen Wilson företog den långa färden hem till Lafayette, där äldste Thomas Michael Wilson gick från detta liv till evigheten. Han begravdes med sin missionsbricka på sig.

Mina bröder, när vi nu lämnar prästadörets allmänna möte, låt oss alla besluta oss för att förbereda oss för de tillfällen vi får, för att ära prästadömet vi bär genom det arbete vi utför, de liv som vi välsignar och de själar som vi får privilegiet att bidra till att rädda. Ni är "ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk"¹ och ni kan göra saker av stor betydelse. Om dessa sanningar vittnar jag i vår Frälsares Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Ty de skattade högre att bli ärade av människor än att bli ärade av Gud" *Nordstjärnan*, apr 1976, s 60.
2. *Deseret News*, 21 jun 1871, s 235.
3. Luk 2:40.
4. 1 Pet 2:9.

Fädernas tro

PRESIDENT DIETER F UCHTDORF

andre rådgivare i första presidentskapet

Sann religion bör inte komma från sådant som behagar människor eller från förfäders traditioner utan från det som behagar Gud, vår evige Fader.



Så underbart det är att få lyssna till Tabernakelkörens vackra sång.

Mina kära bröder och systrar och vänner, det gläder mig att stå här med er i dag och att ha den stora förmånen att få vara medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och att få räknas som en av er.

Jag minns hur jag först reagerade när jag fick detta heliga kall från Herren att verka som den nyaste medlemmen i kyrkans första presidentskap – jag kände mig lyckligt överväldigad. Sedan dess har orden *ödmjukhet*, *tacksambet* och *tro* fått ny innebörd för mig.

Jag kan försäkra er att ingen blev mer överraskad av min kallelse än mina barn och barnbarn.

I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga söker vi inte efter, men inte heller avböjer vi, kallelser som kommer från Gud genom inspirerade prästadömskanaler. Jag ber att Gud må ge mig styrka och ett förstående hjärta så att jag kan ära detta heliga kall enligt hans vilja och avsikt.

Vi saknar alla president Gordon B Hinckley. Hans inflytande på detta stora verk kommer att fortsätta välsigna oss.

Det är min stora förmån att få samarbeta med president Monson. Jag har känt honom i många år. Han är en man med fantastiska gåvor och talanger. Han är Guds profet. Hans tro och kärleksfulla hjärta når ut till varje nation, tungomål och folk.

Jag är tacksam att få verka med president Eyring, som jag älskar och respekterar som en stor ledare och lärare i Guds rike.

När de tolv kvorum samlades i det övre rummet i templet i Salt Lake City för att stödja president Monson som kyrkans 16:e president, kände jag förundran över de utomordentliga förmågorna, klokheten och andligheten hos dem jag satt bland. Det fick mig att klarare inse mina egna svagheter. Jag älskar dessa goda män som har så stor tro. Jag är tacksam att jag har fått höja min hand för att stödja dem. Jag älskar också och stödjer äldste Christofferson, den

nyaste medlemmen av de tolv.

När Herren kallade Frederick G Williams som rådgivare till profeten Joseph Smith, befälde han honom att vara ”trofast. Sköt det ämbete vartill jag kallat dig. Hjälp de svaga, upplyft de slappnande händerna och styrk de matta knäna.”¹ Jag anser att detta råd gäller alla som tar emot kallelser att verka i Guds rike – och förvisso gäller det mig i den här fasen av mitt liv.

Guds profet och vår president

Jag skulle vilja säga några ord om president Thomas S Monson. För några år sedan kom president Monson till en regionkonferens i Hamburg i Tyskland och jag hade äran att göra honom sällskap. President Monson har ett häpnadsväckande minne och vi talade om många av de heliga i Tyskland – och jag förundrades över att han mindes så många så väl.

President Monson frågade om broder Michael Panitsch, före detta stavs-president och sedan patriark och som hade varit en av kyrkans ståndaktiga pionjärer i Tyskland. Jag berättade att broder Panitsch var allvarligt sjuk, att han var sängliggande och inte kunde närvara på våra möten.

President Monson frågade om vi kunde besöka honom.

Jag visste att kort före resan till Hamburg hade president Monson undergått en fotoperation och att han inte kunde gå utan att det gjorde ont. Jag förklarade att broder Panitsch bodde på femte våningen i en byggnad utan hiss. Vi skulle vara tvungna att gå uppför trapporna.

Men president Monson insisterade. Och därför gick vi dit.

Jag minns hur svårt det var för president Monson att gå uppför alla dessa trappor. Han kunde bara ta några trappsteg i taget och sedan måste han vila. Men han beklagade sig inte en enda gång och han ville inte vända om. Eftersom huset hade



högt i tak verkade det aldrig ta slut på trapporna, men president Monson fortsatte med glatt mod tills vi kom fram till broder Panitschs lägenhet på femte våningen.

När vi väl kommit dit, hade vi ett härligt samtal. President Monson tackade honom för hängivet arbete och uppmuntrade honom med ett leende. Innan vi gick gav han honom en

underbar prästadömsvälsignelse.

Ingen utom broder Panitsch, den närmaste familjen och jag själv såg någonsin denna modiga och kärleksfulla handling.

President Monson kunde ha valt att vila mellan våra långa och ständiga möten. Han kunde ha bett att få se några av Hamburgs vackra sevärdheter. Jag har ofta tänkt på

hur anmärkningsvärt det var att bland alla sevärdheter i staden, var den han ville se en bräcklig och sjuk medlem i kyrkan som trofast och ödmjukt tjänat Herren.

President Monson kom till Hamburg för att undervisa och välsigna folket i ett land och det är precis vad han gjorde. Men på samma gång inriktade han sig på den enskilde, namn efter namn. Hans breda och vidsträckta vision har grepp om en världsomfattande kyrkas invecklade beskaffenhet, men på samma gång har han också känsla för den enskilde.

När aposteln Petrus talade om Jesus, som hade varit hans vän och lärare, sade han enkelt: "Han ... gick omkring och gjorde gott."²

Jag anser att samma sak kan sägas om mannen vi idag stödde som Guds profet.

Fädernas tro

Jag förundrar mig över den varierande bakgrunden hos kyrkans medlemmar. Ni kommer från alla samhällsskikt – alla kulturer, språk, politiska förhållanden och religiösa traditioner.

En sådan mängd av livserfarenheter har fått mig att reflektera över budskapet i en av våra psalmer, "Fädernas tro". I refrängen upprepas dessa ord: "Fädernas goda, starka tro, alltid du skall i hjärtat bo."³

Fädernas tro – jag älskar detta begrepp.

Det får många av kyrkans medlemmar att tänka på tappra pionjärer som övergav bekvämligheten i hem och hus och färdades i vagn eller gick till fots tills de nådde fram till Stora Saltsjön. Jag älskar och hedrar tron och modet hos dessa första pionjärer i kyrkan. På den tiden bodde mina egna förfäder en hel ocean härifrån. Ingen av dem bodde i Nauvoo eller i Winter Quarters och ingen av dem färdades över slätterna. Men som medlem i



kyrkan gör jag med tacksamhet och stolthet anspråk på detta pionjärvärk som mitt eget.

Med samma glädje gör jag anspråk på arvet från nutida pionjärmedlemmar som bor i alla länder och vars egna berättelser om ihärdighet, tro och uppoffringar ger denna sista dagars psalm om Guds rike nya och härliga verser.

När min egen familj begrundar orden "fädernas tro" är det ofta den lutherska tron som vi först tänker på. Under många släkten tillhörde våra förfäder denna trosåskådning. Faktum är att min son nyligen upptäckte att en av våra släktlinjer kan spåras tillbaka till Martin Luther själv.

Vi hedrar och respekterar uppriktiga själar från alla religioner, var eller när de än levde, som älskade Gud, utan att ens ha tillgång till evangeliets fullhet. Vi höjer våra röster i tacksamhet över deras osjälviskhet och mod. Vi hyllar dem som bröder och systrar, barn till vår himmelske Fader.

Vi tror att det är en grundläggande mänsklig rättighet "att dyrka Gud den

Allsmäktige i enlighet med vårt samvetes bjudande och erkänner alla människors rätt till samma förmån, att tillbedja hur, var eller vad de vill".⁴

Det finns många trosläror och traditioner som härrör från våra fäder

När nu Jesu Kristi återställda kyrka går framåt över hela jordklotet – nu med över 13 miljoner medlemmar – får "fädernas tro" en vidare innebörd. För en del kan det avse deras familjetradition i ett av hundratals kristna samfund, för andra kan det avse trossamfund och traditioner i Mellanöstern, Asien eller Afrika.

Jag har tillbringat större delen av mitt liv på platser i världen där kyrkans medlemmar är en liten minoritet. Under de perioderna lärde jag mig att ofta att när människor får kunskap om det återställda evangeliet är de imponerade av det, och många vill även bli medlemmar. Men de tvekar att göra sina förfäder besvikna – de känner att de borde vara trogna mot sina fäders tro.

Jag minns när jag som ung man en söndag såg en ny familj i vårt möteshus – en ung mor med två döttrar. Det dröjde inte länge förrän dessa tre lät döpa sig och blev medlemmar i kyrkan.

Jag känner till deras omvändelse mycket väl eftersom den äldsta dottern hette Harriet, och hon blev senare min hustru.

Harriets mor Carmen, som nyligen förlorat sin make, blev under en tid av begrundan intresserad av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Efter att ha studerat lärdomarna visste Carmen och hennes döttrar att kyrkan var sann och förberedde sig för dopet.

Men när Carmen berättade det för sin mor, blev modern alldeles förkrossad. "Hur kan du uppföra dig så trolöst mot dina fäders tro?" frågade hon.



Överst: President Thomas S Monson
inröstades som kyrkans 16:e
president under lördagens
morgonsession. Ovan: Han vinkar
farväl efter en annan session. Till
höger: Han samspråkar vänligt med
äldste Joseph B Wirthlin i de tolv
apostlarnas kvorum.

Generalauktoriteter i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

April 2008



Henry B. Eyring
förste rådgivare



Thomas S. Monson
president



Dieter F. Uchtdorf
andte rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM



Boyd K. Packer



L. Tom Perry



Russell M. Nelson



Dallin H. Oaks



M. Russell Ballard



Joseph B. Wirthlin



Richard G. Scott



Robert D. Hales



Jeffrey R. Holland



David A. Bednar



Quentin L. Cook



D. Todd Christofferson

PRESIDENTSKAPET FÖR DE SJUTTIO



Earl C. Tingey



Neil L. Andersen



Ronald A. Rasband



Claudio R. -M. Costa



Steven E. Snow



Walter F. González



L. Whitney Clayton

DE SJUTTIO FÖRSTA KVORUM



Marcos A. Antikantis



Carlos H. Amado



David S. Barker



Shayne M. Bowen



Gerald Coussé



Sheldon F. Child



Craig C. Christensen



Gary J. Coleman



Spencer J. Condie



Lawrence L. Corbridge



Benjamín De Hoyos



John B. Dickson



Charles Didier



David F. Evans



Enrique R. Folabella



Eduardo Gouvenat



Carlos A. Godoy



Christoffel Golden Jr.



C. Scott Grow



Bruce C. Hafen



Donald L. Hollstrom



James J. Hamula



Keith K. Hilbig



Richard G. Hinckley



Jay E. Jensen



Marlin K. Jensen



Daniel L. Johnson



Kenneth Johnson



Paul V. Johnson



Yoshiniko Kikuchi



Paul E. Koelliker



Erich W. Kopschke



John M. Nadsen



Richard J. Maynes



Lynn A. Mickelsen



Marcus B. Nash



Dennis B. Neuenstwander



Glenn L. Pace



Allan F. Packer



Kevin W. Pearson



Anthony D. Perkins



Paul B. Pieper



Rafael E. Pino



Bruce D. Porter



Carl B. Pratt



Lynn G. Robbins



Cecil O. Samuelson Jr.



Ulisses Soares



Gary E. Stevenson



Michael John U. Teh



José A. Teixeira



Octaviano Tenorio



Francisco J. Vinas



William R. Walker



F. Michael Watson



Lance B. Wickman



Jorge F. Zaballón



Claudio D. Zivic



W. Craig Zwick

DE SJUTTIO ANDRA KVORUM



Mervyn B. Arnold



Douglas L. Callister



Tad R. Callister



Craig A. Cardon



Shirley D. Christensen



Don R. Clarke



James M. Dunn



Keith R. Edwards



Stanley G. Ellis



Daryl H. Gam



Larry W. Gibbons



Spencer V. Jones



Won Yong Ko



Gerald N. Lund



Clate W. Mask Jr.



Robert C. Oaks



William W. Parnley



Wolfgang H. Paul



W. Douglas Shumway



Lowell M. Snow



Robert R. Steuer



Paul K. Szyrowsky



Kent D. Watson



Robert S. Wood

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET



Richard C. Edgley
förste rådgivare



H. David Burton
presiderande biskop



Keith B. McMillin
andre rådgivare



Carmens mor var inte den enda som opponerade sig. Carmens viljestarka syster Lisa var minst lika upprörd över nyheten. Kanske är ordet *upprörd* inte starkt nog. Hon var mycket arg.

Lisa sade att hon skulle leta reda på de där missionärerna och säga åt dem hur fel de hade. Hon tågade i väg till kapellet, hittade missionärerna och ja, ni gissade rätt, Lisa blev också döpt.

Många år senare fick Carmens mor också ett vittnesbörd om att Jesu Kristi evangelium hade återställts till jorden. En dag sade hon till sina döttrar och barnbarn: "Jag vill vara i samma himmel som ni." Hon var i 70-årsåldern när hon också steg ner i dopets vatten och blev medlem i kyrkan.

Vår Faders tro

Vad består då fädernas tro av? Är det våra föräldrars, far- och morföräldrars eller deras föräldrars religion?

Men hur är det med förfädernas tro före dem? Hur är det med Abraham, Isak och Jakob? Är inte de också våra fäder? Tillhör vi inte Israels hus? Hur är det med Noa och Enok och våra första föräldrar Adam och Eva?

Hur är det med Frälsaren och de lärjungar som följde honom?

Vår himmelske Faders tro har varit beständig sedan tidernas begynnelse, ända sedan den här världens grundläggning. Johannes Uppenbararen beskrev ett stort krig i himlen.⁵ Det handlade om moralisk handlingsfrihet, och det gör det än idag. Alla som någonsin levat på den här jorden var med bland dem som stred mot Satan och stod på Sonens och Faderns sida. Är vi inte därför skyldiga vår himmelske Fader vår lojalitet och trohet?

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka "tror [vi] på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden".⁶ Och "vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad



till evangeliets lagar och förordningar".⁷ Vi tror på den stora lyckalighetsplanen, återlösningsplanen, frälsningsplanen, varigenom Guds barn kan uppleva jordelivet och återvända till Faderns närhet – det är en barmhärtig plan som upprättades före jordens grundläggning.

Detta är vår Faders plan och tro!

Jag vittnar om att läran om Jesu Kristi återställda evangelium är vår himmelske Faders tro. Den är hans sanning, uppenbarad för hans tjänare profeterna från fader Adams dagar fram till vår egen tid. Fadern och Sonen uppenbarade sig för Joseph Smith för att återställa vår Faders tro på den här jorden, och den skulle aldrig tas bort igen. Gud vill att alla hans barn ska ta emot den, oavsett bakgrund, kultur eller tradition. Sann religion bör inte komma från sådant som behagar människor eller från förfäders traditioner utan från det som behagar Gud, vår evige Fader.

Fortsatt uppenbarelse är grundläggande för denna tro. Joseph Smiths första bön är ett mäktigt vittnesbörd om detta. Uppenbarelse är en beständig kompass som alltid hjälper oss vara trogna vår himmelske Faders vilja och tro.

Vår himmelske Fader älskar sina

barn. Han hör de böner som uppsänds av de ödmjuka och uppriktiga i varje nation, tungomål och folk. Han ger ljus åt dem som söker och hedrar honom och som är villiga att hålla hans bud. Vi förkunnar med glädje att vår Faders tro finns på jorden idag.

Vi inbjuder alla på denna vackra planet att smaka på hans lärdomar och se om de inte smakar ljuvligt, gott och underbart. Vi ber dem som är uppriktiga i hjärtat att inhämta kunskap om denna lära och fråga sin Fader i himlen om den inte är sann. Och genom att göra det kan alla upptäcka, omfatta och vandra i sin Faders sanna tro, och denna tro helar dem.⁸

Det är vårt budskap till världen.

Jag bär högtidligt vittnesbörd om Gud Fadern, hans Son Jesus Kristus, den Helige Anden och de levande profeterna som innehar nycklarna, som har kommit till oss i obruten ordning från Joseph Smith till Thomas S Monson i dag. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 81:5.
2. Apg 10:38.
3. *Psalmer*, nr 47.
4. Trosartiklarna 1:11.
5. Se Upp 12:7–9.
6. Trosartiklarna 1:1.
7. Trosartiklarna 1:3.
8. Se Matt 9:22.

Född på nytt

ÄLDSTE D TODD CHRISTOFFERSON

i de tolv apostlarnas kvorum

Andlig pånyttfödelse har sitt ursprung i Jesus Kristus genom vars nåd vi blir förändrade.



För femton år sedan stod jag för första gången i talarstolen i Tabernaklet som nyligen inröstad sjuttio. Jag var 48 år gammal. Jag hade tjockt mörkbrunt hår. Jag trodde jag visste vad det innebar att känna sig otillräcklig. Mot slutet av mitt fem minuter långa tal var min skjorta våt av svett. Det var en traumatisk händelse. Men när jag ser tillbaka på det idag tycks det vara en relativt trevlig erfarenhet.

När president Dieter F Uchtdorf och äldste David A Bednar inröstades som medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum kom ett vittnesbörd om den gudomliga källan till deras kallelse till mig under sessionen. Jag gavs också samtidigt en insikt i hur oändligt heligt kallet och tjänandet som en Herren Jesu Kristi apostel är. Jag kan inte

beskriva den kunskap jag fick, eftersom den gavs från Ande till ande utan ord. När jag tänker på det nu fylls jag av en ödmjukhet som är större än jag förut upplevt, och jag väddar till min himmelske Fader att han ska stärka mig mer än någonsin, så att jag kan visa mig värdig någonting som är långt bortom min naturliga förmåga och kunna fokusera utåt och glömma mig själv i er tjänst. Jag litar på honom och vet att hans nåd är tillräcklig, så här och nu lovar jag utan reservationer att ge allt jag har och är till Gud och hans älskade Son. Jag lovar också att ge mig själv, min lojalitet, mitt tjänande och min kärlek till första presidentskapet och mina bröder i de tolv.

Jag fick min patriarkaliska välsignelse när jag var 13 år av en älskad farfar och där står det bland annat: "[Din himmelske Fader] sände dig till jorden under denna sista och härliga tidshushållning så att du kunde födas inom det nya och eviga förbundet till goda och rättfärdiga föräldrar." Med djupaste uppskattning erkänner jag att detta har varit mitt livs största grundläggande välsignelse. Jag hyllar mina föräldrar och erkänner med kärlek min skuld till dem och deras föräldrar och tidigare generationer. En kort tid efter det att jag kallats som sjuttio fick jag tillfälle att besöka gravstenen för en av dessa förfäder som dog innan jag föddes. När jag begrundade de offer som krävdes av honom och

hans familj på grund av att de tog emot Jesu Kristi återställda evangelium, flödade mitt hjärta över av tacksamhet. En beslutsamhet formades inom mig att hedra hans offer och deras som följde honom genom att vara trogen Gud och evangeliets förbund, precis som de.

Bland dessa välsignelser finns också mina kära bröder och deras respektive maka, som råkar vara här idag. Min hustru och jag har fyra söner och en dotter, alla gifta med en underbar maka, eller, i min yngste sons fall, snart kommer att vara gift med en förtjusande ung kvinna. Vi älskar dem och våra barnbarn och uppskattar allt de gör för att välsigna vårt liv genom sin lojalitet mot Frälsaren och hans evangelium. Min största välsignelse är min hustru Kathy, vårt hems skapare, mitt livs ljus, en trofast och vis vän, fylld av andlig intuition, humor, välvilja och kristlig kärlek. Jag älskar henne mer än jag kan uttrycka och hoppas kunna visa detta på ett mer övertygande sätt under kommande dagar och år.

Jag hade förmånen att verka som heltidsmissionär när jag var ung i Argentina, och växte under två enastående missionspresidenter, Ronald V Stone och Richard G Scott, och deras respektive hustru Patricia och Jeanene. Jag tackar Gud för deras bestående inflytande. När jag avlagt juridikexamen flyttade Kathy, jag och våra barn till Maryland, Tennessee, Virginia, North Carolina och slutligen till Utah. Under tre oskattbara år bodde vi i Mexico. Överallt välsignades vi med kära vänner både inom och utanför kyrkan som har älskat, undervisat och varit vän med oss och våra barn, och som fortfarande gör detta. Jag tar tillfället i akt att offentligt tacka dem alla.

Min kärlek till och uppskattning av mina bröder i de sjuttio och presidentande biskopsrådet är gränslös. Jag

gläds över att mitt nya ämbete innebär att jag får fortsätta vara nära dem och att vi kommer att få många tillfällen att verka tillsammans. De nutida uppenbarelserna om de sjuttios kvorum i vår kyrka är ett av de mest djupsinniga och kanske minst uppskattade miraklen i Herrens verk i de sista dagarna. De sjuttio är av yttersta vikt för verkets framgång idag och under kommande år, och jag känner mig i högsta grad hedrad över att jag under en tid var en av dem. Må Gud välsigna er, mina bröder.

Jag vill bära mitt vittnesbörd för er om Jesus Kristus, Guds Son, och kraften i hans oändliga försoningsoffer. För att illustrera detta vill jag berätta om en erfarenhet jag hade när jag bodde i Tennessee. En kväll fick jag samtal från en man som jag inte träffat tidigare. Han presenterade sig som nyligen pensionerad präst i en annan kyrka och bad att få träffa mig enskilt följande söndag. När vi möttes sade min gäst uppriktigt att han kommit av omsorg om min själs välfärd. Han tog fram ur sin portfölj en ganska lång lista citat ur Nya testamentet och sade att han ville gå igenom de här verserna med mig och se om han kunde hjälpa mig bli frälst. Jag var en smula förvånad över att han var så rakt på sak, men jag märkte att han var uppriktig och var rörd över hans äkta omsorg om mig.

Vi samtalade i över en timme, och han var öppen för att låta mig förklara något om min tro och att tillsammans med mig läsa några lärdomar ur Mormons bok, som han inte kände till. Vi fann att det var mycket som vi båda trodde och en del vi inte båda trodde på. Vi kände ett band av vänskap och bad tillsammans innan han gick. Det jag minns bäst är vår diskussion om att vara född på nytt. Det är andlig återfödelse genom Jesus Kristus som är kärnan i mitt vittnesbörd om honom.



Det var Jesus som sade att man för att komma in i Guds rike måste födas på nytt – födas av vatten och av Anden. (Se Joh 3:3–5.) Hans lära om ett fysiskt och ett andligt dop hjälper oss förstå att både vår egen handling och ett ingripande av en gudomlig makt behövs för denna omvälvande återfödelse – från naturlig människa till helig. (Se Mosiah 3:19.) Paulus beskrev pånyttfödelsen med dessa enkla ord: "Om någon är i Kristus är han en ny skapelse." (2 Kor 5:17)

Betänk två exempel i Mormons bok. Omkring hundra år före Kristi födelse undervisade kung Benjamin sitt folk om Frälsarens ankomst och försoning. Herrens Ande åstadkom en sådan mäktig förändring hos folket att de "icke mera [hade] någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott". (Mosiah 5:2) På grund av sin tro på Kristus sade de: "Vi äro villiga att ingå ett förbund med vår Gud att göra hans vilja och vara lydiga till hans bud ... *alla våra återstående dagar*." (Mosiah 5:5, kursivering tillagd) Kungen svarade: "På grund av det förbund, som I haven gjort, skolen I kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar, ty se, i dag har han, i andlig mening, fött eder, ty I sägen,

att edra hjärtan äro förändrade genom tro på hans namn." (Mosiah 5:7; se även L&F 76:24.)

Almas fall är också belysande. När han och hans kamrater gick omkring för att förgöra Kristi kyrka tillrättavises de av en ängel. För Alma följde tre dygn då han säger att han "plågades av oändligt kval ... Ja, jag kom ihåg alla mina synder och missgärningar för vilka jag led helvetets pina." (Alma 36:12–13) Slutligen, efter att "i dödsångest gjort omvändelse" (Mosiah 27:28) som han uttrycker det, kom till hans sinne det ljuvliga budskapet om Jesus Kristus och hans försoning. Alma vädjade: "O, Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig, som är fångad i bitterhetens galla och innesluten i dödens eviga kedjor." (Alma 36:18) Han fick förlåtelse, och han stod upp och bekände offentligt:

"Jag har omvänt mig från mina synder och har blivit återlöst av Herren. Se, jag är född av Anden.

Herren sade till mig: Förundra dig icke över att hela människosläktet, ja, män och kvinnor, alla nationer, släkten, tungomål och folk måste födas på nytt, ja, måste födas av Gud, förvandlas från sitt köttliga och fallna tillstånd till ett rättfärdigt tillstånd, ja,



måste återlösas av Gud och bli hans söner och döttrar.

Sålunda bli de nya skapelser.” (Mosiah 27:24–26)

När vi tänker på de här exemplen och på andra skriftställen står det klart att andlig återfödelse har sitt ursprung i Jesus Kristus, genom vars nåd vi blir förändrade. I synnerhet är det tron på Kristus som Försonaren, Återlösaren, som kan rena från synd och heliggöra. (Se Mosiah 4:2–3.)

När denna sanna tro slår rot hos någon leder det osvikligen till omvändelse. Amulek lärde att Frälsarens offer ”bringa frälsning till alla dem som tro på hans namn, och avsikten med detta sista offer är att åvåga-bring den innerliga barmhärtighet, som tillfredsställer rättvisan och bereder människorna medel *varigenom de kunna hava tro att omvända sig*”. (Alma 34:15, kursivering tillagd)

För att bli fullständig kräver emellertid omvändelsen ett lydnadens förbund. Det är det förbund som Benjamins folk ingick i att de lovar ”att göra [Guds] vilja och vara lydiga

till hans bud”. (Mosiah 5:5) Det är det förbund som bekräftas genom dop i vatten (se Mosiah 18:10) som ibland i skrifterna kallas ”omvändelsens dop” eller ”dop till omvändelse” eftersom det är det sista steget i vår omvändelse, omvändelsens slutsten. (Se t ex Apg 19:4; Alma 7:14; 9:27; L&F 107:20.)

Sedan döper Herren oss som han lovat ”med eld och den Helige Anden”. (3 Nephi 9:20) Nephi uttryckte det så här: ”Porten genom vilken I skolen inträda är nämligen omvändelse och dop med vatten, och sedan kommer edra synders förlåtelse genom eld och genom den Helige Anden.” (2 Nephi 31:17)¹ Sedan vi alltså litat till ”hans förtjänst, som är mäktig att frälsa” (2 Nephi 31:19), blir vi ”levandegjord i [vårt] inre” (Moses 6:65) och om vi inte helt fötts på nytt så har vi kommit en lång bit på vägen mot andlig återfödelse.

Herren uppmanar oss att vara vaktsamma eftersom ”det är möjligt för människan att förlora nåden”, också för den som är helgad. (L&F 20:32–34)

Som Nephi rådde oss: ”I [måsten] sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor. Om I så sträven framåt och glädjen eder i Kristi ord samt uthärden intill änden, se, så säger Fadern: I skolen hava evigt liv.” (2 Nephi 31:20)

Ni kanske undrar: Varför sker inte denna mäktiga förändring snabbare hos mig? Ni bör komma ihåg att de förunderliga exemplen med kung Benjamins folk, Alma och några andra i skrifterna är just – förunderliga. De är inte typiska.² För de flesta av oss sker förändringarna i små steg och alltefter som tiden går. Att födas på nytt är till skillnad från vår fysiska födelse mer en process än en händelse. Och vårt engagemang i den processen är jordelivets huvudsyfte.

Låt oss samtidigt inte försöka rättfärdiga en lättvindig ansträngning. Låt oss inte låta någon benägenhet till ondska bli kvar i oss. Låt oss värdigt ta sakramentet varje vecka och fortsätta ta den Helige Anden till hjälp för att rensa ut de sista resterna av orenhet inom oss. Jag vittnar om att när ni fortsätter på den andliga återfödelsens väg så tar Jesu Kristi försonande nåd bort era synder och fläckarna efter dessa synder i er. Frestelser förlorar sin kraft och ni blir heliga genom Kristus, liksom han och vår Fader är heliga.

Jag vet att Jesus Kristus lever, att han är Guds uppståndne Son.

”[Jag] vet, att rättfärdiggörelsen genom vår Herre och Frälsare Jesu Kristi nåd är rättfärdig och sann.

[Jag] vet även, att helgelsen genom vår Herre och Frälsare Jesu Kristi nåd är rättfärdig och sann för alla dem som älska och tjäna Gud av hela sin styrka, själ och förmåga.” (L&F 20:30–31; se också Moroni 10:32–33.)

Jag gläds över att jag under resten av mitt liv har möjligheten att tala

om Kristus, att sprida glädjebudskapet om Kristus över hela världen. Jag vittnar om att Gud, vår himmelske Fader, finns och att han älskar oss, han som Jesus gav all ära. Jag älskar och vittnar om profeten Joseph Smith. Genom att han personligen såg Herren, översatte och gav ut Mormons bok och beseglade sitt vittnesbörd med sitt martyrblod, blev Joseph den främste uppenbaramen av Jesus Kristus, av hans sanna roll som den gudomlige Återlösaren. Jesus har inte haft något större vittne eller mer hängiven vän än Joseph Smith. Jag förkunnar mitt vittnesbörd om kallelsen av president Thomas S Monson som profet och president för Jesu Kristi kyrka i denna tid och förbinder mig högtidligen att vara lojal mot honom och hans rådgivare i deras heliga uppgifter. Må Guds välsignelser vila över oss alla. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Gud undervisade Adam om detta ända från begynnelsen. Han sade till Adam: "Emedan I bleven födda till världen genom vatten och blod och anden, som jag har skapat, och sålunda blevo en levande själ av stoftet, så mån I också födas på nytt in i himmlandet av vatten och av Anden och bliva renade genom blod, ja, min Enföddes blod, så att I kunnen bliva helgade från all synd ... Ty genom vattnet hållen I budet, genom Anden ären I rättfärdigade och genom blodet ären I helgade." (Moses 6:59–60) Med andra ord: Omvändelsens dop i vatten leder till dopet genom Anden. Anden bringar Kristi försonings nåd, symboliserat av hans blod, både för att rättfärdiggöra (eller förlåta) våra synder och att helga (eller rena) oss från syndens följder och göra oss fläckfria och heliga inför Gud.

I skriften läser vi att "Adam ropade till Herren, och han blev bortförd av Herrens Ande och fördes ned i vattnet och lades under vattnet och blev upptagen ur vattnet. Och sålunda blev han döpt och Guds Ande sänkte sig ned över honom, och sålunda föddes han av Anden och blev levandegjord i sitt inre. Han hörde en röst ur himlen, som sade: Du är döpt med eld av den Helige Anden ... Se, du är ett med mig, en Guds son; och så kunna alla bliva mina söner [och döttrar]." (Moses 6:64–66, 68)

2. Se Ezra Taft Benson, "En mäktig förändring i våra hjärtan", *Nordstjärnan*, mar 1990, s 2–7.

Den bästa investeringen

ÄLDSTE SHELDON F CHILD

i de sjuttios kvorum

Om ni alltid betalar ett ärligt tionde, välsignar Herren er. Det blir den bästa investering ni någonsin gör.



När jag var pojke, hade en av våra grannar en hjord mjölkkor. En av korna dog och lämnade efter sig en nyfödd kalv, som han gav till mig. Jag tog hand om kalven, matade den och födde upp den. Den dag när pappa tog den till boskapsmarknaden för att säljas var en dag av blandade känslor: Jag hade blivit fäst vid kalven, men ändå såg jag fram emot att få lön för mitt arbete. Min enda begäran var att få pengarna från försäljningen i silverdollar. Jag minns hur pappa kom hem den kvällen och lade 20 silverdollar i mina händer. Pengar var svåra att få tag i, och jag tyckte att jag hade alla pengar i världen. Jag räknade, beundrade och

putsade noga varje mynt. När söndagen kom stoppade jag motvilligt två av mina skinande mynt i fickan för att betala tionde. Det kändes hårt att ge mina dyrbara silverdollar till biskopen, men jag minns än idag hur bra det kändes att lyda Herren.

På väg hem från kyrkan berättade min mamma hur stolt hon var över mig. Sedan sade hon: "Din morfar berättade alltid för oss barn att om vi trofast betalade ett ärligt tionde, skulle Herren välsigna oss, och det skulle vara den bästa investering vi någonsin kunde göra."

Min morfar förstod att "det finnes en lag, oåterkalleligen proklamerad i himmelen, förrän denna världens grundvalar voro lagda, enligt vilken alla välsignelser äro utlovade, och när vi erhålla någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad för den lag, enligt vilken den är lovad".¹ Tiondet är en befallning från Gud, och när vi lyder hans lag är han bunden att välsigna oss. Redan som sjuårig pojke var detta något jag kunde förstå. President Thomas S Monson talade om Guds lagar och sade: "Överträd dem, och vi lider bestående följder. Åtlyd dem och vi skördar evig glädje."²

Ni minns att när Israel tillrättavisades för att ha stulit från Gud så frågade folket: "Vad har vi stulit från



dig?" Svaret kom: "Tionde och offergåvor." Och sedan lovades israeliterna att om de lydde hans tiondelag så skulle de förtjäna rätten att få hans välsignelser. Herren sade: "För in allt tionde i förrådshuset ... Prova mig nu i detta, säger HERREN Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått."³

Herren bad Israel pröva honom, att ha tro på honom så att han skulle kunna hålla sitt löfte till dem. Samma bud och samma löfte gäller än i dag. När vi håller tiondelagen står Herrens löfte fast: Välsignelser kommer, både andliga och timliga, enligt Herrens visdom och tidsplan.

Min hustru Joan och jag har haft förmånen att bo i olika delar av

världen bland underbara människor som dagligen förlitar sig på att Herren uppfyller grundläggande timliga behov. De som vågar språnget och betalar sitt tionde vittnar om att himlens fönster öppnats för dem. Jag minns en trofast far i Filippinerna som berättade om hur han betalat biskopen sitt blygsamma tionde en söndag och gått hem med barnen från kyrkan, fullt medveten om att de inte hade någon mat att äta när de kom hem. Medan de gick hem föll en väldig brödfukt ner från ett träd alldeles framför dem. Han såg genast uppåt och tackade Gud för att han öppnat himlens fönster och sänt honom en brödfukt till mat åt barnen.

Vi lever i en svår tid, ekonomiskt sett. Men om vi ser tillbaka över

de gångna åren ser vi att det har funnits, och kommer att fortsätta att finnas, tider av relativt välstånd och tider av ekonomisk osäkerhet. Men om vi oavsett våra omständigheter först betalar det vi är skyldiga Herren och sedan försöker leva med visdom och gott omdöme, så hjälper Herren oss att handha de resurser han gett oss.

President Heber J Grant sade: "Jag vill säga er att om ni är ärliga mot Herren och betalar ert tionde och håller hans bud, så välsignar han er inte bara med ljus och inspiration av sin Helige Ande, utan ni välsignas i kronor och ören. Ni kommer att kunna betala era skulder och Herren skall utgjuta timliga välsignelser över er i rikt mått."⁴

År 1936, när den stora depressionen i USA var som värst och människor kämpade för att hålla sig flytande, uppmanade äldste John A Widtsoe de heliga att betala sitt tionde på grund av de andliga välsignelser de skulle få därigenom. Han sade: "Lydnad mot tiondelagen ... medför en djup inre glädje ... som inte kan fås på annat sätt ... Sanningens principer blir klarare ... Bönen blir lättare ... Det andliga sinnet skärps [och] ... människan blir mer lik sin Fader i himlen."⁵

En mor i Västafrika bar sitt vittnesbörd om tionde. Hon sålde varor på ett torg. Varje dag när hon kom hem räknade hon ut sitt tionde och lade det på ett säkert ställe. Sedan på söndagen tog hon det trofast till sin biskop. Hon berättade hur hennes försäljning ökat och hur hennes familj välsignats med hälsa och styrka och mat att äta. Och så, med tårar i ögonen, sade hon: "Men den största välsignelsen av alla är att mina barn älskar Herren och att vi är en evig familj."

Denna ödmjuka mor förstod att en av de största välsignelserna av att betala ett fullt tionde är förmånen att få komma till Herrens hus och delta i de heliga förrättningar som gör att familjer kan vara tillsammans för evigt.

När vi trofast betalar vårt tionde öppnar Herren i sanning "himlens fönster och låter välsignelse strömma ut över [oss] i rikt mått". Jag vill att ni alla, särskilt mina barn och barnbarn, ska veta att jag vet, liksom min morfar visste, att om ni alltid betalar ett ärligt tionde så välsignar Herren er. Det blir den bästa investering ni någonsin gör. Om detta vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 130:20.
2. *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), s 126.
3. Mal 3:8, 10.
4. Conference Report, apr 1898, s 16.
5. "Tithing Testimonies of Our Leaders", *Deseret News*, 16 maj 1936, Church Section, s 5.

Min själ fröjdar sig i det som hör Herren till

SUSAN W TANNER

Nyligen avlöst generalpresident för Unga kvinnor

När vi gläds över det som hör Herren till ... "lyfter" det vårt hjärta och ger oss anledning att "fröjdas".



I Mormons bok talar Nephi ofta om fröjd. Han fröjdar sig "i det som hör Herren till" i skrifterna och i den "omfattande och eviga planen" som vår Fader i himlen lade fram. (2 Nephi 4:15–16, 11:2–8) Det är anmärkningsvärt att Nephi ofta minns vad han fröjdar sig över mitt under svårigheter, vilket lyfter och inriktar hans ande på eviga välsignelser.

Vi bör också glädjas över det som hör Herren till för det "lyfter" vårt hjärta och ger oss anledning att "fröjdas". (Se 2 Nephi 11:8.) Låt mig nämna

några saker som jag fröjdar mig över.

Jag fröjdar mig över vår Frälsare Jesus Kristus. Liksom Nephi "lovprisar [jag] min Jesus" (2 Nephi 33:6) för hans tjänande och frälsande roll på jorden. Han ger oss ljus och hopp och har gett oss den Helige Anden till ytterligare vägledning och tröst längs vägen vi bör vandra. Det är endast genom honom som vi kan återvända till vår Fader. Det finns inget "annat medel varigenom människobarnen kunna erhålla frälsning än i och genom Kristi namn". (Mosiah 3:17)

Jag fröjdar mig i Jesu Kristi återställda evangelium, byggt på apostlarnas och profeternas grund, vilka jag har haft förmånen att verka tillsammans med. Jag vittnar om att president Thomas S Monson är Herrens profet på jorden idag. Jag fröjdar mig i att han på ett sant kristuslikt sätt tjänar den enskilde, med värme och kärlek till var och en.

Jag fröjdar mig över prästadömetts nycklar och templen som är spridda över hela jorden, så att vi alla har tillgång till eviga förordningar och förbund. Några av mina mest himmelska dagar nyligen har varit då mina egna



föräldrar har det högtidliga ansvaret att fostra sina barn i kärlek och rättfärdighet. De äldre syskonen var naturligtvis nyfikna på sin lillasysters ankomst till denna värld. Deras första lektion om detta heliga ämne gavs av kärleksfulla föräldrar i en helig stund för familjen, i den celestia atmosfär som följer med en ny själs födelse in i jordelivet, inramad av vår Faders stora eviga plan. Som kontrast rapporterade ett av barnbarnen när hon kom hem från lekskolan följande dag att hon hade fått lära sig om något som kallades för sexuella övergrepp. Det oroar mig att barn redan i denna tidiga ålder av säkerhetsskäl måste vara medvetna om de negativa sidorna av det ämne som de talat om så vackert kvällen innan. Jag fröjdade mig som aldrig förr i en vårdande familj som är grundad på Jesu Kristi lärdomar.

Jakob undervisade om att Herren "har behag i kvinnors kyskhet". (Jakob 2:28) Jag fröjdade mig i alla kvinnors och mäns kyskhet och renhet. Vad Herren måste sörja över att se hur dygden kränks och anständigheten förlöjligas överallt i denna onda värld. Herren har givit sina barn stor glädje genom intima och kärleksfulla relationer, vilket mina barnbarn lärde sig om. Jag fröjdade mig i tydligheten i tillkännagivandet för världen om familjen då det varnar "dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, [kommer] en dag ... att stå ansvariga inför Gud."

Jag fröjdade mig i skrifternas föredömen som vandrar i tro under sin jordiska resa. Varje gång jag vandrar med Abraham och Isak längs vägen till berget Moria så gråter jag, eftersom jag vet att Abraham inte vet att det kommer att finnas en ängel och en bagge i snåret i slutet av resan. Vi är alla mitt i vår färd genom jordelivet och vi känner inte till slutet på vår egen berättelse.

barn gift sig i templet, då min far utfört denna heliga förrättning.

Jag fröjdade mig i ungdomens styrka när jag ser dem strömma till templet för att utföra dop för de döda. Jag älskar att de värdigt följer normerna som leder till templet och deras förberedelser för att bli trofasta missionärer och rättfärdiga föräldrar.

Jag fröjdade mig i att jag är en dotter till en himmelsk Fader som älskar mig. Min mor lärde mig om min gudomliga härkomst när jag var mycket ung. Jag såg nyligen hur min då treåriga dotterdotter lärde sig om sin identitet av sin mor. Eliza hade gått till sängs ledsen. Det enda som tröstade henne var att hennes mor återigen berättade Elizas sanna favoritberättelse om den speciella kvällen då vår himmelske Fader tydligt och klart viskade till hennes mammas hjärta att Eliza var speciell och hade en ädel mission framför sig.

Jag fröjdade mig storligen i min vårdande roll, vilket ger mig möjlighet att uttrycka min djupaste identitet som kvinna. Jag förundras konstant över hur kvinnor, unga kvinnor och till och med små flickor tycks ha ett instinktivt

intresse och förmåga att vårda andra. Det är inte endast moderns främsta ansvar, utan också en del av "den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift". (Familjen – ett tillkännagivande för världen, *Liabona*, okt 2004, s 49) Att vårda är att undervisa, bidra till utveckling, främja tillväxt, föda och ge näring. Vem skulle inte jubla över att få en sådan välsignad uppgift?

Skrifterna talar om detta, om föräldrarnas ansvar att "fostra och förmana [sina barn] i Herren". (Ef 6:4; Enos 1:1.)

President Hinckley förmanade också både män och kvinnor att vara vårdare. Han sade: "Hur mycket vackrare skulle inte ... samhället vi lever i [vara], om varje far ... och ... [mor] betraktade sina barn ... som gåvor från himmelens Gud ... och uppfostrade dem med sann kärlek i Herrens visdom och förmaning." (Gordon B Hinckley, "Dessa våra små", *Liabona*, dec 2007, s 7)

Jag gläds över familjen. Nyligen gladdes jag över att ett nytt barnbarn föddes till en familj som förstår att

Men liksom Abraham välsignas vi med underverk.

Jag fröjdar mig i Herrens barmhärtighet och underverk. (Se "Bless Our Fast, We Pray", *Hymns*, nr 138.) Jag vet att hans innerliga barmhärtighet och att hans underverk, stora som små, är verkliga. De kommer på hans sätt och enligt hans tidsplan. Ibland händer det inte förrän vi inte förmår mer på egen hand. Jesu lärjungar på Galileiska sjön behövde ro med vinden emot sig under hela natten innan Jesus slutligen hjälpte dem. Han kom inte förrän vid "fjärde nattvårken", det vill säga nära gryningen. Men han kom. (Se Mark 6:45–52.) Jag vittnar om att mirakel verkligen kommer, fast ibland inte förrän den fjärde nattvårken.

Just nu utövar jag min tro och ber och söker efter mirakel till förmån för nära och kära som är fysiskt sjuka, känslomässigt tomma och andligen vilsna. Jag fröjdar mig i Herrens kärlek till vart och ett av sina barn och att han i sin visdom ger oss skräddarsydda jordiska erfarenheter.

Slutligen fröjdar jag mig mer än jag kan uttrycka i min makes eviga kärlek och ständiga hjälp och i mina barns och föräldrars böner och stöd under dessa år jag verkat som generalpresident för Unga kvinnor.

"Min själ fröjdar sig i det som hör Herren till" (2 Nephi 4:16) – hans bud, hans liv, hans kärlek. Att fröjdas i honom är att erkänna hans hand i vårt liv. Vår uppgift i evangeliet är att göra det som är rätt och att älska och fröjdas i det som är rätt. När vi fröjdas i att tjäna honom, fröjdar sig vår Fader i himlen i att välsigna oss. "Jag, Herren ... fröjdar mig över att ära dem som tjäna mig i rättfärdighet och sanning intill änden." (L&F 76:5) Jag vill alltid vara värdig hans fröjd. "Jag älskar Herren. I honom fröjdar sig min själ." ("I Love the Lord", Jackman Music Corporation) I Jesu Kristi namn, amen. ■

De tolv

PRESIDENT BOYD K PACKER

president för de tolv apostlarnas kvorum

För att kyrkan ska vara hans kyrka måste det finnas ett de tolv kvorum som innehar nycklarna.



Strax efter det att president Gordon B Hinckley avled samlades de 14 män, apostlarna, som hade förlänats rikets nycklar, i det övre rummet i templet för att omorganisera kyrkans första presidentskap. Det rådde inget tvivel om vad som skulle göras, ingen tvekan. Vi visste att den främste aposteln var kyrkans president. Och under det heliga mötet stöddes Thomas Spencer Monson av de tolv apostlarnas kvorum som kyrkans president. Han namngav dem han ville ha som rådgivare. De stöddes också, och de ordinerades båda och gavs myndighet. President Monson gavs framför allt myndigheten att utöva alla prästadömet's myndighets nycklar. Nu, som skriften säger, är han den ende mannen på jorden som har rätten att

utöva alla nycklarna. Men vi som apostlar bär dem. Det finns en man bland oss som kallas och ordineras, och han blir president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Men han var redan och har i åratal stötts som profet, siare och uppenbarare.

Eftersom president Uchtdorf kallades till första presidentskapet uppstod en ledig plats i de tolv. Därför röstade vi igår in en ny medlem i de tolv kvorum, äldste D Todd Christofferson. Han tillhör nu det heliga brödraskapet i denna heliga cirkel, och cirkeln är nu fullständig. Kallelsen av apostlar går tillbaka till Herren Jesus Kristus.

Vi har också röstat in ett antal sjuttio. De har intagit sin plats nu. Skriften säger att det är de tolv kvorum's ansvar att leda kyrkans angelägenheter, och när de behöver hjälp ska de "vända sig till de sjuttio istället för till några andra".¹ Och idag har vi åtta sjuttios kvorum spridda över världen, över 300 sjuttio, och de har alla myndighet att göra allt de tolv ber dem om.

Herren införde själv detta administrativa mönster:

"Vid den tiden gick Jesus upp på berget för att be, och han bad hela natten till Gud.

När det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och valde ut bland dem tolv, som han kallade apostlar."²

Andreas hörde Johannes tala och sprang till sin bror Simon och sade: "Vi har funnit Messias' ...



Efter inröstningen intar äldste D Todd Christofferson sin plats i de tolv apostlarnas kворum.

Han förde honom till Jesus. Jesus såg på honom och sade: 'Du är Simon, Johannes son, du skall heta Kefas' – det betyder Petrus [klippa]."³

Simon och hans bror Andreas kastade ut nät i sjön; Jakob och Johannes, Sebedeus söner, gjorde i ordning sina nät; Filippus och Bartolomeus; Matteus, en publikan eller tullman; Thomas; Jakob, Alfeus son; Simon ivraren; Judas, Jakobs son; samt Judas Iskariot – de utgjorde de tolv kворum.⁴

Han bad dem alla: "Kom och följ mig."⁵

Han sade till Petrus: "Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen."⁶

Och han sade till de tolv: "Den som tror på mig skall utföra de gärningar som jag gör, och större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern."⁷

Han gav sina apostlar "makt över alla onda andar och kraft att bota sjukdomar. Och han sände ut dem att predika Guds rike och bota sjuka ... överallt."⁸

Och han sade: "[De] tolv innehava

nycklarna till att införa mitt rikes fullmakt i jordens fyra hörn och därefter sända mitt ord till hela skapelsen."⁹

Jesus frågade en gång sina lärjungar: "'Vem säger folket att Människosonen är?' ...

Simon Petrus svarade: 'Du är Messias, den levande Gudens Son.'"¹⁰

Då Jesus undervisade i synagogan, sade många av lärjungarna: "'Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?' ...

Efter detta drog sig många av hans lärjungar tillbaka, så att de inte längre följde honom.

Jesus sade därför till de tolv: 'Inte vill väl också ni gå bort?'

Simon Petrus svarade honom: 'Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord.'"¹¹

Efter korsfästelsen drog sig apostlarna till minnes att han hade sagt att de skulle stanna i Jerusalem.¹² Så kom pingstdagen, den stora händelsen då de fick den Helige Anden.¹³ De fick ett "fastare profetiskt ord"¹⁴ och talade "ledda av den helige Ande".¹⁵ De hade nu allt de behövde.

Vi vet föga om deras resor och endast var och hur några av dem dog. Jakob dödades i Jerusalem av Herodes.

Petrus och Paulus dog i Rom. Enligt traditionen begav sig Filippus österut. Vi vet inte mycket mer än så.

De skingrades, de undervisade, vittnade och upprättade kyrkan. Och de dog för sin tro och i och med att de dog följde avfallets mörka århundraden.

Det kostbaraste som gick förlorat i avfallet var den myndighet som de tolv innehade – prästadömet nycklar. För att kyrkan ska vara *hans* kyrka måste det finnas ett tolv kворum som innehar nycklarna och kan förläna andra dem.

Så småningom följde den första synen och återställelsen av melkisedek-ska prästadömet genom Petrus, Jakob och Johannes.¹⁶

Första presidentskapet och de tolv kворum fick senare höra:

"Sannerligen säger jag eder, att nycklarna till den utdelning I haven mottagit hava kommit ifrån fäderna och slutligen till eder ifrån himmelen ...

Sen huru stor eder kallelse är. Renen edra hjärtan och edra kläder, att icke detta släktes blod skall krävas ur edra händer."¹⁷

Den återställda Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var ung då första presidentskapet bildades. Därefter bildades de tolv apostlarnas kворum, vilket utgjordes av vanliga unga män, och sedan de sjuttios kворum. Medelåldern i det första tolv kворum var 28 år.

Det har funnits en obruten auktoritetslinje. De prästadömet nycklar som ges till apostlarna har alltid innehafts av medlemmarna i första presidentskapet och de tolv kворum.

I går blev äldste D Todd Christofferson den 96:e aposteln att verka i de tolv kворum i denna tidsutdelning. Han kommer att ordineras till apostel och ges alla de prästadömet nycklar som förlänats de fjorton andra profeterna, siarna och uppenbararna – Herren Jesu Kristi apostlar.

År 1976 hölls en områdeskonferens i Köpenhamn. Efter den avslutande sessionen ville president Spencer W Kimball besöka Vor frue Kirke (Vårfrukyrkan) där Thorvaldsens statyer av *Kristus* och de tolv apostlarna står. Han hade besökt kyrkan några år tidigare och ville att vi alla skulle få se statyerna, att vi skulle gå dit.

Längst fram i kyrkan, bakom altaret, står den välkända statyn *Kristus* med armarna något utsträckta. I händerna ser man märkena efter spikarna och såret i hans sida är klart synligt. Längs båda sidorna står statyerna av apostlarna. Petrus står längst fram till höger om honom och de andra apostlarna i ordningsföljd.

De flesta i vår grupp stod längst bak i kyrkan med vaktmästaren. Jag stod framme vid statyn av Petrus tillsammans med president Kimball, äldste Rex D Pinegar och Johan Helge Benthin, president för Köpenhamns stav.

I Petrus hand finns en uppsättning tunga nycklar, utförda i marmor. President Kimball pekade på dessa nycklar och förklarade vad de symboliserade. Sedan gjorde han något som jag aldrig ska glömma: han vände sig till president Benthin och med osedvanlig skärpa pekade han på honom och sade: "Jag vill att du ska tala om för alla i Danmark att jag innehar de nycklarna! Vi innehar de *verkliga* nycklarna och använder dem dagligen."

Jag ska aldrig glömma det tillkännagivandet, det vittnesbördet av profeten. Dess inverkan var andligt kraftfull. Dess intryck var fysiskt påtagligt.

Vi återvände till bakre delen av kyrkan där resten av gruppen stod. President Kimball pekade på statyerna och sade till den vänlige vaktmästaren: "Där är de döda apostlarna." Sedan pekade han på mig och sade: "Här har vi de *levande* apostlarna. Äldste Packer är en apostel. Äldste Thomas S Monson och äldste L Tom



Perry är apostlar och jag är en apostel. Vi är de levande apostlarna.

Du kan läsa om sjuttio i Nya testamentet och här är två av de levande sjuttio: äldste Rex D Pinegar och äldste Robert D Hales."

Vaktmästaren, som dittills inte hade visat känslor, fick tårar i ögonen.

Det var en unik upplevelse.

"Vi tror på samma organisation som i den ursprungliga kyrkan, nämligen apostlar, profeter, herdar, lärare, evangelister och så vidare."¹⁸

Då de sjuttio blivit ordinerade,

fastän de inte ordinerats till apostlar eller innehar nycklar, har de myndighet, och de tolv ska "vända sig till de sjuttio i stället för till några andra, när [de] behöver hjälp till att predika och betjäna i evangeliet".¹⁹

I dag finns det 308 sjuttio i åtta kворum. De representerar 44 länder och talar 30 språk.

Vi hör inget om att prästadömet nycklar brukas i de andra kristna kyrkorna. Det är besynnerligt att vi av somliga beskrivs som icke-kristna fast vi är de enda som har den



De två nyaste medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum, äldste D Todd Christofferson (till vänster) och äldste Quentin L Cook, hälsar på varandra.

myndighet och den organisation som han inrättade.

De nuvarande tolv är helt vanliga människor. Som personer är de inte imponerande, det var inte heller de ursprungliga tolv, men kollektivt är de en kraft.

Vi har olika yrkesbakgrund. Vi är vetenskapsmän, advokater, lärare.

Äldste Nelson var en banbrytare inom hjärtkirurgin. Han utförde tusentals operationer. Han sade till mig att han gav varje hjärtpatient som skulle opereras livstids garanti.

Många i detta kворum var militärer: en sjöman, marinsoldater, piloter.

De har haft olika kallelser i kyrkan: hemlärare, lärare, missionärer, kворumpresidenter, biskopar, stavspresidenter, missionspresidenter och — viktigast av allt — makar och fäder.

Alla studerar de och undervisar om Jesu Kristi evangelium. Det som förenar oss är vår kärlek till Frälsaren och hans Faders barn och vårt vittnesbörd

om att det är han som leder kyrkan.

Nästan varenda en av de tolv kommer från enkla förhållanden, så var det också när han var här. De levande tolv är sammansvetsade i Jesu Kristi evangeliums tjänst. När kallet kom lämnade var och en av oss näten, så att säga, och följde Herren.

Många minns president Kimballs ord: "Mitt liv är som mina skor — det ska slitas ut i tjänande."²⁰ Detta gäller för alla medlemmar i de tolv. Vi nöter också ut oss i Herrens tjänst, och vi gör det villigt. Det är inte ett lätt liv, vare sig för oss eller våra familjer.

Det är omöjligt att med ord beskriva den insats, det tjänande och de uppoffringar som görs av hustrur till prästadömsledare runtom i världen.

För en tid sedan genomgick min hustru och även syster Ballard ytterst smärtsamma ryggoperationer. Båda är på bättringsvägen, ingen av dem har beklagat sig. Det närmaste min hustru

kom ett klagomål var: "Det här är inte roligt."

"Det åligger även de Tolv" — under första presidentskapets ledning — "att ordina och hava uppsyn över kyrkans alla övriga tjänare, enligt uppenbarelsen."²¹

Vi har nu elektronisk teknik som tillåter oss att undervisa och vittna för ledare och medlemmar i hela världen. Men för att kunna förläna prästadömsledare myndighetens nycklar i en obruten linje "genom ... handpåläggning",²² var dessa ledare än befinner sig i världen måste en av oss vara där varje gång.

Herren sade: "Åter säger jag dig, att vem helst du sänder i mitt namn efter dina bröders — de Tolv — omröstning, rekommenderade och med myndighet från dig, skola hava makt att öppna mitt rikets dörr för alla nationer, dit du sänder dem."²³

Skrifterna beskriver de tolv som "resande rådgivare".²⁴

Jag skiljer mig inte från bröderna i de tolv, de sjuttio och biskopsrådet med vilka jag tjänat i 47 år då jag säger att det finns dokumenterat att jag har varit i Mexiko och Mellan- och Sydamerika över 75 gånger, i Europa mer än 50 gånger, 25 gånger i Canada, 10 gånger på Stillahavsöarna, 10 gånger i Asien, 4 gånger i Afrika, 2 gånger i Kina samt i Israel, Saudiarabien, Bahrain, Dominikanska republiken, Indien, Pakistan, Egypten, Indonesien och på många, många andra platser runtom i världen. Andra har rest till och med mer än så.

Fastän apostlarna innehar prästadöms alla nycklar kan såväl ledare som medlemmar få personlig uppenbarelse. Ja, de förväntas söka den i bön och handla efter den i tro.

"Ty genom honom har vi ... i en och samme Ande tillträde till Fadern.

Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och

tillhör Guds familj.

Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv.”²⁵

Kanske undrar äldste Christofferson, som jag gjorde, varför någon som jag skulle ordinerats till det heliga apostlaämbetet.

Det finns många kvalifikationer jag saknar. Det finns så många brister i min strävan att tjäna. Det finns bara en enda sak, en enda kvalifikation som kan förklara det. I likhet med Petrus och alla som senare blivit ordinerade har jag *det* vittnesbördet.

Jag vet att Gud är vår Fader. Han presenterade sin Son Jesus Kristus för Joseph Smith. Jag betygar för er att jag vet att Jesus är Kristus. Jag vet att han lever. Han föddes i tidens mitt. Han predikade sitt evangelium och prövades. Han led och korsfästes och uppstod på tredje dagen. Han har liksom sin Fader en kropp av kött och ben. Han utförde sin försoning. Om honom vittnar jag. Om honom är jag vittne. Det betygar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 107:38.
2. Luk 6:12–13.
3. Joh 1:41–42.
4. Se Luk 6:12–16.
5. Se Matt 4:19; 16:24; Mark 6:1; Luk 9:23; se också Joh 21:19; L&F 112:14.
6. Matt 16:19.
7. Joh 14:12.
8. Luk 9:1–2, 6.
9. L&F 124:128.
10. Matt 16:13, 16.
11. Joh 6:60, 66–68.
12. Se Apg 1:4.
13. Se Apg 2:1–4.
14. Se 2 Pet 1:19.
15. 2 Pet 1:21.
16. Se L&F 27:12; Joseph Smiths skrifter 2:72.
17. L&F 112:32–33.
18. Trosartikel 6.
19. L&F 107:38.
20. Gordon B Hinckley, ”Att ge av sig själv”, *Nordstjärnan*, dec 1986, s 4; ”He Is at Peace”, *Ensign*, dec 1985, s 41.
21. L&F 107:58; se också L&F 107:33.
22. Trosartiklarna 1:5.
23. L&F 112:21.
24. L&F 107:23.
25. Ef 2:18–20.

Se tillbaka och gå framåt

PRESIDENT THOMAS S MONSON

Tillsammans ska vi gå framåt och utföra hans verk.



Det har varit en givande session. Budskapen har varit inspirerande, musiken vacker och vittnesbörden innerliga. Jag tror att ingen som deltog i den här sessionen kommer att glömma det – på grund av Anden som vi känt.

Mina älskade bröder och systrar, för över 44 år sedan, i oktober 1963, stod jag i talarstolen i tabernaklet, nyligen inröstad som medlem i de tolv apostlarnas kворum. Vid det tillfället nämnde jag en liten skylt jag sett på en annan talarstol. Texten lydde: ”Må den som står i denna talarstol vara ödmjuk.” Jag försäkrar er att jag kände mig ödmjuk över kallet till de tolv då. Men när jag står i den *här* talarstolen i dag, talar jag till er ur ödmjukhetens absoluta djup.

Jag känner intensivt hur beroende jag är av Herren. Jag söker ödmjukt Andens ledning då jag ska meddela er mitt hjärtas känslor.

För bara två månader sedan sade vi farväl till vår käre vän och ledare Gordon B Hinckley, den femtonde presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, en enastående ambassadör för sanningen till hela världen och älskad av alla. Vi saknar honom. Mer än 53 000 män, kvinnor och barn besökte den vackra Hall of the Prophets i just denna byggnad för att ta ett sista farväl av denne Herrens jätte som nu hör till historien.

I och med president Hinckleys bortgång upplöstes första presidentskapet. President Eyring och jag, som var rådgivare till president Hinckley, återvände till våra platser i de tolv apostlarnas kворum, och det kворumet blev kyrkans presiderande råd.

Lördagen den 2 februari 2008 hölls begravningsgudstjänsten för president Hinckley i detta storslagna konferenscenter – en byggnad som alltid kommer att stå som ett monument över hans framsynthet och vision. Under begravningen gavs vackra och kärleksfulla hyllningar till denne gudsman.

Följande dag samlades alla 14 ordinerade apostlar som levde på jorden i ett övre rum i templet Salt Lake City. Vi möttes i en anda av fasta och bön. Under denna högtidliga och heliga

församling omorganiserades första presidentskapet enligt en väl etablerad procedur, efter det mönster som Herren själv upprättat.

Kyrkans medlemmar världen runt samlades i går till en högtidlig församling. Ni höjde era händer till stöd för den åtgärd som vidtogs i nyss nämnda möte i templet. Då era händer sträcktes mot himlen vidrördes mitt hjärta. Jag kände er kärlek och ert stöd, liksom er hängivenhet mot Herren.

Jag vet utom varje tvivel, mina bröder och systrar, att Gud lever. Jag betygar för er att detta är hans verk. Jag vittnar likaså om att vår Frälsare Jesus Kristus står i ledningen för denna kyrka, som bär hans namn. Jag vet att den ljuvligaste känslan i livet är att känna hans maningar då han leder oss i främjandet av sitt verk. Jag kände dessa maningar som ung biskop då jag leddes till de hem där det fanns andliga – och kanske timliga – behov. Jag kände dem åter som missionspresident i Toronto i Canada i arbetet med underbara missionärer som var ett levande vittne och vittnesbörd för världen om att detta verk är gudomligt och att vi leds av en profet. Jag har känt dem då jag verkat i de tolv och i första presidentskapet och nu som kyrkans president. Jag vittnar om att vi var och en kan känna Herrens inspiration då vi lever värdigt och strävar att tjäna honom.

Jag är starkt medveten om de 15 män som gått före mig som kyrkans president. Många av dem har jag känt personligen. Jag har haft välsignelsen och förmånen att tjäna tre av dem som rådgivare. Jag är tacksam för den bestående arvedel som dessa femton män efterlämnar. Jag har den säkra vissheten, som jag är övertygad om att också de hade, att Gud leder sin profet. Min innerliga bön är att jag ska kunna fortsätta vara ett värdigt redskap i hans hand för att föra detta stora verk vidare och uppfylla det



oerhörda ansvar som åtföljer presidents ämbete.

Jag tackar Herren för underbara rådgivare. President Henry B Eyring och president Dieter F Uchtdorf är män med stor förmåga och djup insikt. De är rådgivare i ordets sanna bemärkelse. Jag värderar deras omdöme. Jag tror att de förberetts av Herren för den ställning de nu innehar. Jag älskar medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum och värdesätter mitt umgänge med dem. Också de är hängivna Herrens verk och verkar endast för att tjäna honom. Jag ser fram emot att tjäna tillsammans med äldste Christofferson, som nu har kallats till det kворumet och som ni understött. Också han har förberetts för den ställning han kallats till. Det har också varit en glädje att verka tillsammans med medlemmarna i de sjuttios kворum och med presidentbiskopsrådet. Nya medlemmar i de sjuttios kворum har kallats och inröstades i går, och jag ser fram emot att få samarbeta med dem i Mästarens verk.

En ljuvlig anda av enighet råder bland generalauktoriteterna. Herren har förkunnat: "Om I icke ären ett,

ären I icke mina"¹. Vi ska fortsätta vara enade i ett syfte – nämligen i att främja Herrens verk.

Jag vill tacka min himmelske Fader för de oräkneliga välsignelser han givit mig. Jag kan säga liksom Nephi fordom att jag är född av goda föräldrar, vilkas egna föräldrar och förfäder samlades in ifrån Sverige, Skottland och England av hängivna missionärer. När dessa missionärer bar sitt enkla vittnesbörd vidrörde de mina förfäders hjärta och ande. Efter att ha anslutit sig till kyrkan tog sig dessa ädla män, kvinnor och barn till Stora Saltsjön. Många var de prövningar och sorger de mötte längs vägen.

På våren 1848 lämnade min mors förfäder, Charles Stewart Miller och Mary McGowan Miller, som blivit medlemmar i sitt hemland Skottland, sitt hem i Rutherglen i Skottland, och for till S:t Louis i Missouri tillsammans med en grupp heliga. De kom fram 1849. Ett av deras elva barn, Margaret, blev min gammelmormor.

Medan familjen var i S:t Louis och arbetade för att få ihop pengar till resan till Saltsjön svepte en kole-raepidemi över området och lämnade efter sig död och sorg. Familjen Miller blev hårt drabbad. Inom loppet av två veckor dukade fyra familjemedlemmar under. Den första, den 22 juni 1849, var 18-åriga William. Fem dagar senare dog Margaret McGowan Miller, min anmoder och familjens mor. Två dagar senare gick 15-åriga Archibald bort och fem dagar efter hans död dukade Charles Stewart Miller, familjefadern, under. De överlevande barnen var nu föräldralösa, däribland min gammelmormor Margaret, som då var 13 år gammal.

På grund av de många dödsfallen i området fanns inte kistor att få till något pris till begravningen av avlidna familjemedlemmar. De äldre överlevande pojkar tog isär familjens oxinhägnad för att tillverka kistor till

de familjemedlemmar som gått bort.

Det står inte mycket om de återstående nio barnen Millers sorger och kamp då de fortsatte att arbeta och spara till resan som deras föräldrar och bröder aldrig skulle få göra. Vi vet att de lämnade S:t Louis på våren 1850 med fyra oxar och en vagn och till sist kom fram till Saltsjödalen samma år.

Andra bland mina förfäder utstod liknande prövningar. Men genom allt detta förblev deras vittnesbörd orubblikt och fast. Av dem alla har jag fått en arvedel av total hängivenhet mot Jesu Kristi evangelium. Tack vare dessa trofasta själar står jag framför er i dag.

Jag tackar min Fader i himlen för min ljuva livskamrat Frances. I oktober kommer hon och jag att fira 60 underbara års äktenskap. Fastän mitt tjänande i kyrkan började i tidig ålder har hon inte klagat en enda gång när jag gått hemifrån till möten eller för att fullgöra andra uppgifter. I många år förde mina uppdrag som medlem av de tolv mig ofta bort från Salt Lake City – ibland fem veckor i taget – och hon lämnades ensam med våra små barn och vårt hem. Från den tid när jag kallades som biskop vid 22 års ålder har vi sällan haft lyxen att sitta tillsammans under ett kyrkans möte. Jag kunde inte ha önskat mig en mer lojal, kärleksfull och förstående livskamrat.

Jag tackar min himmelske Fader för våra tre barn och deras livskamrater, för åtta underbara barnbarn och fyra vackra barnbarns barn.

Det är svårt för mig att finna ord att förmedla till er, mina bröder och systrar, den uppskattning jag känner för de liv ni lever, för det goda ni gör, för de vittnesbörd ni bär. Ni tjänar varandra villigt. Ni är hängivna Jesu Kristi evangelium.

Under mer än 44 år som generalauktoritet har jag haft tillfälle att färdas över hela världen. Ett av mina



största glädjeämnen har varit att komma samman med er medlemmar, varhelst ni är – att känna er ande och er kärlek. Jag ser fram emot många fler sådana tillfällen.

Under resan längs livets väg skördas en del offer. Några viker av från de vägskyltar som pekar mot evigt liv, bara för att upptäcka att omvägen till sist leder till en återvändsgränd.

Likgiltighet, vårdslöshet, själviskhet och synd kräver sin tribut i människoliv.

En förändring till det bättre kan ske för alla. Genom åren har vi vädjat till de mindre aktiva, de sårade, de kritiska, överträdarna – att komma tillbaka. ”Kom tillbaka och njut måltiden vid Herrens bord och smaka återigen de ljuvliga och mättande frukterna av



gemenskap med de heliga”².

I det egna samvetets dolda gömmor ligger andan, beslutsamheten att kasta av sig den gamla människan och uppnå sin sanna potential. I den andan utfärdar vi återigen denna innerliga inbjudan: Kom tillbaka. Vi sträcker oss ut mot dig med Kristi rena kärlek och uttrycker vår önskan att hjälpa dig och välkomna dig till full gemenskap. Till dem som är sårade i anden eller som har svårigheter eller är rädda säger vi: Låt oss lyfta dig och uppmuntra dig och stilla din fruktan. Ta bokstavligt Herrens inbjudan: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt”³.

Det sades om Frälsaren att han ”gick omkring och gjorde gott ... ty Gud var med honom”.⁴ Må vi följa detta fullkomliga föredöme. Under denna ibland farofyllda resa genom jordelivet, må också vi följa det råd från aposteln Paulus som hjälper oss vara trygga och på rätt kurs: ”Allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, ja, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant”⁵.

Jag vill uppmuntra kyrkans medlemmar var de än är att visa godhet

och respekt mot alla människor överallt. Den värld vi lever i är fylld av olikheter. Vi kan och bör visa respekt mot dem vilkas tro är annorlunda än vår.

Må vi också visa godhet och kärlek inom vår egen familj. Våra hem ska vara mer än tillflyktsorter. De bör också vara platser där Guds Ande kan bo, där stormarna hejdas vid dörren, där kärleken råder och friden bor.

Världen kan ibland vara en skrämmande plats att leva i. Samhällets moraliska väv tycks rämna med skrämmande hastighet. Ingen – ung eller gammal eller däremellan – slipper undan påverkan av sådant som kan dra oss neråt och förgöra oss. Särskilt våra ungdomar, våra dyrbara ungdomar, ställs inför frestelser som vi knappt kan förstå. Motståndaren och hans skaror tycks arbeta utan uppehåll för att förgöra oss.

Vi är inbegripna i ett krig mot synen, bröder och systrar, men vi behöver inte förtvivla. Det är ett krig vi kan och ska vinna. Vår Fader i himlen har gett oss de redskap vi behöver för att göra detta. Han står vid rodret. Vi har ingenting att frukta. Han är ljusets Gud. Han är hoppets Gud. Jag vittnar om att han älskar oss – var och en.

Jordelivet är en provotid, en tid då vi måste visa oss värdiga att återvända till vår himmelske Faders närhet. För att bli provade måste vi ibland ställas

inför utmaningar och svårigheter. Ibland tycks det inte finnas något ljus i slutet av tunneln – ingen gryning som ersätter nattens mörker. Vi känner oss omgivna av krossade hjärtan, besvikelser över drömmar som gått i kras och förtvivlan över svikna förhoppningar. Vi instämmer i Bibelns vädjan: ”Finns då ingen balsam i Gilead?”⁶ Vi är benägna att se vår egen olycka genom pessimismens förvrängande prisma. Vi känner oss övergivna, förkrossade, ensamma. Om du befinner dig i denna situation så vädjar jag till dig att vända dig till vår himmelske Fader i tro. Han lyfter dig och leder dig. Han tar inte alltid bort dina prövningar, men han tröstar och leder dig med kärlek genom vilken storm du än ställs inför.

Av allt hjärta och med själens innerlighet höjer jag min röst i vittnesbörd i dag som särskilt vittne och förkunnar att Gud lever. Jesus är hans Son, Faderns Enfödde i köttet. Han är vår Återlösare, han är vår Medlare inför Fadern. Han älskar oss med en kärlek vi inte helt kan förstå, och eftersom han älskar oss gav han sitt liv för oss. Min tacksamhet mot honom går inte att uttrycka i ord.

Jag nedkallar hans välsignelser över er, mina älskade bröder och systrar, i era hem, i ert arbete, när ni tjänar varandra och när ni tjänar Herren. Tillsammans ska vi gå framåt och utföra hans verk.

Jag förpliktar mitt liv, mina krafter – allt jag har att erbjuda – till att tjäna honom och leda hans kyrkas angelägenheter i enlighet med hans vilja och genom hans inspiration, och jag gör det i hans heliga namn – ja, Jesu Kristi namn – Amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 38:27.
2. *Ensign*, mar 1986, s 88.
3. Matt 11:28–30.
4. Apg 10:38.
5. Fil 4:8.
6. Jer 8:22.

"Mina ord ... upphöra aldrig"

ÄLDSTE JEFFREY R HOLLAND

i de tolv apostlarnas kворum

Vi inbjuder alla att närmare undersöka undret i det som Gud har sagt sedan Bibelns dagar och fortfarande säger.



President Monson, tillåt mig uttrycka några personliga tankar.

Som den förste av bröderna att tala sedan ditt ojämförliga tal till kyrkan denna morgon, tillåt mig säga något å alla dina bröders, generalauktoriteternas, vägnar och även å alla kyrkans medlemmars vägnar.

Av de många privilegier vi fått under denna historiska konferens, inklusive vår närvaro vid en högtidlig församling där vi fick möjlighet att stå upp och stödja dig som profet, siare och uppenbarare, kan jag inte låta bli att känna att det största privilegiet vi alla fått är att personligen få bevittna hur den heliga profetiska manteln har

lagts på dina axlar, nästan som om den lades där av änglarna själva. De som var närvarande vid generalkonferensens prästadsömsession i går kväll och alla som såg den världsomfattande utsändningen av morgonens session i dag är ögonvittnen till denna händelse. Å alla deltagarnas vägnar uttrycker jag vår tacksamhet för detta. Jag säger detta i kärlek till president Monson och särskilt i kärlek till vår Fader i himlen för det underbara tillfället det var att få vara "ögonvittnen till [hans] majestät" (2 Pet 1:16), som aposteln Paulus en gång sade.

Vid generalkonferensen i oktober i fjol sade jag att det finns två huvudsakliga skäl till att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga felaktigt anklagas för att inte vara kristen. Vid det tillfället inriktade jag mig på den ena av frågorna rörande vår lära: på vår skriftliga syn på gudomen. I dag vill jag inrikta mig på den andra viktiga lära som kännetecknar vår tro men som bekymrar somliga: det djärva påståendet att Gud fortsätter att tala och uppenbara sin sanning, uppenbarelsen som utgör fortlöpande kanonisk skrift.

Några kristna, huvudsakligen av uppriktig kärlek till Bibeln, har förkunnat att det inte kan finnas ytterligare auktoriserad skrift förutom Bibeln. Genom att sålunda förklara

uppenbarelsens kanon avslutad, förkastar våra vänner i en del andra kyrkor de gudomliga dokument som vi i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga omhuldar: Mormons bok, Läran och förbunden, Den kostbara pärlan samt den fortlöpande vägledning vi får av Guds smorda profeter och apostlar. Utan att se ner på dem som har denna åsikt tillbakavisar vi högaktningfullt men bestämt en sådan oskriftlig beskrivning av sann kristendom.

Ett av de skäl som ofta anförs till försvar för en stängd kanon är skriftstället i Nya testamentet som återfinns i Johannes Uppenbarelse 22:18: "För var och en som hör ... [orden] i denna bok betygar jag: Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok." Men det råder idag en överväldigande enighet bland i stort sett alla bibelforskare om att den här versen endast hänför sig till Uppenbarelseboken och *inte* till hela Bibeln. Dagens bibelforskare håller med om att ett antal "böcker" i Nya testamentet med största sannolikhet skrevs *efter* det att Johannes mottog uppenbarelsen på ön Patmos. I den här kategorin ingår åtminstone Judas brev, de tre Johannesbrev och förmodligen hela Johannesevangeliet.¹ Kanske finns till och med fler än dessa.

Men det finns ett enklare svar på varför det skriftstället i den sista boken i det nuvarande Nya testamentet inte kan hänföra sig till hela Bibeln. Och det är att hela Bibeln såsom vi känner den – en samling texter hopbundna i ett band – ännu inte förelåg då den versen skrevs. I århundraden efter det att Johannes lade fram denna skrift var Nya testamentets böcker visserligen i omlopp enskilt eller kanske tillsammans med några få andra texter, men nästan *aldrig* som en fullständig samling. Av alla 5 366 kända grekiska manuskript



av Nya testamentet innehåller endast 35 av dem hela Nya testamentet såsom det är idag, och 34 av dessa sammanställdes efter år 1000 e Kr.²

Faktum är att i stort sett varje profet i Gamla och Nya testamentet lade skrifter till dem som de hade fått av sina föregångare. Om det räckte med Moses ord i Gamla testamentet, vilket några felaktigt kunde mena,³ varför tillkom då de senare profetierna av Jesaja, eller Jeremia, som båda levde efter honom? För att inte tala om Hesekiels och Daniels, Joels, Amos och de andras profetior. Om en uppenbarelse till en profet vid ett tillfälle räcker för *all* framtid, vad berättigar då de många andra? Vad som berättigar dem klargjordes av Jehova själv då han sade till Mose: "Mina verk äro oändliga och ... mina ord ... upphöra aldrig."⁴

En lärd protestant har träffande granskat den felaktiga läran om en stängd kanon. Han skriver: "Av vilka bibliska eller historiska skäl inskränker man Guds inspiration till de skrivna dokument som kyrkan nu

kallar Bibeln? ... Om Anden endast inspirerade till skrivna dokument i det första århundradet, innebär det då att samme Ande inte talar i kyrkan i dag i fråga om viktiga angelägenheter?"⁵ Vi ställer ödmjukt samma frågor.

Fortsatt uppenbarelse varken förringar eller misskrediterar befintliga uppenbarelsen. Gamla testamentet blir inte mindre värdefullt i våra ögon då vi stiftar bekantskap med Nya testamentet och Nya testamentet får enbart ett ännu större värde då vi läser Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus. När vi tar i betraktande de ytterligare skrifter som sista dagars heliga erkänner, kan vi fråga oss: Var de forna kristna som i årtionden bara hade tillgång till det enkla Markusevangeliet (vilket allmänt anses vara det första nytestamentliga evangelium som skrevs) – var de stötta över att de senare fick Matteus och Lukas mer detaljerade redogörelser, för att nu inte tala om de enastående avsnitt och uppenbarelsesbaserade betoning som Johannes ännu senare kom med? Säkertligen glädde de sig åt att de fick

allt fler övertygande bevis på Kristi gudomlighet. Och vi gläder oss också.

Men missförstå oss *inte*. Vi älskar och vördar Bibeln, det klargjorde äldste M Russell Ballard för bara ett år sedan i den här talarstolen.⁶ Bibeln är Guds ord. Den nämns alltid först i den kanon som utgör våra "standardverk". Ja, det var genom gudomlig skickelse som Joseph Smith läste den femte versen i det första kapitlet av Jakobs brev i Bibeln, vilket ledde till hans syn av Fadern och Sonen och gav upphov till återställelsen av Jesu Kristi evangelium i vår tid. Men redan då visste Joseph att Bibeln ensam inte kunde besvara *alla* religiösa frågor som han, och andra som han, hade. Som han själv sade tvistade prästerna på orten – ibland hätskt – med varandra om sin lära. "Präst stred mot präst och omvänd mot omvänd ... i ordstriden och kampen för olika åsikter", sade han. Det enda som dessa stridande religioner hade gemensamt var ironiskt nog tron på Bibeln, men som Joseph skrev: "De olika sekternas religionslärare tolkade ... samma skriftställe så olika, att allt hopp om att avgöra frågan [om vilken kyrka som var den rätta] genom att vädja till Bibeln tillintetgjordes."⁷ Bibeln som så ofta på den tiden beskrevs som "gemensam", var allt annat än gemensam – den var dessvärre ett slagfält.

Ett av de stora syftena med fortsatt uppenbarelse genom levande profeter är att förkunna för världen genom ytterligare vittnen att Bibeln är sann. "*Dessa uppteckningar* äro skrivna", sade en forntida profet om Mormons bok, "i den avsikten att i skolen tro *de andra*" och menade därmed Bibeln.⁸ I en av de första uppenbarelsen som Joseph Smith fick, sade Herren: "Se, jag bringar ... icke [Mormons bok] för att förstöra, vad de mottagit [Bibeln], utan för att uppbygga det."⁹

Det finns ytterligare en sak som behöver klargöras. Eftersom det är

uppenbart att det fanns kristna långt innan Nya testamentet sammanställdes, långt innan det ens förelåg någon samling av Jesu yttranden, kan man därför inte hävda att det är Bibeln som gör någon till kristen. Som den ansedde nytestamentlige forskaren N T Wright säger: "Den uppståndne Jesus säger inte i slutet av Matteusevangeliet: 'Jag ger all makt i himlen och på jorden åt de böcker ni alla kommer att skriva', utan snarare: 'Jag har fått all makt i himlen och på jorden.'"¹⁰ Med andra ord: "Skrifterna pekar ... bort från sig själva och på det faktum att den definitiva och sanna makten tillhör Gud själv."¹¹ Så skrifterna är *inte* den definitiva källan till kunskap för sista dagars heliga. De är yttringar av den definitiva källan. Den definitiva källan till kunskap och myndighet för sista dagars heliga är den levande Guden. Denna kommunikation får vi från Gud genom levande, kraftfull, gudomlig uppenbarelse.¹²

Denna lära är själva kärnan i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och vårt budskap till världen. Den belyser på ett dramatiskt sätt betydelsen av den högtidliga församlingen i går vid vilken vi gav vårt stöd till Thomas S Monson som profet, siare och uppenbarare. Vi tror på en Gud som deltar i vårt liv, som inte tiger, som inte är frånvarande, som inte är som Elia sade om baalprästernas Gud att han var "på resa, kanske sover" och måste väckas.¹³ I vår kyrka läser till och med våra små barn i Primärföreningen upp orden: "Vi tror allt vad Gud har uppenbarat, allt vad han nu uppenbarar och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike."¹⁴

Då vi kungör att det finns nya skrifter och fortsatt uppenbarelse är det vår bön att vi aldrig ska vara arroganta eller okänsliga. Men efter det att en helig syn i en nu helig lund



besvarade frågan "Finns det en Gud?" med ja, ställer oss Joseph Smith och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga inför den oundvikliga följdfrågan: "Talar han?" Vi kommer med den glada nyheten att han gör det och har gjort det. Med kärlek och tillgivenhet som har sitt ursprung i vår kristna tro inbjuder vi alla att närmare undersöka undret i det som Gud har sagt sedan Bibelns dagar och fortfarande säger.

På sätt och vis antar Joseph Smith och hans profetiska efterträdare i kyrkan den utmaning som Ralph Waldo Emerson gav studerande vid Harvarduniversitetets teologiska

fakultet för 170 år sedan nu i sommar. Till den gruppen av protestantismens bästa och intelligentaste personer vädjade den vise mannen från Concord att de skulle undervisa om "en Gud som är, inte var, [en Gud] som talar, inte talade".¹⁵

Jag vittnar om att himlarna är öppna. Jag vittnar om att Joseph Smith var och är en profet, att Mormons bok i sanning är ännu ett testamente om Jesus Kristus, att Thomas S Monson är Guds profet, en nutida apostel som har himmelrikets nycklar i sin hand, en man på vilken jag själv sett manteln falla. Jag vittnar om att närvaron av

sådana bemyndigade, profetiska röster och fortsatt kanonisk uppenbarelse har varit kärnan i det kristna budskapet närhelst Kristi bemyndigade verksamhet har funnits på jorden. Jag vittnar om att det återigen *finns* en sådan verksamhet på jorden och att den återfinns i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

I vår innerliga hängivenhet mot Jesus av Nasaret som Guds egen Son, världens Frälsare, inbjuder vi alla att undersöka vad vi har fått av honom, att förena sig med oss och dricka djupt från den "källa, som flödar fram och ger evigt liv",¹⁶ dessa oavbrutet flödande påminnelser om att Gud lever, att han älskar oss och att han talar. Jag uttrycker min djupaste *personliga* tacksamhet över att hans verk och hans ord aldrig upphör. Jag vittnar om att det finns en sådan gudomlig kärleksfull omtanke och att den upptecknas, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Stephen E Robinson, *Are Mormons Christians?* (1991), s 46. Frågan om kanon diskuteras på sidorna 45-56. Kanon definieras som "en auktoriserad lista över böcker som accepteras som helig skrift". (Se Merriam Webster's Collegiate Dictionary, 11:e upplagan [2003], "canon".)
2. Se Bruce M Metzger, *Manuscripts of the Greek Bible: An Introduction to Greek Paleography* (1981), s 54-55; se också *Are Mormons Christians?*, s 46.
3. Se till exempel 5 Mos 4:2.
4. Moses 1:4.
5. Lee M. McDonald, *The Formation of the Christian Biblical Canon*, rev uppl (1995), s 255-256.
6. Se "Bibelns underverk", *Liabona*, maj 2007, s 80-82.
7. Joseph Smiths skrifter 2:6, 12.
8. Mormon 7:9, kursivering tillagd.
9. L&F 10:52; se också L&F 20:11.
10. N T Wright, *The Last Word: Beyond the Bible Wars to a New Understanding of the Authority of Scripture* (2005), s xi.
11. Wright, *The Last Word*, s 24.
12. För en uttömmande essä om ämnet, se Dallin H Oaks, "Scripture Reading and Revelation", *Ensign*, jan 1995, s 6-9.
13. 1 Kung 18:27.
14. Trosartiklarna 1:9.
15. "An Address", *The Complete Writings of Ralph Waldo Emerson* (1929), s 45.
16. Joh 4:14.

Be i tro

ÄLDSTE DAVID A BEDNAR

i de tolv apostlarnas kворum

Meningsfull bön kräver både helig kommunikation och hängivet arbete.



Jag vill inbjuda den Helige Anden att bistå oss när vi begrundar en princip som kan göra våra böner mer meningsfulla – evangelieprincipen att be i tro.

Jag önskar ta upp tre exempel på att be i tro i meningsfull bön och tala om det vi kan lära av dessa exempel. När vi talar om bön vill jag betona ordet *meningsfull*. Det är stor skillnad mellan att framsäga orden i en bön och att engagera sig i meningsfull bön. Jag antar att vi alla redan vet att bönen är väsentlig för vår andliga utveckling och trygghet. Men det vi vet återspeglas inte alltid i det vi gör. Och även om vi inser hur viktig bönen är, kan vi alla arbeta på att göra våra personliga böner och familjeböner mer ihärdiga och givande.

Be i tro och handla

Det klassiska exemplet på att be i tro är Joseph Smith och den första synen. När den unge Joseph ville veta sanningen om religion läste han följande verser i Jakobs brevs första kapitel:

"Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den.

Men han skall be i tro utan att tvivla." (Jak 1:5-6)

Lägg märke till kravet att be i tro. Som jag förstår det betyder det inte att bara be i tro utan också att handla i tro, den dubbla förpliktelsen att både vädja och verkställa, kravet att kommunicera och handla.

Begrundan över denna bibeltext ledde Joseph till att bege sig till en skogsdunge nära sitt hem för att be och söka andlig kunskap. Lägg märke till de frågor som styrde Josefs tankar och bön.

"Mitt i denna ordstrid och detta meningsutbyte sade jag ofta till mig själv: Vad kan man göra? Vilket av alla dessa samfund är det rätta, eller har de alla orätt? Om något av dem är det rätta, vilket är det då och hur skall jag kunna få veta det? ...

Min avsikt med att gå och rådfråga Herren var att få veta vilken av alla sekterna, som var den rätta, på det jag måtte veta, vilken jag skulle sluta mig till." (Joseph Smiths skrifter, 2:10, 18)

Josephs frågor inriktade sig inte bara på vad han ville veta utan också på vad han skulle *göra*! Han frågade inte bara: "Vilken kyrka är sann?" Hans fråga löd: "Vilken kyrka ska jag sluta mig till?" Joseph gick till en lund för att be i tro och han var fast besluten att handla.

Sann tro inriktas i och på Herren Jesus Kristus och leder alltid till rättfärdiga gärningar. Profeten Joseph Smith lärde att "tro är den uppenbarade religionens första grundsats och grundvalen till all rättfärdighet" och att den också är "handlingsprincipen hos alla intelligenta varelser". (*Lectures on Faith*, [1985], s 1) Gärningar i sig själva utgör inte tro på Frälsaren, men att handla enligt riktiga principer utgör det centrala i tron. Således är "tro utan gärningar ... död". (Jak 2:20.)

Profeten Joseph förklarade vidare att "tro är inte bara en handlingsprincip utan också en kraftprincip hos alla intelligenta varelser, vare sig i himlen eller på jorden." (*Lectures On Faith*, s 3) Därför leder tro på Kristus till rättfärdiga gärningar som ökar vår andliga förmåga och kraft. När vi förstår att tro är en handlings- och kraftprincip, inspirerar det oss till att utöva vår moraliska handlingsfrihet i enlighet med evangeliets sanningar. Det får oss att inbjuda de återlösande och stärkande *krafterna* från Frälsarens försoning till vårt liv och utökar *kraften* inom oss att göra mycket av egen fri vilja. (Se L&F 58:28.)

Jag har länge varit intresserad av sanningen att meningsfull bön kräver både helig kommunikation och hängivet arbete. Välsignelser kräver vissa ansträngningar av oss innan vi kan få dem, och bönen, som "ett slags arbete ... är det utsedda medlet för att uppnå de allra högsta välsignelserna". (Bible Dictionary, "Prayer", s 753.) Vi strävar framåt och håller ut i bönens hängivna arbete när vi, efter att ha sagt "amen", handlar i



samklang med det vi har sagt till vår himmelske Fader.

Att be i tro kräver ärlighet, ansträngning, beslutsamhet och ihärdighet. Låt mig beskriva vad jag menar och sedan ge er en uppmaning.

Vi ber med rätta om trygghet och framgång för heltidsmissionärerna över hela världen. Och ett vanligt inslag i många av våra böner är att be att missionärerna ska ledas till enskilda personer och familjer som är beredda att ta emot återställsens budskap. Men i slutändan är det mitt och ert ansvar att hitta människor som missionärerna kan undervisa. Missionärerna ska undervisa på heltid och du och jag ska hitta personer på heltid. Och du och jag som livstidsmissionärer borde inte be att heltidsmissionärerna ska göra vårt jobb!

Om du och jag verkligen ber i tro, som Joseph Smith gjorde – om vi ber i avsikt att handla och inte bara uttala ord – då kommer arbetet att förkunna evangeliet att gå framåt på ett förunderligt sätt. En sådan bön i tro skulle kunna innehålla följande inslag:

- Tacka vår himmelske Fader för lärdomarna och förordningarna i Jesu Kristi återställda evangelium som ger oss hopp och lycka i livet.
- Be om att modigt och djärvt kunna öppna munnen och berätta om evangeliet för vår släkt och för våra vänner.
- Vädja till vår himmelske Fader om att hjälpa oss hitta de personer och familjer som vill ta emot vår inbjudan att undervisas av missionärerna i vårt hem.

- Lova att göra vår del i dag och den här veckan och be om hjälp att övervinna ängslan, rädsla och tveksamhet.
- Söka urskillningens gåva – om ögon som ser och öron som hör missionärsmöjligheter när de inträffar.
- Be innerligt om styrka att handla så som vi vet att vi borde.

Vi bör uttrycka tacksamhet och be om andra välsignelser i en sådan bön – som vi sedan avslutar i Frälsarens namn. Och därefter sätter vi igång med det hängivna arbetet med utgångspunkt i den bönen.

Samma mönster av helig kommunikation och hängivet arbete kan tillämpas i våra böner för de fattiga och behövande, för de sjuka och nödställda, för släktingar och vänner som går igenom svårigheter och för dem som inte kommer till kyrkans möten.

Jag vittnar om att bönen blir meningsfull när vi ber i tro och handlar. Jag inbjuder oss alla att be i tro om vårt gudagivna uppdrag att förkunna evangeliet. När vi gör det, lovar jag att dörrar ska öppnas, och vi ska ges välsignelsen att känna igen och handla enligt de möjligheter som uppstår.

När vår tro har bestått provet

Mitt andra exempel betonar vikten av att härda ut tills vår tro bestått provet. För några år sedan reste en familj till Europa från Förenta staterna. Strax efter framkomsten blev deras trettonårige son mycket sjuk. Föräldrarna trodde först att hans magbesvär orsakats av trötthet efter den långa flygresan, och därför fortsatte familjen sin resa.

Under dagens lopp blev sonens tillstånd allt värre. Han blev mer och mer uttorkad. Fadern gav sonen en prästadömsvälsignelse men han blev inte märkbart bättre.

Flera timmar gick och modern



knäböjde vid sonens sida och vädjade till sin himmelske Fader om att pojken skulle bli bättre. De befann sig långt hemifrån i ett främmande land och visste inte var de skulle söka läkarvård.

Modern frågade sonen om han ville be med henne. Hon visste att det inte räckte med att bara vänta på den begärda välsignelsen, de måste också fortsätta att handla. Hon förklarade att välsignelsen han fått fortfarande gällde och föreslog att de återigen skulle be som de forna apostlarna gjorde: "[Herre], ge oss mer tro." (Luk 17:5) I bön uttryckte de sitt förtroende för prästadöms makt och beslutsamheten att fortsätta göra vad Herren än krävde för att välsignelsen skulle infrias – om den välsignelsen var i enlighet med Guds vilja och plan. Kort efter denna enkla bön blev sonen bättre.

Moderns och sonens trofasta handlande inbjöd den utlovade prästadömskraften och tillfredsställde delvis kravet att vi inte "motsägen ... emedan [vi] icke sen, ty [vi] mottagen ej någon förvissning, innan [vår] tro bestått provet". (Ether 12:6) Liksom fångelset där Alma och Amulek befann sig inte föll till jorden "förrän efter deras tro", och liksom Ammon och hans missionärsbröder inte fick

bevittna mäktiga under "förrän efter deras tro" (se Ether 12:12–15), så blev inte denne trettonårige pojke botad *förrän efter deras tro* vilket skedde "i förhållande till deras tro i deras böner". (L&F 10:47)

Ske inte min vilja utan din

Mitt tredje exempel belyser hur viktigt det är att inse och acceptera Guds vilja i vårt liv. För flera år sedan fanns det en ung far som hade varit aktiv i kyrkan som pojke, men som valt en annan väg under tonåren. Efter att ha tjänat i det militära gifte han sig med en förtjusande flicka och snart välsignades hemmet med barn.

En dag blev deras lilla fyraåriga dotter utan förvarning svårt sjuk och togs in på sjukhus. I förtvivlan och för första gången på många år, knäböjde fadern i bön och bad att hans lilla dotters liv skulle räddas. Men hennes tillstånd förvärrades. Gradvis började fadern förstå att hans lilla flicka inte skulle överleva och långsamt förändrades hans bön. Han bad inte längre om helbräddagörelse utan om insikt. "Låt din vilja ske" var nu de ord han sade i sin innerliga bön.

Strax därefter gled hans dotter in i koma, och fadern visste att hennes timmar på jorden var räknade. Stärkta av insikt, förtroende och kraft som översteg deras egen, knäböjde de unga föräldrarna igen och bad att de skulle få omfamna henne ännu en gång medan hon var vaken. Dottern slog upp ögonen och sträckte ut sina svaga armar mot föräldrarna för en sista omfamning. Och sedan var hon borta. Denne far visste att deras böner blivit besvarade – en vänlig, medlidssam Fader i himlen hade fyllt deras hjärtan med tröst. Guds vilja hade skett och de hade fått kunskap. (Se H Burke Peterson, "Adversity and Prayer", *Ensign*, jan 1974, s 18.)

Att förstå och acceptera Guds vilja i vårt liv är viktiga faktorer för att be i

tro i meningsfull bön. Men att bara säga orden "Låt din vilja ske" räcker inte. Var och en av oss behöver Guds hjälp att överlämna vår vilja till honom.

"Bönen är medlet varigenom Faderns vilja och barnets vilja kommer i överensstämmelse med varandra." (Bible Dictionary, "Prayer", s 752–753) Ödmjuk, innerlig och ihärdig bön gör det möjligt för oss att känna igen och rätta oss efter vår himmelske Faders vilja. Och i detta gav Frälsaren oss det fullkomliga exemplet när han bad i Getsemane ortagård: "Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din ... Han kom i svår ångest och bad allt ivrigare." (Luk 22:42, 44)

Avsikten med våra böner borde inte vara att framföra en lång lista på önskemål, utan att för egen del och andras säkerställa de välsignelser som Gud är villig att ge, enligt hans vilja och planer. Varje uppriktig bön hörs och besvaras av vår himmelske Fader, men svaren kanske inte blir som vi tänkt oss eller inte kommer när vi vill eller på det sätt vi förväntar oss. Denna sanning är uppenbar i de tre exempel jag lagt fram idag.

Bönen är en förmån och själens uppriktiga längtan. Vi kan flytta oss bortom rutinmässiga böner med checklistor och engagera oss i meningsfulla böner när vi på rätt sätt ber i tro och handlar, när vi tålmodigt hårdar ut medan vår tro sätts på prov och när vi ödmjukt accepterar "ske inte min vilja utan din".

Jag vittnar om att vår evige Fader, hans enfödde Son, Herren Jesus Kristus och den Helige Anden är verkliga och gudomliga. Jag vittnar om att vår Fader hör och besvarar våra böner. Må var och en av oss sträva efter att med större beslutsamhet be i tro och därigenom göra våra böner verkligt meningsfulla. Detta är min bön i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Vi ska inte och får inte ge efter

ÄLDSTE W CRAIG ZWICK

i de sjuttios kvorum

Lev efter dina normer. Stå för det som du tror på.



Tillsammans med var och en av er stödjer jag tacksamt Guds vilja för sitt folk. Tack, president Monson, för ditt rena hjärta.

När den unge Joseph Smith berättade sanningen om sin heliga upplevelse i lunden blev han förföljd och illa behandlad. Motståndaren använde hånet som vapen mot honom. "Ehuru jag endast var en obetydlig gosse ... lade dock män i hög ställning märke till mig och uppretade den allmänna opinionen emot mig och förorsakade bitter förföljelse."¹

Joseph tillväxte i tålmod, måttlighet och tro, trots närvaron av fiender på alla håll. Med Josefs egna ord: "Onda och beräknande män [har] gått samman för att förgöra de oskyldiga

... Ändå sprider sig det härliga evangeliet i dess fullhet."² "Ingen gudlös hand kan hindra verkets framgång."³

Än i dag finns det personer som missförstår vår lära och motarbetar de oföränderliga värderingar som vi inbjuds att efterleva.

Ethan, en ung vän till mig, ställde en viktig fråga till sin mor. Liksom de flesta tonåringar vill Ethan vara oberoende, självständig och omgiven av goda vänner. Han försöker göra bra val på egen hand. Han är mycket trogen, arbetar flitigt på sina betyg och studerar skrifterna dagligen. Liksom alla ungdomar ställs Ethan inför oerhörda frestelser. De kommer i skolans korridorer, på Internet, på film och i musik. Det kan höras i dåligt språk och ses i provocerande klädsel. Det som är fel förvrängs ofta så att det ser rätt ut. Oro och rädsla för att bli avvisad är vanligt bland tonåringar. Grupptricket är ofta överväldigande. Ethan kände sig bombarderad av motstridiga värderingar.

Det här är frågan han ställde sin mor: "Mamma, behöver jag sänka mina normer för att behålla mina vänner?"

Det är en djupsinnig fråga som var och en av oss kan begrunda under varje fas i livet. Sänker vi våra normer för att passa in i vårt grannskap? Ändrar vi på våra värderingar så att de passar situationen på arbetet eller för att



vi ska bli populära i skolan?

Ethans kärleksfulla mor besvarade hans fråga med ett kraftfullt nej.

Jag svarar också tveklöst: "Gör det inte, Ethan. Glöm aldrig att du är en Guds son. Han älskar dig. Lev efter dina normer. Stå för det som du tror på. Ibland är det inte lätt och du kanske får stå ensam ett tag. Sök vänner som är redbara och har god karaktär och sök sedan upp dem och uttryck din uppskattning för deras exempel. Du kanske till och med hittar någon som har känt sig lika ensam som du. Be Herren om vägledning och skydd. Han stöder dig. Han blir en pålitlig vän och du upptäcker att ditt exempel gör att många dras till

dig på grund av att de får mod av din karaktärsstyrka."

Nephi lärde oss en mäktig och enkel princip när han återgav sin fars dröm om livets träd. Han beskrev en smal och rak stig som ledde till ett träd och en stor och rymlig byggnad. Byggnaden var fylld av människor som var klädda i mycket vackra och moderiktiga kläder. De stod alla och hånade och pekade finger åt dem som åt av frukten. De försökte få dem som gick på stigen att vika av åt sidan och gå in i byggnaden. Vad man kunde se verkade människorna därinne ha mycket trevligt. Vilken outplånlig bild av frestelser. Äldste Neal A Maxwell har sagt: "Världens skrott

kommer från en vilse gruppsom patetiskt försöker trösta sig själva."⁴

"Det var många som inträdde i den märkliga byggnaden ... De [pekade] hånfullt finger åt mig och åt dem, som åto av frukten, *men vi aktade dem ej*."⁵

Där, i slutet av versen, har vi Nephis mäktiga princip, lösningen på det oönskade grupptrycket: "Men vi aktade dem ej."

President Boyd K Packer betonade nyligen samma vägledande princip: "Hur mycket vi än kan tyckas vara i otakt, hur mycket normerna än ringaktas, hur mycket andra än ger efter, ska vi inte och får vi inte ge efter."⁶

Känner vi igen frestelserna när de är så väl kamouflerade?

Är vi villiga att kämpa den impopulära kampen?

Paulus uppmanade oss tydligt att vi inte skulle vara "ögotjänare som försöker ställa sig in hos människor, utan ... Kristi slavar som helhjärtat gör Guds vilja".⁷

Tiden har kommit då vi måste ta ställning utan att vackla. Vi måste stärka vår andliga grundval, lyssna till Guds profeter och följa deras råd.

Paulus sade till Timoteus: "Ty den Ande som Gud har gett oss gör oss inte modlösa, utan är kraftens, kärlekens och självbehärskningens Ande. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre."⁸

Det krävs mod för att göra bra val, också när andra omkring oss väljer annorlunda. När vi gör rättfärdiga val dag för dag i det lilla, stärker Herren oss och hjälper oss välja det rätta också under svårare tider.

De lärdomar och värderingar vi värdesätter mest omfattas inte av en avkristnad värld. För att uppehålla en fast ståndpunkt för oss själva och för våra barn måste budskapet om det återställda evangeliet vara fast rotat i vårt hjärta och läras ut i vårt hem.

Några kraftfulla sidor i Mosiahs

bok berättar om Abinadi, en nephistisk profet. Han undervisar oss om tidlösa lärdomar som på ett fullkomligt sätt motsvarar svårigheterna under 2000-talet.

Abinadi var en man med orubbligt mod som stod för sanningen när det inte alls var populärt att göra det. När han modigt kallade folket till omvändelse visste han att hans eget liv var i fara. Ni kan se framför er den oförglömliga scenen när Abinadi just har fått sin dödsdom. Han hade möjlighet att rädda sig själv genom att förneka sin tro och sitt vittnesbörd, men i stället förkunnade han djävt: "Jag säger eder, jag vill icke återkalla de ord, jag talat om detta folk, ty de äro sanna."⁹

Vi kanske inte behöver offra vårt liv för att vi försvarar sanningen, men vi kan, liksom Abinadi, stå rakryggade och med hela vårt hjärta och all energi troget förkunna att Jesus Kristus är vår Frälsare. Han var och är den Allsmäktiges Son. Han lever och älskar oss.

När vi följer honom får vi styrka att göra uppoffringar och hålla våra heliga förbund. Herren har sagt till oss: "Frukta därför icke, du lilla hjord! Gör gott! Låt jorden och helvetet förena sig emot dig, ty om du är byggd på min klippa, kunna de icke besegra dig ... Vänden alla edra tankar till mig, tvivlen icke, frukten icke."¹⁰

Vi måste stärka oss själva. Denna säkra andliga förstärkning finner vi i två ord — Jesus Kristus. Jag vittnar ödmjukt om honom, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Joseph Smiths skrifter 2:22.
2. *History of the Church*, 2:22.
3. *History of the Church*, 4:540.
4. "Cleanse Us from All Unrighteousness", *Ensign*, feb 1986, s 19.
5. 1 Nephi 8:33.
6. "Sanningens standar har upprests", *Liabona*, nov 2003, s 26.
7. Ef 6:6.
8. 2 Tim 1:7-8.
9. Mosiah 17:9.
10. L&F 6:34, 36.

Ljusets och sanningens kraft

ÄLDSTE ROBERT R STEUER

i de sjuttios kvorum

För att vi ska ha framgång i dessa tider, måste det andliga ljuset brinna inom oss.



Som ung pojke upptäckte jag den förbluffande kraften i en liten ficklampa. När jag tände den på kvällen såg jag en stor upplyst punkt varhelst jag pekade med den. Min iver ökade när jag lyste med ficklampan inne i en dammig lada. En ljuskägla sköt ut genom luften. Men den intressantaste upptäckten kom när jag tryckte ficklampan tätt mot handflatan. Hela handen lyste i mörkret. Ljuset var faktiskt inuti mig! Att iaktta ljusets fysiska egenskaper kan vara spännande, men att upptäcka det andliga ljusets och sanningens egenskaper är ännu mer förunderligt och väsentligt.

Vi lever i förunderliga tider, men

också i en tid när friden har tagits bort från jorden.¹ För att vi ska ha framgång i dessa tider, måste det andliga ljuset brinna inom oss. Hur får vi detta andliga ljus och försäkrar oss om att Jesu Kristi evangeliums sanningar fyller vår själ? Jag har tre förslag: (1) Lär er sanna principer, (2) skaffa er ett sant vittnesbörd och (3) efterlev modigt evangeliet.

För det första, lär er sanna principer. Alma upptäckte att "ordets predikan hade den verkan att leda åhörarna till att göra det som var rätt – ja, emedan den gjorde ett mycket kraftigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat som hade hänt dem – trodde Alma, att det nu skulle vara rådligt att försöka Guds ords kraft på dem".² President Henry B Eyring sade: "Guds ord är den lära som Jesus Kristus och hans profeter undervisat om. Alma visste att lärans ord hade stor kraft. De kan öppna människors sinnen så att de inser andliga ting, sådant som inte kan ses med våra naturliga ögon. Och de kan öppna hjärtat så att det känner Guds kärlek och älskar sanningen."³

År 1832 uppenbarade Herren för profeten Joseph Smith en sann och kraftfull lära om andligt ljus, Kristi ljus: "Detta ljus kommer från Guds



närhet och uppfyller den oändliga rymden –

Ljuset som finnes i allting, som giver liv åt allting, som är lagen, efter vilken allting regeras, nämligen Guds kraft, vilken sitter på sin tron.”⁴

President Boyd K Packer underströk denna sanning när han sade: ”Kristi ljus beskrivs också i skrifterna som ‘Jesu Kristi Ande’ ... Kristi ljus kan upplysa uppfinnaren, vetenskapsmannen, konstnären, skulptören, kompositören, artisten, arkitekten och författaren så att de producerar storslagna och inspirerade ting till alla människors välsignelse och nytta.”⁵

Det senaste vetenskapliga tänkandet om ljusets elementära egenskaper är i sanning häpnadsväckande. Dagens vetenskapsmän beskriver ljuset som ”bärare”⁶ eller ”sändebud”⁷ eller

medlare”.⁸ Hur djupa är inte Herrens lärdomar!

För det andra, skaffa er ett rent vittnesbörd. Detta vittnesbörd är en bekräftelse genom den Helige Anden att Gud är vår Fader och att Jesus är Kristus.⁹ Ljuset och sanningen vi ser i allt omkring oss, manar oss att söka kunskap genom studier och tro, vilket föregår Andens bekräftelse.¹⁰ Vi kan lära oss mycket om Guds skapelser och godhet genom våra fysiska sinnen. Men vi får ett ännu djupare vittnesbörd när vi andligen söker efter sanningen ”med ... verkligt uppsåt”.¹¹ President Spencer W Kimball sade: ”Både den världsliga och andliga kunskapens skatter ligger dolda – dolda för dem som inte söker efter dem på rätt sätt och strävar efter att finna dem ... Andlig kunskap är inte tillgänglig

bara för att vi ber om den; det räcker inte ens med böner. Det krävs ihärdighet och hängivenhet.”¹²

Vårt vittnesbörd stärks när vi vördsamtt iakttar det stora universum som Gud har skapat åt oss. Herren sade till Enok: ”Allt är skapat och danat för att vittna om mig.”¹³ Alma bar ett liknande vittnesbörd för Korihor, antikrist: ”Allting [tyder] på att det finnes en Gud, ja, hela jorden och allt vad därpå är, dess rörelse och alla planeterna i sina regelbundna banor betyga, att det finnes en högsta skapare.”¹⁴

Kampen som Enos hade inför Gud visar kraften i hans fars vittnesbörd. Enos sade: ”De ord, som jag ofta hört min fader tala angående evigt liv och de heligas glädje, hade sjunkit djupt i mitt hjärta.”¹⁵ Äldste M Russell Ballard sade: ”Tydlig förkunnelse av sanningen förändrar människors liv. Det är det som förändrar hjärtan.”¹⁶

Min hustru och jag var närvarande vid ett sakramentsmöte nära Recife i Brasilien. En ung pojke, nio eller tio år gammal, klädd i en ny blå kostym denna mycket varma dag, steg fram till talarstolen och såg lugnt ut över församlingen. Han sade: ”Vår familj har studerat om handlingsfriheten.” Sedan läste han: ”Därför äro människor fria enligt köttet ... De äro fria att välja frihet och evigt liv genom den stora medlingen för alla människor eller att välja fångenskap och död förmedelst djävulens fångenskap och makt.”¹⁷ Sedan sade pojken: ”En del av mina äldre vänner har valt att röka och använda droger, men vi måste alla acceptera följderna av våra handlingar.” Han avslutade sitt vittnesbörd med att säga: ”Jag kan se att detta är sant.” Detta kraftfulla vittnesbörd från en så ung pojke berörde djupt våra hjärtan.

För det tredje måste vi modigt efterleva det ljus och vittnesbörd som vi har fått. Vi har fått löftet att ”den som mottager ljus och förbliver i Gud

får mera ljus, och detta ljus bliver klarare och klarare, till dess att den fullkomliga dagen frambryter”.¹⁸ Det kräver verklig möda och uppoffring att modigt efterleva evangeliet. Tempelbesök för de heliga som bor nära Manaus i Brasilien innebar i många år en resa på två dagar i en fullpackad flodbåt på Amazonfloden, åtföljd av ytterligare två dagars bussresa i tropisk hetta för att komma till templet i Recife. De anlände trötta och slitna men duschade, satte på sig lämpliga kläder och inledde genast sin gudsdyrkan i templet. Efter att ha tjänat Herren i flera dagar för de tillbaka samma långa och svåra väg. Deras uppoffrande gärningar var ett vackert exempel på orden: ”Men jag och mitt hus, vi vill tjäna HERREN.”¹⁹

För att känna frid i dessa underbara men också svåra tider måste vi lära oss sanna principer, skaffa oss ett sant vittnesbörd och modigt efterleva evangeliets sanningar. När vi lever i harmoni med ljuset och den sanning som Jesus Kristus och hans profeter lär, kan vi klarare se vår eviga bestämelse. Detta vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 1:35.
2. Alma 31:5.
3. ”Kraften i att undervisa om läran”, *Liabona*, jul 1999, s 85.
4. L&F 88:12–13.
5. ”Kristi ljus”, *Liabona*, apr 2005, s 8, 10.
6. Se 2 Nephi 33:1; se också Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R McConkie 3 band (1954–1956), s 1:48.
7. Se L&F 45:9.
8. Se 2 Nephi 2:27–28.
9. M Russell Ballard, ”Ett äkta vittnesbörd”, *Liabona*, nov 2004, s 41.
10. Se L&F 9:7–8.
11. Moroni 10:4.
12. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst av Edward L Kimball [1982], s 389–390.
13. Moses 6:63.
14. Alma 30:44.
15. Enos 1:3.
16. *Liabona*, nov 2004, s 41.
17. 2 Nephi 2:27.
18. L&F 50:24.
19. Josua 24:15.

En i mängden

ÄLDSTE DENNIS B NEUENSCHWANDER

i de sjuttios kvorum

Låt oss stilla och beslutsamt tränga oss fram till Frälsaren med tro på att han bryr sig om oss och har makten att bota och frälsa oss.



I Lukasevangeliet läser vi om en kvinna som hade lidit av blödnings-
ningar i tolv långa år. Hon hade förbrukat sina tillgångar i sökandet efter en medicinsk lösning utan framgång. I folkmängden närmade sig kvinnan Frälsaren bakifrån och rörde vid hörntofsen på hans mantel. Jesus ville veta vem som hade rört vid honom eftersom han kände att det hade gått ut kraft från honom. Apostlarna förstod inte frågan och sade: ”Mästare, folkmassan trycker och tränger sig in på dig.”¹ Kvinnan erkände då förskräckt och darrande att det var hon som hade närmat sig honom och genast blivit botad. Frälsaren sade att hennes tro hade botat henne och att hon skulle gå i frid.

Det finns mycket att lära sig av och fundera över i den här intressanta berättelsen.

Jag föreställer mig själva folkmängden. Den måste ha varit ganska stor eftersom Jesus trängdes av den. Kanske var det också en högljudd mängd människor, som knuffades för att kunna se honom bättre. Jag undrar varför de var där. De flesta tror jag kom av nyfikenhet. Vart han än gick föregicks hans ankomst av nyheterna om den och av skildringar av hans underverk. Kanske väntade de sig att få se någonting alldeles särskilt, en händelse som de inte ville missa. Även om det inte nämns fanns det troligtvis fariséer i folkmängden. De tycktes alltid finnas i närheten, med ögonen öppna för tillfällen att snärja, generera eller finna någonting som de kunde kritisera Jesus för. Är det tänkbart att somliga hade kommit för att håna?

I folkmängden fanns det en kvinna. Jag ser en enkel kvinna, kanske till och med en skygg kvinna, som närmar sig Frälsaren bakifrån och sedan förläget bekänner att hon rört vid hörntofsen på hans mantel. Det var en kvinna vars svårigheter gjort henne kraftlös och utfattig. Hon var i trängande behov av hjälp. Utåt sett var det föga som skilde henne från alla andra i mängden. Ingen försökte hindra henne från att närma sig Jesus. Apostlarna hade säkerligen varken lagt märke till eller



Lehis syn om livets träd. Byggnaden var fylld med folk, gamla och unga, män och kvinnor, som begabbade och pekade finger åt dem som åt av trädets frukt.⁵ Några av dem som hade ätit av frukten lyssnade dessvärre på mängden och "föller ifrån och kommo in på förbjudna stigar samt gingo för-lorade".⁶ Andra däremot åt av frukten utan att bry sig om mängden.⁷ De gladdes åt livets trädets välsignelser i dess fullhet.

I själva verket handlar de här berättelserna inte om folkmängder utan om enskilda personer i mängden. De handlar egentligen om dig och mig. Vi befinner oss alla i den här världens folkmängder. Nästan alla av oss är som kvinnan som – trots skaran – kommer till Frälsaren. Vi tror alla att blotta beröringen ska bota vår värkande själ och avhjälpa våra innersta behov.⁸ Nya medlemmar i kyrkan i många länder är ofta som Alma. De lyssnar till livets ord även om ingen annan i familjen eller vänkretsen gör det. Ändå har de modet att ta emot evangeliet och bana väg genom folkmassorna. Jag tror att vi var och en förstår vad det innebär att äta av den tillfredsställande frukten på livets träd inom syn- och hörhåll för dem som hånar, och vad det innebär att modigt göra vårt yttersta för att inte bry oss om dem.

Det kan vara både ensamt och svårt att bana väg igenom världens mängder. De rycker och drar – ibland mycket hårt – i den som vill avlägsna sig från dem till något bättre, och det kan vara svårt att övervinna dem.

Vem kan bättre än Frälsaren nå, stötta och slutligen rädda en i mängden? Han vet vad det innebär att hålla ut i en vanvördig folkmängd och förbli ståndaktig. Världens folk-skaror känner honom inte. De säger att han "varken [har] skönhet eller majestät", att "hans utseende inte

försökt hindra henne. Men det fanns något som skilde henne från alla andra i mängden den dagen. Trots att hon var som begravd i folkvimlet trängde hon sig beslutsamt och stillsamt fram med ett enda mål i sinnet: att komma till Frälsaren, för hon trodde att han hade kraften att bota henne, att han brydde sig om henne och var villig att hjälpa henne. I det avseendet skilde hon sig från mängden. Folkmängden kom för att titta, men kvinnan kom för att bli botad.

Det finns andra intressanta skildringar i skrifterna av en trofast person i en folkmängd. Alma var en av kung Noahs ogudaktiga präster. Dessa män beskrevs som upphöjda i sina hjärtans stolthet, lättjefulla och avguda-dyrkare, som talade lögnaktiga och

innehållslösa ord till folket.² De hade förvrängt Herrens vägar därför att de inte hade vinnlagt sig om att få förstånd i sina hjärtan.³ När Abinadi framförde budskapet om omvändelse hånade de honom och tog slutligen livet av honom. Detta var sannerligen en ondskefull mängd människor. Men, som skrifterna framhåller, "det fanns ibland dem en"⁴ som trodde. Endast Alma lade på hjärtat det som Abinadi hade undervisat om. Han hade modet att avlägsna sig från mängden och följa Herren. Man kan inte mäta det inflytande som denne man, som var en i mängden, hade på den nephitiska historiens gång.

En av de mest välkända folkmängderna i Mormons bok är den som bor i den stora och rymliga byggnaden i

[är] tilldragande”.⁹ Kung Benjamin säger att världen ”skola anse honom som en människa”.¹⁰ Jesaja beskriver vidare Kristi ställning bland världens folkskaror på följande sätt:

”Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande ... så föraktad att vi räknade honom för intet.

Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad.”¹¹

Nephi skriver att ”för sin ogudaktighets skull kommer världen att akta honom för intet”.¹²

Ändå ska Guds förstfödde Son, som så ofta underskattas och missförstås, skilja sig från mängden och träda fram som den Smorde, världens Frälsare och Återlösare. Detta framträdande förkunnas ödmjukt i Frälsarens egna ord till några överstepräster och folkets äldste om att ”den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten”.¹³

Mina kära bröder och systrar, jag ber att var och en av oss lyckligt och väl ska bana väg genom den här världens skaror. Låt oss i livets alla omständigheter stilla och beslutsamt tränga oss fram till Frälsaren med tro på att han bryr sig om oss och har makten att bota och frälsa oss. Låt oss lyssna till de livets ord han talar och till fullo, oavbrutet och modigt, äta av den frukt som kommer därav. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Luk 8:45.
2. Se Mosiah 11:5–11.
3. Se Mosiah 12:25–27.
4. Mosiah 17:2.
5. Se 1 Nephi 8:27.
6. 1 Nephi 8:28.
7. Se 1 Nephi 8:33.
8. Se Luk 4:18.
9. Jes 53:2.
10. Mosiah 3:9.
11. Jes 53:3–4.
12. 1 Nephi 19:9.
13. Matt 21:42.

I dag

ÄLDSTE LANCE B WICKMAN

i de sjuttios kvorum

Om vi lever idag så att vi kan göra anspråk på försoningens renande nåd, får vi leva för evigt hos Gud.



För tre veckor sedan steg jag in i gårdagen. I det ögonblicket återupptäckte jag idag. Och det är om idag som jag vill tala.

Ett uppdrag i kyrkan förde mig över Stilla havets vidsträckta vatten till landet Vietnam. För mig var detta mer än en flygtur över ett hav. Det var en resa bakåt i tiden. För mer än 40 år sedan kämpade jag på slagfälten i det landet som infanteriofficer. Minnen av denna plats, över de gångna årtiondena, hade etsats in i mitt minne, minnen av folket och mina vapenbröder. Jakob skrev: ”Våra liv [har förrunnit] liksom en dröm.” (MBJakob 7:26) Så var det för mig. Och nu återvände jag från minnenas sal till platsen där minnena skapats, efter nästan ett halvt sekel. När jag utfört mitt uppdrag för kyrkan var jag fast besluten

att återigen besöka dessa slagfält. Tillsammans med min kära hustru for jag på pilgrimsfärd.

Jag vet inte riktigt vad jag väntade mig att hitta efter så många år. Det jag fann var mycket oväntat. Istället för ett krigshärjat folk såg jag en ung och livskraftig befolkning. Istället för en landsbygd översållad av bombkrattar fann jag fridfulla grönskande åkrar. Till och med djungeln hade förnyats. Jag förmodar att jag delvis förväntade mig att se gårdagen, men jag fann idag och löftet om en ljus framtid. Jag påmindes om att ”om aftonen gästar gråt, om morgonen kommer jubel”. (Ps 30:5)

När jag återigen gick på fälten och längs en djungelstig hörde jag inom mig ekot av maskingevärens smatter, granatsplittrens vinande ljud och knallar av handeldvapen. Jag såg återigen mina vänners solbrända unga ansikten, som ”gav sitt liv för det de trodde på”. (Abraham Lincoln, tal vid Gettysburg) Och jag tänkte på en viss vän och en viss dag – en enda dag, den 3 april 1966. Palmsöndagen. Det var påsk – nästan exakt 42 år sedan.

Vår infanteribataljon hade varit i Vietnam i flera månader. Jag var löjtnant och ledde en gevärspluton. Vi deltog nästan dagligen i strider. Då den dagen grydde var vår bataljon djupt inne på fientlig mark. Mycket tidigt sände vi ut en spaningspatrull på omkring tio man. En av dem var furir Arthur Morris. Flera av männen



sårades under eldstrid, däribland furir Morris som fick ett mindre köttår. Till sist kom patrullens män haltande tillbaka till vår frontlinje.

Vi begärde via radio en evakueringshelikopter för de skadade. När vi förde de sårade männen ombord på helikoptern bad jag även furir Morris att stiga ombord. Han avböjde. Jag bad honom igen. Återigen avböjde han. Jag bad honom ännu en gång.

Ännu en gång vägrade han. Till slut sade jag: "Furir Morris, gå ombord på den där helikoptern."

Han tittade på mig och bad med fast blick – "Snälla" – och sade sedan det som alltid kommer att hemsöka mina minnen: "*De kan inte döda en seg gammal rävv som mig.*"

Scenen har etsat in sig i mitt minne som en krigstavla: Djungelgläntan, helikopterns otåligt piskande rotorblad,

pilotens spända blick och min väns vädjan att få stanna hos sina män. Jag gav efter. Jag skickade iväg helikoptern med dess livlina mot framtiden. Innan solen gick ner den dagen låg min käre vän furir Arthur Cyrus Morris död på marken, genomborrade av fiendekulor. Som ett eko i mitt minne hörde jag om och om igen hans utrop: "De kan inte döda, de kan inte döda, de kan inte döda ..."

Naturligtvis hade han på ett sätt ohyggligt fel. Jordelivet är så skört. Ett enda hjärtslag, ett enda andetag, skiljer oss från denna värld och nästa. Ena stunden var min vän en stark, levande person, nästa stund hade hans odödliga ande flytt och lämnat hans jordiska tabernakel som en hög av livlöst stoft. Döden är en ridå vi alla måste gå igenom, och liksom furir Arthur Morris vet ingen av oss när det är vår tur. Av alla utmaningar vi möter är kanske den största en *falsk känsla av att jordelivet varar för alltid*, och dess tvilling – att vi kan skjuta upp till morgondagen med att söka och ge förlåtelse, vilket enligt Jesu Kristi evangelium är ett av huvudskälen till vår vistelse på jorden.

Denna djupa sanning förutsägs av Amulek i Mormons bok:

"Ty se, detta liv är tiden, då människorna måste bereda sig att möta Gud, ja se, *detta livets dag* är dagen, på vilken människorna skola utföra sina arbeten ...

[Därför] beder jag eder, att I icke uppskjuten eder bättringsdag ända till det sista ...

Ty samma ande, som är i besittning av edra stofthyddor den stund I gå ut ur detta liv, samma ande har makt att taga dem i besittning i den eviga världen." (Alma 34:32–34; kursivering tillagd)

Vilket träffande uttryck Amulek använder – detta livets *dag*! Aposteln Jakob uttryckte det så här: "Ni vet inget om morgondagen. Vad är ert liv?

Ni är en rök, som syns en liten stund och sedan försvinner.” (Jak 4:14) Och den vi är då vi lämnar detta liv är den vi är när vi går in i nästa. Jag är tacksam över att vi har idag.

Furir Morris hade ohyggligt fel, men han hade också strålande rätt! Vi är verkligen odödliga, eftersom Kristi försoning övervinner döden, både den fysiska och den andliga. Och *om* vi lever *idag* så att vi kan göra anspråk på försoningens renande nåd, får vi leva för evigt hos Gud. Detta liv är inte så mycket en tid att få och samla på sig som det är en tid att ge och att bli. Jordelivet är det slagfält där rättvisan och barmhärtigheten möts. Men de måste inte mötas som motståndare, för de är förlikade genom Jesu Kristi försoning för alla som använder idag på ett klokt sätt.

Det krävs endast av er och mig att vi både *söker* och *ger* förlåtelse – att både omvända oss och visa kristlig kärlek till andra – så att vi kan gå in genom dörren som Frälsaren håller upp och korsa tröskeln från detta liv till upphöjelse. Det är *idag* vi måste förlåta andra deras ”överträdelser”, i visshet om att Frälsaren sedan förlåter oss våra. Som Lukas så betecknande skrev: ”Var *barmhärtiga*.” (Luk 6:36) Fullkomligheten kanske undflyr oss här, men vi kan vara barmhärtiga. När allt kommer omkring är omvändelse och förlåtelse bland Guds främsta krav på oss.

Med min pilgrimsfärd i det förflutna fullbordad, såg jag ut över dagens fridfulla fält och såg i deras bördighet framtidens löfte. Jag tänkte på min vän furir Arthur Cyrus Morris. Jag tänkte på den ödesdigra palmsöndagen för länge sedan. Och jag var djupt tacksam för påskmorgonens Frälsare, som ger oss liv, som nedsteg under allt så att vi kan resa oss över allt – i framtiden – om vi bara tar vara på idag. I Jesu Kristi namn, amen. ■

En bok med ett löfte

ÄLDSTE CRAIG C CHRISTENSEN

i de sjuttios kvorum

Det är min bön att vi ska fortsätta använda Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus, för att sprida evangeliets budskap till släkt och vänner.



Mina kära bröder och systrar! Det har varit en helig förmån att tillsammans med er stödja president Thomas S Monson, hans rådgivare i första presidentskapet samt de tolv apostlarna som profeter, siare och uppenbarare. Jag vittnar om att profeterna ”talar som den Helige Anden leder dem.

och vad de tala drivna av den Helige Anden skall vara helig skrift, skall vara Herrens vilja ... och Guds kraft till frälsning.” (L&F 68:3–4)

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har vi förmånen och välsignelsen av levande helig skrift som den förkun-

nas av dem vi stödjer som profeter, förutom de kanoniska skrifter vi finner i Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Profeten Nephi skrev: ”Min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna och mitt hjärta begrundar dem, och jag skriver dem för mina barns undervisning och gagn.” (2 Nephi 4:15) Heliga skrifter, särskilt Mormons bok, leder oss till tro på Gud och vara ”förlikta med honom genom Kristi, hans Enfödde Sons, försoning”. (MBJakob 4:11)

För några månader sedan hade en vän och jag tillfälle att överlämna en uppsättning av de heliga skrifterna till en kollega som inte är medlem i kyrkan. I vetskap om att detta kunde förändra hans liv – och vårt – tog vi oss tid att få hans namn präglad på varje bok. När vi överlämnade dessa heliga uppteckningar märkte vi att han var djupt rörd över gåvans allvar och uppriktighet. I flera minuter undersökte han varje bok utan att säga något. Han drog med handen över pärnarna och vände några blad.

Vi kände ögonblickets betydelse och hjälpte honom slå upp Mormons boks titelsida och började förklara att Mormons bok var ännu ett testamente, eller vittne, om Jesus Kristus. Sedan



Mor och dotter i Rio Acima församling i Sorocaba stav i Barcelona i Brasilien studerar skrifterna.

ställde han en fråga som alla missionsinriktade medlemmar är glada över att höra: "Varför behövs ytterligare vittnen om Jesus Kristus utöver Bibeln?" I stället för att snabbt svara, frågade vi honom varför han trodde det kunde vara viktigt. Hans svar tycktes ännu mer inspirerat än hans fråga. Han sade att eftersom det verkade finnas så många varianter av Bibeln och dess lärdomar så kunde vi behöva en

förklarande röst, något som kunde hjälpa oss förstå Bibeln bättre. Hans ord gjorde det möjligt för oss att uttrycka våra känslor för och vårt vittnesbörd om både Bibeln och Mormons bok.

Vi började med att uttrycka vår hängivenhet till och djupa övertygelse om Bibelns och särskilt Nya testamentets lärdomar och lärosatser. Vi kan läsa många av Frälsarens ord då han

undervisade om evangeliet under sin jordiska verksamhet, och detta stärker oss, hjälper oss lära känna honom och lär oss att vi kan bli mer lika honom. Vi förkunnade sedan att Mormons bok liksom Bibeln är ett ytterligare bevis på att Gud älskar alla sina barn och har gett oss ett sätt att återvända och leva hos honom igen. Under en timme eller två gick vi sedan igenom många aspekter av Mormons bok, däribland dess historia och gudomliga ursprung. Tillåt mig berätta om några av de saker vi talade om.

En bok med ett löfte

Först förklarade vi att Mormons bok är en bok med ett löfte. Dess historia är intressant i sig, men den är också en bok med helig betydelse som bör tas emot och läsas under den Helige Andens inflytande. Alla som studerar och begrunder dess lära ges ett löfte som återfinns i Moronis sista kapitel (se Moroni 10:3–4) liksom i inledningen till Mormons bok, där det står: "Vi inbjuder alla människor att läsa Mormons bok och att i sina hjärtan begrunda det budskap den innehåller samt att sedan fråga Gud, den evige Fadern, i Kristi namn om boken är sann. De som gör detta och frågar i tro kommer genom den Helige Andens kraft att få ett vittnesbörd om dess sanning och gudomlighet." Sedan undervisade vi om bönen och hur den Helige Anden kan tala till vårt hjärta och bekräfta att Mormons bok är sann.

En bok med ett syfte

Därnäst förklarade vi att Mormons bok är en bok med ett syfte. På titelsidan läser vi att Mormons bok var "skriven på befallning genom profetians och uppenbarelsens ande" för att "framkomma genom Guds gåva och kraft" för att övertyga var och en av oss om "att Jesus är Kristus, den evige

Guden". I ett personligt uttalande om sitt syfte skrev Nephi, en av författarna till Mormons bok: "Hela mitt syftemål är nämligen att kunna övertala människor att komma till Abrahams Gud, och Isaks Gud, och Jakobs Gud och bliva frälsta." (1 Nephi 6:4)

En bok som lär oss om den stora lycksalighetsplanen

Vidare förklarade vi att Mormons bok är en bok som undervisar om "den stora lycksalighetsplanen". (Alma 42:8, se också v 5, 13, 31; 2 Nephi 9.) På ett djupsinnigt men begripligt sätt undervisar Mormons bok om livets mening, varifrån vi kommer och vad som händer när vi dör. Vi lär oss om tro på Jesus Kristus och hans försoningsoffer, om omvändelse, om betydelsen av dop genom nedsänkning samt om den Helige Andens gåva och kraft. Genom att studera och mätta oss med Mormons boks lära får vi "ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor" och önskar att "uthärda intill änden" så att vi kan få "evigt liv". (2 Nephi 31:20)

En bok som vittnar om att Jesus är Kristus

Framför allt förklarade vi att Mormons bok är en bok som vittnar om att Jesus är Kristus, världens Frälsare. Stora profeter genom hela Mormons bok har högtidligt vittnat om att Jesus Kristus är jordens Skapare. (Se Mosiah 3:8), människornas Återlösare (se Helaman 5:9–12), Faderns Enfödde (se 1 Nephi 11:18–21; MJB Jakob 4:11.) Dessa profeter kände honom lika väl som Abraham och Mose, och de tog emot och undervisade om hans eviga evangelium. Då vi läser och studerar deras ord får vi en djupare insikt om Frälsarens oförlikneliga kärlek, hans fullkomliga liv och föredöme samt hans stora försoningsoffers välsignelser.



En bok som bestyrker Joseph Smiths mission som profet

Sedan vittnade vi om att Mormons bok är ett påtagligt bevis på att Joseph Smith utvalts av Herren till att återställa Jesu Kristi Kyrka till jorden i denna sista tid. Som det står i inledningen till Mormons bok: "De som får [ett] gudomligt vittnesbörd av den Helige Anden [om Mormons boks gudomlighet] kommer genom samma kraft att få veta att Jesus Kristus är världens Frälsare, att Joseph Smith är hans uppenbarare och profet i denna sista tid samt att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Herrens återupprättade rike på jorden."

Ända sedan Samuel Smith begav sig ut för att predika evangeliet med några exemplar av förstaupplagan av Mormons bok har den välsignat miljoner människors liv runt hela världen. Det är min bön att vi ska fortsätta använda Mormons bok: Ännu ett

testamente om Jesus Kristus för att sprida evangeliets budskap till släkt och vänner. Om vi gör detta, liksom fallet var med vår käre vän, kommer många att visa stort intresse av att få veta mer om Frälsarens liv och mission och hans stora lycksalighetsplan för var och en av oss.

Jag bär högtidligt vittnesbörd om att Mormons bok är sann. Det är en bok som har åstadkommit en mäktig förändring i mitt liv. Jag vet att Gud lever. Jesus är Kristus. Hans evangelium har återställts till jorden. President Thomas S Monson är hans profet och levande språkrör i vår tid. Den Ande jag känner när jag dagligen läser, begrundar och ber om Mormons bok stärker min insikt och vittnesbörd om allt detta och bekräftar för mig att det är sant. Jag bär ödmjukt detta vittnesbörd och personliga vittnesmål för er i Jesu Kristi namn, amen. ■

Guds döttrar

ÄLDSTE M RUSSELL BALLARD

i de tolv apostlarnas kvorum

Det finns ingen roll i livet som är viktigare eller mer evig än moderskapet.



Bröder och systrar, nyligen genomgick min hustru Barbara en ryggoperation och kunde inte lyfta, vrida sig eller böja sig. Följaktligen har jag lyft mer, vridit mig och böjt mig mer än någonsin tidigare – och det har fått mig att bättre uppskatta vad kvinnor, och i synnerhet ni mödrar, gör varje dag i hemmet.

Även om kvinnors omständigheter i hemmet skiljer sig åt – de är gifta, ensamstående eller frånskilda, några med barn och andra utan – är de alla älskade av Gud, och han har en plan för att hans rättfärdiga döttrar ska få evighetens rikaste välsignelser.

I dag vill jag inrikta mig i första hand på mödrar, i synnerhet unga mödrar.

Som ung far märkte jag hur krävande det är att vara mor. Jag verkade

som rådgivare och sedan som biskop under en tioårsperiod. Under den tiden välsignades vi med sex av våra sju barn. Barbara var ofta helt slut när jag kom hem på söndagskvällen. Hon försökte förklara vad det innebar att sitta längst bak under sakramentsmötet med vår unga familj. Så kom dagen då jag blev avlöst. Efter att ha suttit på förhöjningen i tio år satt jag nu med min familj på bakre bänken.

Församlingens sjungande mödrar stod för musiken, så jag behövde sitta ensam med våra sex barn. Jag har aldrig varit så stressad i hela mitt liv. Jag hade kasperdockor på båda händerna, men det fungerade inte så bra. Barnens cheerios-flingor föll på golvet och det var pinsamt. Målarböckerna tycktes inte roa som de skulle.

När jag kämpade mig igenom mötet med barnen tittade jag upp på Barbara och såg att hon iakttog mig och log. Jag lärde mig att bättre uppskatta vad hon och alla ni kära mödrar gör så bra och så trofast!

En generation senare, som morfar, har jag sett de uppoffringar som mina döttrar har gjort för att fostra sina barn. Och ytterligare en generation senare ser jag med förundran belastningen på mina son- och dotterdöttrar då de leder sina barn i denna stressiga och krävande värld.

Efter att ha observerat och känt med tre generationer mödrar och tänker på min egen kära mor, vet jag

med säkerhet att det inte finns någon roll i livet som är viktigare eller mer evig än moderskapet.

Det finns *inte* ett fullkomligt sätt att vara en bra mamma. Varje situation är unik. Varje mor har olika slags utmaningar, olika färdigheter och förmågor – och absolut olika barn. Valen är olika och unika för varje mor och varje familj. Många har tillfälle att vara "heltidsmammor", åtminstone under barnens utvecklingsår, och många andra önskar att de hade det. Några måste arbeta hel- eller deltid, några kanske arbetar hemma, några delar in sitt liv i perioder: hem och familj och arbete. Det viktiga är att en mor älskar sina barn djupt, att hon i sinhängivenhet mot Gud och sin make prioriterar barnen framför allt annat.

Jag imponeras av de otaliga mödrar som har lärt sig hur viktigt det är att inrikta sig på sådant som endast kan göras under en viss tid i livet. Om ett barn bor hos föräldrarna i 18 eller 19 år är den tiden bara en fjärdedel av föräldrarnas levnad. Och de viktiga utvecklingsåren, barnets tidigaste år, utgör mindre än en tiondel av en förälders normala livslängd. Det är av största betydelse att inrikta sig på barnen under den korta tid de är hos oss och med Herrens hjälp försöka lära dem allt vi kan innan de lämnar hemmet. Detta evigt viktiga arbete åligger mödrar och fäder som likvärdiga makar. Jag är tacksam för att många fäder idag är mer inblandade i sina barns liv. Men jag tror att mödrars instinkter och deras intensiva engagemang i barnens fostran alltid kommer att vara avgörande för deras välbefinnande. Som det står i tillkännagivandet om familjen: "Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad." ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49)

Vi bör komma ihåg att det kan vara svårt att helt och fullt gå upp i moderskapet och sätta barnen främst.

Genom min egen erfarenhet av fyra generationer i vår familj och de samtal jag haft med mödrar till små barn runtom i kyrkan, vet jag något om de känslor som åtföljer en mor i hennes beslut att stanna hemma med små barn. Det finns ögonblick av stor glädje och otrolig tillfredsställelse, men det finns också ögonblick då hon känner sig otillräcklig, när det är enformigt och frustrerande. Mödrar kan uppleva att de får föga eller ingen uppskattning för det val de gjort. Ibland tycks inte ens maken ha någon aning om de krav som ställs på hustrun.

Som kyrka känner vi enorm respekt för och tacksamhet mot er mödrar till små barn. Vi vill att ni ska vara lyckliga och framgångsrika i era familjer och få den erkänsla och det stöd ni behöver och förtjänar. Låt mig därför i dag ställa och kort besvara fyra frågor. Även om mina svar kan tyckas väldigt enkla, kan just de enkla sakerna göra en mors liv ytterst givande.

Första frågan: Vad kan *du* som ung mamma göra för att minska stressen och njuta av familjen mer?

För det första: inse att moderskapets glädje kommer ett ögonblick i sänder. Du kommer att möta svåra och frustrerande tider. Men mitt i svårigheterna finns lysande ögonblick av glädje och tillfredsställelse.

Författaren Anna Quindlen påminner oss om att inte rusa förbi dessa flyktiga ögonblick: Hon sade: "Det största felet jag gjorde [som förälder] är ett fel som de flesta av oss gör ... jag levde inte tillräckligt i nuet. Det är särskilt uppenbart nu då ögonblicket är borta och bara fångats på bild. Det finns ett foto av [mina tre barn] där de sitter en sommardag i gräset på en filt i skuggan av gungorna, sex, fyra och ett år. Jag önskar att jag kunde komma ihåg vad vi åt och vad vi pratade om och hur de lät och hur de såg ut när de sov den kvällen. Jag önskar att jag inte hade haft så bråttom till



En familj i Merthyr Tydfil i Wales anländer till stavscentret för att titta på konferensen.

nästa sak: middag, bad, bok, säng. Jag önskar att jag hade satt mer värde på att göra och mindre på att få gjort." (*Loud and Clear* [2004], s 10–11)

För det andra: planera inte in för mycket för dig eller dina barn. Vi lever i en värld som är full av möjligheter.

Om vi inte ser upp kan vi upptäcka att varenda minut är fullpackad med umgängesliv, kurser, träning, bokklubb, klippböcker, ämbeten i kyrkan, musik, sport, Internet och tv-program. En mamma berättade för mig att hennes barn hade 29 saker inplanerade

varje vecka: musiklektioner, scouting, danser, sporttävlingar, dagläger, fotboll, konst, och så vidare. Hon kände sig som en taxichaufför. Till slut kallade hon till familjeråd och sade att "något måste bort – vi har inte tid för oss själva och ingen tid för varandra". Familjer behöver ostrukturerad tid för att utveckla djupa relationer och verkligt föräldraskap. Ta er tid att lyssna, skratta och leka tillsammans.

För det tredje: när du försöker dra ner på extra åtaganden, se då till att finna tid för dig själv, tid för egna talanger och intressen. Välj en eller två saker som du vill lära dig eller göra, något som utvecklar dig, och ta dig tid för dem. Man kan inte pumpa vatten ur en tom brunn, och om du inte avsätter lite tid till det som fyller dig på nytt, har du allt mindre att ge andra, även dina barn. Undvik alla slags missbruk av droger. Du har fel om du tror att de hjälper dig att få mer gjort. Och tillåt dig inte att fastna i det som är bortkastad tid, sådant som dövar sinnet, som tv-såpor eller surfning på Internet. Vänd dig till Herren i tro så får du veta vad du ska göra och hur du ska göra det.

För det fjärde: be, studera och undervisa om evangeliet. Be intensivt för dina barn och om din uppgift som mamma. Föräldrar kan uppsända unika och underbara böner eftersom de ber till allas vår eviga Förälder. "Vi är förvaltare av dina barn, Fader. Hjälp oss fostra dem så som du vill att de ska fostras."

Den andra frågan: Vad mer kan en man göra för att stötta sin hustru, sina barns mor?

För det första: visa särskild uppskattning och ge större erkännande för allt din hustru gör varje dag. Lagg märke till saker och ting och tacka henne – ofta! Planera in kvällar tillsammans – bara ni två.

För det andra: ha en återkommande tid när du pratar med din



hustru om varje barns behov och hur du kan hjälpa till.

För det tredje: ge din hustru ledigt en dag då och då. Ta över hushållet så att hon slipper sina dagliga göromål. Genom att ta över en tid får du mycket större uppskattning av det som din hustru gör varje dag. Du får förmodligen lyfta, vrida dig och böja dig en hel del!

För det fjärde: kom hem från arbetet och ta aktiv del i familjen. Låt inte arbete, vänner eller idrott gå före att lyssna på, leka med och undervisa dina barn.

Den tredje frågan: Vad kan barn, också små barn, göra? Nu till er barn, var snälla och lyssna nu, för det finns några enkla saker som ni kan göra för att hjälpa er mamma.

Du kan plocka upp dina leksaker när du har lekt färdigt, och när du blir lite äldre kan du bädda din säng, hjälpa till att diska och göra andra saker – utan att bli tillsagd.

Du kan tacka henne oftare för en god måltid, efter en godnattsaga eller efter att ha fått rena kläder i byrålådan.

Men mest av allt kan du ofta krama

din mamma och säga att du älskar henne.

Den sista frågan: Vad kan kyrkan göra?

Det finns mycket kyrkan erbjuder mödrar och familjer, men i dag vill jag bara säga att biskopsrådet och församlingsrådet bör vara uppmärksamma och hänsynsfulla när det gäller krav i fråga om tid och resurser på unga mödrar och deras familjer. Lär känna dem och visa omdöme i det ni ber dem göra under den här tiden i deras liv. Almas råd till hans son Helaman gäller för oss i dag: "Se, jag säger dig, att medelst små och enkla medel uträttas mycket stort." (Alma 37:6)

Jag hoppas att ni kära systrar, gifta eller ensamstående, aldrig undrar om Herren och kyrkans ledare värdesätter er. Vi älskar er. Vi högaktar er och uppskattar ert inflytande när det gäller att bevara familjen och medverka till kyrkans tillväxt och andliga vitalitet. Låt oss minnas att "familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmelse". (Familjen: Ett tillkännagivande för världen) Skrifterna och profeters och apostlars undervisning hjälper alla i familjen att förbereda sig på att vara tillsammans nu och i all evighet. Jag ber att Gud ständigt ska välsigna kyrkans kvinnor så att de finner glädje och lycka i sin heliga roll som Guds dotter.

Som avslutning vill jag vittna om president Monsons kallelse som profet. Jag har känt honom sedan han var 22 och jag 21. Det är 58 år. Jag har sett hur Herrens hand förberett honom för den här dagen, för att presidera över kyrkan som vår profet och president. Och jag lägger mitt vittnesbörd till alla andra som givits under denna konferens, om hans speciella ämbete som kyrkans president, och jag vittnar tillsammans med alla andra om att Jesus är Kristus och att detta är hans kyrka. Vi utför hans verk. Detta vittnar jag om i Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

Storligen välsignade

PRESIDENT THOMAS S MONSON

Våra vittnesbörd har stärkts. Jag tror att vi alla har blivit mer fast beslutna att leva efter principerna i Jesu Kristi evangelium.



Jag har deltagit i konferenserna under många år. Men jag tror att jag aldrig känt mig lika välsignad som under den här sessionen. Vi har fått lyssna till många talares snabba budskap, men alla berörde de ett mycket viktigt ämne. Vi har fått ett smörgåsbord idag, fyllt av tro, kärlek och råd. Låt oss tillämpa dessa i vårt liv.

Broder Ballard, för flera år sedan lades min kära hustru in på sjukhus. Hon lämnade en lapp till barnen: "Kära barn, låt inte pappa röra mikron" och därefter listade hon upp "eller spisen, eller diskmaskinen, eller torktumla- ren". Det är lite genant att fortsätta med listan.

Jag tror att det var broder Uchtdorf

som sade: "Du berättade för de församlade idag om ditt arv på din mors sida. Hur är det med din fars släkt?" Så jag vill avsluta med några ord om min fars släkt.

Min farfar kom från Sverige och hans hustru från England. De träffades på skeppet när de emigrerade. Han väntade tills hon vuxit upp och friade sedan till henne. De gifte sig i templet i Salt Lake City och han skrev i sin dagbok: "Idag är den lyckligaste dagen i mitt liv. Min käresta och jag beseglades för tid och all evighet i det heliga templet."

Tre dagar senare, den 23 april 1898, skrev han: "Tog tåget från Rio Grande Western Depot för att resa till Skandinavien. Jag ska verka som missionär där." Så han reste till Sverige och lämnade sin brud hemma efter bara tre dagar.

Han förde dagbok i blyerts, och jag ärvde den av en farbror som av någon anledning ville att jag skulle få hans fars dagbok. Den vanligaste meningen i dagboken är: "Mina fötter är våta." Men den vackraste anteckningen löd: "Idag åkte vi hem till familjen Jansson. Vi träffade syster Jansson. Hon hade lagat en härlig middag åt oss. Hon är bra på att laga mat." Sedan sade han: "Alla barnen sjöng eller spelade munspel eller dansade, och sedan betalade hon sitt

tionde. Fem kronor till Herren, en till min kamrat äldste Ipson och en till mig." Sedan räknar han upp barnens namn.

När jag läste det i dagboken såg jag att min hustrus fars namn stod där, att han tillhörde den familjen. Han var förmodligen en av dem som sjöng, och som sedan fick endast en dotter, flickan jag gifte mig med.

Första gången jag såg Frances visste jag att jag funnit den rätta kvinnan. Herren förde oss samman senare och jag bad henne om en träff. Jag gick hem till henne. Hon presenterade mig för sin familj och hennes far sade: "Monson – det är ett svenskt namn, eller hur?"

Jag sade: "Ja."

Han sade: "Bra."

Sedan gick han in i ett annat rum och kom tillbaka med en bild på två missionärer med höga hattar och några Mormons bok.

"Är du släkt med den här Monson", frågade han, "Elias Monson"?

Jag sade: "Ja, han är min farfars bror. Han var också på mission i Sverige."

Hennes far grät. Han hade lätt till tårarna. Han sade: "Han och hans kamrat var de missionärer som undervisade min mor och far om evangeliet och alla mina bröder och systrar och mig." Han kysste mig på kinden. Sedan grät hennes mor, och hon kysste mig på andra kinden. Så jag såg mig om efter Frances. Hon sade: "Jag går och hämtar kappan."

Min kära Frances föll väldigt illa för några år sedan. Hon åkte till sjukhuset. Hon låg i koma i 18 dagar. Jag satt vid hennes sida. Hon rörde inte en muskel. Barnen grät, barnbarnen grät och jag grät. Alldeles stilla.

Så en dag öppnade hon ögonen. Jag satte hastighetsrekord i att nå hennes sida. Jag kysste och kramade om henne och sade: "Du är tillbaka. Jag älskar dig." Och hon sade: "Jag älskar



President Thomas S Monson och hans hustru Frances lämnar konferenscentret tillsammans efter en session.

dig också Tom, men vi har ett stort problem." Jag tänkte: Vad vet du om problem, Frances? Hon sade: "Jag glömde att posta vår senaste skatteinbetalning."

Jag sade till henne: "Frances, om du hade sagt det innan du kysste mig och sade att du älskade mig så hade jag kanske lämnat dig här."

Bröder, låt oss behandla våra hustrur med värdighet och respekt. De är våra eviga livskamrater. Systrar, hedra era män. De behöver höra vänliga

ord. De behöver ett vänligt leende. De behöver känna den sanna kärlekens värme.

Nog sagt om min familj. Mina bröder och systrar, det har varit en underbar konferens. Vi har uppbyggts av visa och inspirerade budskap. Våra vittnesbörd har stärkts. Jag tror att vi alla har blivit mer fast beslutna att leva efter principerna i Jesu Kristi evangelium.

Vi har inte endast välsignats av de fina talen som givits, utan också upplyfts av den vackra musiken vi fått

lyssna till. Vi välsignas storligen i kyrkan av dem som delar sina musikaliska talanger med oss. Varje kör har gjort så bra ifrån sig under de senaste två dagarna.

Jag uttrycker min stora kärlek till alla dem som deltagit och till alla er som lyssnat. Jag har känt era böner å mina vägnar och de har stött och välsignat mig under de två månader som gått sedan vår älskade president Hinckley lämnade oss. Återigen, jag är tacksam för er stödjande röst.

Jag känner större tacksamhet än jag kan uttrycka för evangeliets återställelse i dessa sista dagar och för vad den har betytt i mitt liv. Var och en av oss har berörts och omformats när vi har följt Frälsaren och lytt principerna i hans evangelium.

Till er som är föräldrar säger jag: Visa era barn att ni älskar dem. Ni vet att ni älskar dem, men se till att de också vet det. De är så värdefulla. Låt dem veta det. Be till er himmelske Fader om hjälp när ni tar hand om deras behov varje dag och när ni tar itu med prövningarna som oundvikligen kommer med föräldrskapet. Ni behöver en visdom större än er egen när ni fostrar dem.

Vi lovordar våra underbara ungdomar som motstår världens orättfärdighet och lever efter buden efter bästa förmåga.

Jag råder er som har möjlighet att besöka templet att göra det ofta. Genom att göra det stärks äktenskapet och familjen.

Låt oss vara snälla mot varandra, uppmärksamma varandras behov och försöka hjälpa varandra.

Mina kära bröder och systrar, jag älskar er och jag ber för er. Be för mig. Tillsammans får vi då skörda välsignelserna som vår himmelske Fader har i beredskap åt var och en av oss. Detta är min bön, min vädjan, när jag nu bär mitt vittnesbörd. Detta verk är sant. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Stå såsom vittne

SUSAN W TANNER

Unga kvinnors generalpresident

Ni ... kan stå såsom vittnen om Gud genom att skapa en anda av tro, kärlek, frid och vittnesbörd i ert hem redan nu.



När jag står i den här talarstolen ser jag inom mig unga kvinnor från hela världen. Jag älskar er så! Jag älskar särskilt mycket att tillsammans med er lova att vi ska "stå såsom vittnen om Gud under alla tider och i allting och överallt".¹ Hur kan vi göra detta? Medan jag talar är det min bön att Anden ska leda oss och vittna för var och en av oss hur vi kan stå såsom vittnen om Gud.

När våra barn var på mission lärde de sig att när vi står såsom vittnen om Jesus Kristus så bekräftar den Helige Anden detta vittnesbörd. En av våra döttrar hade en lovande undersökare som hette JieLei. Denna vuxna unga kvinna följde alla nya bud hon undervisades om, oavsett hur svårt det var för henne. Hon studerade och hade det svårt ekonomiskt men började

betala sitt tionde när hon lärde sig om det budet. Hennes deltidsjobb krävde att hon arbetade på söndagar, men hon hade modet att fråga sin arbetsgivare om han kunde ändra hennes schema till en annan dag så att hon kunde komma till sakramentsmötet.

Trots allt JieLei gjorde hade hon fortfarande inget fast vittnesbörd om Mormons bok. Vår dotter och hennes kamrat visste att hon behövde känna Anden vittna om att den var sann, så de förberedde sig för att undervisa henne om den Helige Anden. Under sina förberedelser kände de att de var inne på fel spår. När de bad om det kände de sig inspirerade att gå en annan väg, att undervisa om Jesus Kristus i stället.

När de träffades nästa gång började missionärerna att undervisa JieLei om Jesus Kristus. Tårarna började rinna nerför hennes kinder. Hon frågade om och om igen: "Vad är det jag känner?" Då vittnade de för henne om att det var Anden hon kände. Exakt det som de ville uppnå hände. Det var då som vår dotter kom ihåg att en av den Helige Andens främsta uppgifter är att vittna om Kristus. Det var Jesus själv som sade att "Hjälparen, den helige Ande ... skall ... vittna om mig".² Vår dotter insåg att när hon stod som vittne om Jesus Kristus så bekräftade den Helige Anden det hon sade. Vi kan också stå som vittnen när "vi tala om Kristus ... fröjda oss i Kristus ...

predika om Kristus", och inser att han är källan till "förlåtelse för [våra] synder".³

Den rättfärdige kung Benjamin i Mormons bok samlade sitt folk kring templet så att han kunde tala om Kristus och predika om Kristus. Han undervisade folket om Herrens godhet, kraft, vishet, tålmod, och framför allt om hans försoning. När han stod som vittne vittnade Anden för dem om att Jesus Kristus är Frälsaren, liksom han hade gjort för JieLei. Kung Benjamin uppmanade sedan sitt folk att vara ståndaktiga i sin tro på Kristus. Folket utropade tillsammans:

"Vi tro alla de ord, som du talat till oss ... förmedelst den Allsmäktige Herrens Ande, som gjort en mäktig förändring i oss, eller i våra hjärtan, så att vi icke mera hava någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott ...

Vi äro villiga att ingå ett förbund med vår Gud att ... vara lydiga till hans bud i allt."⁴

Kung Benjamins folk ingick förbund om att lyda Guds bud, och det har också vi gjort.

När ni håller detta förbund står ni som vittnen bland era jämnåriga. Mina egna barn och deras makar påmindes nyligen om de gånger genom åren som de stått för rätt normer under gruppträck. En ville inte delta i en cheerleading-tävling på en söndag, en annan sade till sin arbetsgivare att han inte kunde arbeta på sabbatsdagen. En vägrade att se på en pornografisk film hemma hos en vän när han bara var elva, en annan vägrade läsa pornografiska tidningar tillsammans med sina klasskamrater. Båda blev utfrusna under en tid därefter. Ett annat barn vägrade använda dåligt, krasst och vulgärt språk på jobbet. En tackade nej till alkohol som hans vän tagit från sina föräldrars låsta skåp. En annan, som var den enda medlemmen i kyrkan i sin klass, skulle hålla ett föredrag på en engelskalektion, men det slutade med



att hon fick svara på frågor om Mormons bok. Våra gifta barn fortsätter att skaffa barn trots kritik från omvärlden.

De kunde ha känt sig ensamma under dessa stunder, men när de stod såsom vittnen kände de den Helige Andens kamratskap och stödjande närvaro. De beväpnades också med välsignelserna som kommer av att lyda Guds bud. Han har lovat oss: "Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand."⁵

Mina barn uppehölls verkligen av hans hand när de vittnade om Gud genom att ståndaktigt hålla hans bud. Jag har välsignats och stärkts av deras exempel.

När ni står såsom vittnen i ert hem styrker ni er familj. Alltför ofta tror vi att orden i Unga kvinnors tema "att stärka hem och familj"⁶ endast handlar om unga kvinnornas framtida ansvar som hustru och mor, men de handlar

också om deras ansvar som döttrar och systrar i sitt hem här och nu.

Min egen mor hjälpte till att stärka sitt hem och sin familj i sin ungdom. Hon var det äldsta barnet i en mindre aktiv familj, men hade trons gåva. Hon tog sig själv till Primär och veckoträffarna. Hon var värdig att vigas i templet långt innan hennes föräldrar kunde komma dit. Hon representerade rättfärdighet och blev ett ståndaktigt vittne vars föredöme stärkte hennes föräldrar och syskon. Ni unga kvinnor kan också stå som vittnen om Gud genom att skapa en anda av tro, kärlek, frid och vittnesbörd i ert hem *redan nu*, och på så sätt förbereda er för att göra samma sak när ni skapar ert framtida hem. Jag är resultatet av en rättfärdig ung kvinna som var "ståndaktig och orubblig, alltid överflödande av goda gärningar".⁷

Vi är också vittnen om Jesus Kristus när vi gläds över honom. När kung Benjamins folk lärde sig mer om Jesus sade de: "Det som vår konung

talat till oss ... har bragt oss till denna stora kunskap, varöver vi fröjdas oss med så stor glädje."⁸ När vi fröjdas i vår Frälsare kommer vi ihåg honom och de stora välsignelser han gett oss. Vi står som vittnen när vi uttrycker tacksamhet och utstrålar glädje. Som de unga kvinnorna sjöng som inledning till mötet: "Har du ej sett hur alla dina behov har beviljats genom det han givit dig?"⁹

Jag hörde nyligen talas om två trofasta unga kvinnor som, genom att de lydde buden och utstrålade evangeliets glädje, stod som vittnen om Gud. En seniormissionär berättade följande på MTC.

Hon sade att hon många år tidigare var hemma och strök kläder, såg på en TV-såpa och rökte en cigarrett när någon knackade på hennes dörr. När hon öppnade dörren stod två män i vit skjorta och slips där, och en av dem presenterade sig som hennes biskop. Han sade att han hade bett och kände sig inspirerad att be henne undervisa

i Unga kvinnor. Hon berättade för honom att hon döptes när hon var tio, men aldrig hade varit aktiv. Han lät sig inte avskräckas utan visade henne lektionsboken och förklarade var de träffades på onsdagskvällarna. Då sade hon eftertryckligt: "Jag kan inte undervisa sextonåriga flickor. Jag är inaktiv och dessutom röker jag." Han svarade: "Du kommer inte vara inaktiv längre, och du har till onsdag på dig att sluta röka." Sedan gick han.

Hon sade: "Jag minns hur jag skrek rakt ut av ilska, men jag kunde inte låta bli att läsa lektionsboken. Jag var så nyfiken att jag faktiskt läste den från pärm till pärm, och lärde mig lektionen utantill.

På onsdagen tänkte jag fortfarande inte gå. Men trots att jag var livrädd satte jag mig i bilen och körde till kyrkan. Jag hade aldrig varit rädd för något tidigare. Jag hade växt upp i slummen, hade suttit i ungdomsfängelse och hämtat min berusade far från häktet. Och plötsligt var jag på veckoträffen och de presenterade mig som den nya laurelläraren. Jag satt framför två laurelflickor och gav dem lektionen ord för ord, till och med då det stod 'fråga klassen'. Jag gick därifrån direkt efter lektionen och grät hela vägen hem.

Några dagar senare knackade det igen på dörren och jag tänkte: 'Bra, biskopen har kommit för att hämta lektionsboken.' Jag öppnade dörren och där stod dessa två underbara laurelflickor, den ena med blommor och den andra med kakor. De bad mig komma med dem till kyrkan på söndag, vilket jag gjorde. Jag tyckte om de här flickorna. De började undervisa mig om kyrkan, församlingen och klassen. De lärde mig sy, läsa skrifterna och le.

Tillsammans började vi undervisa de andra flickorna i klassen som inte brukade komma. Vi undervisade dem var de än befann sig – i bilar,



bowlinghallar och på verandor. Inom sex månader kom fjorton av dem till kyrkan, och inom ett år var alla sexton flickorna på klasslistan aktiva. Vi skrattade och grät tillsammans. Vi lärde oss be, studera evangeliet och tjäna andra."¹⁰

Dessa två trofasta unga kvinnor stod som vittnen för sanning och rättfärdighet, för godhet och evangeliets glädje.

När jag avskildes som generalpresident för Unga kvinnor fick jag löftet att min tro på Jesus Kristus skulle stärkas genom mitt tjänande. Jag har varit omgiven av trofasta kvinnor – mina rådgivare och generalkommittén, presidentskapen för de andra biorganisationerna och mina ädla föregångare, tidigare generalpresidenter för Unga kvinnor. De har stått såsom vittnen om Jesus Kristus genom sitt exemplariska liv och osjälviska tjänande.

Stärkt av dessa kvinnor, min familj och ståndaktiga och orubbliga kvinnor och ledare världen över, känner jag att jag "har en så stor sky av vittnen omkring [mig]". Det har hjälpt mig att "löpa uthålligt i det lopp som [jag] har framför [mig]" med "blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare".¹¹

Löftet om en stärkt tro på Jesus

Kristus i välsignelsen jag fick när jag avskildes har uppfyllts allt eftersom jag har fått möjlighet att stå såsom vittne om honom varje dag och överallt. Jag har talat om honom, predikat om honom och fröjdat mig i honom. När jag kände det som om mina ord var otillräckliga, bekräftades de av hans Ande. När jag har känt mig rädd eller otillräcklig har jag stärkts och uppehållits av hans allsmåktiga arm. Jag vet att han välsignar var och en av oss när vi står såsom vittnen. Han kommer "aldrig, nej aldrig, nej aldrig att överge" oss.¹²

Må vi gå framåt med en ståndaktig tro på Kristus och stå såsom vittnen om honom "under alla tider och i allting och överallt", är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mosiah 18:9.
2. Joh 14:26; 15:26.
3. 2 Nephi 25:26.
4. Mosiah 5:2, 5.
5. Jes 41:10.
6. "Unga kvinnors tema", *Unga kvinnor: Personlig tillväxt* (häfte, 2002), s 5.
7. Se Mosiah 5:15.
8. Mosiah 5:4.
9. Se "Praise to the Lord, the Almighty", *Hymns*, nr 72.
10. För en utförligare berättelse, se Joan Atkinson, "Inte jag – Jag röker och dricker", *Nordstjärnan*, feb 1989, s 19–20.
11. Hebr 12:1–2.
12. Se "How Firm a Foundation", *Hymns*, nr 85.

Under alla tider och i allting och överallt

ELAINE S DALTON

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

När ni står såsom vittnen, håller buden och går framåt med "ståndaktighet i Kristus", så är ni aldrig ensamma.



Det är en förmån att stå här inför er och vittna om Frälsaren och hans enastående liv. Han kom till jorden för att visa oss hur man lever efter planen som lades fram i himlen – en plan som om vi efterlever den gör oss lyckliga. Hans exempel visade oss vägen tillbaka hem till vår himmelske Fader. Ingen annan som någonsin levat har varit lika "ståndaktig och orubblig". (Se Mosiah 5:15.) Han lät sig aldrig ledas vilse. Han koncentrerade sig på att utföra Faderns vilja,

och följde alltid sin gudomliga mission. Man kan verkligen säga att han var trofast under alla tider och i allting och överallt. (Se Mosiah 18:9.)

Ni är en del av denna underbara plan som lades fram i förut tillvaron. Att ni är här på jorden i dag är något som förutsetts sedan planen antogs. Er placering i tid och rum är inte en slump. Er "mycket stora tro och ... [era] goda gärningar" (Alma 13:3) då lade grunden till det ni kan utföra nu, om ni är trofasta och lydiga. Ni är Guds dyrbara döttrar och ni har ett stort verk att utföra. För att ni ska kunna utföra er gudomliga mission och leva efter lycksalighetsplanen måste också ni vara ståndaktiga och orubbliga "under alla tider och i allting och överallt". (Mosiah 18:9)

För flera år sedan fick jag ett foto av tre skjul. Två av dem stod lutade mot det tredje och minsta skjulet. Bildtexten lød: "Du måste vara stark när du är den sista som tar ställning." Ni behöver också vara starka. När ni är trofasta och rättfärdiga lutar andra sig mot er för att få stöd och styrka.

Helaman beskrev hur detta är möjligt: "Och nu ... Kommen ihåg, att det

är på vår Återlösares klippa, hans, som är Kristus, Guds Son, som I måsten lägga eder grundval ... en säker grundval på vilken människorna, om de bygga därpå, icke kunna misslyckas." (Helaman 5:12)

Er tros grundval måste vara fast förankrad i Jesus Kristus. För att ni ska ha den sortens tro måste ni vända er till honom, lita på honom, och inse att även om inte ni förstår allt, så gör han det. Ni vet också att ni är döttrar till Gud, att han vet vad ni heter, att han hör era böner och att han hjälper er att utföra er jordiska mission.

En ung man som jag känner väl valdes som ordförande i elevrådet vid ett stort universitet. Universitetet skickade honom till ett ledarskapsseminarium där studentledare från hela Förenta staterna samlades i Chicago i Illinois för utbildning. De deltog i en utomhusaktivitet i början av utbildningen på collegeområdet så att de skulle lära känna varandra. Eleverna tillfrågades om aktuella frågor som dagens ungdomar ställs inför och ombads ta ställning. Som svar på frågan som ställdes skulle de springa till olika träd i området som markerats med "instämmer verkligen", "inställer delvis", "instämmer verkligen inte" och "instämmer delvis inte".

Mot slutet av aktiviteten frågade ledaren: "Ska man ha sex innan äktenskapet?" Utan att tveka sprang den unge mannen till trädet som markerats med "instämmer verkligen inte". Till sin förvåning var han den enda där! Alla de andra elevledarna skrattade och pekade på honom och sade: "Åh Jess, du är så rolig. Vi vet alla att du inte menar det egentligen." Jess sade att han visste exakt vad han behövde göra, så han sade högt: "Jag skämtar inte. Jag menar allvar!" Det blev alldeles tyst och sedan skingrades gruppen och Jess blev ensam kvar vid trädet. Han kände sig bortkommen och, ja, konstig. Men han

var inte konstig. Han hade rätt. Och han var inte ensam. Under veckan kom många av elevledarna fram till honom i enskildhet och sade att de önskar att de hade vetat för flera år sedan det han visste då. Jess sade senare: "Det var lätt, för jag visste att jag inte bara representerade universitetet, utan också min familj, kyrkan och Frälsaren."

Ett vittnesbörd om att Jesus Kristus är Frälsaren och Återlösaren gjorde att Jess utan tvekan visste vad han skulle göra. Ni kan få samma självförtroende när ni ber dagligen, söker efter svar i skrifterna och följer buden. När ni uppriktigt söker ett vittnesbörd kommer den kunskap ni får genom den Helige Anden att hjälpa er med era utmaningar, med frågor och med att leva efter normerna. Och det kommer att vara lätt för er att bestämma er för att vara ståndaktiga och orubbliga under alla tider och i allting och överallt.

Att vara ståndaktig och orubblig innebär att vara lydig. En av anledningarna till att ni är här på jorden är att se om ni ska använda er fria vilja till att "göra allt vad Herren ... befäller". (Abraham 3:25) När ni förnyar era förbund varje vecka genom att ta del av sakramentet förbinder ni er att alltid minnas Frälsaren och hålla hans bud.

Er kropps dyrbara gåva gör det möjligt för er att utöva er fria vilja och aktivt visa er tro och lydnad. Har ni tänkt på att nästan alla Satans attacker riktar sig mot er kropp? Pornografi, oanständighet, tatueringar, omoral, drogmissbruk och andra missbruk försöker alla ta över denna dyrbara gåva. Satan fick inte denna gåva. Lydnad mot buden och normerna gör det möjligt för var och en av er att vara ståndaktig och orubblig och att skydda de dyrbara gåvor ni fått – er fria vilja och er kropp.

Att vara ståndaktig och orubblig innebär också att man går framåt med



"ståndaktighet i Kristus". (2 Nephi 31:20) För flera år sedan hade jag tillfälle att springa Boston Marathon. Jag hade tränat hårt och tyckte att jag var förberedd, men efter drygt tre mil blev det backigt. Lokalbefolkningen kallar den brantaste och längsta backen för Heartbreak Hill. När jag kom fram till den var jag helt slut. Backen var lång och eftersom jag var nybörjare tillät jag mig själv att göra något som erfarna löpare aldrig gör – jag började tänka negativt. Det gjorde att jag sprang sakta, så jag försökte tänka positivt och se mållinjen framför mig. Men när jag gjorde det så insåg jag plötsligt att jag var i en stor stad och att tusentals människor skulle stå längs mållinjen, och jag hade inte kommit överens med

min man var han skulle stå någonstans. Jag kände mig vilsen och började gråta. Jag hade på mig en stor röd t-shirt med ordet *Utah* tryckt på framsidan med stora tjocka bokstäver. När åskådarna såg att jag grät ropade de: "Ge inte upp, Utah." "Gråt inte, Utah." "Du är nästan framme, Utah." Men jag visste att jag inte var det och jag kände mig vilsen. Jag visste också att även om jag slutade springa och gav upp så skulle jag fortfarande vara vilsen.

Har du någon gång känt det som om du sprang upp för Heartbreak Hill och att du var alldeles ensam, trots att folk stod längs vägen? Det var så jag kände det. Så jag gjorde vad var och en av er skulle ha gjort – jag började be där jag sprang längs vägen. Jag

sade till min himmelske Fader att jag var ensam, och att jag sprang uppför en backe. Jag talade om att jag kände mig modfälld, rädd och vilsen. Jag bad om hjälp och styrka till att vara ståndaktig och nå fram till målet. När jag fortsatte springa kom följande ord till mitt sinne:

*"Ej räds, jag är med dig, nu frimodig var.
Se, jag är din Gud, städs mitt bistånd du har.
Du renad skall utgå ur luttringens ugn.
Jag rensar mitt folk, var blott tacksam och lugn.
(Se "En grundval blev lagd", Psalmer, nr 38.)*

Detta ljuvliga svar på min bön gav mig styrka att fortsätta springa tills jag nådde mållinjen. Och trots min oro var min man där och allt var väl.

Den dagen upplevde jag mer än ett maraton. Jag lärde mig några viktiga saker: För det första: Ha aldrig på dig en stor röd tröja med ordet *Utah* på. För det andra lärde jag mig att oavsett hur väl förberedd man tror att man är, så finns det backar längs vägen. Jag lärde mig att det är ytterst viktigt att det finns folk som hejar på en längs vägen. Jag lärde mig återigen den dagen att vi aldrig är ensamma. Vår himmelske Fader kan nås med en enkel bön, och den Helige Anden är så nära att han hör våra viskningar.

Jag vittnar för er att när ni står såsom vittnen, håller buden och går framåt med "ståndaktighet i Kristus", så är ni aldrig ensamma. Ni kan lita på den möjliggörande kraften i Frälsarens försoning. Och jag vittnar om att när ni bygger på denna fasta grundval så hjälper det er att bli lika honom – ståndaktiga och orubbliga, under alla tider och i allting och överallt. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Videopresentation

Denna video, som visades under Unga kvinnors allmänna möte, innehåller råd av president Thomas S Monson och kommentarer av en grupp unga kvinnor och deras ledare om en erfarenhet varigenom de lärde sig att söka efter och ta emot vägledning av Herren.

Syster Clayton

Förra sommaren kom våra unga kvinnor med en brännande fråga. De ville veta kyrkans officiella hållning när det gäller baddräkter. I stället för att ge dem ett svar som vi själva var benägna att ge dem, beslöt vi att det vore klokare att som deras ledare hänvisa dem till källan. De kunde fråga. De kunde ta reda på svaret själva och uppleva en process och få förståelse om hur det känns och fungerar att söka och få svaren från himlen personligen, så att de kunde upprepa processen senare i livet.

Första unga kvinnan

När vi först började, tänkte jag bara: "Jaha, ännu en uppgift att ta hem och studera."

Andra unga kvinnan

Den här upplevelsen hjälpte mig komma närmare min himmelske Fader.

Första unga kvinnan

Det hjälper mig också när jag blir äldre och har egna döttrar.

Tredje unga kvinnan

Så snart jag började söka svaret på allvar, kom det jättesnabbt.

Syster Clayton

När vi såg på saken doktrinärt, fanns det ingen mer grundläggande källa än skrifterna.

Tredje unga kvinnan

Jag försökte faktiskt hitta svaret i skrifterna först, men det verkade inte finnas där.

Första unga kvinnan

Men när jag kom in djupare i ämnet kände jag att jag ville lära mig mer och ta reda på mer.

Tredje unga kvinnan

Jag hittade en massa skriftställen om anständighet, om att kvinnor bör vara anständiga och blygsamma, och först förstod jag inte. Och så bönen — jag liksom väntade mig konkreta svar genom bön men fick inga. Och sedan insåg jag, sedan jag fått svar, att bönen medförde Anden och att skrifterna hade svaret, men att [anständighet] mer var en fråga om inställning.

Andra unga kvinnan

Jag fick en del svar, men de var förstås inte så konkreta, för jag måste alltid göra min del och lära på egen hand.

Tredje unga kvinnan

Jag förväntade mig att bli tillsagd: "Det här kan du ha på dig, sådant här ska du inte ha på dig." Jag ville inte att det skulle vara så, för det var ju mitt eget val och jag hade inte de exakta reglerna. Men jag är faktiskt tacksam nu att jag fick just det svaret, för jag tror det är mycket mer tillämpligt på alla tjejer världen runt.



Första unga kvinnan

Jag kände att jag kom närmare min himmelske Fader och mitt hjärta bara växte, och särskilt med de här tjejerna, att få veta allt de gick igenom för att hitta sina svar gjorde att hjärtat svällde för deras skull. Jag känner så stor kärlek till dem.

Syster Clayton

När vi engagerade oss i den här processen tillsammans och närmade oss varandra och fick inspiration och kände Andens inverkan, förändrades vi. De förstod att vår himmelske Fader bryr sig om det de bryr sig om. De fick veta att han älskar dem. De fick veta att vad de än ber honom om, så lyssnar han och svarar.

Tredje unga kvinnan

I den här processen har jag liksom insett att bönesvar inte är

en engångsföreteelse, att det är något jag kan använda alltid. Och för att få bönesvar måste jag vara ihärdig i mina böner och i att läsa skrifterna och ständigt ha Anden med mig.

Första unga kvinnan

Jag kan be till honom när jag behöver det, och han är alltid där. Han är alltid med mig och han hjälper mig alltid, genom alla situationer.

Andra unga kvinnan

När jag är ledsen eller behöver hjälp, kan jag alltid be till honom.

Första unga kvinnan

Jag vet vem jag är och vad jag står för, och jag vet hurdan jag känner mig när jag bär rätt slags kläder. Och jag vet att när jag klär mig passande kan jag komma närmare min himmelske Fader och närmare Anden.

Tredje unga kvinnan

Det är en fantastisk insikt när jag ser tillbaks i min dagbok och upptäcker att jag nästan varje dag fått bönesvar och mina frågor besvarade av Herren.

President Thomas S Monson

Vi kan finna sanningen i skrifterna, profeternas lärdomar, våra föräldrars undervisning och den inspiration som kommer till oss när vi böjer knä och söker Guds hjälp.

Ibland finner ungdomar de bästa svaren på sina frågor när de står på knä och åkallar sin himmelske Fader.

Och jag vittnar om att om de vill minnas att Herren bryr sig om dem och besvarar deras böner, så kan de möta varje svårighet som de ställs inför. ■

Vittnesbördets ankare

MARY N COOK

andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Stärk er tro genom att följa mönstret: Be, studera och håll buden.



När jag bodde i Asien såg jag många dammar som täcktes av vackra blommande näckrosor. Deras stilla skönhet och ljuvliga doft förskönade en annars lerig och stillastående damm. Näckrosornas blad flöt på vattenytan och en lång kraftig stjälk förankrade dem i dammens botten. Stjälken fortsatte att växa för att ge stabilitet åt blomman, även då våldsamma regn höjde vattennivån.

Mina kära unga systrar, ni är som denna vackra blomma. Er friskhet, renhet och skönhet förskönar vårt liv och er familjs liv. Ni lever i en värld full av utmaningar som är förorenad med frestelser och prövningar, men ert vittnesbörd om Jesus Kristus kan

vara ert ankare. Tro på Herren Jesus Kristus stärker och hjälper ert vittnesbörd att växa, och gör det möjligt för er att sträcka er ovanför världens ondska och bibehålla er rättfärdighet.

Ett ankare är något "som ger stabilitet eller tillförsikt i en annars oviss situation".¹ Ert vittnesbörd är det ankare som ger er tillförsikt att stå "ståndaktiga och orubbliga"² i att hålla Herrens bud i en oviss värld.

I detta nu växer ert vittnesbörd, som stjälken på en näckros. Er tro hjälper det att växa och håller det starkt, även när ni ställs inför utmaningar och frestelser i en värld som förorenats av droger, omoral, pornografi och oanständighet.

"Tron är en gåva från Gud, men du måste vårda din tro för att hålla den stark ... Du kan vårda trons gåva genom att be till din himmelske Fader i Jesu Kristi namn ... Du kan stärka din tro genom att hålla buden ... Du kan också utveckla din tro genom att studera skrifterna och nutida profeters ord."³

Jag känner några unga kvinnor som hade frågor om passande klädsel. För att få svar på sina frågor följde de exakt det här mönstret: De bad till sin himmelske Fader, de studerade skrifterna och nutida profeters ord, och de levde efter anständighetens

normer. När de fick svar på sina frågor ökade deras tro och deras vittnesbörd stärktes. Jag vill att var och en av er följer detta mönster.

För det första, be till er himmelske Fader. Be honom om hjälp att finna svar på era frågor.

Vår profet, president Thomas S. Monson, sade under sin första presskonferens:

"Ibland kan ungdomar finna de bästa svaren på livets frågor när de står på knä och ber till vår himmelske Fader.

Om de kommer ihåg att Herren bryr sig om dem och besvarar deras böner så kan de möta varje utmaning som livet ger dem."⁴ Bönen stärker er tro och förankrar ert vittnesbörd.

Förutom att be kan ni också läsa vad skrifterna har att säga om tro. Alma, kapitel 32, vers 27 är en bra plats att börja lära sig hur man kan stärka sin tro: "Men se, om I viljen vakna upp och väcka eder själsförmåga, så att I kunnen undersöka mina ord och utöva en smula tro, ja, även om I icke kunnen göra mera än önska att tro, så låten denna önskan verka i eder till dess I tron så mycket, att I kunnen giva en del av mina ord rum i edra hjärtan."

Är ni villiga att göra det Alma föreslår för att stärka er tro? Kan ni utöva en liten smula tro? Har ni en önskan att tro?

När ni lär er av skrifterna vet jag att Herren välsignar er med sin Ande, och liksom för de unga kvinnor som vi hörde från ikväll så kommer ert förstånd att upplysas. Skrifterna stärker er tro och hjälper er förankra ert vittnesbörd.

Att studera nutida profeters ord stärker också er tro. "Ni kan alltid lita på de levande profeterna. Deras undervisning återger Herrens vilja"⁵ och hjälper er att förankra ert vittnesbörd.

President Spencer W Kimball, en av våra nutida profeter, rådde ungdomarna att staka ut sin väg så att de kunde vara "ståndaktiga och orubbliga" när han sade: "Våra ungdomar [bör] tidigt i livet utstaka sin väg, vägmärkena är av två slag: 'Detta *skall jag göra*' och 'detta *skall jag inte göra*' ... Ungdomar bör mycket tidigt staka ut sin väg ... När man tagit ut en sådan kurs och satt upp målet är det lättare att motstå de många frestelserna och att säga 'nej' till den första cigaretten, 'nej' till det första glaset ... 'nej' till de första olämpliga handlingar som slutligen leder till ett omoraliskt leverne."⁶

Vi har ett bra verktyg som hjälper oss att staka ut en sådan kurs. Det är *Vägledning för de unga*. I detta lilla häfte kan ni läsa våra nutida profeters ord. De "vägmärken" som president Kimball beskrev finns i denna bok: "Det jag *ska göra*" och "det jag *inte ska göra*".

Men det räcker inte med att bara läsa profeternas ord. Ni måste följa det sista steget i vårt mönster och "leva efter dessa normer och efter sanningarna i skrifterna".⁷ Detta är den svåraste delen, men om ni i förväg beslutar er för vad ni ska och inte ska göra och sedan följer den planen så kan ni göra det!

Tro är en handlingsprincip. Låt mig berätta om några unga kvinnor som studerade profeternas ord i *Vägledning för de unga* och sedan följde dem. De gjorde upp en plan. De beslutade sig för vad de skulle och inte skulle göra och följde sedan den planen.

En av riktlinjerna i *Vägledning för de unga* lyder: "Genom din klädsel och ditt utseende visar du Herren att du vet hur värdefull din kropp är. Du kan visa att du är en Jesu Kristi lärjunge."⁸

Efter att ha studerat dessa ord insåg en av de unga kvinnorna att en



del av hennes kläder kanske inte var riktigt lämpliga. Bön och studier i skrifterna påminde henne om att hon är en Jesu Kristi lärjunge och att hon, som hans representant, behövde förändra en del saker. Hon ville inte ha något i sin garderob som kunde fresta henne, så hon gick igenom den och sina lådor och slängde bort allt som inte var lämpligt. Hon sade: "Det vore smart att inte ens prova vissa kläder i affären som jag vet att jag inte borde ha på mig. Varför låta sig frestas?" Denna fasta beslutsamhet visade Herren att hon respekterade sin kropp och stakade ut sin väg i fråga om anständighet.

En annan ung kvinna i klassen insåg att hennes klädval påverkade vad hennes lillasyster hade på sig. I *Vägledning för de unga* står det: "Din klädsel och frisyr sänder budskap om dig till andra och påverkar hur du och andra uppträder."⁹ Hon bestämde sig för att göra vissa förändringar i sin

klädsel eftersom hon insåg att det var hennes ansvar att vara ett gott exempel för sin lillasyster. Hon utstakade sin väg på ett tydligare sätt och påverkade sin systers klädval.

Normerna under "Underhållning och media" lär oss att endast välja "sådan underhållning och media som är upplyftande. Bra underhållning hjälper dig att ha goda tankar och göra rättfärdiga val."¹⁰ Jag känner till en ung kvinna och hennes syster som när de lyssnade på en CD en gång insåg att orden inte var upplyftande utan hindrade dem från att ha goda tankar. De såg på varandra och visste genom Anden att de inte borde lyssna på den sortens musik. Den äldre systern hämtade en hammare och tillsammans tog de CD:n och slog den i bitar. De hade tidigare utstakat sin väg i fråga om god musik. De visste vad de borde och inte borde lyssna på och kunde följa sin plan genom att lyssna på Andens maningar. Denna



lilla handling stärkte dem och gav dem styrka att lyda under mer prövande situationer.

En annan ung kvinna beslutade sig för att staka ut sitt liv i fråga om att helga sabbatsdagen, oavsett omständigheterna. Ett år efter det att hon och hennes familj blivit medlemmar i kyrkan delades hennes församling. Hennes familj tilldelades den nya församlingen, och hon var den enda unga kvinnan där. Hennes föräldrar tyckte inte om förändringen och slutade gå i kyrkan, men hon ville följa riktlinjerna i *Vägledning för de unga*

under rubriken "Helga sabbatsdagen". Hon beslutade sig för att gå till kyrkan i den nya församlingen närhelst hon kunde, fastän det innebar att hon fick gå på sina möten ensam.

På söndagarna läste hon i skrifterna och arbetade på Personlig tillväxt. Hennes beslut att vara "ståndaktig och orubblig" i att helga sabbatsdagen uppmuntrade hennes mamma och yngre syster att börja gå till kyrkan igen. Hennes mor vittnade om hur hennes dotters ståndaktiga exempel i att leva efter evangeliet och hennes goda hjärta hjälpte dem att återvända till kyrkan.

"Du uttrycker din tro genom handling – genom ditt sätt att leva."¹¹ Dessa unga kvinnors uttryckte sin tro genom sitt liv. Och lägg märke till att deras tro och exemplariska liv resulterade i goda gärningar. Systrar var till välsignelse för systrar och en dotter hjälpte sin mor tillbaka till kyrkan.

En del av er kanske känner att ni inte kan nå upp över den förorenade dammen, att era omständigheter är för komplicerade, era prövningar för svåra och era frestelser för stora. Men kom ihåg Almas löfte: "Var och en som sätter sin lit till Gud skall få bistånd i sina prövningar, sina bekymmer och sina lidanden och bliva upphöjd på den yttersta dagen."¹² Kom ihåg att näckrosens stjälk växer under motgångar, och liksom stjälken lyfter näckrosen kommer er tro att stärka och lyfta er.

Mina kära unga systrar, ert vittnesbörd om Jesus Kristus är ert ankare. Stärk er tro genom att följa mönstret: Be, studera och håll buden. Staka ut er väg genom att i dag besluta er för vad ni ska och inte ska göra och följ sedan er plan.

Jag vittnar om att Herren älskar var och en av er och välsignar er då ni strävar efter att vara "ståndaktiga och orubbliga". Jesu Kristi evangelium är sant, och er kunskap och ert vittnesbörd om Jesus Kristus håller er väl förankrade och ger er kraft att stå fast när ni står upp för sanning och rättfärdighet. Detta vittnar jag om i ödmjukhet, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Apple Computer Inc. Dictionary, version 1.0.1, "anchor".
2. Mosiah 5:15.
3. *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* (2004), s 157.
4. "16th President Fields Questions from Media", *Church News*, 9 feb 2008, s 15.
5. *Stå fast i din tro*, s 120.
6. *Förlåtelsens under* (1976), s 205.
7. *Vägledning för de unga* (häfte, 2002), s 2.
8. *Vägledning för de unga*, s 14.
9. *Vägledning för de unga*, s 15.
10. *Vägledning för de unga*, s 17.
11. *Stå fast i din tro*, s 156.
12. Alma 36:3.

Vandra i ljuset

PRESIDENT HENRY B EYRING

förste rådgivare i första presidentskapet

Ni fattar beslut varje dag och nästan varje timme som gör att ni antingen vandrar i ljuset eller går mot mörkret.



Livet är en resa för oss alla. Vår himmelske Fader utformade det så eftersom han älskar oss. Var och en av oss har unika erfarenheter och karaktärsegenskaper, men vår resa började på samma plats innan vi föddes till denna värld.

Vi undervisades alla av Elohim, vår andes Fader. Vi älskade honom och ville vara som han och vara hos honom för evigt. Han berättade tydligt vad som krävdes för att vi skulle få denna glädje. Vi behövde få en fysisk kropp och genomgå de prövningar som den skulle föra med sig. Vi skulle utsättas för sjukdomar och ha inom vår kropp det som slutligen skulle leda till vår död. Och vår kropp skulle ha inom sig starka begär efter fysisk tillfredsställelse.

Vår himmelske Fader förklarade för

oss vad som skulle krävas för att kunna färdas därifrån och till att sedan få vara tillsammans med honom för evigt och leva det liv han lever. Vi skulle färdas genom livet utan minne av vår tid med honom i andevärlden. Och den enda vägen tillbaka till honom krävde att vi övervann den fysiska döden och syndens inverkan som skulle följa av att vi bröt mot buden. Han berättade för oss att vi inte kunde övervinna vare sig dödens eller syndens följder på egen hand, utan att vi behövde en Frälsare som skulle krossa dödens bojor och göra det möjligt för oss att bli rena från de synder som vi utan tvivel skulle begå.

Ni vet genom skrifterna som Gud har uppenbarat genom sina profeter att ett uppror skedde i andevärlden när planen för vår resa lades fram för oss. De som gjorde uppror ville inte acceptera Frälsaren eller vara beroende av honom. Inte heller ville de riskera att inte kunna återvända till vår himmelske Fader. Var och en av er var bland de modiga, de trofasta och de sanna i den striden. Ni tog emot Frälsaren och planen för den här resan tillbaka till glädjen i vår himmelske Faders närhet.

Ni utmärkte er dessutom bland dem som valde rätt under striden i andevärlden. Ni förtjänade rätten att komma till jorden och göra denna resa under en tid då Jesu Kristi evangelium finns på jorden. Och bland vår

himmelske Faders miljarder barn som lever på jorden i dag fick ni förmånen att finna Jesu Kristi evangelium och hans sanna kyrka. Och det faktum att ni lyssnar på konferensen i kväll betyder dessutom att ni har valt att färdas i ljuset under livets resa.

Varje barn till vår himmelske Fader som fötts här på jorden får en gratis gåva vid födseln – Kristi ljus. Ni har känt det. Det är känslan av vad som är rätt och fel och vad som är sant och falskt. Den har funnits hos er sedan er jordiska resa började. Det faktum att ni döptes och fick den Helige Anden är bevis på att ni valde att vandra i Kristi ljus.

När ni konfirmerades som medlemmar i kyrkan fick ni rätten att ha den Helige Andens sällskap. Den Helige Anden är en mäktig ljuskälla som hjälper er att känna igen sanningen, följa och älska Herren Jesus Kristus och finna vägen tillbaka till Gud efter detta liv.

Men den ande som ledde upproret i föruttillvaron motsätter sig fortfarande planen och vill att ni ska misslyckas. Han vill inte att ni någonsin ska hitta vägen hem igen. Er själs fiende känner er och vet hur goda ni är. Han vet att om han kan få er att vika av från att vandra i ljuset så kan han både fånga er och få er att sluta hjälpa andra längs vägen. Han vet hur goda ni är och vilken styrka ni har att undervisa och påverka hundratals av vår himmelske Faders barn i detta liv – och tusentals under generationerna som följer efter er. Om han kan få er att vandra bort från ljuset under er resa, så kan han skada många och åstadkomma olycka för många.

Det faktum att ni lyssnar nu är bevis på att Gud vet att ni betyder mycket och att ni har valt att vandra i det ljus han erbjuder. Det är inte alltid lätt att veta att det är sådana val vi gör. Ni fattar beslut varje dag och nästan varje timme som gör att ni antingen



vandrar i ljuset eller går mot mörkret. Vissa av de allra viktigaste valen handlar om vad ni fäster ert hjärta vid.

Det finns så många saker ni kan tycka är viktiga. Till exempel vill vi alla till viss del ha andras godkännande. Vi känner alla ett behov av vänner. Alla söker vi efter bevis på att vi betyder något. Vi fattar beslut som grundar sig på dessa önskningar. En del kan leda oss bort från det vägledande ljus som Gud erbjuder. Andra kan lysa upp stigen så att det blir lättare för oss att hitta hem.

När jag ser tillbaka på mitt liv inser jag att jag var omedveten om hur viktiga några av mina önskningar och val

var. Jag ville bli uttagen till olika lagsporter. Jag ville klara mig bra i skolan. Jag ville få goda och trogna vänner. Och när jag fattade beslut utifrån dessa önskningar så rörde jag mig antingen bort från eller mot ljuset, mer än jag själv förstod.

En del av det jag gjorde och några av mina vänner hjälpte mig verkligen att känna igen ljuset. Annat drog mig bort från ljuset, mer än jag insåg just då. På betydelsefulla sätt med långtgående följder förde de val jag gjorde för att tillfredsställa mina önskningar om vänskap och en känsla av erkännande mig antingen mot eller bort från ljuset som lyste upp min väg.

För länge sedan gav vår himmelske Fader genom sina profeter oss ett sätt att veta vilka beslut som är viktigast och varför – och hur vi kan fatta dem.

Den bästa sammanfattning jag känner till finns i Moronis ord där han citerar sin far Mormon. Jag önskar bara att jag hade förstått dem bättre när jag var i er ålder, och det är min bön att Herren öppnar ert hjärta för dem ikväll.

”Men se, det som är av Gud inbjuder och lockar till att göra gott oupphörligt, och allt som inbjuder och lockar till att göra gott och till att älska Gud och tjäna honom är ingivet av Gud.

Tagen eder därför i akt, mina älskade bröder, att I icke ansen det som är ont att vara av Gud, eller det som är gott och av Gud att vara av djävulen.

Ty se, mina bröder, det är eders givet att döma därom, på det I mån känna gott och ont, och sättet varpå man bör döma är så klart, att I med fullkomlig kunskap kunnen känna det, såsom skillnaden mellan dagens ljus och nattens mörker.”¹

Skrifterna berättar för oss vad ljusets källa och kraft är.

”Ty se, Kristi Ande gives åt varje människa, på det hon må kunna skilja mellan gott och ont. Därför visar jag eder hur man bör döma, ty allt som inbjuder till att göra gott och som övertalar till tro på Kristus kommer genom Kristi kraft och gåva. Därför kunnen I med fullkomlig visshet veta, att det är från Gud.

Men allt som övertalar människorna att göra ont och att icke tro på Kristus utan att förneka honom och icke tjäna Gud, det är – och det mån I med fullkomlig visshet veta – av djävulen, ty på så sätt verkar djävulen, ty han övertalar ingen människa att göra gott, nej, icke en enda; ej heller göra hans änglar, ej heller de som underkasta sig honom.”²

Jag förstår nu, bättre än jag gjorde



när jag var ung, hur jag kunde ha använt denna vägledning. Det fanns lagsporter som hade spelare och tränare som påverkade mig att göra gott. Det fanns andra som inte gjorde det. Det fanns vänner, en del som inte var medlemmar i Jesu Kristi kyrka, som genom sitt föredöme påverkade mig att göra gott och tänka på Frälsaren.

Det fanns klasskamrater och lärare vars erkännande och vänskap jag sökte, som på något sätt fick mig att vilja göra det som var rätt och stärka min kärlek till Frälsaren. Som tur var fann jag min väg. Men jag kunde ha klarat mig ännu bättre om jag hade förstått hur viktiga mina beslut var och hur man ska välja.

Mormon visste det. Om jag hade läst hans ord i Mormons bok noggrannare och andra som liknar dem skulle jag ha välsignats och skyddats ännu mer. Här är Mormons ord:

”Alldenstund I kännen ljuset enligt vilket I kunnen bedöma allt, vilket ljus är Kristi ljus, så sen till, att I icke dömen orätt, ty med samma dom, varmed I dömen, skolen även I varda dömda.

Därför beder jag eder ... att I flitigt rannsaken i Kristi ljus, så att I mån kunna skilja gott från ont. Om I viljen

fasthålla vid allt som är gott och icke förkasta det, skolen I visserligen vara Kristi barn.

Men nu ... huru är det möjligt att fasthålla vid allt som är gott?”³

Det är genom tro som du kan fasthålla vid allt som är gott. Jag ber av hela mitt hjärta att du ska öka din tro på att du är dotter till en kärleksfull Gud. Jag vittnar för dig att du var en av de ståndaktiga eftersom du har kommit dit du är nu under jordelivets resa. Du är en måltavla för rättfärdighetens fiende, men du beskyddas och övervakas också av din himmelske Fader och av Herren Jesus Kristus. De känner dig. De vet vilka krafter och personer som omger dig. De vet vad som väntar dig. Och därför vet de vilka beslut du måste fatta, vilka önskningar du måste bestämma dig för att uppfylla och vilka omständigheter omkringing dig som kommer att betyda mest för att få dig att fortsätta vandra i ljuset. Jag vittnar om att du, tack vare Kristi ande och den Helige Anden, tryggt kan gå vidare, oavsett vilka svårigheter som väntar dig. Eftersom du är så värdefull så kan en del av dina provningar bli svåra. Men du behöver aldrig bli modfälld eller rädd.

Vägen genom svårigheterna har alltid varit beredd för dig och du finner den om du utövar tro.

Du måste ha tro till att be. Du måste ha tro till att begrunda Guds ord. Du måste ha tro till att göra sådana saker och gå till sådana platser som inbjuder Kristi Ande och den Helige Anden.

Jag lovar dig att du inom de närmaste dagarna kommer att känna Kristi Andes och den Helige Andens ljus i ditt dagliga liv. När du vandrar i ljuset får du tillfälle att känna en del av den värme och glädje som slutligen kommer att bli din när du hälsas välkommen hem igen tillsammans med de hundratals och kanske tusentals andra som du fört med dig, som har vandrat i ljuset på grund av att du gjorde det.

Detta är Jesu Kristi sanna kyrka. Det finns en levande profet, Thomas S Monson. Och det finns både sanna tjänare och änglar som hjälper dig längs den upplysta stigen. Detta vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Moroni 7:13–15.
2. Moroni 7:16–17.
3. Moroni 7:18–20.

REGISTER ÖVER KONFERENSBERÄTTELSE

Här följer en förteckning över valda upplevelser från generalkonferenstal som kan användas i personliga studier, hemaftnar och annan undervisning. Sidnumren hänvisar till sidan där talet börjar.

Talare	Berättelse	Lärdomar eller principer
Äldste Ronald A Rasband	besöker trofasta medlemmar på Titicacasjön, s 11	exempel, tro
Äldste Joseph B Wirthlin	försvarade som sjuåring en äldre pojke med handikapp, s 17	vänlighet
Äldste William R Walker	bild av första presidentskapet hänger hemma hos farföräldrarna, s 37	presidentskap
Äldste Quentin L Cook	morfars far hjälper till att rädda handkärrekompanier, s 47	mod, hängivenhet
	Thomas S Monsons erfarenhet som ledare i kyrkan, s 47	tjänande i kyrkan
Biskop H David Burton	berättelser om kyrkans humanitära hjälp, s 51	humanitär hjälp, tjänande
Äldste John M Madsen	tolvårige Gordon B Hinckley närvarar vid sitt första prästadömsmöte i staven, s 55	Joseph Smith, vittnesbörd
President Dieter F Uchtdorf	flygplan kraschar mot ett berg, s 57	lydnad, omvändelse
President Thomas S Monson	pojke härmar Thomas S Monson, s 65	exempel
	ståndaktig missionär med cancer, s 65	exempel, tro
President Dieter F Uchtdorf	Thomas S Monson besöker sängliggande medlem i Tyskland, s 68	medkänsla, tjänande
	Harriet Uchtdorfs och hennes familjs omvändelse, s 68	omvändelse
Äldste Sheldon F Child	unge Sheldon F Child betalar tionde efter att ha sålt en kalv, s 79	tionde
	brödfukt faller ner från ett träd framför en familj som betalat tionde, s 79	tro, tionde
	mors vittnesbörd om tionde i Västafrika, s 79	tionde
President Thomas S Monson	pionjärförfäders vedermödor, s 87	hängivenhet, tro
Äldste David A Bednar	mor och sjuk son ber för att han ska botas, s 94	tro, bön
	föräldrar ber om att få omfamna döende dotter, s 94	tröst, bön
Äldste W Craig Zwick	ung man frågar om han måste sänka sina normer för att behålla sina vänner, s 97	rättfärdighet, normer
Äldste Robert R Steuer	en pojkes vittnesbörd i Recife i Brasilien, s 99	handlingsfrihet, vittnesbörd
Äldste Lance B Wickman	skadad soldat i Vietnam väddar om att få stanna kvar hos sina män, s 103	hängivenhet, dödlighet
Susan W Tanner	undersökare får vittnesbörd om Jesus Kristus, s 113	missionsarbete, vittnesbörd
	ungdomar efterlever evangeliennormer trots gruppträck, s 113	redbarhet, lydnad
	mindre aktiv kvinna ombeds att undervisa unga kvinnor, s 113	exempel, återaktivering
Elaine S Dalton	ung man står för kyskhed, s 116	mod, vittnesbörd
	springer Boston Maraton, s 116	bön
Mary N Cook	ung kvinna lär sig om passande klädsel, s 120	exempel, normer
	två systrar slog sönder en CD som inte hade upplyftande text, s 120	normer
	ung kvinnas exempel hjälper hennes familj att bli aktiv i kyrkan, s 120	exempel, sabbatsdagen

Lärdomar för vår tid

Melkisedekska prästdörets och Hjälpföreningens lektioner den fjärde söndagen ska ägnas åt "Lärdomar för vår tid". Ett eller flera tal från den senaste generalkonferensen kan användas i varje lektion. Stavs- och distriktspresidenter kan välja vilka tal som ska användas, eller så kan de ge detta ansvar till biskopar och grenspresidenter. Ledare bör betona värdet av att bröderna som har melkisedekska prästadömet och systrarna i Hjälpföreningen studerar samma tal under samma söndagar.

De som är med på fjärde söndagens lektioner uppmuntras att studera och ta med sig det senaste generalkonferensnumret till lektionen.

Förslag på hur man förbereder en lektion från ett eller flera tal

Be om att den Helige Anden ska vara med dig när du studerar talet/talen och håller lektionen. Du kan frestas

att förbereda lektionen med hjälp av annat material men det är konferenstalen som är det godkända studiematerialet. Din uppgift är att hjälpa andra att lära sig och leva efter evangeliet så som det undervisades under kyrkans senaste generalkonferens.

Gå igenom talet/talen, titta efter principer och lärdomar som uppfyller klassdeltagarnas behov. Titta också efter berättelser, skriftställehänvisningar och uttalanden från talet/talen som hjälper dig att undervisa om dessa sanningar.

Gör en översikt över hur du vill undervisa om principerna och lärdomarna. Din översikt bör ha med frågor som hjälper klassdeltagarna att:

- Titta efter principer och lärdomar i talet/talen.
- Tänka på vad principerna och lärdomarna innebär.
- Delge insikter, tankar, upplevelser och vittnesbörd.
- Tillämpa dessa principer och lärdomar i sitt liv. ■

Månader	Fjärde söndagens lektionsmaterial
Maj 2008 – oktober 2008	Tal i majnumret 2008 av <i>Liabona</i> *
November 2008 – april 2009	Tal i novembernumret 2008 av <i>Liabona</i> *

*Dessa tal finns (på många språk) på www.lds.org.

Resurshandledningar för aronska prästadömet och Unga kvinnor

Följande material kan användas som tillägg till, men inte som ersättning för, lektionerna i *Aronska prästadömet 3* och *Unga kvinnor 3*. Ungdomarna kan arbeta på några av aktiviteterna i *Plikt mot Gud* och *Personlig tillväxt* under lektionstid, eller så kan du uppmuntra kvorum- eller klassmedlemmarna att göra uppgifterna hemma.

Håll lektionerna i den ordning som de anges. Lektionsboken innehåller inte någon särskild lektion för julen. Om du vill hålla en särskild jullektion, överväg då att använda skrifterna, konferenstal, artiklar i kyrkans tidningar, bilder och psalmer som handlar om Frälsaren.

För att hitta den här handledningen på Internet på vissa språk, kan du gå till www.lds.org och klicka på **Languages** och välja ett språk. Klicka på *Liabona* och sedan på **majnumret 2008**. Den engelska versionen av resurshandledningarna hittar du på www.lds.org genom att klicka på **Gospel Library**. Det finns länkar till resurshandledningarna i den högra kolumnen.

Unga kvinnor 3

Lektion 26: Omvändelse

Russell M Nelson, "Sann omvändelse", *Liabona*, maj 2007, s 102. Du kan inleda lektionen med definitionerna av omvändelse i artikeln. Stycket "Omvändelsens frukter" i artikeln kan användas som tillägg till "Omvändelse ger oss frid och lycka i vårt liv" i lektionen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 4.

Lektion 27: Förlåt dig själv

Anthony D Perkins, "Den stora underbara kärlek", *Liabona*, nov 2006, s 76. Överväg att använda lämpliga delar av artikeln om onödiga skuld känslor och att förlåta sig själv som tillägg till lektionsdelen "Att förlåta sig själv är en viktig del av omvändelsen".

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Kunskap", nr 4.

Lektion 28: Helgelse och offer

Elaine S Dalton, "Det syns i ditt ansikte", *Liabona*, maj 2006, s 109.

Överväg att ersätta berättelsen om missionärsskolan med berättelsen om Mary Goble. När du har läst berättelsen kan du fråga hur Marys uppföringar när hon gick över slätterna gav henne välsignelser trots svårigheterna hon hade.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Goda gärningar", nr 3.

Lektion 29: Hjärtats förvandling

M Russell Ballard, "Ett äkta vittnesbörd", *Liabona*, nov 2004, s 40. Du kan använda äldste Ballards beskrivning av ett äkta vittnesbörd som avslutning på lektionen.

Uppmana de unga kvinnorna att titta på sitt liv och se vilka förändringar de behöver göra för att kunna ha ett äkta vittnesbörd.

David A Bednar, "Vi måste födas på nytt", *Liabona*, maj 2007, s 19. Överväg att använda äldste Bednars förklaring av hur gurka blir inlagd gurka i stället för diskussionen i inledningen av lektionen. Samtala om hur vi behöver uppleva en hjärtats förvandling om vi verkligen vill följa vår Frälsare.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 4.

Lektion 30: Studera skrifterna

Julie B Beck, "Min själ fröjdas sig över de heliga skrifterna", *Liabona*, maj 2004, s 107. Du kan använda syster Becks tal som tillägg till lektionen. Du kan använda ett citat från det här talet i stället för äldste Asays råd.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 1.

Lektion 31: Tjänande i kyrkan

Boyd K Packer, "De svaga och enkla i kyrkan", *Liabona*, nov 2007, s 6. Överväg att använda den första delen av president Packers tal som tillägg till lektionsdelen "Vi bör förbereda oss nu för att verka i kyrkan".

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Goda gärningar", nr 1.

Lektion 32: Tjänande i samhället

Steven E Snow, "Tjänande", *Liabona*, nov 2007, s 102. Det här talet kan användas som tillägg till delar av lektionen. Avsnittet om att tjäna i samhället kan användas som



Unga kvinnor i Bell Ville distrikt i Argentina.

tillägg till lektionsdelen "Det är viktigt att unga kvinnor lär sig att verka i samhället".

Personlig tillväxt, "Projekt: Goda gärningar", punkt 5.

Lektion 33: Varje person är gudomlig och evig

Susan W Tanner, "Vår himmelske Faders döttrar", *Liabona*, maj 2007, s 106. Delar av talet kan användas under lektionen. Du kan till exempel ersätta berättelsen under rubriken "Vi bör hjälpa andra att känna sig älskade och uppskattade" med berättelsen syster Tanner återger om den unga kvinnan i Chile.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Gudomlig natur", nr 1.

Lektion 34: Sky oärlighet

Richard C Edgley, "Tre handdukar och en tidning för 25 cent", *Liabona*, nov 2006, s 72. Överväg att ersätta typfallen i början av lektionen med en diskussion om välsignelserna vi får när vi är ärliga. Ersätt berättelsen om glassen med berättelsen om tidningen för 25 cent.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Redbarhet", nr 2.

Lektion 35: Beslut ifråga om träffar

Elaine S Dalton, "Det syns i ditt ansikte", *Liabona*, maj 2006, s 109. Du kan berätta om syster Daltons upplevelser i Västafrika, i Sydamerika och på Ensign Peak för att betona vikten av att fatta rättfärdiga beslut.

Personlig tillväxt, "Projekt: Valfrihet och ansvarighet", punkt 2.

Lektion 36: Äktenskapsnormer

Russell M Nelson, "Värda er om

äktenskapet", *Liabona*, maj 2006, s 36. Överväg att använda de tre förslagen i avsnittet "Stärka äktenskapet" som tillägg till lektionen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 2.

Lektion 37: Guds ord som rättesnöre

Jeffrey R Holland, "Den ende sanne Guden, och den som han har sänt, Jesus Kristus", *Liabona*, nov 2007, s 40. Överväg att ta med delar av artikeln under lektionens gång.

Vägledning för de unga, "Gå framåt med tro", s 40.

Lektion 38: Goda hälsoregler

Dieter F Uchtdorf, "Se änden från begynnelsen", *Liabona*, maj 2006, s 42. Du kan använda president Uchtdorfs berättelse om när han levererade tvätt som inledning på lektionen.

Personlig tillväxt, "Projekt: Kunskap", punkt 3.

Lektion 39: Inse vårt personliga värde

Joseph B Wirthlin, "Ett liv i överflöd", *Liabona*, maj 2006, s 99. Överväg att återge äldste Wirthlins berättelse om Snowman i lektionsdelen "Vi har alla möjlighet att uppnå storhet".

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 6.

Lektion 40: Älska oss själva och andra

Anthony D Perkins, "Den stora underbara kärlek", *Liabona*, nov 2006, s 76. Överväg att använda äldste Perkins tre snaror under skriftställdiskussionen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Gudomlig natur", nr 6.

Lektion 41: Vara pålitlig

Joseph B Wirthlin, "Vad livet lärt mig", *Liabona*, maj 2007, s 45. Du kan ersätta berättelsen om Linda med det äldste Wirthlin berättar att han upplevde i fotbollslaget.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Redbarhet", nr 4.

Lektion 42: Förberedelse för förändringar

Dieter F Uchtdorf, "Har vi inte orsak att glädjas?", *Liabona*, nov 2007, s 18. Överväg att använda president Uchtdorfs berättelse om sin familj under andra världskriget.

Personlig tillväxt, "Projekt: Kunskap", punkt 2.

Lektion 43: Umgås med andra

Michael J Teh, "Av det ringa", *Liabona*, nov 2007, s 35. Överväg att använda artikeln som tillägg till lektionsdelen "Var villig att sträcka ut din hand till andra" och betona behovet att använda våra gåvor för att göra gott.

Personlig tillväxt, "Projekt: Redbarhet", punkt 3.

Lektion 44: Undvik ett liv i kris

Keith K Hilbig, "Släck inte Anden som ger liv åt den inre människan", *Liabona*, nov 2007, s 37. Du kan använda de fyra frågorna i artikeln när ni har diskussionen under rubriken "Vi bör göra allting med visdom och ordning".

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Kunskap", nr 2.

Lektion 45: Välj yrke

James E Faust, "Budskap till mina son- och dottersöner", *Liabona*, maj 2007, s 54. Överväg att använda president Fausts råd om att välja yrke som tillägg i någon av diskussionerna i lektionen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Kunskap", nr 5.

Lektion 46: Handskas med pengar

Thomas S Monson, "Beständiga sanningar i en tid av förändring", *Liabona*, maj 2005, s 19. Du kan använda president Monsons tankar som tillägg till lektionsdelen som handlar om skulder.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 7.

Lektion 47: Budskap från de sista dagarnas profeter

Thomas S Monson, "Var ett föredöme", *Liabona*, maj 2005, s 112. Överväg att inleda lektionen med råd från president Monson.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Kunskap", nr 4.

Aronska prästadömet 3

Lektion 26: Kyskhetens välsignelser

Thomas S Monson, "Fasta i tron", *Liabona*, maj 2006, s 18. Överväg att använda de två första styckena av president Monsons artikel som tillägg till lektionsdelen "Satan angriper kyskheten". Ersätt citatet av president Lee med president Monsons exempel med omoralens och pornografins maka-feke.

Vår plikt mot Gud (Diakon, Lärare och Präst), "Familjeaktiviteter", nr 2.

Vägledning för de unga, "Sexuell renhet", s 26.

Lektion 27: Kroppen är ett tempel

Henry B Eyring, "Gud hjälper den trofaste prästadömsbäraren", *Liabona*, nov 2007, s 55. Du kan använda delar av artikeln som tillägg till lektionsdelen "Fysiska konsekvenser av olydnad".

Vägledning för de unga, "Fysisk hälsa", s 36.

Lektion 28: Motstå frestelser

Thomas S Monson, "Beständiga sanningar i en tid av förändring", *Liabona*, maj 2005, s 19. Överväg att inleda lektionen med president Monsons varning för farorna med själbelåtenhet och behovet av att vi strider mot farorna runt omkring oss.

Vår plikt mot Gud (Diakon, Lärare och Präst), "Familjeaktiviteter", nr 2.

Lektion 29: Helga sabbatsdagen

Robert C Oaks, "Vem kämpar Herren kamp?", *Liabona*, maj 2005, s 48. Du kan använda den här artikeln som tillägg till lektionsdelen "En dag för förnyelse".

Predika mitt evangelium, "Helga sabbatsdagen", s 74.

Lektion 30: Den som bär aronska prästadömet sätter kvinnan högt

James E Faust, "Budskap till mina son- och dottersöner", *Liabona*, maj 2007, s 54. Överväg att använda artikeln som tillägg till lektionsdelen "Den som bär aronska prästadömet hedrar de unga kvinnor han känner". Överväg också att använda "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" (*Liabona*, okt 2004, s 49) som tillägg till lektionsdelen "Kvinnan och mannen har gudagivna olikheter".

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Samhällstjänst och social utveckling", nr 7; (*Lärare*), "Samhällstjänst och social utveckling", nr 10 och "Andlig utveckling", nr 5; (*Präst*),

"Samhällstjänst och social utveckling", nr 1.

Predika mitt evangelium,

"Evigt äktenskap", s 85.

Lektion 31: Hur man väljer sin eviga livskamrat

Dallin H Oaks, "Skilsmässa", *Liabona*, maj 2007, s 70. Du kan använda den här artikeln som stöd till diskussionen i lektionsdelen "Hur man finner rätt person".

Vår plikt mot Gud (Präst),

"Samhällstjänst och social utveckling", nr 2, 4 och 5.

Lektion 32: Att förbereda sig för tempelbegåvningen

Robert D Hales, "Till aronska prästadömet: Förbered dig för beslutens decennium", *Liabona*, maj 2007, s 48. Du kan använda talet som tillägg till lektionsdelen "Krav för att få en tempelrekommendation".

Vår plikt mot Gud (Diakon och Lärare), "Kvorumaktiviteter", nr 6; (*Präst*), "Familjeaktiviteter", nr 10.

Vägledning för de unga, "Klädsel och utseende", s 14.

Lektion 33: Celestialt äktenskap — en förberedelse för evigheten

Jeffrey R Holland, "Med ånglars tunga", *Liabona*, maj 2007, s 16. Du kan använda den här artikeln som tillägg till lektionsdelen "Tempeläktenskapet kan bli celestialet".

Vår plikt mot Gud (Präst),

"Samhällstjänst och social utveckling", nr 2, 4 och 5.

Vägledning för de unga, "Träffar", s 24.

Lektion 34: Lydnad

Richard G Scott, "Försoningen kan säkra din frid och lycka", *Liabona*, nov 2006, s 40. Överväg att använda äldste Scotts berättelse om klippklättring som tillägg till lektionsdelen "Lydnad är ett tecken på sann kärlek till Herren".

Lektion 35: Tro på Herren Jesus Kristus

Quentin I Cook, "Lev i tro och inte i rädsla", *Liabona*, nov 2007, s 70. Du kan avsluta lektionen med äldste Harold B Lees fyra viktiga råd som äldste Cook återger.

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Andlig utveckling", nr 3; (*Lärare*), "Andlig utveckling", nr 4; (*Präst*), "Andlig utveckling", nr 10.

Lektion 36: Patriarkaliska välsignelser

Gordon B Hinckley, "Sök Guds rike", *Liabona*, maj 2006, s 81. Du kan inleda lektionen med president Hinckleys citat om sin patriarkaliska välsignelse.



Unga män och deras ledare i Sydney i Australien.

Vår plikt mot Gud (Präst), "Familjeaktiviteter", nr 3.

Lektion 37: Andens frukter och gåvor

James E Faust, "Ljuset i deras ögon", *Liabona*, nov 2005, s 20. Överväg att använda berättelsen om sjuksköterskan under lektionsdelen "Att tjäna andra genom Andens gåvor".

Lektion 38: Kristi rena kärlek

Joseph B Wirthlin, "Det största budet", *Liabona*, nov 2007, s 28. Överväg att ersätta aktiviteten med skriftstället och skrivtavlan med berättelsen om den fjortonåriga pojken och Joseph Smith.

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Familjeaktiviteter", nr 7; (*Lärare och Präst*), "Kvorumaktiviteter", nr 7.

Lektion 39: Att mätta sig med Kristi ord

M Russell Ballard, "Bibelns underverk", *Liabona*, maj 2007, s 80. Du kan använda äldste Ballards tankar om Bibeln som inledning på lektionen.

Vår plikt mot Gud (Diakon, Lärare och Präst),

"Familjeaktiviteter", nr 1.

Lektion 40: Missionsarbete

Gordon B Hinckley, "Vi vittnar för världen", *Liabona*, nov 2006, s 4. Du kan använda president Hinckleys förkunneelse att "vi vittnar för världen" som en del av inledningen.

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Andlig utveckling", nr 10 och 11; (*Lärare*), "Kvorumaktiviteter", nr 5; (*Präst*), "Kvorumaktiviteter", nr 3.

Lektion 41: Bli mer lik Frälsaren

David A Bednar, "Oslydiga händer och rent hjärta", *Liabona*, nov 2007, s 80. Överväg att ersätta aktiviteten med skrivtavlan med

äldste Bednars instruktioner om hur man övervinner synd och önskan att synda.

Lektion 42: Var ödmjuk och läraaktig

L Tom Perry, "Höj ribban", *Liabona*, nov 2007, s 46. Du kan använda äldste Perrys berättelse om sin son och höjdhoppningen som tillägg till lektionen.

Predika mitt evangelium, "Ödmjukhet", s 121.

Lektion 43: Det vi tänker och säger

John B Dickson, "Beslutsamhet att lyda Herren", *Liabona*, maj 2007, s 14. Överväg att återge äldste Dicksons förslag på sådant vi kan bestämma oss för som välsignar vårt liv innan du presenterar typfallen.

Vägledning för de unga, "Språk", s 22.

Lektion 44: Att tjäna andra

Boyd K Packer, "De svaga och enkla i kyrkan", *Liabona*, nov 2007, s 6. Du kan ta med berättelsen om president Packers son när du avslutar lektionen.

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Kvorumaktiviteter", nr 5; (*Lärare och Präst*), "Kvorumaktiviteter", nr 7.

Vägledning för de unga, "Tjänande", s 38.

Lektion 45: Stärk vittnesbördet genom att bära det

Dieter F Uchtdorf, "Det personliga vittnesbördets kraft", *Liabona*, nov 2006, s 37. Överväg att ersätta äldste Crofts berättelse med "Vad är ett vittnesbörd till för?" och samtala om vittnesbördets tydliga och enkla sanningar som president Uchtdorf tar upp.

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Andlig utveckling", nr 5; (*Lärare och Präst*), "Kvorumaktiviteter", nr 2.

Lektion 46: God hemundervisning

Thomas S Monson, "Att göra sin plikt det bästa är", *Liabona*, nov 2005, s 56. Överväg att använda avsnittet i artikeln som handlar om hemundervisning som inledning till lektionen.

Lektion 47: Ärlighet

Richard C Edgley, "Tre handdukar och en tidning för 25 cent", *Liabona*, nov 2006, s 72. Överväg att ersätta äldste Mickelsens berättelse med biskop Edgleys berättelse.

Vår plikt mot Gud (Präst), "Andlig utveckling", nr 1.

Vägledning för de unga, "Ärlighet", s 31.

Lektion 48: Förbered dig för tjänande genom god utbildning

Gordon B Hinckley, "Stå upp, ni Herrens män", *Liabona*, nov 2006, s 59. Du kan använda president Hinckleys råd angående utbildning som inledning till lektionen.

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Utbildning, personlig utveckling och yrkesval", nr 1, 2 och 12; (*Lärare*), "Utbildning, personlig utveckling och yrkesval", nr 2 och 3; (*Präst*), "Utbildning, personlig utveckling och yrkesval", nr 1 och 8.

Vägledning för de unga, "Utbildning", s 9.

Lektion 49: Vi har en underbar arvedel

H David Burton, "Om dessa gamla väggar kunde tala", *Liabona*, maj 2007, s 32. Överväg att återge några viktiga händelser i artikeln som har inträffat sedan pionjärernas dagar som tillägg till den sista lektionsdelen.

Vår plikt mot Gud (Diakon), "Familjeaktiviteter", nr 4; (*Lärare*), "Andlig utveckling", nr 6; (*Präst*), "Familjeaktiviteter", nr 9. ■

Biorganisationernas generalpresidentskap

SÖNDAGSSKOLAN



Daniel K Judd
förste rådgivare



A Roger Merrill
president



William D Oswald
andre rådgivare

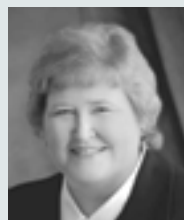
HJÄLPFÖRENINGEN



Silvia H Allred
förste rådgivare



Julie B Beck
president



Barbara Thompson
andre rådgivare

UNGA MÄN



Dean R Burgess
förste rådgivare



Charles W Dahlquist II
president



Michael A Neider
andre rådgivare

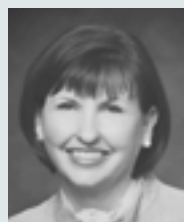
UNGA KVINNOR



Mary N Cook
förste rådgivare

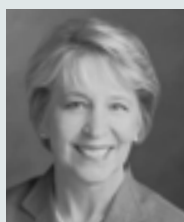


Elaine S Dalton
president



Ann M Dibb
andre rådgivare

PRIMÄRFÖRENINGEN



Margaret S Lifferth
förste rådgivare



Cheryl C Lant
president



Vicki F Matsumori
andre rådgivare

KONFERENSNYTT

Miljoner människor stöder ny ledare i kyrkan under högtidlig församling

Kyrkans medlemmar runtom i världen träffades i möteshus och hem för att via satellit, teve, radio eller Internet under en högtidlig församling inrösta den nye presidenten och första presidentskapet i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga den 5 april 2008.

President Thomas S Monson och hans rådgivare i första presidentskapet, president Henry B Eyring och president Dieter F Uchtdorf, tillkännagavs den 4 februari 2008, efter det att president Gordon B Hinckley avlidit den 27 januari. Men det var först under kyrkans 178:e årliga generalkonferens den 5 och 6 april 2008, som kyrkans medlemmar fick tillfälle att stödja sina nya ledare.

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum inröstades också under den högtidliga församlingen som hölls i

konferenscentret i Salt Lake City. Äldste D Todd Christofferson inröstades som den nyaste medlemmen i kvorumet. Medlemmarna stödde också kyrkans andra generalauktoriteter och ledarna för biorganisationerna.

Äldste L Whitney Clayton i de sjuttios första kvorum kallades att fylla tomrummet i de sjuttios presidentskap som äldste Christofferson lämnade efter sig.

Femton män inröstades som nya medlemmar i de sjuttios första och andra kvorum, tillsammans med ett nytt generalpresidentskap för Unga kvinnors organisation. (Se den biografiska informationen.) Två medlemmar i de sjuttios andra kvorum, äldsterna Craig C Christensen och William R Walker, inröstades i de sjuttios första kvorum. Dessutom kallades 38 nya områdessjuttio att verka i sina





respektive områden i kyrkan. (Se sidorna 4 till 7 för en komplett lista över dem som kallades och avlöstes under generalkonferensen.)

President Monson är den första president i kyrkan som inröstats under en högtidlig församling i konferenscentret. Enligt äldste Marlin K Jensen i de sjuttios kворum, kyrkans historiker och skrivare, inröstades profeten Joseph Smith och hans presidentskap under en högtidlig församling i templet i Kirtland den 27 mars 1836. Brigham Young och hans presidentskap inröstades den 27 december 1847 i Kanesville tabernakel vid Council Bluffs i Iowa. Sedan president John Taylor, som inröstades den 10 oktober

1880, har alla kyrkans presidenter före president Monson inröstats under en högtidlig församling i tabernaklet i Salt Lake City.

”Under kyrkans första tid kunde medlemmarna bara delta i en högtidlig församling genom att komma till tabernaklet”, säger äldste Jensen, ”men under senare år har medlemmar över hela världen kunnat delta via satellitutsändning, med stavspreidentskap som bevitnat de församlades röstning. Med början 1945 har kyrkans medlemmar som lyssnat på konferensen i sitt hem blivit ombedda att stödja den nya presidenten, var de än befinner sig.”

I Gamla testamentet befallde Herren israeliterna

att hålla högtidliga församlingar under påskhögtiden (se 2 Mos 23:14–17; 5 Mos 16:8, 16) och lövhyddohögtiden, som också kallas Sukkot. (Se 3 Mos 23:33–36; Neh 8:18.)

”För kyrkans medlemmar handlar inröstningen av kyrkans ämbetsmän inte bara om att ’rösta’”, säger äldste Jensen. ”När en medlem stödjer en ny president i kyrkan under en högtidlig församling visar han eller hon sin villighet att hela tiden tro på, be för och stödja honom.”

Äldste Jensen påpekar att en högtidlig församling inte är det enda tillfället när kyrkans medlemmar ombeds stödja sina ledare i kyrkan. Inröstningar sker också som en del av generalkonferenser,

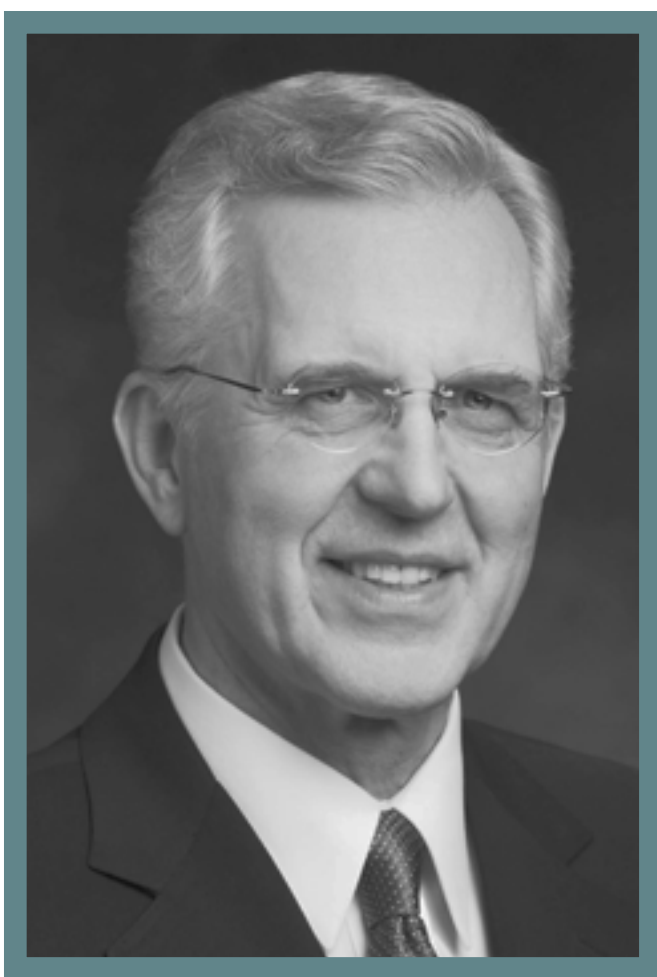
stavskonferenser och församlings- eller grenskonferenser.

”När medlemmarna regelbundet får stödja kyrkans ledarskap, får de tillfälle att förnya den förpliktelse de påtog sig under denna högtidliga församling”, säger äldste Jensen.

Över 100 000 personer närvarade vid generalkonferensens möten, och miljontals fler såg eller lyssnade via teve-, radio-, satellit- och internetutsändningar.

Mötena under generalkonferensen i april översattes och sändes på så många som 92 språk, fler än under någon tidigare generalkonferens. ■

Filer med text, ljud samt bild och ljud av konferensen finns på LDS.org.



Äldste D Todd Christofferson *i de tolv apostlarnas kvorum*

Man kan lära sig något av alla”, säger äldste David Todd Christofferson, nyligen kallad och inröstad medlem i de tolv apostlarnas kvorum. ”Jag har inte träffat någon, varken i eller utanför kyrkan, som jag inte kunde lära mig något av som gjorde mig till en bättre människa.”

Att lära sig av det bästa som andra har att erbjuda är något som äldste Christofferson har gjort i hela sitt liv, och det började med hans föräldrar.

Äldste Christofferson är son till Paul Vickery Christofferson och Jeanne Swenson Christofferson och föddes den 24 januari 1945. Han växte upp i Pleasant Grove och Lindon i Utah. Han säger att han och hans fyra yngre bröder hade en barndom som var ”idyllisk” och ”sund”.

”Vi hade ett mycket tryggt och lyckligt liv hemma”, minns han. ”Far och mor visade oss hur man lever efter evangeliets mönster.”

När äldste Christofferson hade börjat high school flyttade han med sin familj till Somerset i New Jersey. Där möttes han av nya platser, nya människor och nya möjligheter.

”Jag har fått vänner och bekanta överallt som haft många olika slags religiösa trosuppfattningar”, säger han. ”Umgänget med dem har varit mycket positivt.”

Efter high school studerade äldste Christofferson vid Brigham Young-universitetet i ett år innan han åkte ut som heltidsmissionär till Argentina. Där, säger han, lärde han sig mycket av ”två utmärkta missionspresidenter”, president Ronald V Stone under den första delen av missionen, och sedan president Richard G Scott (nu äldste Scott, en av hans medbröder i de tolv apostlarnas kvorum) under resten av missionen.

Om äldste Scott minns äldste Christofferson följande: ”Vi lärde oss att vara krävande mot oss själva, som han var mot sig själv. Han fokuserade alltid på höga ideal — att växa mer och göra mer och åstadkomma mer. Tack vare detta började vi se en högre vision

för oss själva, arbetet och vad vi kunde åstadkomma.”

När äldste Christofferson kom tillbaka från Argentina skrev han åter in sig vid BYU där han studerade engelska och engagerade sig i elevstyrelsen och skolidrotten. Han träffade också och gifte sig med sin hustru Katherine (Kathy) Thelma Jacob. De gifte sig i slutet av sitt andra studieår, den 28 maj 1968, i Salt Lake-templet. I dag har de fem barn och åtta barnbarn.

Äldste Christofferson utexaminerades från BYU med en kandidatexamen 1969 och studerade sedan juridik vid Duke University. När han utexaminerats därifrån 1972 anställdes han som notarie för domare John J Sirica, som arbetade med Watergateaffären.

”Det var ett spännande första jobb direkt efter skolan”, säger äldste Christofferson. ”Jag såg några av de bästa och några av de värsta inom juridikyrket i sitt arbete. Men den erfarenheten visade mig vad ett bra juridikarbete kan åstadkomma, och det gav mig självförtroende och ambition.”

Under sin juridiska yrkesbana arbetade äldste





Christofferson först vid en advokatbyrå och sedan som konsult åt banker och andra bolag, för det mesta i östra Förenta staterna. Det äldste Christofferson uppskattade mest under de åren, säger han, "var att jag fick träffa goda människor av olika bakgrund och religion". Jag upptäckte att många människor verkligen vill hjälpa andra och hängivet försöker göra just det."

År 1993 kallades äldste Christofferson att verka som medlem i de sjuttios första kvorum, en tid han beskriver som "mycket formande". Hans ämbete tog honom en kort period till områdena Nordamerika Sydväst och Mexico Syd.

Äldste Christofferson har ett kärt minne av intervjuerna han höll under omorganiseringen av en viss stav i Mexico. "En av personerna vi intervjuade var en mycket ödmjuk man, liten till växten. Vi hade en fin intervju, och jag gav honom en *abrazo* [kram]. När mannen hade gått ut sade han till stavs-presidenten: '*La autoridad me abrazó.*' ['Generalauktoriteten kramade mig.'] Han sade det om och om igen. Den upplevelsen lärde mig att uppskatta det lilla som andra gör. Det

lärde mig också att man alltid kan göra något för att få andra att känna sig värdefulla som en son eller dotter till Gud.

Man kan verkligen lära sig något av varje kontakt och varje möte med andra människor", tillägger han. "Förhoppningsvis gör vi samma sak för andra."

År 1998 kallades äldste Christofferson som medlem i de sjuttios presidentskap, där han verkade tills han kallades till de tolv apostlarnas kvorum. Han säger att när han fick kallelsen av president Thomas S Monson, "kändes det först omöjligt".

"Ansvaret känns överväldigande när jag tänker på det. Men jag har haft underbara lärare i mitt arbete i de sjuttios kvorum och med medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum under de senaste femton åren. Och jag känner också en förvissning om att Herren alltid har understött mig. Under varje kris, under varje övergångstid, i varje behov jag någonsin haft, har han varit tillgänglig genom bön. Jag har litat på honom och jag har inte blivit besviken. Hans löften gäller sannerligen fortfarande. Jag vet att han ger mig den hjälp jag behöver här också." ■

Äldste L Whitney Clayton

i de sjuttios presidentskap



Förutom att äldste Lyndon Whitney Clayton har växt upp i ett kärleksfullt hem, är det två viktiga händelser i livet som haft stor inverkan på mig, säger han. Den ena var när han verkade som missionär i Peru. Den andra var när han gifte sig med sin hustru Kathy Ann Kipp den 3 augusti 1973 i Salt Lake-templet. De har sju barn.

"Våra barn skojar om att tiden hemma med mamma och pappa ofta blir till spontana familjebbrasafnär", säger äldste Clayton. "Och det är en ganska bra beskrivning." Familjen Clayton tycker om att sitta och diskutera en mängd olika ämnen. De tycker också om att sjunga tillsammans.

Äldste Clayton föddes i Salt Lake City i Utah den 24 februari 1950 och är son till L Whitney Clayton Jr och Elizabeth Touchstone Clayton. Han växte upp i Whittier i Kalifornien, fick en

kandidatexamen i ekonomi från University of Utah och en examen i juridik från University of the Pacific i Kalifornien.

År 1970 kallades han att verka i Perumissionen Anderna. Det var där som han lärde sig älska att studera skrifterna. "En av de största glädjeämnena i mitt liv är en stilla stund varje dag då jag kan studera skrifterna", säger han. "Jag finner stor tröst och frid och vägledning i detta."

Äldste Clayton har verkat som grens-president, biskop, rådgivare till missions-president och områdessjuttio. Att verka som biskop i en spanskalande församling i Santa Ana i Kalifornien "var en underbar välsignelse", säger han. "Det stärkte min förmåga att se att de som håller buden är lyckliga."

Han har märkt samma sak under sina resor som medlem i de sjuttios första kvorum. "Oavsett var människorna bor i världen blir de välsignade av Herren om de håller buden", säger han. "De som sätter sin lit till honom märker att han berikar deras liv på alla sätt." ■

Äldste Marcos A Aidukaitis

i de sjuttios kvorum



När äldste Marcos Antony Aidukaitis äldste son var åtta år ritade han en bild av familjen till ett skolprojekt. Vid den tiden arbetade äldste Aidukaitis många timmar om dagen som verkställande chef för ett företag i São Paulo i Brasilien. "Jag arbetade mycket och reste till många platser i världen", minns han.

Äldste Aidukaitis saknades mycket märkbart från sonens illustration. "Var är din pappa?" frågade läraren pojken. "Å, han arbetar", svarade han.

För äldste Aidukaitis var detta en riktig tankeställare. "Jag bytte jobb och repare-
rade det som behövde repareras", säger han om sin nya föresats att sätta familjen först.

Äldste Aidukaitis är son till Antony Aidukaitis och Maria Dittrich Aidukaitis och föddes den 30 augusti 1959 i Porto Alegre i Brasilien. Hans far döptes 1940 och var den första medlemmen i kyrkan i sin familj, liksom äldste

Aidukaitis hustru Luisa Englert Aidukaitis. Äldste och syster Aidukaitis gifte sig den 13 januari 1986, mindre än en månad efter att han hade döpt henne. De beseglades i templet i Provo i Utah följande år. De har fem barn.

Äldste Aidukaitis verkade i Brasilienmissionen São Paulo Syd mellan 1979 och 1981 och säger att missionen förändrade hans liv. Den stärkte hans kärlek till Frälsaren, förberedde honom för att tjäna sin familj och sin himmelske Fader, och, säger han, "gav mig modet att undervisa och döpa min hustru".

Efter sin mission fick han en kandidatexamen i maskinteknik och en magisterexamen i företagsadministration vid Brigham Young-universitetet där han spelade i fotbollslaget. Efter studierna började han arbeta som chef för internationella företag, först i Förenta staterna och sedan i Brasilien. Så småningom startade han ett eget företag.

Före sin kallelse till de sjuttios första kvorum verkade president Aidukaitis som president för Brasilienmissionen Brasilia, områdessjuttio, stavs-president, välfärdsansvarig inom en region och som högrådsmedlem. ■

Äldste Gérald Caussé

i de sjuttios kvorum



Äldste Gérald Caussé älskar människor. "Som stavs-president i Paris träffade jag många människor från alla delar av världen", säger han. "Medan jag tjänade dem upptäckte jag att vi alla är av ett hjärta och ett vittnesbörd när det gäller evangeliet."

Äldste Caussé verkade som områdessjuttio i området Europa Väst när han kallades till de sjuttios första kvorum, och dessförinnan verkade han i ett biskopsråd, som högprästgruppleddare och som rådgivare i ett stavs-presidentskap.

Äldste Caussé föddes i Bordeaux i Frankrike den 20 maj 1963 och är son till Jean Caussé och Marie-Blanche Bonnet Caussé. Han flyttade till Paris när han var 19. Där gjorde han militärtjänst ett år inom NATO. Han började umgås med Valérie Babin när de tillhörde samma församling i Paris. Båda kom från trofasta familjer i kyrkan och

hade känt varandra sedan de var små. De beseglades den 5 augusti 1986 i templet i Bern och har nu fem barn.

Äldste Caussé som länge arbetat inom matindustrin fick en magisterexamen 1987 från ESSEC, en handelsskola i Paris. När han fick sin kallelse var han verkställande chef och arbetade i styrelsen för ett företag som handhar matdistributionen till catering- och varuhuskedjor.

Äldste Caussé utvecklade sin kärlek till musik när han tog pianolektioner som sjuåring. I dag fylls familjen Caussés hem av sång och musik. Varje familjemedlem spelar piano, fiol eller cello.

"När Jesus valde sina apostlar var flera av dem fiskare, och de lämnade genast sina nät och följde honom", säger äldste Caussé. "Jag ser att kyrkan fungerar likadant i dag. Jag känner att min kallelse kommer från Herren genom hans profet, president Thomas S Monson. Också jag ska följa Frälsaren." ■

Äldste Lawrence E Corbridge

i de sjuttios kvorum



Äldste Lawrence Edward Corbridge erkänner sitt beroende av Herren.

”Kristus är vårt enda hopp och vårt hopp om allt, och det enda sättet varpå vi kan göra allt som han har bitt oss göra”, säger han. ”Vi kan lita fullkomligt på att han hjälper oss att lyckas.”

Äldste Corbridge har fått sitt vittnesbörd genom årtal av tjänande i kyrkan, bland annat som biskop, högrådsmedlem, stavs-president och president för Chilemissionen Santiago Nord mellan 2002 och 2005.

Äldste Corbridge föddes den 6 april 1949 och är son till Ivan Corbridge och Agnes Howe Corbridge. Han växte upp i Provo i Utah. Mellan 1968 och 1970 verkade han som heltidsmissionär i Argentinamissionen Nord.

Han fick en kandidatexamen i företagsledning och en doktorsexamen i juridik vid Brigham Young-universitetet.

Efter studierna påbörjade han sin yrkeskarriär inom juridiken och vid tiden för sin kallelse till de sjuttios första kvorum var han aktieägare och senioradvokat vid en advokatbyrå i Salt Lake City.

Han gifte sig med Jacquelyn Shamo i templet i Provo i Utah den 21 december 1974. Som ung man tillbringade äldste Corbridge somrarna med att arbeta på boskapsfarmar i Idaho och Utah. Han lärde sig då att älska naturen, en kärlek han delar med sin hustru och deras fem söner. De tycker till exempel om att klättra i berg, paddla kanot och att åka skidor och snowboard.

”Kunskap, karaktär och relationer, särskilt till min familj, är några av de saker i livet som verkligen betyder något”, säger han. En annan är ”att alltid minnas Kristus”.

Äldste Corbridge fortsätter: ”Vi ingår varje vecka förbund att göra just det när vi tar del av sakramentet. Ibland lyckas vi inte med det. Men Herren säger att vi ska se till honom i alla våra tankar. Vare sig vi arbetar för att försörja en familj, är mamma och hemmafru, eller ligger i en sjukhussäng med sex månader kvar att leva så är det ändå vår främsta utmaning — att minnas honom och göra det han skulle göra.” ■

Äldste Eduardo Gavarret

i de sjuttios kvorum



I begreppet över sin kallelse till de sjuttios första kvorum säger äldste Eduardo Gavarret: ”Ibland kommer händelser som inte verkar viktiga samman som ett pussel för att förbereda en.”

Äldste Gavarret föddes den 11 maj 1956 i Minas i Uruguay och är son till Juan Gavarret och Elsa Inzaurrealde Gavarret. Han verkade som missionär i Paraguay och Uruguay mellan 1975 och 1977. Efter hemkomsten gifte han sig med Norma Beatriz Gorgoroso den 20 oktober 1978. De beseglades senare i templet i São Paulo i Brasilien.

Äldste Gavarret fick en examen i företagsadministration vid Escuela Superior de Administracion Empresas 1986. År 2000 fick han en magisterexamen i marknadsföring vid INPG (Instituto Nacional de Pos-graduacao) i Brasilien.

”När jag ser tillbaka kan jag

se Herrens hand i mitt liv medan jag har flyttat från en plats till en annan och från en kallelse till en annan för att kunna tjäna honom bättre”, säger äldste Gavarret.

När han verkade som biskop i Paraguay tog han anställning vid ett farmaceutiskt företag som förflyttade honom till Bolivia för att starta en ny filial. Där kallades han som president för en ny stav, och sedan som regionrepresentant. När företaget förflyttade familjen till Peru för att öppna en ny filial där, kallades han som områdessjuttio. Företaget förflyttade dem igen, denna gång till Brasilien där han verkade som områdessjuttio. Senare verkade han som missionspresident.

”Kallelser handlar inte om att ha en viss ställning”, säger äldste Gavarret. ”Kallelser hjälper oss att komma närmare Kristus. De är vägen till målet, inte själva målet. I dem måste vi söka inspiration, lära oss be och inrikta oss på andra i stället för på oss själva.”

Vid tiden för sin kallelse var han verkställande chef för ett farmaceutiskt företag i Lima i Peru. Han och hans hustru har tre barn.

”När vi gör Kristus till det centrala i vårt liv så faller allting annat på plats”, säger äldste Gavarret. ”Han har allt under kontroll.” ■

Äldste Carlos A Godoy

i de sjuttios kvorum



Ens familj kan bli ens närmaste vänner”, säger äldste Carlos Augusto Godoy, nyligen kallad till de sjuttios första kvorum. ”Man kan flytta ifrån sina andra vänner, men familjen finns alltid kvar.”

Äldste Godoy pratar av erfarenhet. På grund av utbildningsmöjligheter, yrkestillfällen och uppdrag i kyrkan har äldste Godoy och hans hustru Mônica Soares Brandão samt deras fyra barn bott på många platser, bland annat i Porto Alegre, Brasilien; i São Paulo, Brasilien; i Provo, Utah och i Belem, Brasilien.

Också innan hans uppdrag tog honom till andra sidan landet och utomlands tyckte äldste Godoy om att ha nära familjerelationer. Det var när han följde med sin yngre syster till en aktivitet i kyrkan som han först kom i kontakt med Jesu Kristi evangelium. Detta ledde till att han träffade missionärerna och döptes en månad senare.

Äldste Godoy föddes den 4 februari 1961 i Porto Alegre i Brasilien och är son till Moacir Godoy och Ivone Poersch Godoy. Han blev medlem i kyrkan 1977 och verkade senare som heltidsmissionär i São Paulo. Han och Mônica, som han träffade under en sommarkonferens för ungdomar en kort tid efter det att han blivit medlem i kyrkan, gifte sig 1984 i templet i São Paulo.

Äldste Godoy fick en kandidatexamen i ekonomi och politisk vetenskap vid Pontificia Universidade Católica och en magisterexamen i organisatoriskt beteende vid Brigham Young-universitetet. Han hade olika befattningar inom affärsvärlden innan han startade ett eget företag.

Äldste Godoy har verkat som biskop, högrådsmedlem, missionspresident och områdessjuttio. Han säger att han genom dessa möjligheter att tjäna har lärt sig mer om hur man utvecklas och ser fram emot att lära sig mer i sitt nya ämbete.

”Jag känner mig otillräcklig”, säger han, ”men jag vet att Frälsaren leder sitt verk och att han kan hjälpa oss alla att bli mer lika honom.” ■

Äldste James J Hamula

i de sjuttios kvorum



Om det finns något som kvalificerar mig för denna kallelse så är det vittnesbördet jag fick som artonåring medan jag förberedde mig för min mission”, säger äldste James Joseph Hamula. ”Jag upplevde något underbart som gav mig ett starkt vittnesbörd om Herrens och hans kyrkas gudomlighet.”

Äldste Hamula, som föddes den 20 november 1957 i Long Beach i Kalifornien och är son till Joseph och Joyce Hamula, minns då han läste berättelsen om den första synen. Han läste om hur den unge Joseph Smith ville veta vad som var rätt, och kände att han också behövde gå till Herren i bön. ”Jag knäböjde vid sängen och bad uppriktigt. Jag fick ett svar som var tydligare och mer omisskännligt än något annat jag upplevt i livet. Jag ställde mig upp igen med vetskap om att kyrkan var sann.”

När äldste Hamula hade

verkat i Tysklandmissionen München studerade han vid Brigham Young-universitetet och fick en examen i statskunskap och filosofi. Senare fick han en magisterexamen i politisk filosofi och en doktorsexamen i juridik, också denna gång vid BYU. Vid tiden för sin kallelse till de sjuttios första kvorum arbetade han som advokat i Mesa i Arizona.

Det var i Arizona som äldste Hamula träffade sin hustru Joyce Anderson. De gifte sig i templet i Mesa i Arizona den 27 april 1984 och har nu sex barn. Deras två yngsta söner, som är tvillingar, föddes medan äldste Hamula verkade som president för Washington D C-missionen Syd.

Äldste Hamula har också verkat som biskop, stavsresident och områdessjuttio. ”Alla mina erfarenheter i kyrkan har ytterligare förfinat den enastående upplevelsen jag hade som artonåring när jag förberedde mig för min mission”, säger han. ”Den lade grunden till allt annat.” ■

Äldste Allan F Packer

i de sjuttios kvorum



Äldste Allan Forrest Packer minns hur han vid 10 eller 12 års ålder inte alltid kände att han fick svar på sina böner. En dag när unge Allan arbetade med sin far Boyd K Packer, nu president för de tolv apostlarnas kvorum, berättade han för honom om detta.

Hans far undervisade honom med hjälp av en analogi som handlade om att piloter inte använder sina fallskärmar varje gång de flyger, men de har dem alltid på sig. President Packer uppmanade sin son att fortsätta be, ha tålamod och tro på att han skulle få svar när han behövde det.

”Den lärdomen hjälpte mig igenom åren då jag utvecklade mitt vittnesbörd”, säger äldste Packer, nyligen kallad till de sjuttios första kvorum.

Äldste Packer föddes i Brigham City i Utah den 7 juli 1948 och är son till Boyd Kenneth Packer och Donna Smith Packer. Han och hans

hustru Terri Bennett Packer är båda födda i Utah, men de träffades i Boston i Massachusetts där de båda gick på high school. Efter äldste Packers mission till Andernamissionen och Colombia-Venezuelamissionen gifte han sig med Terri i Salt Lake-templet den 1 juni 1970. De är föräldrar till 8 barn och har 17 barnbarn.

Äldste Packer fick en kandidatexamen i elektronisk ingenjörsteknologi vid Brigham Young-universitetet. Han har arbetat inom affärsvärlden och som vicepresident för ett flertal företag.

Äldste Packer har också verkat i många olika kallelser i kyrkan, bland annat som biskop, scoutledare, rådgivare i ett stavspresidentskap, president för Spanienmissionen Malaga och som medlem i generalkommittén för Unga mäns organisation.

”Jag vet att verket är sant”, säger äldste Packer. ”Frälsaren är vår Återlösare. Han öppnade dörren och gjorde det möjligt för oss att återvända till vår Fader. Jag känner mig hedrad över att få hjälpa honom utföra sitt arbete.” ■

Äldste Kevin W Pearson

i de sjuttios kvorum



Äldste Kevin Wayne Pearson menar att om vi verkligen förstår principen om tro så kan Herren utföra underverk i vårt liv.

”Jag växte upp med uppfattningen att om jag var tillräckligt smart eller tillräckligt stark eller tillräckligt snabb eller flitig, så skulle jag på något sätt kunna kontrollera alla situationer”, säger han. ”Men verkligheten är den att vi inte kan kontrollera alla situationer i livet. Vi måste helt enkelt lita på Herren och lära oss ha tro på honom och på att allt ska samverka för vårt bästa. När vi gör det så dugliggör Herren oss.”

Som missionspresident undervisade äldste Pearson ofta sina missionärer om fem problem som kan övervinna eller försvaga tron om den inte hela tiden stärks. Han säger: ”Man måste göra sig av med tvivel, distraktioner, olydnad, missmod och brist på ihärdighet om ens tro ska

kunna vara effektiv.”

Äldste Pearson föddes i Salt Lake City i Utah den 10 april 1957 och är son till Wayne F Pearson och Velda Labrum Pearson. Han fick en kandidatexamen i ekonomi vid University of Utah och en magisterexamen i företagsadministration vid Harvarduniversitetet. Innan han kallades som missionspresident arbetade han som verkställande direktör för ett företag som sysslar med hälsovårdsinformation.

Vid tiden för sin kallelse till de sjuttios första kvorum verkade äldste Pearson som president för Washingtonmissionen Tacoma. Hans tidigare kallelser i kyrkan har varit ovärderliga som förberedelser för hans kallelse i dag. Han har verkat som heltidsmissionär i Finland, president för Unga män i en församling, president för ett äldstekvorum, högrådsmedlem och biskop. Äldste Pearson gifte sig med June Langeland den 24 juni 1980 i Salt Lake-templet. De har sex barn. ■

Äldste Rafael E Pino

i de sjuttios kvorum



För äldste Rafael Eduardo Pino kan styrkan i hans vittnesbörd och kraften i hans övertygelse om att Jesus är Frälsaren spåras tillbaka till två viktiga händelser. En av dem är när han läste Mormons bok för första gången vid 17 års ålder.

"Missionärerna bad mig bara läsa några delar", säger han, "men jag kunde inte sluta läsa den. Jag tog den med mig vart jag än gick. Varje gång jag läste i den fick jag samma känslor av glädje och frid. Jag kan vittna om att sättet Gud etablerade för att bevisa att Mormons bok är sann fungerar, precis som det står i Moroni 10. Jag fick ett vittnesbörd om att Mormons bok är sann genom den Helige Andens kraft."

Den andra viktiga händelsen var när äldste Pino verkade som heltidsmissionär i Venezuelamissionen Maracaibo. Äldste Pino verkade i många kallelser i kyrkan innan han inröstades till

de sjuttios första kvorum, bland annat som biskop, högrådsmedlem, stavspresident, missionspresident och områdessjuttio, men han är snabb att betona betydelsen av hans tid som missionär. "Varje kallelse hjälper till att förbereda oss för framtida tjänande", säger han, "men det som är viktigast för mig har sina rötter i missionsfältet. Jag får fortfarande välsignelser för att jag tjänade som heltidsmissionär."

Äldste Pino föddes i Valencia i Venezuela den 27 oktober 1955 och är son till Arturo Pino och Josefina Gimenez de Pino. Han fick ett certifikat i administration i Caracas i Venezuela. Äldste Pino har arbetat för kyrkan i olika positioner sedan 1980. Han och hans hustru Patricia Monica Villa Dassler beseglades i templet i Washington D C den 31 mars 1981. De har tre barn. ■

Äldste Gary E Stevenson

i de sjuttios kvorum



Efter vad äldste Gary Evan Stevenson kallar en "överväldigande upplevelse", är han tacksam för kallelsen att verka i de sjuttios första kvorum.

"Det första jag kände efter att ha fått kallelsen var stor otillräcklighet, men samtidigt fylldes jag av en plikt-känsla", säger äldste Stevenson. "Vi hör så ofta att Herren dugliggör dem han kallar, och det behöver han göra med mig."

Äldste Stevenson föddes den 6 augusti 1955 i Ogden i Utah och är son till Evan Stevenson och Jean Stevenson. Han studerade vid Utah State University där han fick en examen i företagsadministration och även träffade sin hustru Lesa Jean Higley. De gifte sig den 20 april 1979 i templet i Idaho Falls och har fyra söner.

Tillsammans har äldste och syster Stevenson etablerat ett mönster för tjänande i sitt liv och är fast övertygade om att sann lycka är resultatet

av att man tjänar andra. "När man tjänar andra tjänar man Herren", säger äldste Stevenson. "Detta rättensnöre genomsvär vårt liv och gör det möjligt för oss att göra andra och oss själva glada."

Nyligen verkade de tillsammans som lärare i Söndagsskolan i sin församling i Providence i Utah. Äldste Stevenson har också verkat som president för Japanmissionen Nagoya, som ung missionär i södra Japan, som biskop och som rådgivare i ett stavspresidentskap.

Äldste Stevenson växte upp i ett evangelieinriktat hem och hedrar sina hängivna föräldrar för att de tidigt lärde honom arbeta hårt. Som president för ett företag som sysslar med hälso- och motionsutrustning och som han hjälpte till att starta som ung utexaminerad student, menar äldste Stevenson att hårt arbete är en nödvändig princip i alla aspekter av livet.

"Hårt arbete kan tillämpas i vårt yrke och i kallelser i kyrkan och i högsta grad inom missionsarbetet", säger han. "Vi kanske inte har välsignats med fantastiska förmågor, men vem som helst kan arbeta hårt och åstadkomma mycket som är bra." ■

Äldste José A Teixeira

i de sjuttios kvorum



Äldste José Augusto Teixeira i de sjuttios första kvorum var en del av den skörd som ägde rum när missionärer från kyrkan tilläts komma till Portugal i slutet av 1975. År 1976 presenterades det återställda evangeliet för hans föräldrar Fernando Teixeira och Benilde Teixeira och resten av familjen, och hela familjen döptes 1977.

Dessförinnan gick äldste Teixeira till sin kyrka regelbundet, hjälpte till vid gudstjänster och gjorde allt som förväntades av en ung troende. Men han hade frågor om sin tro.

När missionärerna uppmanade honom att läsa Mormons bok och be om den så gjorde han det. "Det var början på mitt vittnesbörd om Mormons bok och om Joseph Smith", säger han.

Äldste Teixeira föddes den 24 februari 1961 i Vila Real i Portugal, men växte upp i den gamla universitetsstaden

Coimbra, där han blev medlem i kyrkan som sextonåring. Liksom alla nyomvända behövde han fatta beslut när det gällde vänner. Lyckligtvis accepterade snart hans vänner hans nya normer. "De visste att när jag var med dem så fanns det sådant som inte gick an", minns han.

Efter att ha verkat i Portugalmissionen Lissabon tog äldste Teixeira värvning i portugisiska flygvapnet och stationerades i Oeiras som en del av en internationell enhet inom NATO. Medan han var där kallades han som chef för kyrkans informationstjänst i landet. Under ett utbildningsmöte träffade han Lissabons stavs samordnare av informationstjänsten, Filomena Lopes Teles Grilo, som också bodde i Oeiras. De gifte sig i templet i Bern den 5 juni 1984, och har två söner och en dotter.

Äldste Teixeira har tagit examen i redovisning och företagsadministration och före sin kallelse var han internationell controller för kyrkan, stationerad i Frankfurt. Äldste Teixeira har verkat som distriktspresident, stavs-president, områdessjuttio och som president för Brasilienmissionen São Paulo Syd. ■

Äldste F Michael Watson

i de sjuttios kvorum



Trettioåttio års arbete tillsammans med apostlar och profeter på daglig basis har bara stärkt vittnesbördet för äldste Frank Michael Watson i de sjuttios första kvorum.

Äldste Watson verkade som biträdande sekreterare och sedan som sekreterare åt de tolv apostlarnas kvorum mellan 1970 och 1972. Med början 1972 verkade han som biträdande sekreterare åt första presidentskapet och sedan april 1986 har han verkat som sekreterare åt första presidentskapet.

"Det jag har sett under min dagliga samvaro med bröderna under årens lopp har bara stärkt mitt vittnesbörd", säger han. "Det råder inget tvivel i mitt sinne om att Gud lever, att Jesus är Kristus och att den han har kallat är hans profet för just den tiden."

Äldste Watson föddes den 9 mars 1943 i Spring City i Utah och är son till Frank C

och Genniel Baxter Watson. Han verkade som heltidsmissionär i Nordöstra Brittiska missionen mellan 1962 och 1964, varefter han gjorde militärtjänst mellan 1966 och 1969, varav ett år i republiken Sydvietnam. Han fick en kandidatexamen vid Utah State University.

Han gifte sig med Jolene Mann den 3 september 1965 i Salt Lake-templet. De har tolv barn. Han har verkat som äldstekvorumpresident, stavsmissionens president, biskop, stavs-president och beseglare i templet i Bountiful i Utah.

"Jag har umgåtts med generalauktoriteter under alla dessa år, men tanken att vara en av dem gör en ödmjuk", säger han. Efter att ha arbetat med dem så länge känner sig äldste Watson hedrad över att kunna stärka andras vittnesbörd om profeterna och apostlarna och om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas uppgift. ■

Äldste Jorge F Zeballos

i de sjuttios kvorum



Bara 12 år efter det att äldste Jorge Fernando Zeballos föddes, den 19 juli 1955, kom de första missionärerna till hans hemstad Ovalle i Chile 1967.

De fyra nordamerikanerna som gick omkring i staden väckte hans nyfikenhet, liksom en positiv intervju med dem i en lokal dagstidning. När missionärerna började spela basket i ett lokalt lag följde Jorge, som tyckte om basket, matcherna med intresse. En gång lyckades han ta sig in bakom funktionsbordet för att ta sig en titt på listan över lagdeltagarna. Konstigt nog hette alla "äldste".

När en klasskamrat berättade för unge Jorge att han och hans familj hade blivit medlemmar i missionärernas kyrka så frågade Jorge om han kunde få följa med. Han kom troget till mötena i sju månader innan missionärerna upptäckte att Jorge varken hade undervisats eller döpts.

Med tillstånd av föräldrarna, Alberto Zeballos och Ines Zeballos, ändrades snart detta.

När Jorge senare studerade vid Santa Maria University i Valparaiso, träffade han Carmen Gloria Valenzuela. "När jag såg henne första gången visste jag att jag skulle gifta mig med henne", minns han. "Det var mycket konstigt, för jag hade redan fått min missionärskallelse, och hon var inte medlem." Inom några veckor fick hon missionärslektionerna och han döpte henne innan han åkte iväg för att verka i Chilemissionen Concepción.

Jorge och Carmen skrev till varandra under hans mission, umgicks flitigt efteråt och gifte sig den 26 juni 1982 i templet i São Paulo i Brasilien. De har fem barn.

Äldste Zeballos har en examen i civilingenjörsteknik vid Santa Maria University och en magisterexamen i företagsadministration vid Brigham Young-universitetet. Före sin kallelse som president för Chilemissionen Concepción Syd 2005, var han en av cheferna vid ett gruvdriftsföretag i Chile. Äldste Zeballos som nyligen kallats till de sjuttios första kvorum, har också verkat som biskop, stavspremier, regionrepresentant och områdessjuttio. ■

Äldste Tad R Callister

i de sjuttios kvorum



Äldste Tad Richards Callister, som är fast besluten att gå vart Herren än kallar honom, vittnar om att man får många välsignelser av att tjäna Herren.

"Herren hjälper oss också när vi känner oss otillräckliga", säger äldste Callister. "Varje kallelse är större än personen som får den, och Herren erbjuder sin hjälp. Hans vägledning är stilla och mild, men han lämnar oss inte ensamma."

Äldste Callister är son till Reed Callister och Norinne Callister och föddes den 17 december 1945 i Glendale i Kalifornien. Han har verkat som heltidsmissionär i östra Atlantstaternas mission, som biskop, stavspremier, regionrepresentant, områdessjuttio, och verkat som president för Canadamissionen Toronto Öst när han fick sin kallelse till de sjuttios andra kvorum.

Att verka som missionspresident har varit en obeskrivlig erfarenhet för äldste

Callister som tycker mest om att tillbringa tid med sin familj.

"Man lär sig älska missionärerna nästan som om de var ens egna söner och döttrar", säger han. "De höjer sig hela tiden till ens förväntningar och de verkar ha en oändlig potential."

Efter att ha fått en kandidatexamen i redovisning vid Brigham Young-universitetet, en examen i juridik vid UCLA och en magisterexamen i skattejuridik vid New York University, arbetade äldste Callister under 34 år som advokat vid en familjägad advokatbyrå i Los Angeles i Kalifornien.

Äldste Callister tillämpar de principer han lärt sig, både i yrket och i fråga om personliga angelägenheter. Han säger: "Juridik har varit en bra disciplin som lärt mig analysera roten till ett problem, inte dra förhastade slutsatser och inse att man behöver alla fakta innan man kan fatta ett beslut. På samma sätt tror jag att Herren förväntar sig att vi gör vår del när det gäller att söka personlig uppenbarelse."

Äldste Callister och hans hustru Kathryn Louise Saporiti träffades när de båda studerade vid BYU. De gifte sig i templet i Los Angeles i Kalifornien den 20 december 1968. De har sex barn. ■

Äldste Kent D Watson

i de sjuttios kvorum



När äldste Kent Dee Watson ser tillbaka på sitt liv har han alltid varit troende och alltid haft ett vittnesbörd, men det var en särskild händelse som hade stort inflytande på honom.

”Beslutet jag fattade som ung man att gå ut som missionär har påverkat hela mitt liv”, säger äldste Watson som nyligen kallades till de sjuttios andra kvorum.

Han fick en kallelse att verka i södra Fjärran Östernmissionen och stationerades i Taiwan. ”Som ett resultat av min mission förändrades jag från att ha varit en medioker elev till att bli en bra elev”, fortsätter han. ”Det var tack vare min mission som jag träffade min hustru. Jag presenterades för henne av en tidigare missionärskamrat. Det var tack vare min mission som jag studerade kinesiska. Det var tack vare min mission som jag hittade ett yrke varigenom jag haft en

framgångsrik karriär. Det var tack vare min mission som vår familj har haft möjlighet att bo i flera städer.”

Äldste Watson fick en kandidat- och en magisterexamen vid Brigham Young-universitetet och arbetade sedan som auktoriserad revisor. Så småningom blev han verkställande chef för en internationell revisionsfirma.

Äldste Watson fick möjlighet att återvända till sitt missionsområde tillsammans med sin hustru och verka som president för Taiwanmissionen Taichung, och som tillfällig president för Taiwanmissionen Kaohsiung. Möjligheten att få arbeta med så många unga missionärer har gett honom tilltro till kyrkans ungdomars styrka.

Äldste Watson har verkat i ett antal andra kallelser i kyrkan, bland annat som biskop och som rådgivare i ett stavs-presidentskap.

Äldste Watson föddes i Cedar City i Utah den 8 maj 1943 och är son till Lorenzo Dee Watson och Joyce Watson. Han gifte sig med Connie Lingmann den 23 augusti 1967 i the Salt Lake-templet. De har fem barn. ■

Elaine S Dalton

Unga kvinnors generalpresident



Som ung tyckte Elaine Schwartz Dalton mycket om att dansa. Men som ung mor med sex barn upptäckte hon att det inte var så praktiskt att fortsätta, så hon började springa för att kunna röra på sig varje dag. Först sprang hon tio steg och gick tio steg tills hon kunde springa en och en halv kilometer. Sedan den blygsamma starten har hon sprungit 18 maratonlopp.

”Springandet ger mig tid att lugna ner mitt sinne och begrunda livet”, säger syster Dalton. Det är en stund då hon kan tänka på skrifterna som hon just har läst.

Syster Dalton föddes i Ogden i Utah den 1 november 1946 och är dotter till Melvin Leo Schwartz och Emma Martin Schwartz. Hon gifte sig med Stephen Eugene Dalton den 13 september 1968 i Salt Lake-templet. Hon tog kandidatexamen i engelska vid Brigham Young-universitetet. Hon har verkat i Unga kvin-

nors generalkommitté och som första och andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap. Hon har också verkat som president för Unga kvinnor på stavnivå, som laurelrådgivande, rådgivande till en Hjälpförening med unga ensamstående vuxna systrar och som lärare i Hjälpföreningen.

Som ny generalpresident för Unga kvinnor säger syster Dalton: ”Mitt främsta budskap till kyrkans unga kvinnor är detsamma som de hör sina föräldrar säga varje gång de går ut genom ytterdörren: ’Kom ihåg vem du är.’”

Hon hoppas kunna hjälpa unga kvinnor förstå att de är döttrar till en himmelsk Fader som älskar dem. ”De säger detta i Unga kvinnors tema varje vecka, men för många unga kvinnor har det inte nått hjärtat”, säger syster Dalton. ”När en ung kvinna väl förstår att hon är en dotter till Gud, så fastställer detta alla hennes övriga relationer.”

Hon ser till att de är rena. ”Något av det viktigaste som de har bevarats för att utföra är tempelarbete”, säger hon. ”Det är inte konstigt att Satan rasar och försöker hindra unga kvinnor från att vara världiga. Var rena. Det finns kraft i ett rent liv.” ■

Mary N Cook

*första rådgivare i Unga kvinnors
generalpresidentskap*



När Mary Nielsen Cook, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, upprepar Unga kvinnors tema tillsammans med unga kvinnor runt om i världen är hon tacksam att hon vet att hon är en Guds dotter.

”Min far dog i november 2007 och jag tror att Herren var villig att bära mig igenom denna svåra tid”, säger syster Cook. ”Vi lär våra kvinnor att vi alla är döttrar till Gud. Denna heliga erfarenhet har på nytt bekräftat för mig att han känner och älskar mig personligen.”

Syster Cook föddes den 8 juni 1951 och är dotter till Kenneth Nielsen och Fern Swan Nielsen. Hon växte upp i Midvale i Utah och använder sina erfarenheter som exempel för unga kvinnor som ställs inför osäkra situationer i sitt liv.

”Jag gifte mig inte förrän jag var 37 och känner till mycket av det som unga

kvinnor bekymrar sig för och är rädda för”, säger syster Cook. ”Man måste ha tro och mod nog att fortsätta sträva framåt, trots all osäkerhet.”

Hon gifte sig med Richard E Cook den 16 juli 1988 i Salt Lake-templet och är nu styvmor till fyra barn och styvfarmor och styvmormor till 17 barnbarn.

”Det har varit till stor hjälp i mitt liv att ha en bra utbildning”, säger syster Cook som fick en kandidat- och magisterexamen i talpedagogik och audiologi, samt en examen i specialpedagogik vid Brigham Young-universitetet. ”Det har gjort mig bättre förberedd att vara mor och att tjäna i kyrkan.”

Syster Cook verkade som heltidsmissionär i Mongoliet tillsammans med sin make som hon kallar sin bästa vän. Hon verkade tidigare som andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap och i Unga kvinnors generalkommitté.

Syster Cook anser att det är viktigt att fokusera på den enskilde. ”Vi vill att varje ung kvinna ska stå som vittne om Kristus”, säger hon. ”Det är inte bara tomma ord. Vi behöver ge henne viljan och förtroendet att vara en rättfärdig Guds dotter.” ■

Ann M Dibb

*andra rådgivare i Unga kvinnors
generalpresidentskap*



När Ann Monson Dibb får frågan vilka erfarenheter som bäst har förberett henne för kallelsen som andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, svarar hon med ett stort leende och ett generöst skratt: ”Moderskapet! Och att jag är en dotter!” Och hon tillägger snabbt: ”Och att jag har tillämpat Frälsarens lärdomar i mitt liv.”

Syster Dibb föddes i Salt Lake City i Utah den 30 juni 1954 och är dotter till Thomas S Monson och Frances J Monson. Hon har genom många fina erfarenheter lärt sig att ”vår himmelske Fader bryr sig om vad jag behöver” men att ”vi måste lita på Herren och på hans tidsschema”.

Hon hoppas att alla unga kvinnor ska tillämpa ett av hennes favoritskriftställen, Ordspråksboken 3: 5–7: ”Förtrosta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med

honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.”

Medan syster Dibb studerade vid Brigham Young-universitetet träffade hon sin framtida make, Roger Dibb, som hon gifte sig med i Salt Lake-templet den 5 mars 1974. De har fyra barn. Syster Dibb fokuserade sin energi på att ta hand om hemmet. Men när hennes barn blev lite äldre och hon kände att det var dags började hon gå några kurser varje år. Så småningom fick hon en examen i grundskolepedagogik.

Syster Dibb har verkat i många olika ämbeten i kyrkan, i varje biorganisation. Hon verkade i Unga kvinnors generalkommitté innan hon kallades till Unga kvinnors generalpresidentskap.

Hon menar att sanningen ger resonans hos alla människor, och att vi alla kan känna Anden när våra ledare undervisar oss. ”Jag lärde mig som ung kvinna att man kan hålla fast vid profetens vittnesbörd medan man anstränger sig att få ett eget”, säger hon. ”Var och en har tillgång till detta om vi öppnar vårt hjärta och vill bli undervisade av Anden.” ■

Konferens- upplevelser

Måndagen efter generalkonferensen fick prenumeranter på LDS Gems, ett dagligt inspirerande e-postmeddelande, en inbjudan att berätta om upplevelser i samband med den högtidliga församlingen och andra konferenssessioner. Följande e-postmeddelande representerar över 1 200 svar som kyrkans tidningar fick.

På lördagsmorgonen, precis innan konferensen började, var vi upptagna hemma med våra vanliga lördagsgöromål när teven plötsligt fylldes med bilder och ljud av Tabernakelkören under inledningen av generalkonferensen. Vi hämtade våra två små söner för att hålla dem stilla åtminstone under inledningsbönen. När president Uchtdorf sedan kom fram till talarstolen för att inleda den högtidliga församlingen, förändrades atmosfären hemma. Alla fyra knäböjde vi framför teven och Anden fyllde hemmet. För ett ögonblick skämdes jag för att vi närvarade under denna heliga stund i vardagskläder och i ett rum med leksaker överallt. Men när vi ställde oss upp i tur och ordning för att höja våra händer under inröstningen fylldes mitt hjärta av stor glädje. När vi slutligen ställde oss upp som familj och till och med minstingen lyfte sin hand, upplevde vi en känsla av helighet som man vanligtvis känner i templet. Vi stod och bevittnade det som Anden bekräftade var rätt.

En stund senare började barnen leka igen och vi fick höja volymen för att kunna höra talarna, men den korta stunden av frid levde kvar i vårt hem och hjärta.

Christina N, Utah, USA

Jag kan inte nog beskriva hur jag kände det under den här konferensen.



Anden var så stark. Jag kunde se konferensen hemma och känna Anden runt omkring mig. Jag har inte varit så aktiv på sista tiden, men när president Monson välkomnade mig tillbaka till fällan så kändes det som om han talade just till mig. Jag tyckte så mycket om alla talen. Vår himmelske Fader talade genom dem, och jag kunde verkligen känna det. Jag vet att jag inte är perfekt, men jag kände verkligen att jag behöver komma tillbaka till kyrkan så att jag kan få näring där och börja om på nytt. Jag kunde inte få nog av konferensen den här gången. Jag har redan gått tillbaka till Internet för att lyssna igen. Jag hoppas kunna gå till min församling nästa söndag.

Jeanne U

Det var underbart att höra konferensbudskapen, särskilt det som kom från den levande profeten, president Monson, trots det faktum att jag bor på andra sidan jorden i ett land där evangeliet fortfarande inte kan predikas. Men tack vare teknologin kunde jag ändå delta och känna Anden och bli upplyft. Men när jag hörde råden som gavs och vittnesbörden som bars önskade jag ännu mer att alla våra bröder och systrar kunde få ta del av evangeliets rikliga välsignelser. Jag ber om att detta snart ska ske.

Janryll F

Det konferenstal som gjorde störst intryck på mig var det som gavs av president Uchtdorf om flygplanet som kraschade i Antarktis. Det slog mig hur en sådan liten missberäkning kan få sådana varaktiga följder som inte går att återkalla. Det visade mig också att oavsett hur långt vi än vandrar från den raka och smala stigen så behöver vi erkänna att vi har gjort fel och söka förlåtelse av vår kärleksfulle himmelske Fader. Han hyser stor omsorg om vårt välbefinnande och älskar oss när vi kan erkänna våra felsteg, lära oss av dem och växa andligen av dem.

Orion H, Colorado, USA

Min goda vän i skolan frågade mig vad jag gjorde under helgen. Jag berättade det, och generalkonferensen banade vägen för andra frågor om min tro och Mormons bok. Jag använde Trosartiklarna för att förklara några viktiga skillnader mellan vår kyrka och andra kristna kyrkor, och jag kunde också tydligt förklara vad Mormons bok handlar om och vilket samband den har med Bibeln.

Jag är så tacksam för den möjligheten jag fick! Jag vet att Anden ledde mig när jag svarade på hennes frågor, och hade det inte varit för generalkonferensen så skulle jag förmodligen inte ha varit så andligt sinnad att jag kunde besvara dem.

Ellie W, England



Under den högtidliga församlingen kände jag mig så privilegierad, ödmjuk och tacksam över att kunna se konferensen hemifrån och att kunna ställa mig upp och höja handen för att stödja vår nye profet, president Monson. Jag fick tårar i ögonen när min son, som nyss fyllt tolv, kunde ställa sig upp med aronska prästadömet och min dotter med de unga kvinnorna för att göra samma sak. Den ljuvliga Ande som bekräftade för mitt hjärta att Thomas S Monson är den man Herren vill ha som överhuvud för sin kyrka i dag var så stark! Det råder inget tvivel i mitt sinne om gudomligheten i hans heliga kallelse.

Maridee H, New Mexico, USA



Jag är ensamstående, och under äldste Ballards tal berördes mitt sinne och hjärta av de sätt som jag kan förbereda mig på att älska min framtida hustru mer och tjäna henne och lyfta hennes bördor bättre, så att de blir lätta. Inget i mitt liv just nu är viktigare än att hitta en hustru som jag kan gifta mig med i templet, och att fostra en familj till hennes erkännande och ära. Jag är ser ivrigt fram emot att älska henne av hela mitt hjärta, själ, sinne och styrka.

Mike S, Florida, USA

För mer information om konferensen, bland annat fotografier, gå till www.liabona.lds.org och www.ensign.lds.org. För att prenumerera på LDS Gems, gå till www.lds.org/gems

Som nyomvänd 1972 blev jag inaktiv i över 20 år. Jag blev aktiv igen för omkring tio år sedan och har sedan dess beseglats i templet till min man som också är omvänd. Jag älskade president Hinckley och kände att ingen profet kunde ta hans plats. När president Monson skulle inröstas av oss kände jag mig arg och lite bitter, för jag trodde inte att han skulle klara av uppgiften. Så styvnackad jag var! När president Monson ställde sig upp för att tala såg jag honom i ögonen och iakttog varje rörelse. Samma glitter och ljus fanns i hans ögon som jag hade sett i min älskade president Hinckleys! Jag överväldigades av glädje och erkännande av den Helige Andens närvaro hos denne man — min nye profet, siare och uppenbarare.

Mary Lou R, New Mexico, USA

Jag motiverades av Anden under generalkonferensen att förändra mitt liv. Jag har varit "aktiv" i kyrkan i hela mitt liv, men jag har aldrig blivit motiverad av Anden i så hög grad som jag blev under den här konferensen. Jag kände att varje budskap riktades just till mig. Jag ska be min familj och mina vänner om ursäkt för allt som jag gjort fel mot dem och förlåta andra som har förolämpat mig. Jag ska behandla andra som jag skulle vilja

bli behandlad och följa Frälsarens exempel så mycket jag kan.

Delbert C, USA

I vår familj turas vi om med de olika uppgifterna under hemaftnarna. Det var min makes tur måndagen efter konferensen. Under söndagens eftermiddagssession talade äldste Zwick om att efterleva våra normer. Min make använde talet för att betona vårt behov av att göra just detta. Jag hade laddat ner MP3-filen från webbsidan. Vi satt tillsammans som familj och lyssnade på talet igen. Detta ledde till att vi började prata med vår fjortonårige son om hur man väljer vänner, fattar bra beslut och gör upp en livsplan.

Gwen D, Washington, USA





De tolv apostlarnas kvorum

Sittande (från vänster): President Boyd K Packer, äldste L Tom Perry, äldste Russell M Nelson, äldste Dallin H Oaks, äldste M Russell Ballard och äldste Joseph B Wirthlin. Stående (från vänster): Äldste Richard G Scott, äldste Robert D Hales, äldste Jeffrey R Holland, äldste David A Bednar, äldste Quentin L Cook och äldste D Todd Christofferson.



"Jag nedkallar [vår Återlösares] välsignelser över er mina älskade bröder och systrar; i ert hem, i ert arbete, när ni tjänar varandra och Herren själv. Tillsammans ska vi gå framåt och utföra hans verk", sade president Thomas S Monson under den 178:e årliga generalkonferensen. "Jag förpliktar mitt liv, mina krafter — allt jag har att erbjuda — till att tjäna honom och att leda hans kyrkas angelägenheter i enlighet med hans vilja och genom hans inspiration."